

„არა არს დაფარული,რომელი არა გამოცხადნეს..“

(ლუკას სახარება. 8,17)

თითქმის რვა საუკუნე გავიდა, რაც დაიწერა ვეფხისტყაოსანი
ორმოცი წელი მოანდომა თურმე რუსთველმა. როგორც შვილსა ისე
ვზრდიდიო. ვითა მოსემ გამოატარა ქართველებში თავისი პოემა.
ჩემი მთავარი ქმნილებააო თქვა. დაასრულა 1239 წელსა
დაწერა დემნა უფლისწულისა და თეკლა ორბელის სადიდებელი
ხოტბა შეასხა წმინდა სიყვარულსა ვითა საგალობელი.
შეფარვით უმღერა მისივე მზესა. ჩუმიად ვაღმერთებდი თამარსაო.
დაგვიხატა დემონისა და ანგელოზის მარადიული ბრძოლა, ვითა
არსი სიცოცხლისა
შექმნა უზუსტესი ქართული კალენდარი, 532 წლიანი ციკლით.
მერე ბურუსით დაფარა თავისი ბიოგრაფია და ისე გაუჩინარდა,
ვერავინ შეძლო რუსთველის ვინაობისა და ღვაწლის დადგენა.
ჩვენამდე არ მოაღწიაო, ასე ვამბობდით
თურმე ყველაფერი თავისივე შედეგებში დაუმალნია საგულდა-
გულოდ. შეუქმნია დროის გასაღები რვაასწლიანი.
ღვთის განგებით, ბედმა ჩვენ გვარგუნა ეს გასაღები
დღეს პირველად ვიხილავთ სრულიად უცნობ რუსთველსა
მისივე ხელით გადავფურცლავთ ჩვენივე ქვეყნის ისტორიასა
მისივე ვეფხისტყაოსანსა. მისივე აგებულსა და მოხატულსა. მისივე
ნათქვამსა და ნააზრევსა

უცნობი რუსთველი

„რაცა ღმერთსა არა სწადდეს,
არა საქმე არ იქნებას“

რუსთველი დღემდე იდუმალებით მოცული მოღვაწეა მის შესახებ ინფორმაცია ძალზედ ნაკლებია. გვაქვს მხოლოდ ვარაუდები

ვეფხისტყაოსნის არსზე ერთიანი შეთანხმებული აზრი არ არსებობს.

ერთნი ამბობენ მხატვრულიაო, მეორენი ისტორიული, მესამენი ორივეს მოიცავსო.

თვითონ რუსთველიც არ იძლევა ამის დასკვნის საშუალებას.

ვეფხისტყაოსნის ავტორი გენიოსია, ამაზე არ კამათობს არავინ.

მრავალმხრივ განათლებული და კარგად ინფორმირებულია. მეცნიერთა მიერ მრავალი ისტორიული მასალა იქნა შესწავლილი.

გამოითქვა სხვადასხვა ვარაუდი, მისი ბურუსით მოცული ვინაობის შესახებ.

არ არსებობს ერთი ცალსახა პოზიცია ავტორის შესახებ.

ალბათ ერთერთი იღბლიანი გამონაკლისთაგანი ვარ, გამიმართლა და შევძელი იმის წაკითხვა, რაც რუსთველმა დაგვიტოვა.

დაშიფრა წმინდა რუსთველისეული მეთოდით. დაგვიტოვა-ტოვა ორი დიდი ვირტუალური გასაღები: მთელი არსებით მონდომება და იღბალი, როგორც ჯილდო დიდი მონდომებისა

სხვა შემთხვევაში ვერანაირი ლოგიკური უსულგულო გასაღები არ ერგება.

უფლის წყალობით ორივე გასაღები მხვდა წილად. ორივემ წარმატებით იმუშავა

დიდება უფალს

უცებ,გონებისთვის წარმოუდგენელ,ფანტასტიკურ სამყარო-ში აღმოვჩნდი.

მხოლოდ რუსთველისნაირ გენიას ძალუმს მოიფიქროს,რაც ვიხილე

შევძელი აღმომეჩინა სრულიად უცხო და უცნობი რუსთველისა

ვნახე უბრალო მოკვდავი და უბადლო გენიოსი,ახლოდან და შორიდან

შევიგრძენი მისივე ტკივილი და სიხარული,გავხდი მისი გრძნობების თანაზიარი.კიდევ ერთხელ დავრწმუნდი მის სიდიადეში.

მსგავსი წარმოუდგენელია უბრალო მოკვდავთათვის.

ვნახე საინტერესო ფრაზა „რუსთველმა დრო დაამარცხაო“.

მართლა დაამარცხა დრო,ამ ფრაზის პირდაპირი გაგებით.

მიგნება არ ეფუძნება ტრადიციულ მეთოდს.ვარაუდი, წყარო,შეჯერება.

უკეთეს შემთხვევაში სხვადასხვა სახის ფაქტობრივი მასალა და დასკვნა.

რუსთველს აქვს უნიკალური და გენიალური მეთოდი. არამატერიალური ინფორმაცია,თეორია და ამის დამტკიცების გზა.

შეიძლება გავაკეთოთ შედარება. მაგ.პითაგორას თეორემა.

თეორემის არსი,დამტკიცება შეუძლია ყველას,ვინც სასკოლო დონეზე იცის მათემატიკა.ვის ეკუთვნის თეორემა ვერაფრით დავამტკიცებთ.

პირობითად ანტიკურ ხანის ათი ავტორიდან ათივე თუ ამტკიცებს,თეორემა პითაგორას ეკუთვნისო,უფრო სარ-წმუნო იქნება ჩვენთვის.

როგორ მოიქცა რუსთველი ?

როგორც ეკადრებოდა.გენიალურად

ჩავთვალთ,რომ პითაგორაა და იცის,დრომ შეიძლება ეჭვის ქვეშ დააყენოს მისი ავტორობა.სხვაგვარად, ვინმემ ამტკიცოს,რომ თალესია ამ თეორემის შემოქმედი.

რითი შეეძლო დაეცვა პითაგორას საავტორო უფლება?

ვერაფრით ვერც დაიცვა.

რუსთველმა შექმნა და დაიცვა კიდეც.

ყველას გვსმენია უამრავი ვერსია რუსთველის წარმომავლობის შესახებ.

ბევრი იჩემებს, ჩვენი ერის შვილი იყო. სხვა ამტკიცებს შეუძლებელია ასეთმა პატარა ერმა ამხელა ბუმბერაზი შვასო. ქართველებს რა გვაქვს არგუმენტი?

ვიცით ქართულად დაიწერა პოემა. დღემდე ყველა ცნობილი ხელნაწერი, ქართულია.

თითქოს დაცული ვართ, რომ ვერავინ შემოგვედავა. წარმოვიდგინოთ ასეთი რამ:

რუსთველმა იცოდა თავისავე პოემის ფასი. იცოდა ვერ დარჩებოდა ჩაკეტილი ქართულ სივრცეში. აიღო და თვითონვე თარგმანა ვეფხისტყაოსანი სხვა დიდ ენებზე.

რა მოხდება?

ჩვენი არგუმენტი, მხოლოდ ქართულად დაიწერაო იმდენჯერ შემცირდება, რამდენ ენაზეც ექნება ნათარგმნი პოემა რუსთველს.

გეტყვით, რომ რუსთველი თვითონვე ამბობს, სამ ენაზე ვთარგმნეო ვეფხისტყაოსანი.

რა გვრჩება? ვილოცოთ რომ ვერ იპოვოს სხვამ, სხვა ენაზე დაწერილი ვეფხისტყაოსანი?

ვაი და იპოვა?

რუსთველმა ყველაფერი გაითვალისწინა და დააზღვია. მკაფიოდ თქვა ჩემიაო.

რა ქნა პითაგორამ? ვერ დააზღვია.

ამიტომ გაჩნდა უამრავი ვერსია მისი ავტორის ვინაობის შესახებ.

პითაგორას რომ შეძლებოდა და დაეშიფრა თეორემის პირობა ისე, რომ დამტკიცებული ყველა შედეგი ერთი და იგივე მნიშვნელობის ყოფილიყო

კატეტბს და ჰიპოტენუზას არ ვგულისხმობ. შედეგში ყველას ცალსახად წაეკითხა, ვთქვათ ელინი მათემატიკოსი, ელინი სწავლული, პითაგორა.

ვისაც არ უნდა დაემტკიცებინა თეორემა, გაიგებდა რომ პითაგორასია.

აი ეს შეძლო რუსთველმა. სადაც არ უნდა ნახო მისივე დაშიფრულ ინფორმაცია, ცალსახად ამბობს: “მე ვარ ქართველი პოეტი“, ან მე ვარ პირველი ქართველი პოეტი“, აგრძელებს და აზუსტებს.

ინტერპრეტაციის ალბათობა ნულის ტოლია გარდა ამისა აქვს მეთოდები, სხვადასხვა სირთულისა. ამ მეთოდთაგან ერთის გამოყენებით, გავშიფრე რუსთველის ცნობილი ფრესკა.

უფრო სწორად მინაწერი, შემონახული იერუსალიმის ჯვრის მონასტერში.

ეს მინაწერიც დაშიფრული აღმოჩნდა. ტექსტში ნახსენებია შოთა.

მეცნიერთა ხელში ყველაზე დიდი არგუმენტი ეს იყო, ამით ვარაუდობდნენ, შოთა იგივე რუსთველიაო.

ამის გარდა იყო რამოდენიმე პატარა წყარო, ალაპი თუ მოსახსენებელი.

ესეც ამყარებდა ვარაუდს, მაგრამ უტყუარ მტკიცებულებად არ ითვლებოდა.

ცოტა რამ იმის შესახებ, თუ როგორ მივედით აქამდე.

ვეფხისტყაოსნის ავტორი უდაოდ გენიოსი, დიდი მოაზროვნე და მოღვაწეა.

შეუძლებელია საფუძვლიანი განათლების მიღების, სამეფო კართან დაახლოებისა და თანამდებობრივი პასუხისმგებლობის გარეშე, საფუძვლიანად ფლობდე ამდენ მიმართულებას: ქვეყნის მოწყობა, წელთაღრიცხვა, ადამიანთა ფსიქოლოგია, ფილოსოფია, მათემატიკა, პოეზია, ლიტერატურა თუ ღვთისმეტყველება.

მნელია ზღვარი დაუდო რომელიმე მიმართულებას.

ჩემი აზრით მისი ზღვარი საწყისიდან უსასრულობამდეა.
ბუმბერაზები ჩარჩოებს ვერ ჰგუობენ, არ იციან ზღვარი
დროსა და სივრცეში.

ვერც უკვალოდ გაქრებიან, წარმოუდგენელია... ასეა რუს-
თველის შემთხვევაშიც.

მისი გენიოსობა ვეფხისტყაოსნის ამარა თითქოს არ იყო
საკმარისი.

შეიძლება გვეთქვა დიდი პოეტი, რითმის ვირტუოზი, ძირი
ლექსის თქმისა.

გენიოსობას მაინც ფერი აკლდა, ასე მსურდა და მჯეროდა
ვეფხისტყაოსნის ავტორი, ამ პოემაში ვერ ჩაეტეოდა, სხვა
ქმნილებაც უნდა ჰქონოდა.

შეუძლებელია ასეთი შედეგრი შეიქმნას, მყარი საფუძველის
გარეშე.

ვარაუდი რომ რუსთველი ავტორის ფსევდონიმია, ბევრს
ჰქონდა, მისი სხვა ნაწარმოები არ იყო ცნობილი. არადა
წარმოუდგენელია ახალბედამ შექმნას ასეთი ქმნილება.

აღმოჩნდა, კიდევ სხვაც დაუწერია გენიალური და უღვაწია
თავისი ქვეყნისათვის.

დიდება უფალს

მინაწერი ფრესკაზე;

“ამისა დამხატავსა შოთა[ს]შეუნდოს ღმერთმან.ამინ

დავიწყით ტექსტის განხილვა.როგორ არის დაწერილი.
ვნახოთ მიმდევრობა.

ასობგერა [ს]გამყოფია და მიგვანიშნებს.

რამდენი სხვა ვარიანტია იგივე შინაარსის გადმოსაცემად.
მაგ ,, შოთას, ამის დამხატავსა შეუნდოს(შეუნდე)ღმერთმან,
ან კიდე სხვა.ამაზე არ შევჩერდები.

“შოთა[ს]“ –მინაწერი არის განმარტება,მინიშნება და გზა
დაშიფრული ინფორმაციის დასადგენად.

შუაშია მოთავსებული,რაც გვაფიქრებინებს,რომ მინიმუმ ორი მნიშვნელობაა მოცემული.

„შოთა[ს],“ შეიძლება დამატებით დაკავშირების ან საერთო მნიშვნელობა ჰქონდეს.

გამოყენებული იყოს,როგორც ერთი ისე მეორე მნიშვნელობით.

გარდა ამისა,თუ ეს რუსთველია,არ გაუჭირდებოდა შესაბამისი ტექსტის მოძებნა.ცალსახად ცხადია, დაშიფრა და ფარული მინიშნება დატოვა კვანძის გასახსნელად იმ იმედით რომ ოდესღაც ვიღაც შეძლებდა ამის სწორად წაკითხვას. ასეც მოხდა

ქვემოთ ვნახავთ, როგორ გავშიფრე და დავადგინე,ვინ არის ავტორი.

შემდგომში,საკმარისი საბუთი გვექნება ამის დასადასტურებლად.

მივმართოთ ანბანთა ჰემატრიას,ანუ მათ რიცხვით მნიშვნელობებს. დააკვირდით ცხრილს:

უ	22	18	თ	117	9	ა	ნ			1	14			15	
						ბ	ა	ნ		13	1	14		28	
						ო	ნ			10	14			24	
						ს	ა	ნ		20	1	14		35	
						ა	ნ			1	14			15	
			3	69	6	დ	ო	ნ		4	16	14			34
						ა	ნ			1	14			15	
						ბ	ა	ნ		13	1	14		28	
						ხ	ა	ნ		33	1	14		48	
						ა	ნ			1	14			15	
						ტ	ა	რ		21	1	19		41	
						ა	ნ			1	14			15	
						ვ	ი	ნ		6	10	14		30	

					б	с	б	20	1	14	35	
					д	б		1	14		15	
			б	120	21	д	о	б	27	10	14	51
						е	б		16	14	30	
						и	с	б	9	1	14	24
						д	б		1	14	15	
			б	155	2	б	с	б	20	1	14	35
						д	о	б	27	10	14	51
						е	б		5	14	19	
						и	б		22	14	36	
			б	239	5	б	с	б	14	1	19	34
						е	о	б	4	16	14	34
						и	б		16	14	30	
						б	с	б	20	1	14	35
	19					е	с	б	25	1	14	40
						и	с	б	13	1	14	28
						е	б		5		5	
			б	129	12	и	с	е	19		19	
						и	с	б	9		9	
						и	с	б	13		13	
						д	б		1		1	
						б	с	б	14		14	
						д	б		1	14	15	
			б	67	4	и	с	б	13	1	14	28
						о	б		10		10	
						б	с	б	14		14	

როგორც ვთქვით მინაწერი დავყავით ისე, როგორც მიგვანიშნა ავტორმა:

1. ამისა
2. დამხატავსა
3. შოთა
4. {ს}
5. შეუნდოს
6. ღმერთმან
7. ამინ

ჩავსვათ სათითაოდ მნიშვნელობები

1. „ამისა“ = (ა)+(მ)+(ო)+(ს)+(ა) რიცხვითი მნიშვნელობა
 $= 1+13+10+20+1=45=4+5=(9)$ ხოლო ცხრის შესაბამისი ასობგერა არის (თ)

2. „დამხატავსა“ = (დ)+(ა)+(მ)+(ხ)+(ა)+(ტ)+(ა)+(ვ)+(ს)+(ა) = $69=6+9=16=1+5=6$ შეესაბამება (ვ)

3. „შოთა“ = (შ)+(ო)+(თ)+(ა) = $51+30+24+15=6+3+6+6=(21)$
მნიშვნელობა (ტ)

4. {ს}, როგორც ვთქვით მინაწერში „ს“, ცალკე დგას, გამყოფის, კავშირის სახით. ამიტომ ცალკე უნდა დაითვალოს. მნიშვნელობა „ს“ = $20=2+0=(2)$ ეს (ბ) კი ასოა.

5. „შეუნდოს“ = (შ)+(ე)+(უ)+(ნ)+(დ)+(ს) = $239=2+3+9=14=1+4=(5)$
მივიღეთ (ე)

6. „ღმერთმან“ = (ღ)+(მ)+(ე)+(რ)+(თ) $2+(მ)+(ა)+(ნ) = (129=1+2+9=12)$ - (ლ)

შენიშვნა: „უნ“ და „მან“ (სიტყვაში ემთხვევა ჰემატრიულ მნიშვნელობას, ამიტომ პირდაპირ უნდა ჩაიწეროს რათა არ მოხდეს გაორება).

როგორც ვხედავთ გავშიფრეთ და მივიღეთ ექვსი მნიშვნელობა. შედეგად გვაქვს

1. (თ) 2. (ვ) 3. (ტ) 4. (ბ) 5. (ე) 6. (ლ)

კიდევ ერთხელ გავიხსენოთ ტექსტის განლაგება მინაწრზე „შოთა“ „ს“. როგორც ვივარაუდეთ ასე განლაგება გვაძლევს მინიშნებას და ზედა და ქვედა მნიშვნელობებში გამოყენების საშუალებას.

ანუ ქვედა ნაწილის მნიშვნელობა გვაქვს უკვე (ტ).(ბ)(ე)(ლ)

დაგვრჩა(თ), (ვ) და სიტყვა „ამინ“ და მეორე მნიშვნელობის გასაგებად ისევ {ს}-ს მდებარეობა და მინიშნება უნდა გამოვიყენოთ. შესაძლებელია მიღებული შედეგის ერთიანობა ან მნიშვნელობების გამოყენებით მივიღოთ საძიებელი მინიშნება,იმ პირობით, რომ {ს}არის შემადგენელი .

$$7. \text{ამინ} = (\text{ა})+(\text{მ})+(\text{ი})+(\text{ნ})=6+7=13=1+3=(4)$$

ვცადოთ მეორე მნიშვნელობის გაშიფრვა.გავითვალისწინოთ გვაქვს პირობა და მინიშნება „ს“,რომელიც შემადგენელია, ტექსტის მიხედვით არის შუაში და შეიძლება იყოს კავშირი. გარდა ამისა წინასწარ გავითვალისწინოთ,რომ ახალი მნიშვნელობა შეიძლება იყოს შევსებული ძველი მნიშვნელობით,ან გადაფაროს ახალი შედეგით და მივიღოთ სხვა მნიშვნელობა.

კიდევ ერთხელ გადავხედოთ ჰემატრიით მიღებულ რიცხობრივ შედეგებს

1. (თ)-(9) 2. (ვ)-(6)

3. (ტ)-(21) =1+2=(3) (რიცხვითი მნიშვნელობა 300=3+0+0=3)

4. (ბ)-(2) 5. (ე)-(5) 6. (ლ)-(12)

7.(ამინ) =4 (ეს იგივე დონია, და ეს ცალკე თემაა)

ყურადღება უნდა მიექცეს ერთი შეხედვით, თითქოს უმნიშვნელო მაგრამ აუცილებელ მინიშნებას.წარწერა იწყება“ამისა“ და მთავრდება“ამინ“

გვექნება მნიშვნელობა (თ)-(9), (ვ)-(6) , (ტ)-(3), (ბ)-(2), (ე)-(5) , (ამინ) =4

თ,ვ,ტ,ბ,ე,ლ,(ამინ)

რადგანაც „ს“ უნდა იყოს თავის ადგილას,როგორც წარწერაშია. გვექნება

თ,ვ,ტ,-ბ,ე,ლ,(ამინ)

წარწერის მიედვით უნდა იყოს გასაშიფრი ექვსი ასობგერა და „ს“, რომელიც უნდა იყოს შუაში:

ვნახოთ ორი ვარიანტი

1). $9+6+3=18$ რიგითი ნომერი შეესაბამება ჟან-(ჟ),

2). $2+5+12+4=23$ რიგითი ნომერი შეესაბამება ფარ-(ფ),

მივიღეთ ორი დამატებითი მნიშვნელობა „მდე-„ს“ -შემდეგ (ჟ)(ფ),(ს)(თ)(ვ)(ე)(ლ)

(ტ,ბ ამოვარდება რადგან შოთა ცნობილია,ხოლო „ს“ გამოვიყენეთ)

ახლა გამივიყენოთ მინიშნება, რომელიც არ გავითვალისწინეთ, არჩავთვალეთ მნიშვნელოვნად

წარწერა იწყება“ამისა“ და მთავრდება“ამინ“.ამით ირიბად მიგვანიშნა თუ სად უნდა გამოვიყენოთ მინშვნელობა (ამინ) =4

შედეგად გვაქვს:

თ,ვ,ტ+(ამინ) =4

1). $9+6+3+4=22$ რიგითი ნომერი შეესაბამება -(უ),

2). $2+5+12=19$ რიგითი ნომერი შეესაბამება -(რ),

ასე მივიღეთ ლოგიკური შედეგი, ისეთი როგორიც ავტორმა დაშიფრა, და რაც ფარულად გვითხრა:

(რ)(უ),(ს)(თ)(ვ)(ე)(ლ)

ე. ი. გვაქვს ორი დაშიფრული სიტყვა

(ტ).(ზ)(ე)(ლ) და(რ)(უ),(ს)(თ)(ვ)(ე)(ლ)

რაც შეეხება პირველი ვარიანტით მიღებულ ორ დამატებით მნიშვნელობას,ასობგერა ჟან-(ჟ),

ფარ-(ფ),არ არის შემთხვევითი და ესეც ცალკე მინიშნებაა, რომელსაც დამატებით უნდა განხილვა, ასე რომ „ამისა დამხატავმა“ გაგვიმხილა თავისის ვინაობა

დასკვნის სახით ვთქვათ, რომ რუსთველის მიერ მოხაზულ ფიგურას, ნიშანს თუ სხვას თავისი მნიშვნელობა აქვს,რაც უმრავლეს შემთხვევაში არა ერთია, იმის მტკიცება, რომ რამე გამოაკლდა ან დაუმატეს ნაკლებად სარწმუნოა,ჩარჩოებს ვერ იტანს, ვერ გამოიჭერ იქ ისე არის აქ რატომ სხვანაირად ხდებაო,გენიოსია. საწყისიდან უსასრულობამდე.

რაც შეეხება ფრესკაზე წარწერას ეს უდავოდ რუსთველია მისი ხელწერით,რისი მომსწრენიც შემდგომში აუცილებლად ვიქნებით.

აქვე შენიშვნის სახით ვთქვათ ფრესკის ვიზუალზე.ძალიან საინტერესოა.მაგრამ ეს სხვა თემაა და სხვა დროს დავუბრუნდეთ ამ საკითხს.

უფრო მარტივი მეთოდითაც შესაძლებელია იგივეს დამტკიცება

ვნახოთ როგორია მინაწერის სტრუქტურა,მის შემადგენელ სიტყვებში.ასო-ნიშნების რაოდენობა რიგითობის დაცვით შემდეგია:5,10,4,1,7,8,4. შევავსოთ სვეტები შესაბამისი მნიშვნელობებით.

უმარტივესი ცხრილი

“ამისა დამხატავსა შოთა(ს)შეუნდოს ღმერთმან.ამინ											
სტრუქტურა ა/ნიშ.რაოდ		პირვ				მეორე					
ამისა	5	ე	5	3	10	თ	შ	5	ნ		
დამხატავსა	10	მ	10	ო	10			10		ო	
შოთა	4		4					ა			4
ს	1		1					ა			1
შეუნდოს	7	7	რ	უ	ყ	ს	7	დ			
ღმერთმან	8	8					8				
ამინ	4	ლ	4				4				

შედეგი: მე ვარ რუსთველი, მამა ლაშას,თამარის საყვარელი.დონ.

რას ნიშნავს მინაწერი ფრესკაზე „რუსთველ“ და“ტბელ“

სამეცნიერო ლიტერატურაში რუსთველსა და ტბელს შორის კავშირის გამოსახატად ძალიან მწირი და ფრთხილი მინიშნებები კეთდებოდა, ასევე გრძელდება.

რუსთაველის „უმცროსი თანამედროვე“,“რუსთაველის გავლენა“,“შესაძლო ურთიერთობა“ და მსგავსი.

ღია ვარაუდები ნაკლებად გამოითქმებოდა. ეს ალბათ ჩამოყალიბებული აზრის შედეგი იყო, და მტკიცებულების გარეშე ზედმეტად თავის ატკივებას ყველა ერიდებოდა.

ერთადერთი ვინც შედარებით ხმამაღლა გამოთქვა ვარაუდი მათი შესაძლო კავშირის შესახებ აწ.განსვენებული პროფესორი იური სიხარულიძე იყო

ისიც სასწრაფოდ აიძულეს დადუმებულიყო.ერთხელ შევხვედი ბატონ იური სიხარულიძეს ორიოდღე საათით.

არ გავუშვი შანსი მეკითხა მართლაც გამოთქვა თუ არა მოსაზრება ტბელისა და რუსთველის შესაძლო კავშირზე.

დამიდასტურა და დასძინა, შინაგანად დარწმუნებული ვარ, ვერ ვამტკიცებ, ამიტომ ვარაუდი მრჩებაო.

მეც იმ იმედით რომ, ოდესმე გამოჩნდებოდა ამისი მტკიცებულება, ვაგრძელებდი ძიებას. პასიურად. მაგრამ მაინც ვაგრძელებდი. გეტყვით არ გახლავართ ისტორიკოსი, ან მონათესავე პროფესიის ადამიანი, ამიტომ ჩემი მოღვაწეობა მოყვარულის და მოიმიედის დონეზე რჩებოდა.

ღვთის წყალობით ხელთ ჩამივარდა მტკიცებულებათა დასტა.

შევეცადოთ ვიპოვოთ კავშირი ამ „ორ მოღვაწე“-ს შორის, ფრესკის წარწერა შემთხვევითია, თუ რაიმე ახსნა აქვს.

ისევ მივმართოთ ასომთავრულს, ჰემატრიას და ვეფხისტყაოსანს

“მე, რუსთველი“, “დავჯე რუსთველმან“, “მისსა რუსთველსად“, “მე რუსთველისად“. მივაქციოთ ყურადღება წერს “რუსთველ“ და არა რუსთაველ, ამას პრინციპული მნიშვნელობა აქვს.

თანდათან დავრწმუნდებით ამაში. ზედმეტს და ნაკლებს რუსთველი არაფერ აკეთებს.

წერს რაც საჭიროა. ყველაფერს თავის მნიშვნელობას ანიჭებს. მონასტრის ფრესკის მინაწერზე ამოვიკითხეთ, გამოჩნდა დაშიფრული „რუსთველ“ და „ტბელ“.

ავტორი შემთხვევით არცერთ შემთხვევაში არ გააკეთებდა. მოკლედ შევეცადოთ გარკვევას.

შევადგინოთ ჰემატრიის ცხრილი „რუსთველ“-ზე. ჩავსვათ ყველა ასო ნიშანის რიგითი და რიცხვითი მნიშვნელობები.

რიცხვითი მნიშვნელობები

807		რ	ა	ე		100	1	5		106	7		
		უ	ნ			400	50			450	9		
		ს	ა	ნ		200	1	50		251	8		
15	15	თ				9				9	9		
		ვ				6				6	6		
		ე	ნ			5				5	5		
231	12	ლ	ა	ს		30	1	200		231	6		

რიგითი

96		რ	ა	ე		19	1	5		25	7		
		უ	ნ			22	14			36	9		
		ს	ა	ნ		20	1	14		35	8		
15	15	თ				9				9	9		
		ვ				6				6	6		
5	5	ე				5				5	5		
6	6	ლ	ა	ს		12	1	20		33	6		

149

21		რ	ა	ე		119	2	10	0	131	5	21	9
		უ	ნ			422	64	0	0	486	9		
		ს	ა	ნ		220	2	64	0	286	7		
15		თ	ა	ნ		9				9	9	15	
		ვ	ი	ნ		6				6	6		
5		ე	ნ			5				5	5	5	
12		ლ	ა	ს		42	2	220	0	264	12		

დავიწყეთ ცხრილის განხილვა. გვაქვს სიტყვა „რუს-თვ-ელ“ ავტორი შემთხვევით არაფერს წერს, პირიქით ერთ სიმბოლოს რამოდენიმე სიმბოლოურ მნიშვნელობას ანიჭებს შიფრავს და გვთავაზობს გამოფრვის გზებს. სიტყვაში „თვ“ ჩაწერილია შუაში.

ვფიქრობ მოსაზრება,რომ რუსთველი,სახელოს თანამდებობას ან სხვა ამდაგვარის მიმანიშნებელია,მცდარია.

მივყვეთ განხილვას. „თვ“ ქართულ კალენდარში სრული ან ნახევარი თვის აღმნიშვნელია

მაგრამ რუსთველმა მომდევნო ასო ნიშნად „ი“ ჩაუწერა,თქვა „თვ“-არასრული,შუა არისო

ამით მიგვანიშნა, „თვ“-ს აქვს წინა და მომდევნო მნიშვნელობები.

გვექნება„რუს“, „თვ“ „ე“ „ლ“,გარდა ამისა გვითხრა,რომ ასო ნიშან „ე“-ს გამოყენება შეგვიძლია,როგორც წინ,ისე უკან, ასევე მთლიანად

ეს გვაფიქრებინებს,რომ დაშიფრულია მინიმუმ ერთზე მეტი მნიშვნელობა.

ასევე ეს მნიშვნელობა,თარიღთან,კალენდართან ან მსგავს მნიშვნელობასთან უნდა გვექონდეს საქმე

თვის აღმნიშვნელი,„თვ“,დაგვიწერა პირობით, რომ „თვ“-ის მნიშვნელობა და ადგილი არ უნდა შეიცვალოს,სხვანაირად ამის დაწერას აზრი ეკარგება.

დავაკვირდეთ ცხრილს,ჰემატრიით მიღებული შედეგები კალენდართან, დროის აღრიცხვასთან არის დაკავშირებული რამოდენიმე გამოვყოთ,რომელიც ყველასთვის ცნობილია. მაგ:

ციფრი 7-კვირის დღეები.

ციფრთა ჯამო $7+8+9=24$ საათები დღე ღამეში.

12 თვე წელიწადში ყველა რიცვს თავისი მნიშვნელობა აქვს.„თვ“-ს რიცხვითი მნიშვნელობა არის 15.ეს კალენდარული თვის ნახევარია.

წელიწადში 12 თვე იქნება 24 ნახევარი(15 დღე)

ციფრი $96/24$ ზე ოთი წელიწადია.

ეს კი კალენდარის 4 წლიანი ციკლია. 1 ნაკიანი და სამიჯ 365 დღიანი

შევადგინოთ ცხრილი

დავითვლოთ 4 წლიან სრულ ციკლში დღეების და სხვა მონაცემების რაოდენობა.

მზის კალენდარით

წ ე ლ ი	დღ ე	თ 3 ე	30 დღ	31 დღ	28 დღ	29 დღ	ჯამ ი	ციკ ლი	ბ უ ნ ი ო ბ ა	ნახ ევე	ნაშ თი ე- პაგ ომ ენ	ნა კი ან ი წე ლი	მს გე ფს ი	მ ს ბ ნ ა რ ჩ
1	365	1 2	4	7	1		365	0.25	2	24	5		52	1
2	365	1 2	4	7	1		365	0.25	2	24	5		52	1
3	365	1 2	4	7	1		365	0.25	2	24	5		52	1
4	366	1 2	4	7		1	366	0.25	2	24	5	1	52	2
	146 1	4 8	16	28	3	1	146 1	1	8	96	20	1	20 8	5
			480	868	84	29				97	5			
	146 1									1455	5	1		

როგორც ვხედავთ ცხრილში მოცემულია 4 წლიანი სრული ციკლის დღეების რაოდენობა.

მთლიანად 1461 დღეა.ეს მოიცავს 96 (ნახევართ 15 დღე)+5 დღე ყოველწლიურად ჯამში 20 დღე+1 დღე ნაკიანი წლისა.

20 დღე მოიცავს 1 (ნახევარ 15 დღეს)+5 დღე, თუ შევკრიბავთ მივიღებთ 97 (ნახევართ 15 დღე)+5 (დღე)+1 ნაკიანი წლისა.

წელიწადი კალენდარში აღინიშნება ასო ნიშანი ლ (ლას) , რომელიც ასომთავრულ კალენდარში მე-12 ასო ნიშანია და რიცხვითი მნიშვნელობა უდრის 30. $12 \times 30 = 360$ კალენდარში

ასო ნიშანი „ე“- რიგით მეხუთეა და რიცხვითი მნიშვნელობაც 5-ს უდრის და + 1 ნაკიანი წელიწადი.

როგორც ვხედავთ ჰემატრიის შედეგად პირველ ცხრილში მიღებული შედეგები ემთხვევა ჩვენს მიერ გამოთვლილ ციფრობრივ მაჩვენებლებს

გარდა ამისა გვაქვს თვ.“ე“,ლ“, რომელიც კალენდარის შემადგენელი სიმბოლოებია.მოკლედ ცალსახაა რომ სიტყვა „რუსთველ“ ცალსახად კალენდარია,თავისი გათვლებით სრული ოთხწლიანი ციკლით.

მართლაც თუ შევადარებთ მიღებულ მაჩვენებლებს მივიღებთ 4 წლიანი სრული ციკლის დღეებს: $96X15+1X15+5+6=1466$ როგორც ხედავთ ე“-5 ზედმეტია, უნდა იყოს 1461 დღე.

ერთი შეხედვით თითქოს დაირღვა კანონზომიერება, მაგრამ ეს მხოლოდ ერთი შეხედვით. თავიდანვე ვივარაუდეთ რომ ასონიშანი „ე“ შეიძლებაოდა ყოფილიყო ლავირებისათვის, სხვადასხვა მნიშვნელობების გასაგებად.

ეს ცხრილი ვერ იქნება სრულყოფილი თუ არ იქნა გათვალისწინებული 365 და 366 დღიანი წლები. დავაკვირდეთ, ხელახლა ცხრილს.

96		რ	ა	ე		19	1	5		25	7		
		უ	ნ			22	14			36	9		
		ს	ა	ნ		20	1	14		35	8		
15	15	თ				9				9	9		
		ვ				6				6	6		
5	5	ე				5				5	5		
6	6	ლ	ა	ს		12	1	20		33	6		<u>360</u>

ასო ნიშანი(ლ) როგორც ვთქვით $12X30=360$,ჰემატრიით მიღებული მნიშვნელობა უდრის 6-ს. ანუ ჩვენ შეგვიძლია

მივიღოთ დღეების რაოდენობა წელიწადში, როგორც ჩვეულებრივში ისე ნაკიანში.

ცხრილში ჩანს თითქოს უმნიშვნელო მითითება 15 და 5. პროპორცია 3:1 ჩვეულებრივი და ნაკიანი წლები

გვაქვს სხვა ფარული მინიშნება ასო ნიშან „ე“-სთან მიმართებაში

როგორც ვთქვით „თვ“-ის მნიშვნელობის შეცვლა არ შეგვიძლია, რიცხვითი მნიშვნელობა 15. თუ გამოვიყენებთ „ე“-ს მიმართ ჰემატრიას ცხრილი მიიღებს შემდეგ სახეს:

96		რ	ა	ე		19	1	5		25	7	
		უ	ნ			22	14			36	9	
		ს	ა	ნ		20	1	14		35	8	
წი ლ	15	თ				9				9	9	
		ჰ				6				6	6	
	5	ე	ნ			5	14			19	10	
		6	ლ	ა	ს		12	1	20		33	6

ციფრთა ჯამი $(9+6+10+6)=31$ კალენდარში „წილ“ რომელიც ასომთავრულში ნაკიან წელს აღნიშნავს და რიცხვითი მნიშვნელობა 4000, ანუ $4+0+0+0=4$ ს შეესაბამება

ციკლი. ხოლო 96-ს ციფრთა ჯამი არის 30, შეესაბამება „ძ“ კალენდრის 30-ე დღე.

როგორც ვნახეთ „რუსთველ“-ის მნიშვნელობის გაგება, წოდებრივი ან ქონებრივი მნიშვნელობით გაგება კითხვის ნიშნის ქვეშ დგება.

ვეფხისტყაოსნის ავტორი უდიდეს პოეტთან ერთად ასტრონომიაშიც უნდა ერკვეოდეს და ისე უნდა იყოს დაკავშირებული მასთან რომ საავტორო ფსევდონიმადაც

გამოიყენოს, ვფიქრობ ესეც სერიოზული მინიშნება უნდა იყოს, მისი ვინაობის დასადგენად.

დავრწმუნდით რომ, რუსთველმა მოგვცა კალენდარის 4 წლიანი ციკლი.

ვცადოთ სიტყა „ციკლი“-ს ჰემატრიის საშუალებით გამოთვლა, იქნებ კიდე რამე საინტერესო მინიშნებას მივაგნოთ. მაშ ასე:

ც	ა	ნ		29	1	14		44		8
ო	ნ			10	14			24		6
კ	ა	ნ		11	1	14		26		8
ლ	ა	ს		12	1	20		33		6
ო	ნ			10	14			24		6

ც	ა	ნ		2000	1	50		2051		8
ო	ნ			10	50			60		6
კ	ა	ნ		20	1	50		71		8
ლ	ა	ს		30	1	200		231		6
ო	ნ			10	50			60		6

ც	ა	ნ		2029	2	64	0	2095	16	რ
ო	ნ			20	64	0	0	84	12	
კ	ა	ნ		31	2	64	0	97	16	ო
ლ	ა	ს		42	2	220	0	264	12	
ო	ნ			20	64	0	0	84	12	ნ

ორივე მეთოდით ჰემატრიის საშუალებით გამოთვლამ ძალიან საინტერესო მინიშნება მოგვცა

„ჩინ“. დიდი ალბათობით თარიღთან ან კალენდართან უნდა იყოს დაკავშირებული.

დავუბრუნდეთ მთავარ ცხრილს „რუსთველ“

807		რ	ა	ე		100	1	5		106	7
		უ	ნ			400	50			450	9
		ს	ა	ნ		200	1	50		251	8
15	1	თ				9				9	9
	5	ვ				6				6	6
		ე	ნ			5				5	5
231	1 2	ლ	ა	ს		30	1	200		231	6

რიგი
თი

96		რ	ა	ე		19	1	5		25	7
		უ	ნ			22	14			36	9
		ს	ა	ნ		20	1	14		35	8
15	1	თ				9				9	9
	5	ვ				6				6	6
5	5	ე				5				5	5
6	6	ლ	ა	ს		12	1	20		33	6

21	რ	ა	ე	119	2	10	0	131	5	21	9
	უ	ნ		422	64	0	0	486	9		
	ს	ა	ნ	220	2	64	0	286	7		
15	თ	ა	ნ	9				9		15	
	ვ	ი	ნ	6				6			
5	ე	ნ		5				5			
12	ლ	ა	ს	42	2	220	0	264	1		
									2		

ცხრილში შესაძლო დაშიფრული ინფორმაციის შესახებ არაერთხელ ვივარაუდეთ

რადგან „რუსთველ“-ი გენიოსია, როგორც თვითონვე ამბობს „ყმაწვილთა მონადირეთა“-ს ვერ დაემსგავსება, დიდზე ნადირობს, თან მინიმალური ხარჯებით

„გრძელი სიტყვა მოკლედ ითქმის“-ო, თან „მოშირე არა ქვიან ვერას იტყვის ვინცა გრძელად“ო ამბობს. თითქოს პარადოქსია, თავის თავს ეწინააღმდეგება

არსი იმაშია, რომ ბუმბერაზია ბევრი აქვს სათქმელი. გრძელი საუბარი არ უნდა.

ამბობს მოკლედ და ლაკონურად, მაგრამ ძალიან ბევრს ყვება. ასეა ამ შემთხვევაშიც, მგონია რომ არაერთი დაშიფრული ინფორმაცია ექნება გადმოსაცემი.

დავუბრუნდეთ ცხრილის შედეგს რომელიც მივიღეთ.

ცხრილზე ჩანს დაჯგუფება, რომელიც თვითონ ავტორმა გვიკარნახა.

მივყვით. პირველ ჯგუფში ჰემატრიით მიღებული ციფრთა ჯამი შეადგენს $5+9+7=21$.

„თვ“ თავიდანვე გვაქვს პირობაში მოცემული და მნიშვნელობა არის $9+6=15$.

“ე“-5, და “ლას“-12. ჩავსვით შესაბამისი შედეგები შესაბამის გრაფებში.

რიცხვი 21 შეესაბამება ასო ნიშანს ტ“, „თვ“ „ე“ „ლ“ ცნობილია.

გასარკვევია „თვ“-ში=15 ჩადებული ინფორმაცია მე-15 ასო ნიშანი ჰე ,რიცხვითი მნიშვნელობა 60

ცხრილში ჩასმა თითქოს არ გვამლევს პირდაპირ მითითებას, მაგრამ გავაგრძელოთ $60=6+0=6$. კალენდარში მე-6 ასონიშანი არის (ვ), საიდანაც იწყება წლის მეორე ნახევარი. ისევ დავაკვირდეთ ცხრილს.

„თვ“ და “თვე“. “თვ“= $9+6=15$, “თვე“= $9+6+5=20=2+0=2$.

ეს კი ასონიშანი (ბ) კალენდარში ვნახოთ კიდევ სხვა ვარიანტი

თან+ვინ= $(10+1+14)+(6+10+14)=25+30=55$. ეს კი $5+5=1$.

ენ= $5+14=19=1+9=10=1+0=1$.

მივიღეთ „თვე“=2 ანუ(ბ) ჩვენთვის გასაგებ მითითებას. ანუ საძიებელია სხვა დაფარული სიმბოლოს გაშიფრვა.

დავუბრუნდეთ ჩვენს მიერ გაკეთებულ გამოთვლებს, და მოცემულ პირობას.

თავში მოგვეცა მკაცრი პირობა. სიტყვაში „თვ“-ს ვერ შევუცვალეთ ვერც მნიშვნელობა და ვერც ადგილი, რიცხვითი მნიშვნელობა 15 დარჩა ბოლომდე.

დღეების დათვლაც 15 დღიანი პერიოდით ანუ ნახევარი თვი-ს საზომი ერთეულით გავაკეთეთ.

ამიტომ საფიქრებელია რომ ისეც ამ მონაცემებში უნდა ვეძიოთ დაფარული სიმბოლო. კალენდარში თვის ნახევარს გვიჩვენებს ასო ნიშანი „ბ“(ბან).

თუ „თვ“-ის ადგილას „ბ“-ასო ნიშანს ჩავსვამთ, ყველაფერი ნათელი გახდება. მივიღებთ შედეგს.

როგორც ვნახეთ,ყველა ვარიანტი ერთიდაიგივე შედეგს იძლევა 2=(ბ)

<u>21</u>	ტ	რ	ა	ე	119	2	10	0	131	5	21	9
		უ	ნ		422	64	0	0	486	9		
		ს	ა	ნ	220	2	64	0	286	7		
<u>15</u>	ბ	თ	ა	ნ	9				9		15	
		ვ	ი	ნ	6				6			
<u>5</u>	ე	ე	ნ		5				5			
12	ლ	ლ	ა	ს	42	2	220	0	264	12		

რუსთველ“=“ტბელ“.უკვე ორი უტყუარი მტკიცებულება.

მინაწერი ფრესკაზე და „ვეფხისტყაოსანი“-ს ავტორი.ამ ეტაპზე ნამდვილად არ არის ცოტა. დარწმუნებული ვარ ეს კავშირი არაერთხელ დადასტურდება შემდგომში.

მე მგონი ყველაზე დიდი სკეპტიკოსებისთვისაც დამაჯერებელი არგუმენტი და უტყუარი საბუთია.

როგორც გახსოვთ,რუსთველის დახასიათებისთვის გამოვიყენეთ „საწყისიდან უსასრულობამდე“.

ამ უკარება გენიოსმა საწყისთან მიგვიშვა,ყმაწვილთა მონადირეთა დაგვამსგავსა.

გვიხსნის, გვებმარება, მიყვევართ. დიდი ნადირის დახოცვას გვასწავლოს.

მოკლედ რომ ვთქვათ,არ მასვენებს ეჭვი,რომ კიდევ ბევრი ინფორმაცია უნდა ქონდეს დაშიფრული

დაუზბრუნდეთ ფრესკაში მინაწერის შედეგად მიღებული ასო ნიშნების თანმიმდევრობას.

1. (თ) 2. (ვ) 3. (ტ) 4. (ბ) 5. (ე) 6. (ლ) 7. (რ) 8. (უ) 9. (ს)

ანუ გვაქვს ცხრა ასო ნიშანი იგივე განლაგებით, რაც მოგვცა ცხრილმა, უფრო სწორად რაც გვიკარნახა, რუსთველმა ან ტბელმა.

უკვე გვაქვს უფლება ერთ კონტექსტში ვთქვათ ორივე შედეგი.

შევადგინოთ ცხრილი იგივე განლაგებით, და გამოვთვალოთ ჰემატრიის გამოყენებით.

ჰ	თ	ა	ნ		9	1	50		60	6
	ვ	ო	ნ		6	10	50		66	3
	ტ	ა	რ		300	1	100		401	5
	ბ	ა	ნ		2	1	50		53	8
	ე	ნ			5	50			55	10
	ლ	ა	ს		12	1	200		213	6
	რ	ა	ე		100	1	5		106	7
	უ	ნ			400	50			450	9
	ს	ა	ნ		200	1	50		251	8
					1034	116	505		1655	62

ჰ	თ	ა	ნ		9	1	14		24	6
	ვ	ო	ნ		6	10	14		30	3
	ტ	ა	რ		21	1	19		41	5
	ბ	ა	ნ		2	1	14		17	8
	ე	ნ			5	14			19	10
	ლ	ა	ს		12	1	20		33	6
	რ	ა	ე		19	1	5		25	7
	უ	ნ			22	14			36	9
	ს	ა	ნ		20	1	14		35	8
					116	44	100		260	62

როგორც ხედავთ გამოვიყენეთ ჰემატრია, რიცხვითი და რიგითი მნიშვნელობებით.

ორივე ჰემატრიის შედეგად მივიღეთ შედეგი $62=6+2=8$ ხოლო ორივე ცხრილით $62+62=124$

თუ გადავხედოთ ასომთავრულში განლაგებულ ასონიშანთა

მნიშვნელობებს. 4+4 ან 124. ეს არის ასო ნიშანი (დონ) ო. ეს

კი კალენდარში 4 წლიანი ციკლის აღმნიშვნელია, რაზეც მიგვანიშნა ავტორმა. მიღებული შედეგის

გამოყენებით, ვცადოთ ჩვენს მიერ შედგენილი სიტყვა „ციკლი“-ის ჰემატრიის შედეგად გამოთქმული მოსაზრება.

გავაანალიზოთ ორივე

ცხრილი:

ც	ა	ნ	2029	2	64	0	2095		16	ჩ
ო	ნ		20	64	0	0	84		12	
კ	ა	ნ	31	2	64	0	97		16	ო
ლ	ა	ს	42	2	220	0	264		12	
ი	ნ		20	64	0	0	84		12	ნ

თ			18	2	64			84	3
ვ			12	20	64			96	6
ტ	ა	რ	321	2	119			442	10
ბ	ა	ნ	4	2	64			70	7
ე	ნ		10	64	0			74	11
წ	ა	ს	24	2	220			246	12
რ	ა	ე	119	2	10			131	5
ჟ	ნ		422	64	0			486	18
ს	ა	ნ	220	2	64			286	16
			1150	160	605			1915	88

როგორც ხედავთ, ასო ნიშნები ზუსტად ისე განვალაგეთ, როგორც იყო მოცემული მინაწერზე, და ჩვენს მიერ მიღებული შედეგი. სათითაოდ გავანალიზოთ ეს ცხრილი. „თვტბ“ იყო ერთ ჯგუფში, შესაბამისად დავაჯგუფოთ ცხრილში, შედეგად გვექნება ცხრილი, რომელიც წინა ცხრილის გაგრძელებაა:

ნ	ბ	თ			9			9	9	28	20	
		ჰ			6			6	6			
		ტ	ა	რ	21	1	19	41	5			
		ბ	ა	ნ	2	1	14	17	8			
	დ	ო	ე	ნ		5	14		19	10	10	7
		დ	ლ	ა	ს	12	1	20	33	6	30	24
		ო	რ	ა	ე	19	1	5	25	7		
		ქ	უ	ნ		22	14		36	9		
			ს	ა	ნ	20	1	14	35	8		
					11							
				6	33	72		221	68		31	
											14	

გავანალიზოთ მიღებული შედეგები:

1. „თვტბ“-ჰემატრიის შედეგად მივიღეთ ციფრები $9+6+5+8=28$ - მთვარის დღეების რაოდენობა 4 ფაზა.
2. „ი“-ს მიშვნელობა 10 ან $1+0=1$ თვის მესამედი 10 დღიანი პერიოდი
3. „თვ“-ს მნიშვნელობა განვიხილეთ თვის ნახევარი 15 დღე
4. „ელ“-ს $10+6=16=1+6=7$ კვირის დღეები
5. „რუს“-ს $7+9+8=24$ საათები დღე ღამეში

6.“ლრუს“-ს $6+7+9+8=30$ დღეები თვეში

7.“ელ+რუს“-ს $(10+6)+(7+9+8)=7+24=31$ დღეები თვეში

8.“თვტბე+ე“-ს $(9+6+5+8)+10=28+10=2+8+10=20$ ე.წ ევაგემონი დღეების რაოდენობა 4-წლიან ციკლში.

9.“თვტბელრ“-ს მნიშვნელობათა ჯამი შეადგენს 186 გაზაფხული შემოდგომის დღედამსწორების დღეთა რაოდენობა.ასევე მიიღება 180,179,185 რომელიც კალენდრის სიმბოლო ერთეულებია.

10. ციფრთა ჯამი 124 მოიცავს 124 წლიან ციკლს

11.“ელრუს“-ს $10+6+7+9+8=40=4+0=4$ დონ კალენდარში გამოიყენება 4 წლიანი ციკლის აღსანიშნავად. მთავრულში (დონ) 〇

ეს ასო ნიშანი შეგნებულად გამოვყავი, რადგან ვფიქრობ, რომ რუსთველი ან ტბელი ან ორივე ერთად,დიდ მნიშვნელობას ანიჭებენ და სხვაგანაც არა ერთხელ ექნებათ გამოყენებული.ამის დიდი ეჭვი მაქვს.

რა თქმა უნდა კალენდარის სხვა სიმბოლოები და საზომი ერთეულებია გამოყენებული,მაგრამ ამაზე არ შევჩერდები, რადგან ეს სხვა თემაა და ამასთან დაკავშირებით ბრწყინვალე კვლევები აქვს ჩატარებული ბატონ რამაზ პატარიძეს და სხვებს.

და ბოლოს ორივე ცხრილმა მოგვცა ერთნაირი შედეგი. „ჩინ“,რომელიც ვფიქრობ,რუსთველის მიერ შემოღებული ტერმინია და ჩემ აზრით უნდა იყოს „ჩვენი ინდიქტიონი“.“დიდი ინდიქტიონი“ შეიძლება ორ 532 წლიან ციკლს მოიცავდეს $2*532=1064$ აღნიშნავდეს ან ათასწლეულს კალენდარში $28=2+8=10$ და 1000 რიცხვითი მნიშვნელობა.თუ ამას დავუშვებთ“ჩინ“ასე უნდა აიხსნას $1000+10+50=1060$ წელი,რა თქმა უნდა ეს ჯერჯერობით ვარაუდია,რომელსაც დამტკიცება სჭირდება.

ჩატარებული ანალიზის საფუძველზე ცალსახად შეგვიძლია ვთქვათ, რომ რუსთველის შემოქმედებაში ძალიან დიდი მნიშვნელობა ენიჭება კალენდარს, სიმბოლოებს და ერთეულებს, რომელიც ჟამთა აღრიცხვისათვის გამოიყენება. გარდა ამისა კალენდარის ბრწყინვალედ ცოდნა, გამორიცხულია ასტრონომიის გარეშე. ამ ეჭვს გვიღრმავებს ისიც რომ პოემაში საოცარი სიზუსტით დიდი ადგილი ეთმობა პლანეტებს, ზოდიაქოს ნიშნებს და ა.შ. ჩვენ უკვე გავშიფრეთ „რუსთველი“-ს არსი, ასევე ცალსახაა რომ ეს არის კარგად დათვლილი და მოფიქრებული, ფსევდონიმი. სხვა შემთხვევაში შეუძლებელია ასეთი სიზუსტით დაემთხვეს და გადმოგვცეს კალენდარი.

რუსთველის კალამი

შესავალში ვისაუბრეთ პითაგორას თეორემაზე, დღევანდელი გაგებით, მისი საავტორო უფლების დაცვაზე. ვთქვით, რომ პითაგორამ ვერ მოახერხა თავისივე თეორემაზე ამ უფლების დაცვა ვერ მოახერხა, რომ ყველასთვის, ცალსახად გასაგები ყოფილიყო ავტორის ვინაობა.

ვთქვით, რომ რუსთველმა ეს შეძლო.

მის მიერ დაშიფრულ ინფორმაცია, ცალსახად გასაგებია. ავტორი რუსთველია.

სად შეიძლება ვეძებოთ მისი დაშიფრული ინფორმაცია?

პასუხია ყველგან. მატერიალურში და არამატერიალურში არამატერიალური თან დაშიფრული წყარო უფრო რთული მისაგნებია.

ამიტომ ჯერ ვეძიოთ მატერიალურ გარემოში. რაც ცნობილია და ხელმისაწვდომი.

ეს შეიძლება იყოს ნებისმიერი ძველი წიგნი, ხელნაწერი, ანდერძი, სიგელი, წყალობის წიგნი და. ა.შ.

უაზრობა იქნება იმის მტკიცება, რომ ყველა მატერიალური მემკვიდრეობა, აუცილებლად რუსთველის მეთოდით იქნება შედგენილი

მაგრამ რაც რუსთველს ეკუთვნის ამის გარეშე წარმოდგენლად მიმაჩნია

არც ის არის გამორიცხული, რომ რუსთველის შემდგომ მოღვაწეთაც, იგივე მეთოდით დაემიფრათ საჭირო ინფორმაცია

ექვი მაქვს, რომ ასეთი ძალიან ცოტა იქნება.

სხვაგვარად ვერ დარჩებოდა რუსთველის ბიოგრაფია ბურუსით მოცული.

ჯერჯერობით არაფერი ვიცით რუსთველის მოწაფეების შესახებ.

მსგავსი მინიშნებაც არ შემხვედრია არსად.

ეს არ გამორიცხავს, რომ რუსთველს ვინმესთვის გაენდო ამ საიდუმლოს შესახებ.

შესაძლებელია მანამდეც იშიფრებოდა ინფორმაცია ქურუმთა მიერ. მაგრამ ეს მეთოდი ცალსახად რუსთველისეულია

ვნახოთ მატერიალური სახის ერთ-ერთ შედეგში, რომელმაც ხელნაწერის სახით მოაღწია ჩვენამდე.

საგანძური ჩვენი კულტურული მემკვიდრეობისა. იოანე ზოსიმეს „ქებაი და დიდებაი ქართულისა ენისაი“.

დღემდე არავის შეუტანია ექვი, რომ ეს შედეგში იოანე ზოსიმეს კალამს ეკუთვნის

უდაოდ დიდებული ქმნილებაა, ყველა ქართველისთვის საამაყო მრავალი ასპექტით. ბევრმა სცადა მასში დაფარული ინფორმაციის გაშიფრვა. ნაწილობრივ მოხერხდა კიდევაც

იყო ბევრი ვარაუდი, ინტერპრეტაცია. მაგრამ უნდა ვალიართ, რომ ეს ყველაფერი ამავე ძეგლის ფასადზე ხდებოდა, შიგნით შეღწევა ვერავინ მოახერხა. ლამის მკრეხელობად იქცა ამაზე ფიქრიც კი.

იყო დღემდე ვით დიდი საგანძური, უზარმაზარი გალავნებით დაცული, მისი ხილვა უბრალო მოკვდავისთვის შეუძლებელი იყო.

უბრალო მოკვდავისთვის და არა რუსთველისთვის, რომელმაც დატოვა ორი გასაღები: მთელი არსებით მონდომება და იღბალი.

აი პირველი შანსი, ჩვენივე თვალით შიგნიდან ვიხილოთ ეს საგანძური

დიდება უფალს

**ქებაი და დიდებაი ქართულისა ენისაი
დამარხულ არს... საიდუმლოი.. ამასა შინა**

მე ვარ ქართველი პოეტი, ძველი თავადი,
რუსთველი, ტბელი, შოთა, მე ივანე აბუსერისძისა
დავიბადე ტობასა ჩვიდმეტი აპრილი 1151 წელი
ტოლი ვარ მეფე თამარისა
ძმა: ვარდან, იგივე თავადი ქამადა, აბუსერი,
და: ვანენი, ცაცი, ნაზი, თამარი
დედა ხათუთა, პაპა აბუსერი
მევე პაპა მეფე დავით ულუსა
შვილი ლაშა, მეფე
ცოლი ბაგულ, ასული ვარამ გაგელისა
ბიძა ფალა
ჩემივე წინაპარნი მოვიდნენ ძამას, ატენის ხევიდანა,
ძმა ვარდანი, იგივე თავადი ქამადა, წავიდა ზაქიეთსა,
აბუსერი ქვედა ხევსა (ქედა)
მე ხიხასა
მამა ივანე ერისთავი, მოკლეს მოღალატეთა
შვილი ლაშა მომიკლეს მოშურნეთა
ცილი დამწამა თამარის მამიდან, შვიდი წელი ვიყავი
საპყრობილესა
ცბიერი ბაგულ, ჩემივე ცოლი, ვერ ვიგუე მზაკვრობდა

იყო ორსულად, ტყემალი უყვარდა ძალიან, უნდოდა დაკრეფა, კიბით ავიდა ხეზე, კაბა გამოედო. ზემოდან ძირს დავარდა.

ერთი ქალი და ყრმა მკვდარნი იშვენ, მეტი შვილთა აღარ ეყოლა

ცოლი ცდილობდა მისივე გერებისთვის მიმეცა ზედა წმინდა ავაგე ხიდი ზამლეთსა და სხალთასა

ზამთარში, როცა მოყინა მევე დავსვი ციგებზე ბაგულ და მისივე გერნი და წავიყვანე ჩემივე სოფელსა.

მოვხატე დოლიყანა და პარხალი.

მეფე თამარმა დამიბრუნა თავისუფლება.

მამა მალე მოკლეს ცბიერი ლიპარიტის მეოხებითა, დარაჯთაგან კარი ღიად იყო დატოვებული. კართან ნახეს მკვდარი.

ოძელამ მეზობლად იყიდა მიწა.

დაილოცა წმინდა მარიამი, მისივე მადლითა ავაგე ეკლესია ზაკოსა.

ზორბა ხარებით ავზიდნე სამირკველისა ქვანი შიგანას ღელედან.

ქართველი პოეტი ტბელი, რუსთველი,

ერისთავი ზემო აჭარისა.

ეპიგრაფი ლოცვა

„დიდება შენდა ღმერთო, რომელმან ღირს მყავ და მომმადლე ცოდვილსა ამას აღსრულებად საქმეი ესე“

პირველ რიგში კარგად დავაკვირდეთ ლოცვის სტრუქტურას, მისი შემადგენელი სიტყვების მიხედვით

ტექსტი გაყოფილია ორ ნაწილად. (და) ორივე ნაწილში სიტყვათა თანაბარი რაოდენობაა

სიტყვების საერთო რაოდენობა და-ს ჩათვლით 13.მის გარეშე 12

(დიდება შენდა ღმერთო)(რომელმან ღირს მყავ) და (მომმადლე ცოდვილსა ამას აღსრულებად საქმეი ესე)

3,3,2, 6

ტექსტის პირველ ნაწილში და-ს ჩათვლით არის 35 ასო ნიშანი,და კავშირის გარეშე 33

თუ დავაჯგუფებთ მძიმის მიხედვით ასეთი სურათი გვექნება

(3)(3+2)(6) ანუ 3 და 56

ან $33+32=65$

რადგანაც გვაქვს მინიშნება რომ ტექსტი გაყოფილია და-თი ორ ნაწილად.ორივეში თანაბარი სიტყვების რაოდენობაა უნდა დავაჯგუფოთ ცალკე ცალკე და სათითაოდ დავითვალოთ სიტყვათა რაოდენობა

სათაურის სტრუქტურა

ცხრილი

დ	6	მ	8
ი		ლ	
ღ		მ	
ე		მ	
ბ		ა	
ა		ღ	
შ	5	ლ	8
ე		ე	
ნ		ც	
ღ		ვ	
ა		ღ	
ლ	6	ვ	

၁		၀	
၂		၂	
၃		၆	
၄		၁	
၅		၁	
၆	၈	၁	၄
၇		၁	
၈		၆	
၉		၁	
၁၀		၂	၁၀
၁၁		၂	
၁၂		၆	
၁၃		၃	
၁၄	၆		
၁၅	၂		
၁၆	၂		
၁၇	၆		
၁၈	၈	၁	၆
၁၉		၁	
၂၀		၁	
၂၁		၂	
၂၂		၆	
၂၃		၁	
၂၄		၁	
၂၅		၂	
၂၆	၂	၁	၆
၂၇		၁	
၂၈		၁	၃
၂၉		၆	
၃၀		၁	

მივიღეთ 33 (2) და 30. რახან და გამყოფია გვაქვს 33,35,32,30

ნ		6			8	ლ
შ	რ	5	კ	ტ	8	მ
		6			4	
უ	ო	8	ო	ვ	1	თ
		8			6	
ა	ი	2	ე		3	

მე ვარ პოეტი შოთა რუსთველი

დიდება უფალო ღმერთო, რომ ჩვენ, ღვთის მეოხებითა იოვანე ჭიმჭიმელისა ჯდა ქართლსა, ჭიმჭიმსა და იოვანე ზედაზნელის, იოვანე ათონელის ხელითა სრულვყავით საქმეი ესე.

მივუძღვენით ბაგრატ კურაპალატსა. 975-1027 წწ.

გამეფდა 991 წ. იმეფა 36 წელი .

52 წლის გარდაიცვალა. 1079 წელს 52 წელია გასული 1079-1027 გარდაცვალებიდან. სიმბოლური საიუბილეო მიძღვნა ტექსტი შედგენილია ისე რომ დაყოფილია „და“ კავშირით.

ერთი შეხედვით, თითქოს არაფერია უჩვეულო, ჩვეულებრივად ძველი წერის მეთოდია. ასეთი სტილით ნაწერი ბევრი ხელნაწერია ცნობილი

ყურადღებას იპყრობს ის რომ და-თი გამოყოფილი ტექსტების რაოდენობა ათია.

ასევე ტექსტს თუ ყურადღებით წავიკითხავთ, სათაურის სტრუქტურასაც გავითვალისწინებთ, საკმარისი მინიშნებებია დაკავშირებული ქართულ ანბანურ კალენდართან.

35-ასონიშანების რაოდენობა. 2-მზის და მთვარის კალენდარი. 30-დღე თვეში

წილ,ორი დაი-(ორად დაყოფილი),ანბანი. მზის და მთვარის ქართული კალენდარი. ოთხი- დონ. ოთხმოცდათოთხმეტი-სხვაობა ქართულ და ბერძნულ კალენდრებს შორის. წლები ქრისტეშობამდე.

ამავე დროს დაყოფილი ტექსტების რაოდენობაც ათია.

დიდი ალბათობით უნდა იყოს ათი მცნება

ქებაიედადიდებაიექართულისაენისაიე-ცხრილი

დ	ა	<u>1</u>	მარხულარსენაიქართულიდღემდემეორედ მოსვლისამისისასაწამებლადრაითა ყოველსაენასადმერთმაამხილოსამითენითა
დ	ა	<u>2</u>	ესენაიმძინარეარსდღესამომდედა სახარებასაშინაამასენასალაზარეჰრქიეან
დ	ა	<u>3</u>	ახალმანნინომოაქციადაჰელენედელოფალმან ესეარიანორნიდანვითარცამარიამდამართაი
დ	ა	<u>4</u>	მეგობრობაიამისთვისთქუავითარმედყოველი საიდუმლოიამასენასაშინადამარხულარს
დ	ა	<u>5</u>	ოთხისადლისამკუდარიამისთვისთქუადავით წინაიწარმეტყუელმანრამეთუწელიათასი ვითარცაერთიდღც
დ	ა	<u>6</u>	სახარებასაშინაქართულსათავსახოლო მათცსსაწილიზისრომელასოიარსდაიტყვს ყოვლადოთხათასსამარაგსა

დ	ა	<u>7</u>	ესეარსოთხიდღცდაოთხისადღისამკუდარი ამისთვისმისთანავედაფლულისიკვდილითა ნათლისღებისამისისაითა
დ	ა	<u>8</u>	ესეენაიშემკულიდაკურთხეულისახელითა უფლისაითამდაბალიდადაწუნებული მოელისდღესამასმეორედმოსვლისაუფლისასა
დ	ა	<u>9</u>	სასწაულადესეაქუსოთხმეოცდაათოთხმეტი წელიუმეტცსსხუათაენათაქრისტცს მოსვლითგანდღესამომდე
დ	ა	<u>10</u>	ესეყოველირომელიწერილარსმოწამედ წარმოგითხარესეწილიანზანისაი

ვინაიდან ვფიქრობთ, რომ ეს არის ათი მცნება და მავე დროს დაკავშირებულია კალენდართან. ამიტომ ათივე ტექსტი დავყავი კალენდარის მნიშვნელობების მიხედვით ასონიშნების რაოდენობის შესაბამისად ჩამოვწერე თითოეული თავის შემადგენელი ქვეჯგუფები რაოდენობა თანმიმდევრობით გვაქვს შემდეგი სახე (3,2,3,2,3,3,3,3,2) საერთო ციფრთა რაოდენობა შესაბამისად ათია სურათი გვაქვს შემდეგი 10,(32,32,33,33,33,32)

სიტყვათა რაოდენობა ჯგუფების მიხედვით

ქ	ძ	ე	ვ	გ	3
		ა	ლ	ზ	2
თ	3				
ო	2				
ფ	3				
ტ	რ	კ	ყ	ხ	3
				ს	3
		გ	ბ	ნ	2
				შ	3
					27

ესეც მინიშნებაა 10:32:33

ეს მათეს სახარება 10 ის 32-33

ვნახოთ ეს თავი

ვინც მე მაღიარებს ადამიანთა წინაშე

32. ყველას, ვინც მე მაღიარებს ადამიანთა წინაშე,

იმას მეც ვაღიარებ ჩემი ზეციერი მამის წინაშე

33. ვინც უარმყოფს მე ადამიანთა წინაშე,

მას მეც ვუარვყოფ ჩემი ზეციერი მამის წინაშე

თავი 5 სიტყვა (ე)-უნდა იყოს თავში

სტრუქტურა 4,2,9,9,6

რადგან იწყება „ვინც“-არის ოთხი, საწყისი 4 ციფრთა ჯამი

არის 3+2+3+2=10, "ათი",

ანუ (ე)-ს შემდეგ სამი გრაფა უნდა ჩაიწეროს ათი,დარჩენილი სიტყვა მცნება-6 ასონიშნით ზუსტად ივსება

(ე)-ს მარჯვნივ (ვ),გვერდით (ზ)

მერე 1,5,6,7 (ა),ე ზ) ჯამი (მ)

ბოლო ჯგუფში სიტყვების რაოდენობა არის 7

(ათი მცნება) საერთო ასონიშანთა რაოდენობა არის ცხრა

მივიღეთ დაყოფა გრაფები 4,6

გარდა ამისა ეს თავი შედგება ორი ნაწილისაგან,ანუ ცხრილი

უნდა დაიყოს ორ ნაწილად 4,6

ასეთივე თანმიმდევრობით უნდა ჩაიწეროს ასონიშნები

შედეგად გვაქვს:

მე ვარ პოეტი,შოთა,მე ვარ ტბელი

მათე, მეთე თავი,ათი თვე, ვთარგმნე, ზოსიმე მე ვიპოვე

მთვარე მე ვარ,მეფე თამარი მზე

ასევე არის ბევრი მინიშნება,რომელიც სხვა ინფორმაციასაც

იძლევა

მაგ გვაქვს 3 შვიდი ერთეული $7*3=21$ (ტ),ციფრთა ჯამი 27(შ)

ანუ თავისუფლად შეიძლება პოეტი შოთა, ტბელი წაკითხვა

გრაფები დაიყო პროპორციით (4)და(6). იწყება ოთხით.ანუ

პირველი ოთხია.6;4=1,5

		1		
		1		
		1		
0.5	1	1	1	0.5
		1		
		1		
		1		
		1		
		1		
		1		

		<u>3</u>		
		4		
		<u>6</u>		

<u>4</u>

		0		
		5		
		0		
0.5	1	0	1	0.5
		0		
		3		
		5		
		0		
		0		
		5		

	მ	ე	ფ	
	ვ	ა	უ	
ს	რ	თ	რ	პ
ნ	ა	ი	შ	ო
ყ	ნ	მ	ნ	ტ
	ხ	ც	უ	
	ლ	ნ	ი	
	ს	ე	ჩ	
	ჰ	ბ	ქ	
	გ	ა	რ	

მე ვარ უფალი შენი,და არა იყვნენ შენდა ღმერთნი
 უცხონი,ჩემსა გარეშე
 მე ვარ პოეტი შოთა რუსთველი
 მე ვერ დავიცავი ათი მცნება,დავარღვიე ათივე

.....

აქვე გავაკეთოთ აღნიშვნა.

მათე თავი 10.32;33.ესეც ერთგვარი მინიშნებაა.

ვეფხისტყაოსანში თავების რაოდენობა 65-ია.32+33=65.

დასაწყისში სტროფების რაოდენობა 32 ია. მეორე ნაწილი იწყება 33. ანუ აქაც უნდა დაიყოს 10;32;33.ამაზე შემდგომში გვექნება საუბარი

იოანე ზოსიმე

მე ვარ იოანე ზოსიმე,ქართველი თავადი

დავიბადე ზემო ივლიტასა.

მამა გიორგი ჩორჩანელი.ჯდა ქვემო ჩორჩანსა.ფლობდა სოფლებსა.საბუზარსა,ფლატესა,ზანავსა,ფალასა,ბადელასა, აბანოსა,სამებასა,ნიალსა,სმადასა,ტატანისსა,ვარხანსა,დაბასა .ვზი აჭარასა,სხალთისა დაბასა,ფურტიოსა, ფოთელურსა უფლისა ნებითა დამევალა ხელქმნა ახალი ქართული ანბანისა,ძველი ასომთავრული ანბანის ძირზე

მივუძღვენით დიდი მეფის ბაგრატ კურაპალატის მოხსენიებას. დიდი ჯაფა გადავიტანეთ.

მრავალი უძილო ღამე გავუმელით და უფლისა ნებითვე სრულვყავით

მრავალი დღე და ღამე თოვლი მათოვდა თავზე .მრავალი ოფლი ვღვარე და ავაგე ეკლესიანი ზემო ვანსა, ფურტიოსა,ზამლეთსა,ფოთელურსა,ღურტასა.

უფლის სადიდებლად უდაბნო გავაცოცხლეთ. ზარზმასა ზანავსა ზარები დავკიდეთ

ავაშენე თვრამეტი ეკლესია,კიდევ ოცი შევაკეთე.

პირველი ეკლესია დავდგი ივლიტასა,მეორე ტატანისსა,მესამე ეკლესია ავაგე ფურტიოსა,მერე ნენიასა,ფოთელურსა,ოლადაურსა,კვატიასა,სკვანასა,კალოთ ასა

**დაჩი ჩორჩანელი,
ძმა იოანე ზოსიმესი**

ვარ ძველი ქართველი თავადი დაჩი ჩორჩანელი
ვარ მესამე მე გიორგი ჩორჩანელისა
ვარ სავანესა ათონის მონასტერსა ივერთა
ვარ ღვიძლი ძმა იოანე ზოსიმესი
ვარ მოწაფე ეფრემ მცირესი
დავიბადე სოფელსა ივლიტასა 259 წ, 6643წ(1039წ)
ზიძა იოანე ათონელი, იმავე ერისთავი თორნიკე, მე ივანე
ჩორდვანელისა
ჩემივე კალამსა ეკუთვნის ბექას და აღბუღას სამართალი.
მეძავი ძაღლი მოღალატე, ტილიანი, მზაკვარი, ვერ ვიტან
ბექასა
მე ვთარგმნე მარკოზის სახარება, სიბრძნე ბალავარისა.
დავაჩოქე, აღვირი ამოვსდე ვითა ვირსა, რატისა ლიპარიტის
მესა, ღორსა
გარბანელმან კალატოზმან, ბალასძემან გაასრულეს ზარზმის
მონატერი 283 (1063)(6667)
პირტიტველა გავემგზავრე ძმასთან ,ქუთაისსა
მეზობლად ავაშენე ეკლესია
იოანე ზოსიმე მეორე შვილი იყო, პირველი იყო ქალი, მესამე
მე. პატარა ძმასა ერქვა ოძელა
პატარაობას ზოსიმეს სამ ენაზე ასწავლიდნენ სპარსულ
პოეზიასა, რობაიებსა, ძველი რომის ისტორიასა, ელინთა
ფილოსოფიასა
ასწავლიდნენ, სახარებასა, ბიბლიასა, რელიგიის ისტორიასა
ტობასა იყო ზიძა, იოანე ამირსპასალარი,
ბალასძეს ტობასა ჰქონდა ვენახი. ოძელას იქ უყვარდა
სირბილი. დაეძინა და ასპიტმა დაკბინა. იმავე ღამეს
მოკვდა. იყო რვა წლისა
იოანე ზოსიმეს ძალზედ უყვარდა პოეზია, სამ სტრიქონიანი
ლექსი დაუწერა ოძელასა, ქოსა ტყუილა დაარქვა

ჩუმიად წერდა საკუთარ ლექსებსა, არქმევდა ქორბუდა-
სა. ზღაპრებსა იგონებდა ქოსა ტყულაზე
პატარაობას ვარხანსა მამას ხარებსა ამოვებდა. მუდამ ედო
კალამი და საწერი ქამარსა ზედა
ქართულ ანბანსა ათი წელი მოანდომა, ბევრი ეწვალა. ბოლოს
დაბრმავდა ტიროდა არაფრის ქმნა აღარ შემიძლიაო
იოანე ზოსიმე დაიბადა თექვსმეტი აპრილი 251(1031)
(6635)წწ
წავიდა იერუსალიმსა თოთხმეტსა ივნისი 336წ 1116წ
მიიცვალა 338(1118)(6722) 19 ივლისი

სტრიქონი 1.1

გიორგი რუსი

თამარის ქმარი გიორგი თურმე სოდომის ცოდვით იყო ავად.
დრო და დრო გაიპარებოდა რამდენიმე თვითა. ვერავინ
ხვდებოდა ვისთან იყო და რას აკეთებდა.

თავიდან ყველას ეგონა სხვა ვინმე საყვარელი გაიჩინაო და
იმასთან ჩუმიად დადისო.

გადიოდა დრო ყველა საგონებელში იყო, ვერავინ უბედავდა
თამარსა რაიმეს კითხვასა გიორგის შესახებ.

თვით თამარსაც ვერ გაეგო ამის მიზეზი. დარდობდა. არ
იმჩნევდა.

არც იცოდა რა ექნა, ვერც ვერავისთან ამხელდა, ჩუმიად იყო.

გულში იკლავდა დარდსა საცოდავი.

ბოლოს ჭირმა თავი არ დამალა, გადაწყვიტა ეთქვა თავისივე
დისათვისა.

დაავალა დავარსა

ჩუმიად გამოერკვია, გიორგი ბოლო დროს სად იკარგებოდა.
საყვარელს ხვდებოდა თუ სადმე ჩუმიად ლოთობდა.

თამარი დარწმუნებული იყო, გიორგიმ იპოვა ვინმე დოყლა-
პია თავისნაირი და იმასთან ერთად ლოთობსო.

ყველა ასე ფიქრობდა
დავარსაც ასე ეგონა მანამ,ვიდრე თვითონ არ გაარკვია,ამის
მიზეზი.

იმან ხმა დაყარა,ვითომ მივდივარო ბიზანტიასა,ჩემივე
დასთანო.ათი თვე ვერ დავბრუნდებო
წავიდა სასახლიდან სხვაგან. ვითომ გაემგზავრა.

ერთი თვე ვერ გაარკვია გიორგის სამყოფელი,მერე მაცნემ
მოუტანა ამბავი.

თურმე მეფის ქმარი ბოდბეს ყოფილა.დავარი გაემართა იმის
სანახავადა.

მივიდა ბოდბესა. ჩუმად დაიქირავა პატარა სახლი,ვითომ
იყო მისული წმინდანის სამარესა.

მთელი დღე ეძებდა.საღამოს იპოვა დიაცთა და ლოთთა
გარემოცვაში.

თურმე მეფის ქმარი ორგებესა და ღრეობებს ხშირად
მართავდა,ასე ერთობაო უთხრეს.

მეფის ქმარი გადაგვარებულ ცოდვასაც არ თაკილობსო.
დიაცთა არშიეს ვილა დაეძებსო,ხან სპათა დასდევს,ხან კიდე
სხვა კაცთაო.

ამასაც აღარ დასჯერდაო,ახლა ცხოველთაც აღარ ინდობსო,
ცხენთა და ჯორ-აქლემთა აეკიდაო.

დავარმა თავიდან ვერ დაიჯერა,წარმოდგენაც გაუჭირდა.
გაუჯავრდა თავის მაცნესა,სახედარი რად უნდა,ამდენი
ქალი ახვევია გარსაო.

ცოლი ყავს და ამდენი საყვარელი,ჩოჩორი და აქლემი ვინ
მოიგონაო,ალბათ ბევრი ყავს მოშურნეო.ასე ფიქრობდა
დავარი.ვერ წარმოედგინა იმასა ასეთი გარყვნილება.

არ მოიშალა თავისი მაცნემან.მე ვიცეო,ასეა ნამდვილადაო.

დავარმა გადაწყვიტა თვითონვე ენახა თავისივე თვალითა
წაიყვანა თავისი მხევალი და დაიძალა თავლასა,თივისა
შიგნითა

ვერაფრით წარმოედგინა მოშურნენი ცილსა სწამებენო ფიქ-
რობდა. სანამ მართლა არ მოვიდა ის,მთვრალი გიორგი, და

თვითონვე თავისივე თავლით არ იხილა გარყვნილება გადა-
გვარებული გარეწარისა.თვალეხს არ უჯერებდა,ჩოჩორი
გახდა იმისი მსხვერპლი

დაყვირება უნდოდა,ვერ იკავებდა თავსა,მხევალმა შეაჩერა,
თორემ შეიტყობდა თამარის ქმარი

მერე გამოირკვა,თურმე სპანიცა ვეღარ მალავდნენ წყრომასა.
იმავე დილასვე ჩუმად დაბრუნდა უკან დავარი.

სასახლეში არ მისულა,ვერ გადაეწყვიტა,ვაი თუ არ დამიჯე-
როსო მეფემო.

სხვა გზა არ ქონდა,უნდა მოეთხრო მეფისთვისა.

თამარს აცნობა ბეთანიას ვარო,აქ დაგელოდებიო,სასახლეში
ვერ მოვალო.

ცოტა ხანში თამარი თვითონ ჩავიდა ბეთანიასა.

თვიდან ვერ გაუბედა დავარმა,არ იცოდა როგორ ეთქვა.ხან
ასე თქვა,ხან ისე,არ გამოუვიდა.გაუჯავრდა თამარი.

ბოლოს მოუყვა მეფესა მისივე დამან,რაც თავისივე თავლით
იხილა თავლასა.

თამარი ძალიან გამწარდა,ვერ იჯერებდა,იეჭვა,ჩემივე და
ცილს არ სწამებდესო.

მეც ვერ ვიჯერებდიო,სანამ ვნახავდიო,დავარმა.

გაჯავრებული წამოვარდა თამარი,ღორი ყოფილაო გიორ-
გი.ჩუმად იყავიო გააფრთხილა. გავარკვევო.

მეფე მე ვარო

თურმე მერე გაიგო თამარმა,დავარსა მართალი უთქვამსო.

თვრამეტი თვე ითმინა თამარმა თავისივე ქმრის ვერაგობანი,
სამეფოს არ ვავენოო,არ იღებდა ხმასა.ბოლოს გადაწყვიტა
გაეგდო გიორგი რუსი.

თურმე ჩემი ძე ლაშა ვერაგულად მოუწამლავთ მისივე
ნათესავთა. შავი გველის შხამითა.

წამოსცდა ცუარის, დისა ჩემისა შვილსა.

ვერ დავიჯერე.

მივედი ხიზაბავრასა ძმისა ვარდანის უმცროს შვილთან
ივანესთანა.ჩუმად მითხრა იგივე.დავრწმუნდი.

ზევრგან ვმეზნე ლაშას მკვლელი.ხანძთასა,ბერთასა,ტაოსა,
ვარძიასა,ანჩსა,შატბერდსა.

ვმეზნე ნახევარი წელი. ბოლოს ვიპოვე მეფის საზაფხულო
სახლსა შინა, ბანძასა.

ხელნი ძალითა შევუკარი და ოჩხითათა წამოვათრიე.ლაშას
სამარესა დავკალი ვითა ღორი.ლეში მისი ბინძური ჩავაგდე
ხაროსა

ჩემი თვე:აპრილი, ჩვიდმეტი,ტახი

ჩემი მზის თვე:ივნისი,ცამეტი,ვეფხვი

ქართული ანბანი შეიქმნა ქართველ ქურუმთა მიერ:

ხუცური 5167 (437) ქ.შ-მდე

ასომთავრული 4836(768) წწ ქ.შ-მდე.

ახალი ქართული ანბანი მხედრული იოანე ზოსიმეს მიერ
6683(1079)(299).

მზის და მთვარის ახალი ქართული კალენდარი დონ
რუსთველის მიერ 6837(1233)(453)წ.

ამისა ავტორი მე ვარ, ტბელი, რუსთველი,

ძე ივანე აბუსერისძისა

სტრიქონი 1.2

ყმაწვილი ლაშა

სამი შვილი მყავდა,სამივე დავკარგე
პირველი ჩემი შვილი ლაშა, ჩუმად მყავდა თამართანა.
ვერ დავიცავი,მომიკლეს მისივე ნათესავთა
ორი შვილი ტყუპი ქალ-ვაჟი მყვანდა ცოლთან,ორივენი
მკვდარნი მოევლინენ ქვეყანასა
ლაშა დაიბადა ოქტომბერის თორმეტსა,ათას ას ოთხმოცდა-
თორმეტსა.
იმეფა ათი წელი.
მოკვდა ათას ას ოცდასამსა წელსა,იანვარისა ცამეტსა.
სახელი ლაშა მე დავარქვი. ლას ვითა მთვარის ღმერთი.
გიორგი, მისივე პაპის სახელი,დაარქვა თამარმან.
პატარა ლაშა ხშირად მოყავდა თამარსა,ტოვებდა ჩემთანა.
მე თან დამყავდა სადაც წავიდოდი,ვაბანავებდი მდინარესა,
ცივი წყალი უყვარდა.
შევიდოდა ტბასა,არ გამოდიოდა,სანამ არ მოიწყენდა.
ძალიან გაბედული იყო,არ იცოდა რა იყო შიში.ღამე ჩუმად
გამეპარებოდა სადმე,დაიმალებოდა.დიდხანს ვეძებდი.
მეშინოდა არ ჩაეძინოს თქო სადმე.
ვეძახოდი,ჩუმად იყო მანამ,სანამ თვითონვე არ მოინდო-
მებდა,მერე დამიძახებდა, აქ ვარო.ხმა სადღაც შუა ტყიდან
მოისმოდა
ვეუბნებოდი აქ ტყეა,ნადირია დათვი და მგელია თქო,არ
ქონდა დარდი,იქით დაეძებდა,მაინტერესებსო ძალიან.
არ ჯეროდა ავი სულეებისა,მოჩვენებებისა,დათვსა სახლი
სადა აქვსო,დაეძებდა,ვერ ვიპოვეო
ერთხელ კინაღამ დამეკარგა.გაიპარა საღამოსა.მთა ნისლმა
დაფარა.დიღამდე გადარეული დავეძებდი.
ლამის გული წამივიდა.რატომ დავიტოვე თქო, ვჯავრობდი
ჩემივე თავზე.თუ არ მოვკვდებოდი არ მეგონა.
ვიპოვე დილასა,ხიხანის თავსა ჩასძინებია თურმე.

გაიზარდა ცოტათი.დაიწყო ძრომა კლდეებზე.ჯიხვების
სადგომსა ვნახავო,კინალამ გადმოვარდა.მაშინ გადამირჩა.

სანამ ისევ პატარა იყო,თან დამყვებოდა,ადვილი მისახედი
იყო.

მერე გაიზარდა,ისე დაიკარგებოდა ასავალ დასავალი აღარ
ვიცოდი.მერე დაბრუნდებოდა საიდან არ ვიცი,ისევ გაუჩი-
ნარდებოდა.

თავისივე ბუნებით არ იყო ვერაგი,მაგრამ როცა დაღევდა
ძალიან ავი ხდებოდა.

არ ინდობდა არავისა.შირაქში მიეჩვია ლოთობასა,ვისთან არ
ვიცი.

მე პატისვა მცემდა თავიდანვე,არც თამართან აუწევია ხმის-
თვისა.დედა ძალიან უყვარდა.

თამარსა თავისი მეორე შვილი,რუსუდანი,არასდროს მოუ-
ყვანია ხიხანსა.

როცა ჩემთან მოდიოდა,სადმე ტოვებდა იმასა,მარტო ლაშა
მოჰყავდა.

თორმეტი წლისა ლაშა დაისვა თამარმა თავისივე თანამო-
საყდრედა.

მე დავარწმუნე,თავიდან უარსა იყო,მერე დამიჯერა.

მაშინ უთხრა თამარმა ლაშასა,დავითი რომ არ იყო იმისი
მამა.

ძალიან გაბრაზდა,აღარ მოდიოდა ჩემთანა,ველარ მიტანდა.

თამარი ეხვეწებოდა ადიო, მამა ნახეო

ოთხი წელი გავიდა არ ამოსულა ჩემთანა.

მერე დაიყოლია თამარმა.მოვიდა,მომესალმა,მომეხვია და
ჩუმიად მითხრა,მამა მაპატეო.ჩუმიადვე ვუთხარი,შვილო მო-
მენატრე თქო.

სანამ თამარი იყო,ლაშა თავისუფლად დადიოდა თავისივე
მეგობრებთანა,ქეიფობდა და ნადირობდა.

მერე თამარი დასნეულდა,ავად იყო,თანდათან ავალებდა
ლაშასა საქვეყნო საქმეების მოგვარებასა.

მერე უფრო ხშირად მოდიოდა ხიხანსა.მეკითხებოდა აზრსა.სალაშქროდაც მიდიოდა მომავალი მეფე სანამ თამარი იყო,დრო მეტი მქონდა,ვწერდი ჩემივე პოემასა, დავდიოდი მთასა,ვხატავდი. რომ მოკვდა,მერე ველარ ვიცლიდი. მოკვდა თამარი 1215წ პირველი მაისი.მასთანვე მოკვდები მე.

წამერთვა რწმენა

მე ვერ დავრჩებოდი აჭარასა, აღარ შემეძლო. წამერთვა რწმენა და წამერთვა უნარი,პოემის წერას ველარ ვახერხებდი. სიცარიელემ მოიცვა ჩემივე აზრი და გონი,სული და ხორცი.დარჩა არარაობა სრული. ვიყავი ლორე-ტაშირსა ჩემივე ძმასთანა, ვარდანთან. მთლიან დროს ვატარებდი ნადირობასა. შემთხვევით კინალამ მოკვალი კახაბერი, დაიჭრა. მერიდებოდა ჩემივე ძმისა.ვარდანსა ეშინოდა რამე უბედურება არ ამეტება ჩემივე თავისათვისა. . დრო პურობასა და უაზრო წანწალში გადიოდა,არცა შოთა ვიყავი და არცა რუსთველი. გაბოროტებული,დაცემული,უგვანობოგანო.მხოლოდუფალმა უწყოდა,ვინ როდის მომიღებდა ბოლოსა. ასე უაზრო წანწალში ორი წელი გავატარე,ასევე ვაგრძელებდი.უდიერად და უაზროდ ვგმობდი უფალსა. უწესოდ და უპატიოდ ვზრახავდი ყველასა,ნათესავთა თუ მშობელთა.ვწყველიდი ჩემი გაჩენის დღესა. ცბიერი ბოცო,დამიგულა შორსა,მოინდომა ჩემივე ციხისა მიტაცება. მერე მითხრეს,თურმე ჩუმად დადიოდა და ჩემზე ჭორაობდა:შოთასა მეფემან წაართვაო ბაკო,ციხე და რაც ქონდაო.მე წავიღეო.უნდოდა მოპარვა.

ვითა მეფე გიბრძანებ

ბოლოს ლაშა მოვიდა ჩემთანა. მითხრა:

შენივე მამასა,ივანე ერისთავსა ციხის დაკარგვის დარდმან მოუღლო ბოლო.

მეფე თამარმა შენვე მოგცა სამემკვიდროდ,ბრძანა აგება და გამაგრება ციხისა,რომ არ წაეღო შენივე მტერსა და მოშურნესა,ლიპარიტსა.

შენივე ძმებსა ასევე უწყალობა მეფე თამარმან ზემო აჭარას სოფელნი სამემკვიდროდ შენივე ხათრითა,უნდოდა შენვე მიგეხედა და გაგემაგრებინა აჭარა.

მევე დაგიმტკიცე შემოგარენი ციხისა.

მეფე თამარისავე ბრძანებით ხარ ერისთავი იმავე აჭარისა და მოგებარა საჭურჭლენი.

მე მისივე ბრძანებითა ვარ ვითა მეფე და ხელმწიფე.

მეფე თამარი იყო ხელმწიფე, ქალი და ჩემივე დედა,ვითა შვილისა და ვითა ხელმწიფისა.

ის მოკვდა ვითა გვირგვინოსანი.ვერ ვნახე მისივე თვალთაგან მდინარე ცრემლი,გინა დაფარული.

მეფობა არ ჰგუობსო ცრემლთა,არცა შვილთა და არცა მათივე მშობელთა.დაგიგდიაო უპატრონოდ საერისთავო.

შოთასა,ვითა მეფე თამარის მიერ გამორჩეულსა,მისივე მდომთა და მოსურნე კაცთაგან უპირველესსა,არ მიეტევებო ასეთი დაცემა და დაძაბუნება.

მე ვედარ ავიტანო შენსავე უპატიო საქციელსაო.

ვითა მეფე გიბრძანებო:

დაბრუნდე შენივე აღდგენილი ციხის პატრონად,ვითა ერისთავი აჭარისა.

ან ახლავე უნდა გაემზადო და შეხვიდე მონასტერსა იერუსალიმისა.

ციხის პატრონად შენივე ძმასა დავადგენ,მისივე საპატრონოდა.

თუ ინება უფალმა და მოგიხდა მობრუნება ვითა ერისთავსა და პატრონსა,

დაგიბრუნდებაო შენივე ციხე.

მე ვერ შევკადრე უარი შვილსა, ვითა მეფესა

გავემზადე და ათისა დღისა თავსა. ამაღლის თანხლებითა გავემგზავრე იერუსალიმსა.

შევდექი ბერადა. დავიწყე ღვთისმსახურება.

ლოცვათა და ეკლესიასა შინა მყოფთა მეოხებითა, შევიცვალე მთლიანდ.

დამიბრუნდა ენერგია და აზრი, სხვა თვალითა შევხედე საწუთროსა.

შემრცხვა ჩემივე უღირსი საქციელისა. ახლიდან შევუდექი შრომასა.

შეფარვით ვწერდი ვეხისტყაოსანსა იმავე რუსთველის სახელითა.

ვნანობ

რატომ არ გავიმეტე უფრო მეტი სიტბო ჩემივე შვილისათვისა.

ცუატი ერქვა დემნას ცოლსა, იყო ჩემი ნათესავი

სამი წელი იყო იმისი ცოლი. ბევრი იწვალა, ვეხვეწე არ წასულიყო მონასტერსა.

თავისი გაიტანა, ათი წელი იყო მონაზონი ჭულესა. იქვე არის დამარხული.

მაპატიოს დემნამა, ვერ შევძელი მისი გადმოსვენება

სტრიქონი 1.3

მოვიდა ჯოგი ირემთა

ვერ მივედი და ვერ დავიტირე ჩემივე შვილი. მდუმარედ, უხმოდ ვიგლოვე მარტოკამ.

გავიგე ფლატესა. მითხრა ჩემივე ნათესავმა. ველარ მივიდოდი, უკვე დამარხესო მითხრეს.

სამი თვე ვიგლოვე,ველარ გავავაკეთე ვერაფერი,ველარც გავედი გარეთა.

ვერცა დავწერე რამე,ვიყავი თავზარდაცემული და განადგურებული.გარეთ გახედვაც აღარ შემემძლო.

მეორედ მოვკვდი,მეორედ დავკარგე რწმენა და იმედი მეორედაც მომხედა უფალმა,დაილოცოს მისი განგება.

იმ დღესა უცნაურად დაიწყო დილა,ძალიან მომინდა გარეთ გახედვა.

მივედი სარკმელთანა,დავინახე მოადგა ჩემივე კარსა ჯოგი ირემთა.

თორმეტი სული.თავისივე პატარა ნაშიერებითა.

თავიდან მეგონა მეჩვენება თქო,ვუჭვრეტდი გაოგნებული.

იდგნენ კართან ირმები და მითამაშებდნენ თავისივე პატარა კუდებსა.

საცქერლად მშვენიერი იყო,თითქოს საჩუქრად მოუხატავსო ბუნებასა.

სწრაფადვე გავაღე კარი და გავედი გარეთა.

თავიდან ვიფიქრე იქნებ მოშივდათ თქო,მერე მივხვდი ბალახი საკმარისი იყო.

წყალი გამოვუტანე ირმებსა,არ მიეკარა არცერთი.

ვერაფრით ამეხსნა უცნაური საქციელი ცხოველთა.

ვიწერდი პირჯვარსა,ვადიდებდი უფალსა,რა მექნა არ ვიცოდი.

მერე ერთი ირემი გამოეყო თავისივე ჯოგსა.გავიდა მოშორებითა და იქ გაჩერდა,თითქოს მე მელოდებოდა.

წავედი იქეთა,წავიდა ირემიცა,მერე ისევე გაჩერდა.გავაგრძელე გზა.მივხვდი უნდა მივყოლოდი.

გავყევი ირემსა.გავიდა ციხესა. უკან მივსდიე.

მეც გავედი.დავინახე ზემოთა ის ირემი იდგა ერთ ადგილასა.აღარ ინძრეოდა

კარგად ვერ დავინახე.მივედი ახლოსა.ვნახე მეორე პატარა ირემი წევს მიწასა.

ვერ ინძრეოდა,მითამაშებდა პატარა კუდსა.

მოვეფერე, ხელი გადავუსვი თავსა. თავისივე საქციელითა მთხოვდა მიშველო.

თურმე დედა შველიც იქვე იდგა, კინალამ ვერ დავინახე.

მივხვდი. ლოდი გადმოვარდნილა და დაცმია, ერთი ფეხი ქონდა მოტეხილი, მეორესაც იტკივებდა.

წინა ფეხები მთელი ქონდა. აბაკუნებდა მყარად ეხებოდა მიწასა.

თურმე საშველად წავუყვანივარ. იქ ვერ დავტოვებდი ირემსა. გადმოვიხედე დაბლა, ისევე იდგნენ ირმები და მითამაშებდნენ თავისივე პატარა კუდებსა, მეხვეწებოდნენ, რამე ილონეო.

ვფიქრობდი რა მექნა, მარტო ვიყავი, ვერავის დავიხმარებდი.

გადავწყვიტე როგორმე უნდა ჩამეყვანა დაბლა. მერე ისევ მაღლა ასე ციხემდე უნდა მივსულიყავი.

სწრაფად დავბრუნდი ციხესა. მინდოდა მიმეტანა პატარა მარხილი.

დავაკრავ ზედა, ასე წავიყვან თქო.

მოვნახე მარხილი, ავიღე თოკი და უკანვე გავემართე.

დავინახე ირმები დაფეთებულნი მორბოდნენ ციხისკენა.

მივხვდი ნადირი მოსულიყო, იმან დააფრთხო. დავაგდე მარხილი და გავიქეცი ზემოთა.

თურმე მაღლიდან ჩამოსულიყო დათვი. მირბოდა ირმისკენა ვიღრიალე. დაფრთხა და ქვემოთკენ გაიქცა.

დაველოდე, მერე ვნახე მოვიდნენ ირმებიცა.

დავრწმუნდი აღარ იყო ნადირი, წამოვედი და ავიტანე მარხილი.

დავაპირე შემოდება მარხილსა, ვიფიქრე დავაკრავ ზედა, ასე ადვილი იქნება თქო.

გამიჭირდა, საკმარისად მძიმე იყო, თოკი და საზიდარი დავიხმარე, შემოვდე მარხილსა და კარგად დავაკარი თოკითა.

დავეშვი დაბლა. ადვილად ჩამოვედი. მერე მაღლა უნდა ამეთრია.

თავიდან მეგონა ადვილად ავიტანდი მარხილსა.გამიჭირდა აზიდვა. დავილაღე,გავჩერდი. დავისვენე.

ასე ავათრიე ბოლომდე,ირმებიც უკან მომყვებოდნენ და-
ლამებამდე მივათრევედი.ძლივს მივედი ჩემივე თავლასა.

ვთქვი ისევ დავიხმარ თოკსა და საზიდარსა და ჩამოვიღებ
ირემსა.

თვითონვე დამეხმარა თავისივე წინა ფეხებითა.

მოვიტანე,დავუყარე,თითქოს დამშვიდდა,მადიანად ჭამდა
თივასა.

მე ძალიან დავილაღე.ცოტას დავისვენებ და მოგხედავ თქო,
ვუთხარი ირემსა.მოვნახე ჩოხის ნაჭერი და კარგად
შემოვუჭირე ორთავე ფეხსა,გარედან ჯოხები,ვითა ყავარ-
ჯნები დავამაგრე თოკითა.

ბოლოს თივა და წყალი მივუტანე მისივე სამყოფი.მოვრჩი
შუა ღამესა.დავკეტე თავლა და შევედი შინა.

ველარ დავიძინე დილაამდე. დარდი მქონდა ირმისა.ნეტავი
რა იქნება,თუ მორჩება,კარგად ხომ შევუკარი ფეხები თქო
ვფიქრობდი.დილა უთენია მივვარდი თავლასა.

ირემი მითამაშებდა კუდსა, ასე გამოხატავდა თავისივე
მადლიერებასა.მიხაროდა,ირმების აქიმი ვარ თქო,მერე
ვხუმრობდი.

გარეთ გამოვედი და დავინახე,ისევ მოვიდნენ ჩემი
ქორბულები.

მთელი თვე მოვანდომე,თითქოს პატარა ბავშვი მყვანდა,ისე
ვევლებოდი თავსა.

ერთი თვე დადიოდნენ ირმები ჩემთანა.როცა
გავუშვი,კინალამ ვიტირე იმ დღესა.

გავედი,ის ირმები დავხატე გაღმა ფერდსა, მოჩანდა ჩემივე
ციხიდანა.

იმის მერე ისევ დავიწყე წერა,გავედი გარეთ და გავაგრძელე
მოხატვა.

ღმერთმა გამომიგზავნა ჯოგი ირემთა.

დიდება შენდა უფალო,დაილოცოს შენი განგება.

მე ვარ

მე ვარ ქართველი პოეტი რუსთველი.

მე ვერ დავიტირე მეფე თამარი,ჩუმად ვიგლოვე ვითა ეკადრებოდა იმასა.

მე ვიპოვე თავი თომა მოციქულისა.

მე მოვიპარე კვართი უფლისა.

მე მოვიპარე ძველი გუჯრები,მეფეთა სიგელები და წყალობის წიგნები.

მე მოვიტანე მოგვების წიგნები იერუსალიმიდან.

მე მოვიტანე ძველი ბიბლია,ძვირი მივეცი.

მე ვთარგმნე ბიბლია,ძველი აღთქმა.

მე ვთარგმნე პითაგორა,ელინი სოკრატე,ეზოპე,ძველი რომაელი ციცერონი,ფლავიუსი და ელინი პლატონი, სოფოკლეს ტრაგედიები.

მე ვთარგმნე სპარსული პოეზია.

მე ძლივს დავამთავრე ვეფხისტყაოსანი.დიდი ხანი გამიგრძელდა,უფრო ადრე ვერ მოვახერხე.ორმოცი წელი ვწერდი მე მოვხატე ტბასა გმირები ჩემივე ვეფხისტყაოსნისა, ვერ დავასრულე ბოლომდე.

მე დავწერე დონი,ახალი ქართული კალენდარი.

მე მოვხატე ბევრი ტამარი,და ფრესკა.

მე ვთარგმნე დავითის ფსალმუნნი.

მე დავწერე მეფე თამარის ბრძანებითა,დიდი მეფე დავითის საგალობელი,გალობანი სინანულისანი.

მე ვთარგმნე ვეფხისტყაოსანი სამ ენაზე.

მე დავწერე იოანე ზოსიმეს საგალობელი, ქებაი და დიდებაი ქართულისა ენისაი.

მე დავწერე ისტორიანი.

მე ავაგე შვიდი ეკლესია(ერთი ვერნებისა) და შვიდი ხიდი.

მე ავაგე ახლიდან ციხე ხიხანსა,დაბლიდან ავზიდე ქვანი.

მე გავაძევე ლიპარიტი ბირთვისიდან და კლდეკარიდან.

მე მივუგზავნე გაგელსა ძე.ვითხოვდი დაეთმო ბოლნისი.ვამლევდი ძვირსა.ვერ გაიმეტა.წავართვი ძალითა.

მე მოვატყუე ვარდანი,საბრალოს წავართვი ზემო აჭარა
ჩემი რჩევით გადასცა მეფე თამარმა,ვარდანსა ლორე.მისივე
ძესა ძველი ტაშირი.

ლაშამან დაუმტკიცა ვარდანსა სამემკვიდროდა.

მე გავიყვანე გზები ბაკოსა და არსიანსა.

მე ვიმოგზაურე ვატიკანსა,მოვიარე ძველი რომი.

მე ვნახე ბიზანტია,ძველი ათენი,ბაბილონი,ძველი ეგვიპ-
ტე,ასურეთი,ტროა,სპარტა.

მე მძულს,ვერ ვიტან ტირანსა და ვერცა ტირანიასა.

მე დავეუფლე ლათინურსა,ძველ ბერძნულსა,არაბულსა და
სპარსულსა.ვისწავლე სომეხთა ენა,ძველი რუსული,ძველი
ებრაული,ცოტა თურქთა და ქურთთა ენა.

მე ძალიან მინდოდა,ვერ მოვასწარი ფინიკიელთა ენის შეს-
წავლა.

მე გამოვარკვие ფუძე ძველი აბაზასძის,ჩვენივე გვარისა.

მე დავადგინე ძველი გვარი იოანე ზოსიმესი,ჩორჩანელის და
ორდვანელისა.ორივენი დაჩისძენი ყოფილან.

მე შევუცვალე ჩემივე ძმასა ვარდანსა სახელი,დავარქვი
თავადი ქამადა.

მე ვამბობდი მამა ივანე ვითომ ყუბასარი იყო.

მე დავირქვი რუსთველი,ვინმე მესხი,მერე ტბელი.

მე თავი არასდროს დამიზოგავს,ბოლომდე ვემსახურე მეფესა
და სამეფოსა,ჩემივე ქვეყანასა.

მე ვარ მე ივანე აბუსერისძისა.

მე დავიბადე ტობასა,ვალესთან ახლო სოფელსა.

მე ბავშვობა გავატარე ტობასა,იქვე გავიზარდე.

მე მოვბრუნდი

მე ვერ დავრჩებოდი იერუსალიმსა, ვერ ვიტყვებდი შორიდანა.

მე უძილოდ დარჩენით ვერ ვიქმოდი ვერაფერს სანუგემოსა ჩემივე ქვეყნის უკუღმართი ბედის საშველადა.

მე არ დამჭირვებია ფიქრი და ყოყმანი, გამოვეშურე იერუსალიმიდანა.

მე დამჭირდა სამი თვე საქართველომდე.

მე ლაშა ვინახულე გელათსა, ქუთაისსა შინა. დავაჟკაცებულე იყო. შვილის დანახვაზე ამეტირა, ვერ შევიკავე თავი. ძალზე დიდი იყო, გეგონებოდა თავზე დევი დამადგაო. თვითონ დამალა, ვიგრძენი აუჩუყდა გული. მეფე იყო, ვერ იკადრებდა ცრემლსა.

მე ჩუმად ვაკვირდებოდი, როგორ იქცეოდა, მეშინოდა ვაითუ ძველებურად ცელქია თქო.

მე მომეწონა. უფრო დადინჯებულე იყო, მოზომილად და აზრიანად საუბრობდა.

მე ძლივს დავიყოლე ცოტა ხნით სასაუბროდა. სახე და გამომეტყველება ჩემი ქონდა, თვალ-წარბი დედისა.

მე მითხრა მამაო, უნდა მაპატიოო, მე მივემგზავრებო. მხარგრძელთა უკეთურებამ მოარყია ძლიერება მეფისაო. სარგისმაც გვიმუხთლაო.

თამარზე არ იდარდო, აქ ველარ ნახავო, საიმედოდ გადავმალეო, სანამ ხვარაზმელნი მოვლენ, თადარიგი დავიჭირეო.

მე ძალიან გამიხარდა, მთელი გზა ამაზე ფიქრში გავატარე მე ბოლომდე არ მქონდა გადაწყვეტილი სად დამეძალა მეფე თამარი.

თურმე უზრუნია მეფესა, ძესა ჩემსა ლაშასა.

მე მითხრა დაისვენე და მერე გაემგზავრეო ახალციხესა. ვუბრძანებ დაგახვედრონ შენივე ციხეო.

მე როცა დავბრუნდები გინახულეზო, მითხრა და გაეშურა.

მე ვიჯექი და ვფიქრობდი,საიდან დამეწყო,რითი მეშველა ქვეყნისათვისა.

მე სამი დღის მერე წავედი ახალციხესა.

მე ვიყავი ტობასა,ვინახულე ნათესავეები,გავედი საძვალესა.

მე ერთი კვირა დავრჩი იქა.მოვიარე მონატრებული ადგილები.

მერე ავედი ციხესა.

ძუ ვეფხვი ჩემი მზე თამარია.

მისივე თვეა მარჩბივი,ივნისი.

რიცხვი-ცამეტი,წელი ვეფხვი 1166.

ჩემი პირველი თვეა, ვერძი,აპრილი.

რიცხვი ჩვიდმეტი,წელი ტახი 1151.

თამარმა ხუთი ენა იცოდა ,მე ვასწავლე ხუთივე.

ჩემმა ძემან სამი,თამარმა ასწავლა.

პირველი თამარი იყო.

მეორე რუსუდანი.

მესამე შეეძინა მსახურისაგან,რუსუდანი ერქვა იმასაც.

სტრიქონი 2.1

ათი მცნება

მე ვარ პოეტი

მევე შოთა, ვარ რუსთველი და ტბელი

ძველი ქართველი თავადი

ძე ივანე აბუსერისძისა

ათი თავი

ათივე თავი მე დავწერე და გადავწერე.

ათივე თავი ძალიან ცოტა დროში მოვრჩი.

ათი დღე თოვდა და წვიმდა ძალიან ცუდი ამინდი იყო.

ათი დღე ვერ წავედი ვერსადა.

ათი დღე ვწერდი ამასა. სანამ გამოიდარა
ათი (და) დავუწერე წინ ყველა თავსა. თავები ასე დავყავი.
ათი მცნება,ათივე დავარღვიე.ვერ დავიცავი.
ლოცვაც ჩემივე დაწერილია.
მე ვიპოვე იოანე ზოსიმე.
მევე ვიპოვე მისი ხელნაწერები,ვიწვალე და გადავწერე.
თვითონვე მივეცი თამარსა.
კარგად ვერ წერდა,თვალსა უჩიოდა.
მასვე ჰქონდა დამალული თომა მოციქულის თავი.
ძალიან ბევრი წვალეზა გადაუტანია თურმე.
ათი წელი მოანდომა თურმე ახალი ანბანის შექმნასა.
გავწამდიო კარგად ვედარ ვხედავო.
დაბადებულა ივლიტასა.
თურმე ძველი გვარი ჩორჩანელისა ჰქონია.
თურმე ერისკაცობაში ივანე ერქვა იმასა.
მე გიორგი ჩორჩანელისა.
წამოვედიო აჭარასა,დაბასა ფურტიოსა,ფოთელურსა.
ჩემივე გვარის კაცთა ჰქონდათო იქ მიწა.
დავიწყე ეკლესიათა აშენებაო.
თვრამეტი ეკლესია ავაშენეო,ოცამდე შევაკეთეო.
მე ორმოცი წელი ვწერდი პოემასა,ვეფხისტყაოსანსა.

ვერაგი თვე

პირველი მაისი
მომიკვდა თამარი
ვერ დავიტირე, ჩუმად ვიგლოვე
მე ჩუმად ვიყავი მეფე თამარის საყვარელი
მე ვაღმერთებდი თამარსა
საკუთარ თავზე მეტად მიყვარდა
ცამეტი იანვარი
დავკარგე ჩემივე შვილი ლაშა

დავკარგე ერთადერთი შვილი
ვერ დავიტირე
ჩუმად ვიგლოვე
მეორედ დავკარგე რწმენა
მეორედ დაკარგა ფასი ჩემთვის ყოველმან
დავრჩი მარტოდ მარტო
მეორედ მიხსნა უფალმა
ირმებმა გადამარჩინეს

თვე აპრილი ჩვიდმეტი. ჩემი 1151 წელი.ქორონიკონი 371წ .
თამარი დაბადება ცამეტი ივნისი 1166წ ქორონ.386წ.
გარდაცვალება პირველი მაისი.
დემნა ჯდა საფარასა. დედა ნათელა.ცოლი თეკლე.
ჩემს ბიოგრაფიას ნახავთ აქვე პირველსავე თავსა.
თამარისას ბოლოში

სტრუქონი 2.2

მველი კალენდარი ლას დაიწყო 780 წელსა
ახალი კალენდარი დონ დაიწყო 1072 წელსა

სტრიქონი 3.1

ზედა ტბა

ზედა ტბასა მოვხატე თამარი
ტბასა ზევით,დასავლით მოვხატე ტარიელი.
თავსა ოტარიდი. თევზი.
მოვხატე შვილი ლაშა. ორი გული.
გვერდზე შავი ცხენი.
გულსა ვზი მე.
მე დავახატე დავარი.
მე გავაკეთე მშობლების საერთო სამარე ქვედა ტბასა.
მრგვალი მინდორი.შავი პატარა ტბა,რომელიც ჰგვანს
ცრემლსა.
მე ჩემი მშობლები და ობოლი მართა გადმოვასვენე ტობა-
დანა.
მე დემნა დამრჩა მარტო,თეკლე ველარ წამოვასვენე ჭულეს
მონასტრიდანა.
მე დედა ზოლოს გადმოვასვენე.დედა და მამა დავასვენე
გვერდიგვერდა.
ობოლი მართა კი მარტოა.
მე მინდოდა ბაგულისა და სხვა ნათესავების გადმოსვენება
ტობადან.
მე ვერ მოვასწარი, მოვიდა ჟამი ჩემი აღსასრულისა.
მე ჩემი ნებით მივდივარ იერუსალიმსა,მონასტერსა.წმინდა
მიწაზე.
მე ვტოვებ და ვემშვიდობები მშობლიერ მთასა და ბარსა.
მე ვკოცნი და ვეამბორები ჩემსა მიწას.ვტირი ვითა ბავშვი.

ცოტნე მოვიდა ჩემთან სტუმრადა.ცოტა ნაღვლიანი მეჩვენა.
ღვინო დავალევინე.დაღამებისას წავიდა.
დავცინე ჩემივე ცოლსა,ცოტაბოცოსა დაცოტა ვარამსა.გული
ვატკინე ბაგულსა.ცბიერი გველი, ჩემი ნათესავი,გაგელი.
ჩემი ცოლი მემნას ქვრივია.
ჩვენ ტობასაც გვექონდა სახლი

სტრიქონი 3.2

დავკარგე თამარი

თამარი თავისი ნებიოთ,დრო და დრო მოდიოდა ჩემთან მთასა.

ლამე ფარულად მოდიოდა ციხესა.ძალზედ ლამაზი და მგრძნობარე იყო.

გრძნობდა როგორ მიყვარდა და ვალმერთებდი.დიდ ხანს რჩებოდა ხიხანსა.

ვიდრე თამარი ჩემთან იყო,დედაჩემი ვანენტან მიდიოდა.

თამარი დაიბადა ივნისის ცამეტსა, 1166 წელსა.

გარდაიცვალა მაისის პირველსა, 1215 წელსა.

მე მართლა მიყვარდა თამარი,ჩემივე თავზე მეტადა.

მე მზად ვიყავი მისთვის სიცოცხლე დამეთმო.

მე ვერ ვიტან იანვარის ცამეტსა,მშულს.ლაშას სიკვდილის დღეა.

მე დემნა მყვანდა ვითა ძმა,თეკლე ჩემი ნათესავი,ვითა ღვიძლი და.

მე ვარ ქართველი თავადი,ერისთავი აჭარისა.

მე დავიბადე ვერძის ნიშნითა,ჩვიდმეტი აპრილი.ორშაბათი 1151.

მე მძიმედ განვიცადე ჩემი მზე თამარის სიკვდილი.

მე ძალიან გამიჭირდა,აღარ მინდოდა არაფერი ამ ქვეყანაზე.

მე ხელი ავიღე თავზედა.მოვიძულე მტერი და მოყვარე.ვიდოდი ვითა მძორი

მე დავკარგე რწმენა ღვთისა,ვიყავი მარტო ცოცხალი ლეში.

მე ბოლოს გადმომხედა მაღალმა ღმერთმან,დიდება მის სახელსა და მადლსა.

მე მჯერა უფალმა მოიღო წყალობა ჩემსა ზედა.მოვიდა ვანენ დაი ჩემი,მე ჩემი,მეფე ლაშა გიორგი.

მე მაიძულებს წასვლა მონასტერსა იერუსალიმისა.მეათე დღეს მზა მყვეს

მე ხიხანის ციხიდან ვითა მკუდარი მეფის ამალითა
გავემგზავრე იერუსალიმსა, მონასტერსა შინა. გზა გრძელი და
დამღლელი მქონდა.

მე გზად მრავალი უძილო ღამე გავათენე. 1217წ ივლისი.
შევდექი ბერადა.

მე მონასტერმა, ლოცვებმა და ღვთის მსახურებამა, რწმენა
დამიბრუნა

მე ახლიდან შევიგრძენი ამა საოფლისა ამაოება. ჩავაბარე
აღსარება და მოვინანიე.

მე ცრემლით ვთხოვდი უფალს მიეტევებინა სისუსტენი და
ცოდვანი ჩემნი.

მე ვპოვე სიმშვიდე სულისა.

მე ხვარაზმელთა თარეშმა მაიძულა ისევ მოვსულიყავი.
1222წ სექტემბერი.

მე ათი მცნებიდან ათივე დავარღვეე.

მე ვარ ცოდვილი.

მე ვარ ღრმა სინანულს მიცემული უღირსი მონა უფლისა.

მე ვარ მდუმარე ბერი.

მე თვალცრემლიანი, ჩუმად, მდუმარედ ვინანიებ ჩადენილ
ცოდვებსა.

მე ვევედრები უფალსა მომიტევოს შეცოდებანი ჩემნი.

აი ჩემი აღსარება უფლის წინაშე.

მაღალო ღმერთო, უფალო ჩემო, ღრმა სინანულით მოველ
წინაშე შენსა,

მომიტევე ცოდვანი ჩემნი.

ამინ

სტრიქონი 4.1

მეფე დავით V

დემნა იყო ყვარყვარეს დის შვილი.

პატარა ბავშვი ხელში აყვანილი მოიყვანეს ტობასა.

დემნას მამასა, მეფე დავითსა, მალულად დააღვინეს შავი ასპიტის შხამი.

დააღვინა ივანეს სიძვის დიაცმან, ვახვახის ასულმან.

ჩემივე დამან, ვანენმან იცოდა.

მე სანამ პატარა ვიყავი დამიმალეს.

სანამ დავითი ღვინოს დაღვდა, ნათელას სთხოვა დემნას მოყვანა.

აიყვანა ხელსა, მოეფერა, დალოცა, დასვა და დალია.

ცოტა ხნის შემდეგ ხველა ატეხვია. ცივი სდიოდაო ოფლი. ხმა წაერთვაო.

დამბლა დაცემია და მომკვდარა.

სანამ მოკვდებოდა შვილი მოიკითხა თურმე.

დალახვროსო ყველანი, მომკლესო უთქვამს თურმე. შველას ითხოვდაო, დემნას ეძახდაო.

თურმე შვიდსა ენკენისა განუტევა სული.

თავისივე საქციელი ბოლოს ყველამ ინანა.

სანამ წავიდოდე, მე ყველას შევუნდე

მე დავტოვე

დავტოვე ყველაფერი. სახლი ტობასა ვაჩუქე ცოლის შვილსა.

სანამ წავალ მინდა ვინახულო, ტაო, ვარძია, ოშკი..

წმინდა სანთლებს დავუნთებ შვილს და თამარსა.

ლაშას შვილის დავითის დარდმა გადამიყოლა.

არ უჩანს ბოლო ვერაგობასა.

დავკალი ლაშას მკვლეელი. დავახატე ხროვა, გველი, ასპიტი, ტახი.

თამარის ორი და ერთმანეთს მტრობდნენ. თურმე ორივე
ბოზი ყოფილა
იოანე ზოსიმეს ერისკაცობაში ივანე ერქვა.
იოანე ზოსიმეს ლოცვაც შოთა-ტბელის მოგონილია.
იოანე ზოსიმეს მთავარი დამსახურება ანბანის, მხედრულის
დასრულებაა.
ანბანის მოხატვაში მას დაეხმარნენ ჭიმჭიმელი და
ზედაზნელი.
თურმე ზოსიმე ბერად ჯდა აჭარასა. ფურტიოსა.
რუსთველი და ტბელი ორივე მოგონილია, ვიცრუე.
მძულს ცამეტი რიცხვი, შვილის სიკვდილის დღეა.
ზემო აჭარა მოვხატე თბილი ფერებითა.
თეკლეს მონაზონობასა შინა ერქუა ცუატი.
ვარძიას მოვხატე მეფე თამარი.
დარაჯთაგან კარი იქნა ღიად დატოვებული.
მოკლეს ივანე თურქთა. ცბიერი ლიპარიტის მეოხებითა.
თამარმა ბევრი ითმინა ცოდვანი გიორგისა.

ანბანი ზოსიმე, **დონ**-ი მე

სტრიქონი 4.2

ზნეობა

ელინი სოკრატე და სოფოკლე დიდი მოაზროვნენი არიან.
მეფე და ტირანია კლავს განვითარებასა.
არ დაბადებულა ზნეკეთილი ტირანი.
ბოროტება შობს ბოროტებასა.
დაბერდა დავარი, არ მოიშალა ავისა ქმნანი.
დაკოდეს დემნა, დაიბადა დავარი.
მოკვდა დავარი, დაიბადება ვინმე ბოროტი, მისივე მსგავსი.
კიდევ ვინმე ბოროტი დაისჯება საკადრისად.
ამითა არ მთავრდება, არ აქვს დასასრული.

კვდება ერთი,იბადება მეორე.
რაკი ერთმა ჩაიდინა,ბედავს მეორე.
დასაჯა მეფემან,დაისაჯა მეფე.
იკადრა მშობელმან,იკადრეს შვილთა.
სად არის არსი?
ამისი არსი დევს აღზრდასა შინა.
მშობლებმა შვილების აღზრდა ზნეობის სწავლებით უნდა დაიწყონ.
ვითა საკვები,ვითა წყალი,ისე დააპურონ ზნეობითა.
ზნეობა, ღირსება, სამშობლო.
დაკარგული სამშობლოს დაბრუნება შესაძლებელია ღირსებითა.
უზნეო ადამიანსა ვერ ექნება ღირსება,ვერცა ქვეყანასა ეპატრონება.
უზნეო და უღირსი ხალხი,ვითა ჯოგი ღორისა,ისე დაძრწის ფაშვის ამოსავსებადა,
დღისით თუ ღამე თან სდევს შიში და ძრწოლა,სანამ არ მოუღებს ბოლოს მგელი თუ აფთარი.
ადამიანი ზნეობას მოკლებული,ვითა ნადირი და ვითა ტყიური.
ზნეობის დაკარგვით იწყება დაცემა და დაქვეითება,ბოლოს სასჯელად გადაგვარება.
ღირსეულისა სამარე სჯობს,უღირსისა სასახლესა.
კრულია დედა ღირსების გარეშე.
დაკარგულია შვილი ზნეობას მოკლებული.
ადრე სიკვდილი ჯობია,გვიან ღირსების დაკარგვასა.
დაკარგული ღირსება იგივე სიკვდილია,უფრო მძიმე და საშინელი.
უღირსის სიკეთე არ დაიჯერება,სიკეთე ზნეობაშია.
ერის გახრწნა მოასწავებს ბერის გახრწნასა.
ბერის სიკვდილსა მოსდევს სიკვდილი ერისა.

გამოთხოვება

მე ვერ ვიცანი ვანენი,თვითონ მიცნა.ცრემლი მომადგა თვალთა.

თვენი და ვერაგი რიცხვები

დემნა,თეკლე,ივანე,თამარი,ვანენი,ვახახი,ცაცი,ცუარი,ნაზი, მართა,ხათუთა,ვარდანი, ნაზი.. კიდე მრავალი.

ასე გავიდა ცხოვრება.დარჩა ზნეობა.

ქმნილი და ნათქვამი.

შარშან ვიყავი ფლატესა,ტობასა,

მე ვესტუმრე ყვარყარესა.

მე ლაშას შვილსა დავუმალე,არ ვუთხარი.არ იფიქროს,რომ მივატოვე.

მე მამის სამარესა მიწა მივაყარე.

მე მშობელთა სამარედან მიწა ავიღე,უნდა წავიღო.

მე მინდა შემინდოს დემნამ,თეკლე რომ დავტოვე მარტო.

მე სამუდამოდ ვტოვებ სამშობლოსა,ვტოვებ მშობლიერ მთასა და ბარსა.

მე ვუტოვებ სამეფოს ნარინსა და ლაშას შვილსა,ვტოვებ ყველაფერსა.

მე სამოსელის ამარა მივდივარ მარტოდ მარტო.

ღმერთსა ებარებოდეთ.

ამინ

სტრიქონი 5.1

თურმე

თურმე ტობას დაიბადა ბოცოს დაი,საცოდავი.ღმერთმა დაუმკვიდროს სასუფეველი მეფე დავითსა,ბოცოს სიძესა.

თურმე დაკრძალეს თავისავე მამულსა საფარასა.

თურმე ოცდარვა აგვისტოს,მარიამობასა სტუმრად იყვნენ ორბელის მამულსა აბოცსა.

თურმე ივანემ უთხრა მეფესა,შავი დღე მომელის, რამე რომ დაგიშავდესო.

თურმე შეცბა ბოცო, უთხრა სიძესა, დავით მეფესა, ესენი რამე ხაფანგს არ გვიგებდნენო.

თურმე მეფემ უთხრა მე თუ მომწამლეს,შენ წვეთი არ დალიო,ქეს დემნას მიმიხედეო.

თურმე მეფემ ჩუმად უთხრა ბოცოსა,ხმალსა შეგარტყამო, თუ მომწამლეს, გაღწევა რომ შეგეძლოსო. მე რომ გავაწბილო ორბელი, უფრო საშიში იქნებაო.

თურმე თამადა, ბოცოს ძველი მტერი ჩახრუხასძე ყოფილა.

თურმე იმ ღამეს ბოცოს არცერთი წვეთი არ დაუღევია.

თურმე წამოდგა თამადა ჩახრუხასძე, მოითხოვაო ფიალა და შესვა უფალი მეფის სადღეგრძელო.შემდეგ გადააწოდა ორბელსა, იმანაც შესვაო ბოლომდე.

თურმე ბოცომ მოკრძალებული უარი უთხრა,ღვიძლი მოიმიზეზა.

თურმე მეფემ მადლობა შესწირა და ბოლომდე გამოსცალა ფიალა.

თურმე ცოტა ხნის შემდეგ მეფე შეუძლოდ შეიქმნა.

თურმე მერვე დღეს განუტევა სული.

თურმე მოწამლეს მეფე დავითი.

თურმე ივანე ორბელის სიძვის დიაცმან ასპიტის შხამი დააღევინა.

თურმე ბოცო ჩუმად წვალეებით დაუსხლტა და ღამე გამოაღწია სამშვიდობოსა.

თურმე შეუთვალა ივანე ორბელსა, ჩემი სიძის სიცოცხლეს
გაზღვევინებო
თურმე ბოცოს ერთი წუთი არ უფიქრია. ღამე დაეცა და
წაართვა ტაშირი.
თურმე მეფე დავითის ძმამან, ობოლი უფლისწული, ივანე
ორბელსა მისცა აღსაზრდელადა. იმან მოიყვანა ტობასა
დავამთავრე ქართული კალენდარი დონ 1233 წელი

ქართული ვაი და ქართული ვუი ჭორნი და სიმართლენი

თურმე უთქვამთ, რომ მე არ მცოდნია კარგად ქართული.
თურმე დემნას ქვრივი, თეკლე არ წასულა მონასტერსა.
თურმე მე დამიღუპნია თამარი.
თურმე მომიპარნია საჭურჭლენი ქვეყნისა.
თურმე კინაღამ მომიკლავს თამარის დაი, რუსუდანი.
თურმე მე ვურჩიე ამბოხი დემნასა.
თურმე ვულალატე ლაშასა.
თურმე არ მყვარებია არავინ, არცა თამარი.
თურმე არ მყოლია შვილი.
თურმე ავიკელი შაოსანი დედა და დაი.
თურმე უარვყავი ქრისტე და დავგმე უფალი.
თურმე მეფესა თამარს მე მოვუკალი შვილი.
თურმე არ ვიყავი პოეტი.
თურმე მუდამ ქონების მოხვეჭას ვესწრაფოდი.
თურმე მე მოვარღვიე ბჭენი ციხესა არსიანსა.
თურმე არ მიღუაწია ქვეყნისთვისა.
თურმე მომიპარავს კალენდარი.
თურმე გავექეცი ხაზართა შემოსევასა.
თურმე აღარ ვყოფილვარ მოკვდავთა შორისა.

სტრიქონი 5.2

მოვხატე მთასა

ჩემი პირველი ნახატი იყო ავთანდილი.
იმის მერე ზემოთ დავხატე ტარიელი, ქვევით მისივე ცხენი.
იმას სამი თვე ვხატავდი, რადგან წვიმდა და მზის ჩრდილი
კარგად არ ჩნდებოდა.
ზემოთ ირმის თავია. ის ირემია რომელსაც ვუმკურნალე.
მერე მთვარეა დიდი. ჩნდება როცა ჩადის მზე.
მთის თავზე ოტარიდი.
დაბლა ფერდზე დონი ჩემივე მზის და მთავრის კალენდარი.
მე დონი ხელთა მიპყრია.
დონის თავზე ორი ქორბუდა ირემი.
მე ვზი ქვემოთ, გარს მარტყია გული.
ჩემს ზემოთ ცოტა მაღლა არის დემნა.
წინ ფერდსა დასავლით ორი ცხენი.
დაბლა ტბასთან ასპიტი გულსა შემოხვეული.
ფარდას დასავლით ორი მონა ზანგი.
მზის ჩასვლისას ტბაზე დიდი მთვარე გამოისახება.
გზის ქვემოთა მე ვარ ანაფორაში. ქუდით თავზე, ანაფორა
წითელი ფერისა, ქუდი თეთრი.
ფარდაზე დიდი ვეფხვი და ქაჯეთის ციხეა.
მეფე თამარი და მისი ყელსაბამი.
გზაზე ქარავანი ჯორ აქლემებით დატვირთული, წინ სპილო
მიუძღვება.
მე ვზი ჯორზე ამხედრებული, თავზე თეთრი ქუდი.
ქვედა ტბის ზემოთ გადის მაღლა ბილიკი, ეს არის ასო ნიშანი
ლასი, დიდია.
ფერდის გასწვრივ დიდი ლოსი, გარს მგლების ხროვა ახვევია
ლასის ზემოთ მე მიმავალი, თეთრი სპარსული ქუდითა.
წინ ლამაზი ძროხა და ზორბა დათვი.
ზემოთ ზორბა ქოფაკი, წინ აფთარი.
დაბლა გზამდე გალავანი ციხისა, შიგნით მე ხუჭუჭი თმე-
ბით, დაღონებული.

ტბასა ორაგული,წყლიდან ამოფრენილი.

მოვიდა ჟამი

ჟამი მეორედ მოსვლისა 7867 წ

მეორედ ველარ მოვალ

სტრიქონი 5.3

ვარ მხატვარი

თვრამეტ თვეს ავად იყო თამარი,მერე მოკვდა.

თამარმა აღარ ინება მეფობა.გაამეფა ლაშა.

ვერ მივიდოდი.მენატრებოდა.ცოცხალი ველარ ვიხილე.

თამარი მართლა გულით მიყვარდა.ვალმერთებდი.

მეყანდა ვითა მეგობარი.ჩემთვის იყო ყველაფერი.

მოკვდა თამარი,არ იგლოვეს ყოველთა მხარეთა.

დაასვენეს სვეტიცხოველსა.მუნ იგლოვეს სამი დღე.

მერე გადაასვენეს გელათსა,გლოვა იყო სამი დღე.

მუნ დამარხეს.

თამარის ფრესკა სიყვარულით მოვხატე ვარძიასა,საფარასა,

ბანძასა,დოლისყანასა,მარტყოფსა,გრემსა.

მე ვარ მხატვარი, შოთა.

დავრჩი მარტოდ მარტო.ვიყავი ვითა გრძნეული.

მრავალი ჭირი გადამხდა თავსა,არ დამიყრია ფარ-ხმალი.

მიზნად დავისახე ბრძოლა სიკვდილამდე.

ხან მთასა მეძინა,ხან ბარსა.ვირზე და ფეხზე მდგარსა

ჩამძინებია დაქანცულსა.

მოკვდა ლაშას ცოლი,მომიკვდა ლაშა.

ნაწვიმარი ტანზე მაშრებოდა,ყინვასა და სიცივეში.

მზის ხვატსა თუ თქეშში ვაგრძელებდი მოხატვასა.

მხარი მეღრმო ვარძიასა.ფეხი მოვიტეხე მზვარესა.

ქამარზე მქონდა ჩამოკიდებული მრავალი ფერი

მოვხატე ყველგანა.

ხვარაზმელთა მოსვლამ მაიძულა მოვბრუნებულიყავი.

მტერმა იავარყო სამეფო.ყველგან ისმოდა ქართველთა მოთქმა.

ვერ დავრჩებოდი იერუსალიმსა.მოვედი ჩემსა ქვეყანასა.

მეფე ლაშა ებრძოდა მტერსა.

მხარგრძელთა ღალატმან შეარყია მეფის ძლიერება.

მოღალატენი ჩასაფრებულნი იყვნენ ყველგანა.

წავედი ყაენთანა ულუს მოსაყვანადა.

მეგზურობას ყვარყვარე და გაგელი მიწევდნენ.

ჩამოვიყვანეთ ტახტის მემკვიდრე.

ჩემი რძალი ვერ ვინახულე,ისე მოკვდა.

ილხანთა სამეფოში

დაჩი ჩორჩანელი და იოანე ზოსიმე ძმანი იყვნენ.

წავედი ხვარაზმელთა ვითა ელჩი და ვითა პატრონი.

მომიხდა მარხვის ჩაგდება.ჩავედი ხვარაზმელთა ვითა ელჩი

ილხანთა სამთავროში მიმიღეს დიდი პატივითა.იცოდნენ

ჩემი სახელი.

მოვიდა მაცნე მათივე პოეტისა,ხაფეზისა.მომახსენა მისივე დანაბარები.

დიდი პატივი იქნება მისთვის თუ ესტუმრებითო.

პასუხად შევუთვალე,მოუთმენლად ველი დიდ პოეტთან

პირისპირ შეხვედრასა,აუცილებლად გესტუმრებით თქო.

მანამდე ჩემსა მხლებელთა ჩუმად მოვაკითხვინე ქართველი

უფლისწულის დაკარგვის ამბავი.

მათვე ოსტატურად გამოარკვიეს ყოველივე.

მოიტანეს ამბავი.

თურმე მეფესა,რუსუდანსა დავითი გაუგზავნია ილხანთა

მეფესთანა,თავისივე შვილის თანმხლებადა.

მიუწერნია ვერაგული წერილი ყაენისათვისა ვითომ

უფლისწული დავითი,მისივე თამარის საყვარელიაო ამიტომ

მოკალი და დამარხე მანდ ვითა მონაო.

გაჯავრებულა ყაენი და დაუპირებია დავითის მოკვლა.

თამარმა დიდი ძალისხმევით გადაათქმევინა, დიდ პატივს სცემდაო თურმე.

ეს შეუტყვია რუსუდანსა, ახალი წერილი მისწერა თურმე ყაენსა.

ნუ ენდობი თამარსა, მისივე საყვარელსა ფარავსო.

აღარ გაჭრა თამარის თხოვნამა.

ყაენმა ამოათხრევინა დიდი ორმო, შიგ ჩააგდო თურმე უფლისწული დავითი.

ზემოდან დიდი ქვის ლოდის დადებაც უბრძანა თურმე.

მისი საქციელი წამებით სიკვდილს იმსახურებსო.

წაუყვანიათ და იმავე ხაროში ჩაუსვიათ უფლისწული.

შვიდი წელია გასული მას შემდგომო მითხრეს.

რას წარმოვიდგენდი ასე შორს წამოსულს ასეთ ვერაგობას თუ გავიგებდი.

ჯერ იყო და შვილი წამართვეს, ახლა ჯერი შვილიშვილზე მიდგა.

მერამდენედ წამერთვა ხელ-ფეხი, მერამდენედ მომკლეს ცოცხალი.

ვერ ვიგებდი როგორ ვახერხებდი ისევ ფეხზე დგომასა.

აღარც ხაფეზის ნახვა მინდოდა, არც სხვა რამ. არადა პირობა მიცემული მქონდა იმისთვისა.

ერთი დღე გადავდე, მოვუბოდიშე თან შევეუთვალე. მაპატიეთ ასაკში ვარ. მგზავრობამ გადამლალა. თავსა ცოტათი შეუძლოდ ვგრძნობ. დავისვენებ და აუცილებლად გესტუმრები თქო.

მეორე დღესა მოვიდა ერთი პირდაბურული ვინმე ყმა.

დაუყოვნებლივ ითხოვდა ჩემთან შეხვედრასა.

მე დაღონებული ვიყავი, არავის ნახვა აღარ მინდოდა.

ის ისევე დაჟინებით ითხოვდა მხოლოდ ჩემს ნახვასა.

ძალზე მნიშვნელოვანი სათქმელი მაქვსო, სხვას ვერ ვეტყვიო.

მოვიხმე ჩემთან, უჩვეულოდ აღელვებული იყო. თავს ვერ უყრიდა სათქმელსა, თან ტიროდა. თვალთაგან ცრემლნი

დაპა-ლუპით ჩამოსდიოდა.დავამშვიდე,თქვი რა გინდა თქო ვუთხარი.

მითხრა: მე ვარო უფლისწულის,დავითის ყოფილი მონაო. უფლისწული ცოცხალიაო, რომ შეიპყრეს,მე ჩუმად შორიდან უკან მივსდევდიო.

დავიმახსოვრე ის ადგილი,სადაც ხარო არისო.

იმ დღის შემდეგ,ყოველ შაბათ დღეს ღამე მივდივარ და ჩუმად ჩემსავე გათხრილი ხვრელიდან პურსა და წყალს ვაგდებო.

ყაენს თუ დაიყოლიებთ,ადილსა მე გაჩვენებთო.

ჯავრი სიხარულმან დამავიწყა.პირველად ავტირდი დაუფარავად.

ახლა სიხარულმა წამართვა,ხელ-ფეხი.ბოლომდე არ მეჯერა,არცა ვკარგავდი იმედსა.

თავი ზღაპარში მეგონა.გავაღვიძე ჩემივე მხლებელნი. წავედით იმ ხაროს სანახავადა.

ცხენები შორს დავტოვეთ.ჩუმად მივედით ფეხითა.

ჩუმად ჩავძახე ხაროს შიგნითა.ხმა მომესმა.ცას ვეწიეთ სიხარულითა.

ყმამან თქვა გავეცალოთ, არ შეგვნიშნონ დარაჯთაო.

ჩქარა გავეცალეთ იქურობასა.

მეორე დღეს მაცნე გავუგზავნე ხაფეხსა.შემიძლიან თქვენი მონახულება,თუ ინებებ თქო.

მივედი ხაფეხთანა.დიდი მოწიწებით წამოდგა და გადამეხვია.

პოეტთა შორის უპირველესი,თვით შოთა რუსთველიაო ჩემი სტუმარი, განუცხადა.

თვითონ ფეხმორთხმით დაჯდა. მე პატარა დაბალი ჯვალოთი შეკერილი დასჯდომი შემომთავაზა.როგორმე მოვახერხე დაჯდომა.

მომიკითხა.როგორ ხარო,დაგღალა ალბათ მგზავრობამაო.

მადლობა მოვახსენე,მეც მოვიკითხე და შევუქე კალამი.

რატომ გარჯილხარ, ამოდენა გზა გამოიარე, ფრიად მნიშვნელოვანი საქმე გქონიათო.

მოღალატეთა მიერ დაგებული ხაფანგით, და ვერაგი ცილისწამებითა თქვენსა პატრონსა შეუპყრია ჩვენი უფლისწული დავითი.

მოვედით ვითა ელჩი, რათა ვითხოვოთ დიდი ყაენისაგან მისი გათავისუფლება თქო.

თან არ დამიძალნია, ჩემივე შვილიშვილია თქო.

მოვუყევი როგორ მომიკლეს შვილი, მაგისივე მამა თქო. ვუთხარი ხარჯსა გავიღებთ თქო.

ხაფეზი დაღონებული მისმენდა, ხმა არ ამოუღია. ფიქრობდა. ბოლოს თქვა.

ვიცი ყაენსა დიდი ხათრი აქვს ჩემიო, გამიხარდება თუ მოვახერხებ დარწმუნებასო.

გვიმასპინძლა ხაფეზმა. დაღამებამდე წამოვედით.

ის ღამე თეთრად გავათენე.

ვფიქრობდი ვაი თუ უარი უთხრას მაგასა. ნეტავი არ მეთქვა და მეცადა ქრთამით გამოხსნა. ან მეცადა მისი მოტაცება.

არ გათენდა. აღარ მითმენდა გული.

როგორ ვერ უნდა შევძლო შვილიშვილის ცოცხლად გამოხსნა თქო.

გათენებამდე ათასი გზა და ხერხი მოვიფიქრე.

გადაწყვეტილი მქონდა ცოცხალი თავით არ წამოვსულიყავი, თუ ვერ გამოვიხსნიდი დავითსა.

ასე ვაწყობდი გეგმებსა დავითის გამოსახსნელადა.

მოვიდა მაცნე ხაფეზისა.

მიუცია უფლება ყაენსა, ცოცხალი აღარ არის და მკვდარი სადაც გინდათ წაიღეთო.

ვფიქრობდი ნუთუ ბოროტი ხუმრობა იყო, და სულაც არ არი იქ ჩემი შვილიშვილი თქო.

შევუთვალე ხაფეზსა, დაგვდე პატივი ისევ გინახულო თქო.

მიპასუხა: შოთა რუსთველისათვის ჩემი სახლის ყველა კარი ღიააო.

მადლობა შევუთვალე და ისევ მივედი ხაფეზთანა.
ისევ დიდი პატივით მიგვიღო. მიმტკიცებდა აღარ არის
ცოცხალიო.
მე ვუთხარი: თუ უფალმა ინება და ცოცხალი დამხვდა, პი-
რობა მომეცი რომ მიანიჭებთ თავისუფლებას თქო. თუ ვერ
შემძლებ, ნუ დამპირდები თქო.
გაელიმა ხაფეზსა, მითხრა შაბათამდე დაიცადე, მანამდე
მოგიგვარებო, დამპირდა.
ვერ ვითმენდი შაბათამდე.
პარასკევს მოვიდა მაცნე. გადაწყვეტილიაო. მკვდარია თუ
ცოცხალი, შეგიძლიათ წაიყვანოთო.
წავედით შაბათსა.
დარაჯთა მიგვიყვანეს ორმომდე.
მივიტანეთ დიდი ძელი და გადვწიეთ ლოდი.
ჩავიხედეთ ორმომში. თითქმის პირთამდე სავსე იყო შარდით
და ტრაწითა.
ამოვიყვანეთ.
ადამიანის არ ქონდა შერჩენილი არაფერი. დარაჯთა ვერ
გაბედეს ახლოს მისვლა.
დედიშობილა, შარდსა და ტრაწსა დაეწვა მთლიანდ, თვალ-
წარბი არ უჩანდა, წვერი ტანზე ქონდა შემოხვეული.
ფუნა მიმხმარი მთელს სხეულზე, ლამის ძვლები მოუჩანდა
კბილები შავი. საშინელ არსებას გავდა.
ცრემლები ღაპა-ღუპიტ მომდიოდა, ვერ ვიკავებდი.
ნულა ტირიო თქვა, გაიხარეთ, გადავრჩიო.
ტანზე შალი შემოვახვიეთ და წამოვიყვანეთ. დავბანეთ. თმა
და წვერი მოვაშორეთ.
ველარ დადიოდა, ჯდომას წაერთვა ფეხები.
თვრამეტი თვე დავყავით მგზავრობასა.

სტრიქონი 6.1

ცილი დამწამეს

დაიბადა დავარი ოვსეთსა, მეორე და რუსუდან.
თავიდანვე მეფედ ზრდიდნენ თამარსა.
სამივე დასა მამიდა რუსუდანი ზრდიდა.
დავარ ბოზი, თურმე მაზლი ყოლია საყვარლადა.
პირველად თამარი რომ ვნახე დამბლა დამეცა.
მომწუსხა მისმა სილამაზემა. მას არ დავუნახივარ.
მეორედ ბოცოსთან ცოლის დღეობაზე შევხვდი.
იქ იყვნენ მისივე დანი და ყველა მისი ნათესავი.
მალულად ვუცქერდი, არაბუნებრივად ლამაზი იყო.
დემნაც იქ იყო. ისიც ნასვამი.
დემნამ გამაცნო თამარი, მომისვა გვერდითა.
იმ ღამეს ბევრი დავლიეთ. მთვრალნი ვიყავით ყველანი.
ვუმღეროდით სიყვარულსა, ვშაირობდით.
ბოლოს მორჩა ნადიმი. სტუმარნი ნელ-ნელა მიდიოდ-
ნენ. წავიდნენ სამივე დანი.
ღამე დაბრუნდა მამიდა რუსუდანი. თმა ჰქონდა აბურ-
მგნული.
გარეთ მთხოვა გაყოლა, გავედით ეზოსა, სიბნელე იყო.
მეცა და დამიწყო ხვევნა, მკოცნიდა და მიხუტებდა გულსა.
უნდოდა ამეხადა ნამუსი. მე არ ვიცნობდი, არ მინდოდა.
თურმე ავხორცი და ბოზიც ყოფილა. მე მოვიმორე და
დავბრუნდი ბოცოსთანა.
გავიდა ცოტა ხანი და დაკოდეს დემნა.
მე დამაბრალეს თითქოს თამართან მინდოდა სიყვარული.
თმები ყალყზე დამიდგა, რატომ მაკადრეს ამისთანა ამაზ-
რზენი ბრალი.
მერჩივნა მოვეკალი. არც ბოცომ დამიჯერა, როგორ მაკადრეო
მალე მეფე გიორგის ბძანებით დამატუსადეს. ჩამკეტეს
თმოგვის ციხესა.
ხუთი წელი ვიყავი იქა. ორიც რუსთავსა. ტუსადად შვიდი
წელი დავყავი.

შვიდი წელი ვეძებდი სამართალსა.შვიდი წელი მექცეოდნენ ვითა ყმასა.

ლამის მომეკლა თავი.

თამარს ვუმაღლი,იმან დამიბრუნა თავისუფლება.

დამიბარა თამარმა

დამიბარა თავისთან გაგელის პირითა.მთხოვა მეთარგმნა მათეს სახარება.

მე პირობა მივეცი და ვუთხარი,რომ მალე დავიწყებდი. წავედი გელათსა და დავიწყე თარგმნა სახარებისა.

მეორედ დამიბარა,მივედი მასთანა.

მითხრა თუ შემეძლო,ქართულ-რუსული და რუსულ-ქართული სასაუბრო ლექსიკონის შექმნა.

ვუთხარი ადვილი არ იქნება,მაგრამ ვეცდები შევასრულო თქო.

თვითონაც დამპირდა დახმარებასა.

წამოსვლისას თამარმა მითხრა მეთქვა ჩემი ძმის, ვარდანისთვისა,რომ მეფესა სურდა მისი ნახვა.

მივიდა ვარდანი მეფესთანა,მეც მიახლა.

ჩემი ძმა მიიღო მეფემან,მე გარეთ დამტოვა.იქვე ველოდებოდი.

მერე ჩემი ძმა გამოვიდა და ერთად შევედით თამართანა.

მივესალმე.

სამივენი ჩუმად ვიყავით.

მერე თამარმა ანიშნა ჩემივე ძმასა და ისიც გავიდა გარეთა.

ვერ გავიგე რა მოხდა,რისთვის დაიბარა ჩემი ძმა,ან რა სურდა ჩემგან მეფესა.

ცოტა ხანი ჩუმად იყო თამარი.იღგა და მიცქეროდა,ხმას არ იღებდა.

მე ვერ ვკადრებდი მეფესა,მეკითხა მიზეზი ჩემი მიყვანისა.

ცოტა ხნის მერე მითხრა,მომეყოლა თუ რა მოხდა ბოცოს სახლში. იმ ღამესა

მე ვიცრუე, არ ვუთხარი.

მან თქვა, ვიცი რაც მოხდაო, შენ ცამდე მართალი იყავიო, ამიტომაც ხარ დღეს აქ, ჩემთანო.

თამარს მოწიწებით მადლობა ვუთხარი.

მომიწონა საქციელი და მითხრა, რომ გაუგია ამ ამბის შესახებ, ჩემს მიმართ დიდი პატივისცემა ჰქონია თურმე.

მერე მიტრიალდა და ცრემლი დამალა, მეც მივტრიალდი, არ მინდოდა უხერხულად ეგრძნო თავი.

ცოტა ხნის შემდეგ ხმა ამოიღო, თვალთაგან მდუღარე ცრემლი სდიოდა.

თქვა მამაჩემის ძე მე ვარო. დამალა ამდენმა სიცრუემ და ამდენი მეძავის გარემოცვამო, მძულს ჩემი ქალად დაბადების დღეო.

ცრემლი თვალთაგან ღაპაღუპით ჩამოსდიოდა.

მძიმედ განვიცადე, მეფისა და ასეთი ლამაზი ქალის მძიმე დღეში ხილვა.

ვერავის სიტყვას ვეღარ ვენდობი, ყველგან სიცრუე, ღალატი და სისასტიკეაო.

ახლა დაიჩემეს, ვიღაც რუსის მეფის ძეს უნდა მიმათხოვონო.

ძმა მე არ მყავსო, დემნაც აღარ არი ცოცხალიო, სანდო არ მყავს არავინო.

რა მეთქვა არ ვიცოდი, ბოლოს შევკადრე, თუ მენდობი მიგულე შენს სამსახურში თქო.

თავისუფლება მაჩუქე, დირსება დამიბრუნე, სამუდამოდ შენი ერთგული ვიქნები მეთქი, ვუთხარი.

უცებ მოტრიალდა, ანაზღად მომეხვია და მაკოცა და თქვა ნეტავ შემეძლოს შენს გვერდით ყოფნაო.

გავშრი, წამერთვა ძალი და ღონე, არ ვიცოდი რა მეპასუხა.

ენას ვერ ვაბრუნებდი, ბოლოს ამოვღერდე, მეც ვინატრებდი შენთან ყოფნას თქო. შემომხედა, ცრემლი შეიშრო, ეს არ მოხდებაო, თქვა.

დამძიმებული წამოვედი.

ვეცრუე ჩემივე ძმასა, ვუთხარი სახარების თარგმნაზე ვისაუბრეთ თქო.

მას მერე ჩუმად, ჩემთვის ვატარებდი გულით თამარის სიყვარულსა.

სტრიქონი 6.2

ჯვრის მონასტერსა

მერე ათი თვე არ მინახია თამარი.

ათი თვე მოვანდომე მათეს სახარების თარგმნასა.

მათეს სახარება პირველი იყო.

დრო მალე გავიდა.

ათი თვის მერე მივედი ბეთანიის მონასტერსა.

რთველი იყო.

მივედი ბეთანიასა, თამარი ჯვრის მონასტერსა წასული-
ყო. მუნ დამიბარა.

მივედი ჯვრის მონასტერსა, იმასთანა.

ცოტათი დაბნეული ჩანდა, თვალთაგან ცრემლი სდიო-
და, ტიროდა.

მითხრა აქ დაჯექიო. დავჯექი უსიტყვოდა.

გვერდით ჩამოჯდა. ჩუმად ქვითინებდა.

მერე წამოდგა, წითელი ღვინო დაისხა, მეც მომაწოდა.

ჩამოჯდა ჩემთანა, დავლიეთ, მეორე, მესამე, ცოტა მთვრალი
იყო, ისევ ტიროდა.

მერე მითხრა, არ ვიცი რა ვქნა, როგორ მოვიქცეო.

გიორგი, ჩემივე ქმარი ღორის ნაშიერი გამოდგაო, სოდომის
ცოდვათა მქმნელი ყოფილაო, ჯერ დასდევდა ყრმათაო, მერე
სპათაო, ახლა ჯორ აქლემთა მისწვდაო, ქათამთა, ცათა
ფრინველთაც აღარ ინდობსო.

სპანი და ვეზირთა წყრომას ველარ მალავენო.

დავიღალე, თუ არ ვიღონე რაიმე, მალე ამბოხი დაიწყებაო.

ვერ ვუძახელ ვერავისო, მესირცხვილებაო. მიჩიე რა ვქნა, რო-
გორ მოვიქცეო.

ისეთი ჯავრი და ბოღმა მქონდა წამოვარდი ანაზდად,თფუი, დავიძახე.

თუ მიბრძანებ ღორივით დავკლავ თქო ვუთხარი.

პირჯვარი სამჯერ გადაიწერა თამარმა.ხელაპყრობით ევედრებოდა უფალსა,მაჩვენე გზა ხსნისაო.

მითხრა წყნარად:გიორგის სიკვდილი არ იქნება მთლად გონივრული საქციელიო.

სხვა გზა უნდა მოინახოსო.დამთავრდა,აღარ ვაპირებ მაგასთან ყოფნასაო.მისგან არც ძე მიწნდა და არც ასულიო.ღორისგან მისნაირი ღორი დაიბადებებო.

თამარი ვერ იტანდა გიორგისა.მალულად ბევრს ტიროდა.მათ ერთმანეთი არასდროს ყვარებიათ.

ძე თავსა ვერ ვიკავებდი,ბოღმა მახრჩობდა.ანთებული ვეფხვივით ბალანი აქოჩრილი მქონდა,მზად ვიყავი წავსულიყავი და ჩემივე ხელით დამეხრჩო.

თამარი მაწყენარებდა,არ მშველოდა.ვეუბნებოდი მიბრძანე მეფეე ბატონო,და მალე მისივე მძორსა ვათრევინებ იმავე ჯორთა და აქლემთა მეთქი.

თამარი წამოდგა.თასი ღვინით შეავსო და მომაწოდა.

ძე მისი სადღეგრძელო დავლია.ბოლომდე გამოვცალე. თქვენთა მტერთა მენახონ ასე დაცლილი თქო,ვუთხარი.

გაიღიმა,წინ მედგა ქალი ვითა მზე,ანათებდა.მოათრიეს ვიღაც ღორი,რომელიც აწამებდა.ძე მთელი სულითა და გულით მიყვარდა და ამას ვუცქერდი შორიდანა.

ორთავე თვალთა კოცონი მენთო,მუგუზალი ცვიოდა ორივესგანა.

ვერ ვპოულობდი ადგილსა.ვითა მძვინვარე ვეფხვი დავრძრწოდი.

უეცრად მომიახლოვდა თამარი,გაღიმებული.წვერზე ხელი მომისვა.

მომეკრა ტანით და ჩამჩურჩულა ჩუმად:დაწყნარდი ჩემო რაინდო,გავაგდებო თქვა.

ძე თავგზა მქონდა არეული სიხარულისგან, მივეხვიე.

თმა მთლად დასველებული ჰქონდა ცრემლისგანა.
უფალს მადლობას ვწირავდი ასეთი მოულოდნელი წყალო-
ზისთვისა.

მთვრალი ვიყავი და გავუბედე, დღემდე გულსა ვიმარხავდი
შენდამი გრძნობასა. ჩემსა უიმედო სიყვარულსა.

ახლა გეტყვი თავზე მეტად მიყვარხარ თქო.

იმავე ღამეს დავწექით ერთად.

მეორე დღეს ჩუმიად გავიპარე მონასტრიდანა მოახლე მართას
დახმარებითა.

სტრიქონი 6.3

საწყისი და სასრული

მე დავეწერე კალენდარი, რწმენა და სარწმუნოება.

მე დავეწერე გალობანი სინანულისანი (მეფე თამარის
ბრძანებითა).

მე ვთარგმნე ძველი აღთქმა, მათეს სახარება, პითაგორას
მათემატიკა, პლატონის სოკრატეს აპოლოგია.

მე ვარ პოეტი კალმოსანი, შემიმუსრნია მგოსანნი, თამარი
ხატად დავსახე, ვიყავ ვით გვირგვინოსანი.

მე ახლა, ვარ მიხრწნილი ღრმა მოხუცი, ვზი ბაკოს
თავსა ხიხასა.

თხილვანასა, ნასახლევისა სამარესა ჩემივე დანი წვანან.

ვარხანსა, თეკლეს მამა.

ტობასა მარხიან ჩვენი წინაპარნი. პაპა და ბაბო.

ფურტიოსა, ღირსი მამა ზოსიმეს სოფელსა, მარხია ღალატით
მოკლული ბიძა ფალა.

თამარს კიბო და ფირტუისა წყლულება აღმოაჩნდა.

კიბო ბოროტი სნეულებაა

თამარმან მარხვა ბოლომდის დაიცვა. მისი ხათრითა ვიცავდი
მეცა.

ფალას ნათესავნი ტობას არიან დამარხულნი.

მე ვეღარ ვკითხულობ სოკრატესა.

მე ცუარის სამარე,ჩემი დის,ვანენის,გვერდით გავთხარე,
თხილვანასა.

მე ლაშა ვერ გადავარჩინე,ჩემი ბოკვერი.

მე ვიყავი თამართან სანამ გათხოვდებოდა.

მე სოსლანმა წამართვა თამარი.

მე ბოლოს ისევ წავართვი სოსლანსა.იმასა არ ყვარებია
თამარი.

მე დავარწმუნე თამარი,რომ მას სოსლანი დალატობდა.

მე ლაშას მკვლეელი კი არ მოვკალი,დავკალი.

მე არ შევხვედრივარ შახსა.

მე არ ვუთხარი თამარსა,რა სენი სჭირდა.ვერ ხვდებო-
და.სიკვდილსა ნატრულობდა

მე სიკვდილის წინ მკითხა თამარმა:ბოლოს კიდევ ერთხელ
მითხარი ხომ არ გილალატნია ჩემთვისო.კიდევ ვუთხარი არ
მილალატია თქო.

მე ახლა კიდევ ერთხელ ვამბობ:

მე თამარისთვის არასოდეს მილალატნია,არ მიფიქრია,ვერ
ვაკადრებდი.

მე თამარსა მივუძღვენი ჩემი სიცოცხლე ჩემივე ნებითა.მას
ეკუთვნოდა იგი.ბოლოს მწარედ იტირა,კინაღამ გული
გამისკდა.

მე ვიცი ფლატეს მარხია კალატოზი ბოლოვ ბასილი.

მე ლას დავარქვი ლაშასა.

მე გავაკეთე შვიდი ხიდი.

მე ავაშენე შვიდი ეკლესია.

მე დავხატე თამარის ფრესკები.

მე შემთხვევით ვნახე მარკოზის სახარება.

მე შემთხვევით წავედი ხვარაზმელთა.

მე შემთხვევით შევხვდი ლიპარიტსა.

მე შემთხვევით ვესროლე კახაბერსა,ავაცილე ყანჩასა,კინაღამ
მოვკალი კახაბერი.

მე შემთხვევით ვარ ამდენი ხნისა.

იყავით ფრთხილად:

შემთხვევას ბევრი რამ შეუძლიან. ფუჭია წუთისოფელი.
სიყვარული შობს სიყვარულსა, ბოროტების ნაშიერი, ისეთივე
ბოროტებაა.

ღალატმან შვა ღალატი, მოღალატემან ზღო ღალატითა.
ტოლია ღია და ჩუმი ღალატი, ნაშიერნი ტყუპნი არიან.
უღალატა ლიპარიტმან მეფე დავითსა.

უღალატა ბოცომან თამარსა.

უღალატა ივანე ორბელმან მეფე დავითსა.
მხარგრძელთა ღალატმან შეასუსტა სამეფო.

ბულა თურქმან დალაშქრა სომხეთი.

შემოიჭრა საქართველოში. აილო თბილისი.

პილატე პონტოელმან ხელები დაიბანა.

სოკრატემ საპყრობილესა შინა საწამლავი დალია.

მგლის ხროვა ვერ ჰგუობს ბატკანსა.

შურსა და მტობასა მოსდევს უფრო დიდი შური და მტრობა.
ალპობს, სპობს სულსა და ხორცსა, უკეთეს სამარისა ქვანი
ღაღადებენ.

არა იყვნეთ უმადურნი სიკეთისა.

ისწავლეთ ჩემგანა, მქონდა უთვალავი ქონება, ვარ სამოსელის
ამარა.

ისწავლეთ ქმნაი სიკეთისა, ასწავლეთ სხვათა. უმეტეს თქვენ-
ვე შვილთა. თქვენვე დაგიბრუნდებათ.

რაც შევუნდე, ის მომეტევა. რაც გავეცი, ის დამრჩა.

თუ რამ სიკეთე შევძელი, ის მაქვს მწედ და მეგობრად.

თუ რამ შევცოდე, თვალცრემლიანი და მდუმარე ვევედრები
უფალსა, მომიტევოს.

მე შევუნდე ყველასა. ყველასგან შენდობა არ მიმიღია.

შეუნდოს უფალმა მათ და მომიტევოს უფლმა მე შეცოდებანი
ჩემნი.

ვარ შავი ბერი

ყველაფერსა აქვს საწყისი და სასრული

სტრიქონი 7.2

თხამარი,თხავითი

მე ათი თვე ვთარგმნიდი მათეს სახარებასა.

მე ვთარგმნე ოთხთავი.

მე ღამე გავათენე დარდში,რომ გათხოვდა.ღალატი ვერ გავივლე გულსა.

მე გავიგე სხალთასა მისი გათხოვება.

მე არ დავინდე თამარი,რომ გათხოვდა და მიღალატა.

მე მხატვარი ვარ,მოვხატე მრგვალი მათივე სახენი,ტანი განიერი.

მე მისივე თმასა სხვა ტონი მივეცი,მაგრად ვიხალისე.

მე გავათახსირე ისინი,ვერ მიმიხვდნენ ქარაგმასა.

მე დავითი ტახსა დავამგვანე.ტორი დათვისა,თავი თხის ნეხვსა.ეგონათ ნერვთა მიღალატა.

მე მათი ნახვისას მაგრად ვხალისობდი.რომ ნახეს განრისხდნენ.გაგვამასხარავაო.

მე რომ გავიგე ავენთე,თვითონ მიღალატა,რქანი დამადგა თავსა.

მე მრგვალად მოხატვას მემართლებიან თქო. ხმა რომ ამოელო ვინმესა, დავმარხავდი.

მე ამასა დავარქვი თხამარი,იმასა თხავითი.

მე არ მოვხატავდი ვითა თხასა,რომ არ ეღალატა ჩემთვისა.

მე ვიყავი თავიდან თამართანა.

მე ათი თვის შემდგომ ისევ შევხვდი თამარსა.

მე მოვხატე ივლიტა.მოვიდა თამარი ივლიტასა.

მე რომ გავიგე დავიმალე.არ მიწოდდა მასთან შეხვედრა. მომძებნა,მომესალმა,გამიყვანა გარეთა.რძე მოგიტანეო მითხრა.

მე უარი ვერ შევხედე,გამოვართვი,მადლობა ვუთხარი.შავი დღე მაყარა,როგორ გამიბედე გამასხარავებაო.

მე არაფერი მითქვამს,ვიდექი მდუმარე.

მე ხმა გავიგე,ჩემივე ძმა მოდიოდა.დამინახა რომ ვიდექი თამართანა.

მე თამარმა მითხრა ახლა დაღლილი ვარო,ვარძიას მივა-
ლო.იქ ვიქნები და მოდიო.

მე შევაშინე ჩემივე ძმა.შენ გამაყიდვინებ სახლ-კარსაო
მითხრა.ფათერაკს გადაეყრები,ფრთხილად იყავიო.

დამტოვა და გზა განაგრძო.ჩემივე ძმამან გამყიდა მეორე
ძმასთანა.

მე დამიბარეს და გამასამართლეს, წააგებ თავ-
საო.დავიღუპებითო.პირზე რძე არ გაგშრობია და მეფეს
დაუპირე წაპოტინებაო,ტოლი და სწორიო.

მე რომ არ გავაგრძელო პირობა მივეცი ძმებსა,ამის შემდგომ
აღარ გავეკარები თქო.

მე დაღონებული და დაძიმებული წამოვედი მაგათგანა.

მე მეორე დღეს მივედი ვარძიასა,მიმიღო თამარმა.კარი
მსახურმა გამიღო.

თამარმა ხმა გაიგონა და მიმიწვია თავისთანა,გრძელ
მაგიდასთანა.

მაგიდას ზედა ელაგა თევზი,ზუთხი,ბოლოს კალმახი და
წითელი ღვინო.

მითხრა დამეწვიეო.

მე მადლობა ვუთხარი,არ მქონდა არაფრის ხასიათი.აღარ
დაუძალებია,თვითონ მადიანად მიირთმევდა.

მე ვიჯექი,თავი მეზიზღებოდა,აქეთ თამარმა მიღალა-
ტა,იქეთ ჩემი ძმანი მემუქრებოდნენ.თამარმა თავი აიღო და
მითხრა,ასეთი რამ როგორ გაბედეო.

ძვირად დაგიჯდება,დავითი მაგრად გამწარდაო. გაზ-
ღვევინებსო. ყმაწვილი შენ აღარ ხარ,ამას რა მოყვებოდა,არ
გიფიქრიაო.წადი გაწმინდე და ხელახლა მოხატე,თუ გინდა
გადარჩეო.

მე ვუთხარი დამნაშავე ვარ,მეტი მომივიდა თქო.

მე ხელახლა მოვხატავ თქო,ვუთხარი, და დავაპირე
წამოდგომა.

მე მითხრა იყავი,სხვა საქმე მაქვს შენთანო.ვარძიას როდის
დაიწყებო.

მე ტობას და ივლიტას მოვრჩები და ვარძიას მერე დავიწყებ
თქო ვუთხარი.

მერე ჩამოვარდა სიჩუმე,თამარი ფიქრობდა თავისთვის,მე
ჩემთვისა.

მე ვფიქრობდი,რახან ვარძიას მოხატვის პირობა მივეცი,და-
ვასრულებ და მეტს აღარ მოვხატავ თქო. გავიდა პატარა ხანი.
მე მოკრძალებით შევკადრე,თუ შეიძლება წავალ თქო.
მეტყობოდა, რომ არ ვიყავი ხასიათზე.

მე მითხრა თამარმა,არა ასე ვერ გაგიშვებო,უნდა დაგე-
ლაპარაკო.ხასიათზე რომ მოვიდეთ,ცოტა ღვინო ხომ არ
დაგველიაო.არაფერი მითქვამს.

აიღო ორი თასი.დაასხა და მომაწოდა, მადლობა ვუთხარი.

შენი სადღეგრძელო იყოსო თქვა,მადლობა ვუთხარი

მეფე თამარს გაუმარჯოს,ვთქვი და დავლიე.

ვიცი რომ ნაწყენი,ხარ, ვერ დავიცავი პირობა.

შენ მართალი ხარო,

არ გაგამტყუნებ,პირველი შენ იყავიო,მაგრამ ხომ უნდა
გესმოდეს,რომ ქალი ვარ და ხელმწიფე,განა მაქვს უფლება
ვთქვა არ მომწონს არ მინდაო.

ამბობენ ქვეყანას ასე სჭირდებაო.

იმ დღეს ვარძიასა

იმ დღეს მითხრა თამარმა:

აკი გითხარი ჩემი ქალად გაჩენის დღე დაიწვას თქო. ამდენი მეძავის გვერდით, ლამის მეც მეძავად მაქციონო. ჯერ იყო და მოათრიეს ის ღორი, ქვეყნისათვის ასე სჯობიაო.

ახლა მომიყვანეს მეორე მოზვერი, სამეფო საქმენი ასე მოითხოვსო. თავი ქოფაკი ძაღლი მგონიაო. თუ გაჯიქდა ნამდვილი ვირიაო. მართებულად დაგიხატავსო, მაგრამ მე რას მერჩოდო, გაელიმა. დამარბენინებსო აღმა-დაღმა, ვითა მაწანწალაო, სიყვარული მაგან არ იცის და მოფერებაო. დამაყენებს და ხარივით მეჯაჯგურებაო. დამაწყვიტა ნერვებიო. ძვლ-რბილი მტკივაო. ვითა ზებრა მომაქციაო. მძულს და ვეღარ ვიტანო.

რომ წარმოვიდგენ, რომ მემკვიდრე მისნაირი უნდა მყავდეს, მზარავს. არ მინდა მაგისგან მყავდეს მემკვიდრე, რომელიც ხვალ მეფე გახდებოდაო თქვა.

იმ დღეს მე ვერ გავიგე რისი თქმა სურდა. მესამე ქმარს თხოულობდა, თუ რას აპირებდა.

იმ დღეს მე დაბნეულმა ვიკითხე, ნუთუ მემკვიდრის გარეშე აპირებ დარჩენას თქო.

იმ დღეს შემომხედა გაჯავრებულმა, თქვა არაო.

იმ დღეს მითხრა მინდა მყავდეს ძე და შენ იყო ჩემი მემკვიდრის მამაო. ოღონდ უნდა დამპირდე, რომ ბოლომდე მიერთგულეზო.

იმ დღეს ლამის ენა ჩამივარდა, ძარღვები გამეყინა, ვერ ვახერხებდი რაიმეს თქმასა.

იმ დღეს ვუთხარი თამარსა: ამას არ მიიღებს სამეფო, დიდებულები არ შეეგუებიან, ამბოხს დაიწყებენ თქო.

იმ დღეს მომიგო თამარმა. მიიღებენ და იგუებენო, ვითა დავითის შვილსაო.

იმ დღეს გამაფრთხილა მეფემან, ჩვენს მეტი არავინ უნდა იცოდესო.

იმ დღეს გაოგნებული ვუსმენდი,

იმ დღეს უმწეო ქალი აღარ იდგა წინაშე ჩემსა, უფრო მძვინვარე ძუ ლომი.

იმ დღეს შევკადრე თამარსა, რამდენად მართებული იქნება ეს თქო, მე ხომ ბევრი არაფერი გამაჩნია, წესიერი სახლიც არ მაქვს, ძმების ამარად ვარ თქო.

იმ დღეს შემაქო თამარმა. შენ გაქვსო ის, რაც სხვას არ აქვსო და ვერც ექნებაო.

იმ დღეს თქვა თამარმა: ამ მოკლე ხანში რამდენი დიდებული ციხე და სასახლე შემუსრულაო, რამდენი ახალი აშენებულაო. მოზვერის ნაშიერი ისეთივე მოზვერი იქნებაო, თვითონაც დაილუპება და სამეფოსაც დაღუპავსო.

იმ დღეს დამპირდა მეფე, შენ გექნებაო შენივე ციხე.

იმ დღეს მივიღე პირველი დავალება, ვარძიას რომ მორჩები, წადი და შენივე ციხის აღდგენა დაიწყეო.

იმ დღეს ვერ ვხვდებოდი უფლის წყალობა იყო, თუ ჩემი ძმების ნათქვამი ახდა.

იმ დღეს აღარ უტირინია თამარსა.

იმ დღეს ჩემს წინაშე მეფე თამარი იდგა.

იმ დღეს პიველად ვნახე ქალი მეფე, დიდი გვირგვინოსანი.

იმ დღეს დაამტკიცა გეგმა ჩემი და სამეფოს მომავლისა.

იმ დღეს მე აღარ ვიყავი უბრალოდ მხატვარი.

იმ დღეს დამედო დიდი ტვირთი ქვეყნის სამსახურისა.

იმ დღეს სხვა თვალთ შევხედე ჩემსავე გრძნობა-გონებასა.

იმ დღეს მივუტევე პირველად მეფე თამარსა.

იმ დღეს ერთად გვეძინა თივის ზვინსა შიგან, ვარძიას თავსა.

იმ დღეს მომაწოდა თამარმა ძვირფასი თვალი, შენივე ციხის აღდგენა დაიწყეო.

იმ დღეს ჩუმად გამომაპარეს ვარძიიდანა.

მე მთავარ ქმნილებად ჩემივე ფხისტყაოსანი მიმაჩნია.

მე დავხატე თამარი ჩემივე ხელითა.

მე თავიდან მოვხატე ანჩი, მერე ჩორჩანი, ჩემივე სოფელი

ტობა,ახალი ათონი,ბირთვისი,ხიზაბავრა,ფოკა,ზანავი,ზარ-
ზმა,თოკი,ზედაზნის ეკლესია.

მე მოვნახე და დავმალე თომა მოციქულის თავის ქალა.

მე ავაგე ნიჩბისი.

მე ავაგე სამი ეკლესია თხილვანასა.ერთი იოანე ნათლის-
მცემლისა,მეორე იოანე მახარებლისა,მესამე იოანე ოქროპი-
რისა.

მე ავაგე ეკლესია ჩემივე სოფელსა ტობასა,ხიხასა.

მე ავაგე თოკის ეკლესია,თავფარავნის ეკლესია.

მე ვთარგმნე

მათეს სახარება,სოფოკლე-ტრაგედიანი,პლატონის სახელ-
მწიფო,ესქილეს ევმენიდენი, სამივე ბიბლია.

ჩემივე თარგმნილია დავითნი,პითაგორა,ეზოპე,სოკრატეს
ანტიგონე,თორმეტი მოციქული.

მე ვარ პოეტი,ქართველი მეფის მამა.

მე მეფე თამარს ვაღმერთებდი,კიდევ ვაღმერთებ.

დიდება უფალსა

სტრიქონი 7.3

მეფე

მეფე ფარსმან ქველმან-ქართველი მეფე,რომელმან ეომა
რომსა. შემუსრა პართია,მომთაბარენი და ალანთა ლაშქარი
მიუსია რომსა,ხელთა იგდო აბრემუმის საქარავნე გზანი.
იბერია აქცია ძლევამოსილ სახელმწიფოდ.მოწამლეს მოლა-
ლატეთა

მეფე გორგასალმან-დაიმორჩილა ალანთა და ჰუნთა,აიღო
გამოსტაცა ეგრისი ბიზანტიასა,სძლია სპარსთა,განადიდა და
გააძლიერა სამეფო. მოლალატეთა მოკლეს.

მეფე აშოტ დიდმან-სძლია სარკინოზთა,ბრძოდა აგარიანთა,
მოიღო ქართლი.მოიკლა მოლალატეთა ხელთაგან

მეფე ბაგრატმან-დალაშქრა განძა სძლია ფადლონსა.
დაიმორჩილა რატი.შემოიერთა ჰერეთი,ერთიან ჰყო საქარ-
თველო

მეფე დავითმან, აღმაშენებელმან–შემუსრა სელჩუკნი, ქმნა ძლევადი საკვირველი. აღიღო თბილისი. ჰყო სამეფო ნიკოფსი-იდან დარუბანდამდის.

მეფე თამარმან–სძლია რუქნადინსა. განამტკიცა ქვეყნის ძლიერება. დასვა თავისი ერთგულნი ტრაპეზუნტსა.

მეფე ლაშამან–სძლია მონღოლთა. მოიწამლა მისივე ნათესავის ხელითა.

მეფე რუსუდან–შევიღწა სამეფო ტახტი, თავიდან მოიშორა ტახტის მემკვიდრე, ძე ლაშასი, დავითი. არღარა იყი ძლიერებაი ქართველთა.

უშეფობითა–დაიღალა საქართველო.

მე წავედი დარუბანდსა, მევე მოვიყვანე მემკვიდრე ტახტისა დავით, რომელ იყო მონღოლთა ურდოსა.

მე დავებმარე ჩემივე შვილის ძესა, ტახტზე ასვლაში.

მერე

მერამდენედ უნდა გავყიდოთ საკუთარი ქვეყანა.

მერე ვინემ ვერაგი ჯალალ ედ დინი მოვიდოდა.

მერე მე დავცალე ციხე ხიხანისა და თავი შევაფარე მეზობელ მარეთის ხევსა.

მერე ჯალალმან გამარცვა ზარზმა, ზანავი, დააქცია ხიხანის ციხე, გადაწვა ჯავახეთი, დოლისყანა, ძველი ხანძთა.

მერე ლალატით აღიღო თბილისი. მოახსნა გუმბათი ეკლესიასა სიონისა.

მერე ამოწყვიტა მოქალაქენი და შეურაცყო ეკლესიანი. ბევრი სისხლი დაღვარა.

მერე ყველგან ძებნა მეფე თამარის სამარე, მცხეთას, ვარძიასა, ხიხასა. დოლიყანასა.

მერე ბევრი ამოწყვიტა, მაგრამ მაინც ვერ იპოვა.

მერე დაბოღმილმა და გაჯავრებულმან დაუწესა ჯილდო ფრიად დიდი. ათი ათასი.

მერე იმედი ქონდა ამხელა ჯილდოს უცილოდ დახარ-
ბდებო ვინმე და ვპოვებო.

მერე თამარის მოძულეთა ბევრი ძებნეს, შეპირებულ ჯილ-
დოს ვერ ეღირსნენ.

მერე ვერცა ჯავრი იყარეს თამარზე.

მერე დაიგულეზდნენ სადმე, მივიდიდნენ მარცვავდნენ.

მერე სამარეს პოვნა ვერავინ შეძლო.

მერე ყველა თავისი აზრითა და გუმანით ბჭობდა.

მერე ერთნი ერთს გაიძახოდნენ, მეორენი ამტკიცებდნენ
სხვასა.

მერე დაეწურათ იმედი.

მერე წავიდა დესპოტი ჯალალ ედ დინი.

დავარმან დამაბეზლა მთა-მთა მალულად დადის და ხატავ-
სო.

გაჯავრდა თამარი, გირჩევნია შენივე პოემა დაასრულო.

ბოლოს და ბოლოს გამაგებინე მხატვარი ხარ თუ პოეტი.

ვუთხარი პოეტი ვარ, მაგრამ ჯავრი რომ მომეძალეზა, გულსა
ვაყოლებ თქო.

ისე არ მოგვკვდები პოემა არ დავასრულო თქო.

ბოლოს ძალზე მძიმედ იყო, ბოროტმა სენმა მთლად დაასუს-
ტა.

ჯავრობდა, ვეღარ დადიოდა მისივე ფეხითა.

ნატრულობდა მთისა თავთა ბალახსა ზედა ფეხით გამატა-
რაო.

ბოლომდე იცავდა მარხვასა.

ლოცულობდა და ევედრებოდა უფალსა, დაეფარა ლაშა ავის
მზრახველთაგან.

სტრიქონი 8.1

გავცივდი ბერთასა

ათი მცნება.ათივე დავარღვიე

მე ათი თვე ვიყავი ბერთასა,ბანასა.ათი თვე ველოდი თამარსა.

მე ცვილისგან მისი ფიგურები გავაკეთე და იმათ ვეფერებოდი.

მე ქვათაც ინით ვღებავდი მისივე თმის ფერადა.

მე დღე და ღამე მასზე ვფიქრობდი,ბევრს ვმუშაობდი, თეთრად ვათენებდი ღამეებსა.

მე მოვხატე ბერთა,მოვხატე ბანა.დავასრულე დოლიყანა ფეხზე მდგარსა მეძინებოდა.

მე გავცივდი ბერთასა,თოვლსა და ყინვასა დაღლილი და ღამენათევი.

მე თავბრუ მეხვეოდა, მქონდა სიცხე,ძვლებში მამტვრევდა. ვერ ვახეხებდი ფეხზე დგომასა,ჩავარდი ლოგინადა.

მე სიცხე არ მიკლებდა.ტუჩ-ბაგე დამებერა,ცივი ოფლი მდიოდა. მამცივნებდა.

ციება მქონდა.

მე ვერაფერს ვერ ვახერხებდი.მკვდრის ფერი მედო სახესა.

მე ვერავინ ვნახე იქა,ძმებთან რომ გამეგზავნა,ვერ ვაცნობე.

მე ვწერვიულობდი.მთავარი საქმე დამთავრებული მქონდა.

მე ბოლოს მითხრა ვინმემ,თურმე ბოცო ყოფილა მეზობელ სოფელსა.

მე არ მითქვამს,ბოცომ არ იცოდა,იქ რომ ვხატავდი.მოვიდა ბოცო,მოიყვანა ვინმე აქიმში,თურმე ციება შემყრია.ცბიერი ბოცო,ვერ წაგიყვანო,ვერ ჩააღწევ ტობამდეო და გააგრძელა გზა.

მე შევეცოდე აქიმსა,არ ყოფილა შენი ნათესავი ნამუსიანიო თქვა.ბევრი იწვალა.ათ დღეში ფეხზე დამაყენა

მუზა სოსლანისა

თავიდან თამარსა თავისივე ქმარი არ ენდობოდა. უნდოდა
სულ გვერდით ყოლოდა, სადაც უნდა წასულიყო, თან
დაჰყავდა.

ამაზე თავადი ქამადა ხუმრობდა.

სოსლანსა თავისი ცოლი ისე ჰყვარებია, თურმე ლექსები
მიუძღვნიაო.

მაგას იმხელა მუზა აქვსო, მალე პოემასაც დაწერსო.

თავის მუზასა პაუზა არ აღირსაო.

ასე აზელილ დაზელილი მუზით დადისო.

მაგას ცოლი და მუზა არევიანო.

მაგის მუზას აქლემი ვერ მოერევაო.

მუზა გადმოფინაო.

მუზასა ცხენით დასდევსო.

ასე ხალისობდნენ მეფისა ქმრის საქციელზე.

ჩემი დაწერილია წმინდანთა ცხოვრება.

მე დამეხმარა დემნას ცოლი, თეკლე, მონაზონი ცუატი.

მე დავწერე ხმა მლაღადებლისა უდაბნოსა შინა.

მე დავწერე მეფე თამარის ბრძანებითა დავით აღმაშენებლის
გალობანი სინანულისანი.

მე დავასრულე სამივე სახარება.

მე ვთარგმნე ჰომეროსი ილიადა.

მე დავწერე ცამეტი ასურელი მამა.

მე შევადგინე მთვარის კალენდარი.

სტრიქონი 8.2

ორმოცი წელი

მე ორმოცი მძიმე წელი ვწერდი ჩემივე ვეფხისტყაოსანსა.

მე ვითა შვილი ისე ვეფერებოდი.

მე დავციცინებდი შვილსა. სანამ ცოცხალი იყო, წერას ვერ
ვახერხებდი.

მე თამარის სიცოცხლეში ვერ ვიცლიდი, ხან რას ვაკეთებდი და ხან რასა.

მე სომეხთა არ დამასვენეს, ჩვენც დაგვიწერე რამეო.

უნდოდათ ხელმწიფე ტიგრანისათვის მიმედღვნა რამე.

მე ვეუბნებოდი: ცოტა კიდევ უნდა მაცალოთ, დავამთავრებ ამასა, მე რე დავიწყებ თქო.

მე ვერ დავუწერდი ვერაფრით. ხომ ვიცი, იკადრებენ ყველაფერსა. სომხობას დამაბრალებდნენ და ჩემსავე ვეფხისტყაოსანსა მათად დაიჩემებდნენ.

მე ქართულად რომ დამეწერნა ასე იტყოდნენ, ხომ ხედავთ, ქართულიც კარგად იცოდაო, ორივე ენაზე წერდაო.

მე სომხურად რომ დამეწერნა, ასე იტყოდნენ, ასე სომხის გარდა ვინ დაწერდაო.

მე მაგათთან ურთიერთობას სიფრთხილით ვეკიდებოდი და ამიტომ:

მე არ მითარგმნია სომხურიდან არაფერი და არცა სომხურსა მივკარებვიარ.

მე ვიცოდი, რა ვერაგები იყვნენ.

მე თამარმა მთხოვა, აღარ გინდაო ამდენი წერა, იკმარე რაც უკვე დაგიწერიაო.

მე ვუთხარი ცოტა მაქვს დარჩენილი და მოვრჩები თქო.

მე ბაგულსა არ ვეუბნებოდი რას ვწერდი და რისთვისა ვწერდი. არ ესმოდა. იცოდა რომ რაღაცას ვწერდი.

მე ცილი დამწამეს.

მე ვურჩიე დედოფალსა მეფედ დაესვა ლაშა.

მე ვიცოდი რომ, მანკაბერდელი ცდილობდა ყაენისაგან მიელო მეტი უფლება

მე მოვხატე ღრმანი. ციცაბო ფერდობსა მოსჩანს ჩემივე დონ. სოფელსა ბაკოს მხარეს ჩანს ლას.

მე თხილვანასა მოვხატე ციცერონის დროინდელი კაპიტოლიუმში.

მე ვურჩიე თამარსა, ვარდანმა წაიღო ლორე.

მე ჩემივე დასა, ცუარის ვეცოდებოდი. დილიდან საღამომდის
შეუსვენებლად ვხატავდი ნაღვარევისა მთასა.

მე მოვხატე არსიანისა მთისა უკანა კარგა მოზრდილი ხარ.

მე დავხატე კალენდარის, ლას-ის ასო ნიშანი.

მე ტბასა მოვხატე, ვეფხისტყაოსანი, და მეფე თამარი. ტბა ვითა
ცრემლი.

მე სამ ენაზე დავწერე ჩემივე ვეფხისტყაოსანი.

მე მომწონდა ციცერონი, დიდი მოაზროვნე იყო.

მე ამ სეზონზე მინდა წავიდე და ვნახო რომი.

წმინდა მარიაში

მე მესიზმრა წმინდა მარიაში. ვითომ მე ვიყავი ზემოთა მეც-
ხრე ცასა, მამაზეციერთანა.

მე მზეს ვუმზერდი ზემოდანა. მუნ იყო ლამაზი ეზო. ეზოსა
შინა ერთად ისხდნენ: მცხეთელი ელიოზ, ღირსი მამა
ზოსიმე, მამა ზენონ, წმინდა მეფე აღმაშენებელი, დედოფალი
ელენე, იოანე ზედაზნელი, იოანე ათონელი, იქეთა მხარეს
ასურელნი მამანი.

დაღონებული იყო მეფე თამარი. ყველას ხელთა ეპყრათ ორ-
ორი პატარა სანთელი, თამარსა ერთი.

მე ვიკითხე მიზეზი. დაღონებულმან მითხრა, ამათ უფლება
მისცეს ერთი თავისანის მოყვანისა, მე არ დამრთესო. ადრეა
ჯერო.

ისინი ყველანი ერთად იყვნენ. მე მოშორვებით ცალკე ვიდექი
მე მიახლოვების უფლებასა არ მამლევენენ. ვიყვირე მეც
თქვენთან მინდა თქო.

უარსა იყვნენ, უფლება არ გვაქვსო. თითო-თოთო გვყავსო.

მე დავინახე წმინდა მარიაში მოდიოდა. მომიახლოვდა ხელი
გადამისვა თავზე და მითხრა, ჯერ შენთვის ადრეაო. ცოტა
უნდა მოითმინოო. მე მომცა ხელსა პატარა სანთელი, რომ
მოვა დრო, შენ წამოუღე ეს სანთელი თამარსაო.

უფალო დაილოცოს შენი განგება

ამინ

უფლისავე ნებითა

მე უფლისავე ნებითა მჯერა სახარებისა.
მე უფლისავე ნებითა შევუნდე ყველასა.
მე უფლისავე ნებითა დავწერე პოემა სიყვარულითა. ჩემივე
მუზა თამარია.
მე უფლისავე ნებითა ორმოცი წელი ცრემლი მდიოდა
თვალსა.
მე უფლისავე ნებითა ორმოცი წელი ვიყავი გარეთ
გაგდებული.
მე უფლისავე ნებითა სიცოცხლე შევწირე სამეფოს ძლიე-
რებასა.
მე უფლისავე ნებითა არასდროს მიღალატნია ჩემივე ხალ-
ხისათვისა.
მე უფლისავე ნებით ვწერე, ვთარგმნე, ავაშენე და აღვადგინე.
მე უფლისავე ნებითა ვიყავი მეჭურჭლეთუხუცესი.
მე უფლისავე ნებითა ვძლიე ჩემივე სიხარბესა.
მე უფლისავე ნებითა სამოსელის ამარა წავედი წმინდა
მიწასა.
მე უფლისავე ნებითა ვემსახურები უფლსა.
შენ უფლისავე ნებით იქნები წმინდანთა შორის

მე და შენ

მე ვარ შოთა, ტბელი და რუსთველი, მე ივანე აბუსერისძისა.
მე დავიბადე ტობასა.
მე მივუძღვენი მეფე თამარსა, ვეფხისტყაოსანი.
მე მოვხატე ტაო, ხანძთა, შატბერდი, ვარძია.
მე ხოტბა შევასხი თამარსა.
მე შევხარი მზესა.
მე მდუმარესა და მოუცლელსა.
მე მთასა მძინავს, ხიხანსა.
მე ვარ ხელოვანი.
მე ვარ პოეტი და მგოსანი.
თურმე გითქვამს ჩემი სჯობსა, ვით არ აჩერებ ენასა

ვინ გიქო? ნურავის ეტყვი, ეგეც ეყოფა იმასა

შ

ე

ბ

შენ ვინ ხარ ჩახრუხასძევ?

შენ, მე ვინმე გაბელისძესი.

შენ, ცანცარა ხარ და ჩანჩურა.

შენ, შეხედე მზეს და ამომხედე მე.

შენ, გერჩივნოს ტოლი შენსა ტოლთა შინა ძებნე.

შენ ნადირალა და უვიცი ხარ.

შენ, ვითა ძალლი ელაქუცები.

შენ, ხარ ხელოსანი.

შენ, ვაცი ხარ თხათა ჯოგთა.

შენ მძორთა შეექცევი.

შენ ენაგრძელი აგდიხარ ძირსა.

შენ ზი ჩეროსა თუ ჩურანსა.

სტრიქონი 8.3

სხვა რამ

გაწვიმდა. გავცივდი. სამი დღე ვიწექი. არავინ მოსულა.

მე ვერ დავიცავი თეკლე, დემნას ცოლი, ჩემივე ნათესავი.

მოვიდა ჩემთან, მელანი მომიტანა. ტანსაცმელი გამირეცხა.

მე ვერ მოვუსწარი, ცრემლსა ვერ ვიკავებ. წასაკითხად დამი-
ტოვა წიგნები.

მე წავიქეცი. ქვასა თავქვე დავეცი. გამწარებული ვაგინებდი
ცრუ საწუთროსა.

მე მომინდა გაცურვა. ტბასა წყალი ცივია, დაბანა მინდა,
ცურვა არ ვიცი.

მე თუ ჩავყვინთავ, ვეღარ ამოვალ. ყურსაცობი არ წამომიღია.

მე რუსთავი, ქვემო ბადელა და ცურტავი წავიღე საერის-
თავოსა.

მე ვიცი ყბაყურას ცივი წყალი არ უყვარს.

მე ხატი წავიღე რუსთავსა.

მე ბოჩოლა წავიყვანე ცუარისთან, ბულა აქ არ იყო.

მე არ ვიქცევი სწორად,გავაცურე საცოდავი ვარდანი,იგივე
ერისთავი,თავადი ქამადა. წავართვი ზღვევანწმინდა
მე ვიცი, რომ ყურთლუ არსლანმა ვერაფერს ვერ მიაღწია,
სულელურად მოიქცა.
მე ვიცელქე,ვარდანსა თავად ქამადას ვუწოდებ,ვითა გვარი
აქუს.ცრუ გვარი
მე ივანესა ვუწოდებ ყუბასარსა,ვითა ვარ მე რუსთველი

მე და იოანე ზოსიმე

ორივენი ვართ ვერძის ნიშნით დაბადებულნი.
ორივე ვართ დაბადებულნი ტახის წელსა.
ის იშვა ივლიტასა.
მე დავიბადე ტობასა.
კიდევ ბევრი რამ გვაქვს საერთო.
მე დავიბადე ჩვიდმეტსა აპრილსა.
ის დაიბადა აპრილის თექვსმეტსა.
ორივემ ვილუაწეთ აჭარასა.
ორივენი ვიყავით მთასა.
ის დაბასა ფურტიოსა,ფოთელურსა,მე ხიხასა.
ორივემ დავკარგეთ პირველი შვილი.
ორივემ მივაღწიეთ ღრმა სიბერესა.
ორივენი ვართ შავი ბერი.
ორივემ ავაშენეთ ეკლესიანი.
მე ავაშენე შვიდი,
იმან,ზოსიმემ ბევრად მეტი,თვრამეტი.
ორთავემ ბოლოს მივაშურეთ იერუსალიმსა.
ორივენი ვიყავით ღირსი მამანი.
ორივემ თავი შევწირეთ სამშობლოს სამსახურსა.
იმან შვა ანზანი, მე კალენდარი.
ორივემ მოვუარეთ თომა მოციქულის თავსა.
ორივენი ღარიბნი ვიყავით.
ორივეს ორ ორი ძმა გვყვანდა.

ორივენი თავადის გვარისანი ვიყავით.
ორივემ ბევრი ცრემლი ვღვარეთ.
ორივემ ბიოგრაფია დავფარეთ ბურუსითა.
მე რუსთველის სახელსა ვიყავი ამოფარებული,
ის იოანე ზოსიმეს სახელსა.
მე ვარ შოთა,მე ივანე აბუსერისძისა.
ის ივანე,მე გიორგი ჩორჩანელისა.
მე ძმასა ვარდანსა დავარქვი თავადი ქამადა.
იმან თავისივე ძმასა ბექა აღბულა.
ჩემი ძმა დაესახლა ზაქიეთსა.
იმისი ძმა ხევწრულისა.

გვიბოძა თამარმა

ვინმე მესხი მელექსე,მე ვარ.
მამა ივანე,პაპა აბუსერი,დედა ხათუთა,ბიძა ფალა.
ძმა აბუსერი,ვარდანი, იგივე ქამადა.
მემახიან დიდი პაპის სახელსა, ტბელსა.
წინაპარნი მოვიდნენ ატენის ძამას ხევიდანა.
ტბელნი,ძველი აბაზასძენი,შვიდნი ძმანი.
მე წავედი ხიხანსა,ზედა ხევი.
ძმა ვარდანი,იგივე, ქამადა ზაქიეთსა,იმერხევსა,მეზობლად
შუახევი.
ძმა აბუსერი მზვარესა,ქვედა ხევსა.
და ვანენი,ცოლი ივანე ორბელისა,დედა ცუატისა,მისივე
სიძე დემნა.
მეფე თამარმა აჭარასა,არსიანსა მიბოძა ციხე ხიხანისა.
დავიბადე ტობასა.
ციების წამალი მზადდება ხის დამპალი ქერქისაგან.
თეკლე დემნას ცოლი.
დემნა დაკოდეს.
ვთარგმნე:
სოკრატე,სოფოკლე,სენეკა,ციცერონი,არისტოტელე,ცამეტი
ასურელი მამა.

სტრიქონი 9.1

კალენდარი

უფალი იესო ქრისტე

ეს არის ძველი ქართული ასომთავრული კალენდარი ლას-ი

მე ვარ ქართველი პოეტი რუსთველი.იმავე ტბელი

ეს არის ლას ქართული ასომთავრული მზის და მთვარის

კალენდარი,ლასით

პირველი თვე ვერძი

მეორე თვე კურო

მესამე თვე მარჩბივი

მეოთხე თვე კირჩხიბი

მეხუთე ლომი

მეექვსე სახვი

მეშვიდე სასწორი

მერვე თვე ღრიანკალია

მეცხრე თვე მშვილდოსანი

მეათე თვე ვაცი

მეთერთმეტე თვე საქანელა

მეთორმეტე თვე ლასი

მეცამეტე თვეს ერქვა თოთი. ყოველ მეცამეტე წელს

მეორდებოდა.

თოთი ექვსი თვე ნაკიანი, ექვსი უნაკო. თებერვალში 29 დღე.

თოთი ასე ნაწილდებოდა პირველი ექვსი თვე 186,მეორე

ექვსი 179. ჯამში 365 დღე

მე ვარ დონ

დონ ვარ მე.

მივუძღვენი მეფე თამარსა.

დავათარილე 6837 წ.

მთვარის კალენდარი .

სამი ათეული.

ოთხი შვიდეული.

ციკლი მთვარის.

ათი თვე.

ათივე თვე მთვარისა.

ახალი მზის კალენდარი დონ.

ძველი მთვარის კალენდარი ლას.

მე მრავალწლიანი შრომა და ჯაფა დავხარჯე ამის დასათ-
ვლელადა.

უნდა მენდოთ,დონ ახალი კალენდარი უფრო ზუსტია ლას-
ზე.ძველ ასომთავრულ მთვარის კალენდარზე.

მე,ჯერ ძველი კალენდარი შევისწავლე საფუძვლიანად,ძველ
კალენდარში აღმოვაჩინე ცდომილება.

დონ -ითა ყოველი მეოთხე წელი ნაკიანი.

ყოველი ას ოცდაოთხწლიანის მომდევნო ოთხი წელი ნაკის
გარეშე,უნაკო.

ციკლი იწყება ვერძის ნიშნითა.

წელი ერთი სამასსამოცდახუთი დღე-ღამე,უნაკო.

წელი ერთი სამასსამოცდაექვსი დღე-ღამე,ნაკიანი.

ციკლი ოთხი წელი.

ათასოთხასსამოცი და ერთი დღე-ღამე.

ციკლი ასოცდაოთხი წელი.

ოცდათერთმეტი წელი ნაკიანი.

ოთხმოცდა ათი და სამი წელი-უნაკო.

ციკლი ას ოცდარვა წელი.

ოცდათერთმეტი წელი-ნაკიანი.

ოთხმოცდა ათი და შვიდი წელი-უნაკო.

ციკლი ხუთას ოცდათორმეტი წელი,ინდიქტიონი,მოქცევა.

ასოცდარვა წელი-ნაკიანი.
 ოთხასოთხი წელი-უნაკო.
 თვე ერთი.
 ოცდაათი დღე-ღამე.
 ოცდაათერთმეტი დღე-ღამე.
 ოცდარვა დღე-ღამე.
 ოცდაცხრა დღე-ღამე.
 კვირა ერთი.
 კვირაში შვიდი დღე-ღამე.
 დღე ერთი.
 საათი ოცდაოთხი.

1. დღეების რაოდენობა 4წლიანი და 124 წლიანი ციკლების მიხედვით

ციკლ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
31	31	28	31	30	31	30	31	31	30	31	30	31	1461
	31	28	31	30	31	30	31	31	30	31	30	31	
	31	28	31	30	31	30	31	31	30	31	30	31	
	31	29	31	30	31	30	31	31	30	31	30	31	
	3844	3503	3844	3720	3844	3720	3844	3844	3720	3844	3720	3844	45291

2. დღეების რაოდენობა 124 წ-ნი ციკლის მომდევნო 4წელი(უნაკო,32 ციკლი)

ციკლ.რ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
1(31+1)	31	28	31	30	31	30	31	31	30	31	30	31	1460
	31	28	31	30	31	30	31	31	30	31	30	31	
	31	28	31	30	31	30	31	31	30	31	30	31	
	31	28	31	30	31	30	31	31	30	31	30	31	
	124	112	124	120	124	120	124	124	120	124	120	124	1460

3. დღეების რაოდენობა სრული 128 წ(124+4)-ნი ციკლი (31+1)

ციკლ. რაოდ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1
1(31+1)	3968	3615	3968	3840	3968	3840	3968	3968	3840	3968	3840	3968	46751

532-512(4*128)=20 . დღეების რაოდენობა 4წლიანი ციკლების მიხედვით												
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
155	140	155	150	155	150	155	155	150	155	150	155	7305
155	140	155	150	155	150	155	155	150	155	150	155	
155	140	155	150	155	150	155	155	150	155	150	155	
155	145	155	150	155	150	155	155	150	155	150	155	
155	145	155	150	155	150	155	155	150	155	150	155	

დღეების რაოდენობა დიდი ინდექსიანი 532(4*128+20) წლ ციკლი					ჯამი
1	2	3	4	5	
46751	46751	46751	46751	7305	194309

ჯამური საათები, წუთები და წამები ციკლ. მიხედვით				
1 დღე-ღამე	საათები	24		24
	წუთები	60		1440
	წამები	60		86400
532 წ დიდი ინდიქტ	საათები	24		4663416
	წუთები	60		279804960
	წამები	60		16788297600
სხვაობა				0.0000051
128 წლიანი ციკლი	საათები	24		1122024
	წუთები	60		67321440
	წამები	60		4039286400

სტრიქონი 9.2

თურმე არ უგლოვიათ

მოკვდა ჩემი მზე თამარი, თვესა მანისისა პირველსა.

თავზარი დამეცა,ჩუმად დავიტირე.

ათი თვე ვიგლოვე.

ათი თვე ცრემლი მსდიოდა თვალთაგან.

თურმე ჩემს გარდა არავის უგლოვია გულითა.

თურმე არ უგლოვია ჩვენივე სამეფოსა.

თურმე არ უგლოვიათ თავისივე ნათესავთაცა.

თურმე არ უგლოვიათ თამარის შვილთა.

თურმე ვერ გაუბედეს ლაშასა,ათი თვე ვიგლოვოთო.

თურმე რომ მოკვდა თამარი დაასვენეს სვეტიცხოველსა.

თურმე სამი დღე იგლოვეს მუნ,ეკლესიასა.

თურმე ღამე თამარი გადაასვენეს გელათსა,იქაც იგლოვესო სამი დღე.

თურმე იქვე დამარხეს გელათსა,თავისივე დიდი პაპის, დიდი დავითის გვერდითა.

თურმე ციდან სველი თოვლი მოდიოდაო,ბუნებამაც იგლოვაო.

თურმე ჩემივე შვილმა ლაშამ მოიპარა თამარის ცხედარი.

თურმე ცხრა ერთნაირად მორთული კუბო მოამზადებინა.

თურმე ცხრა კუბოს ათ-ათი კაცი მიაცილებდაო.

თურმე ცხრავე სხვადასხვა მხარეს გაემგზავრაო.

თურმე არავინ იცოდაო ნამდვილად რომელში ესვენაო თამარი.

თურმე ვერც ვერავინ გაიგო ზუსტი ადგილსამყოფელი დიდი მეფე თამარისა.მეც არ მიკადრებია ჩემივე ძისთვისა

მეკითხა სად გადაასვენა თამარის ცხედარი.მერე მომიკვდა ჩემივე შვილი.ვერ გავიგე სად განისვენებს მეფე თამარი.

მერე ბევრი ძებნეს ვერაგი ჯალალისა დავალებითა და ძღვენითა.

ვერავინ პოვა მეფე თამარის სამარე.გაუჩინარდა მისივე და უფლის ნებითა.

მე ავაგე

მე ავაგე და მოვხატე ეკლესია ტობასა.

მე ავაგე შვიდი ეკლესია.

მე შევაკეთე რვა ეკლესია, მოვრთე ჩვიდმეტი, მოვხატე ორმოცამდე.

მე ხელმეორედ ამოვიყვანე დაქცეული ხიხას ციხის გალავანი.

მე გავდე ხიდი ცხმორისსა, სხალთასა.

მე გავიყვანე გზა ლაკლაკეთსა, შუბანსა. ნაქალაქევს ზემოთა.

მე გავმართე გზანი მარეთსა, ზამლეთსა, ზანავსა, ზარზმასა.

სტრიქონი 10.1

მე ვერ დავიტირე

თინათინი ჩემივე მზე თამარია.

ათი თვე გავიდა დავკარგე თამარი.

ათი თვე ვით მკვდარი დავდივარ.

ჩორჩანელი და ჩორდვანელი ორივე ერთი ჯიშისანი არიან.

მე ვერ დავიტირე დედა, ვერც მამა. როცა მამა მოკვდა ვიყავი საპყრობილესა. ციხესა თმოგვისა.

მე ვერ დავიტირე დანი და ძმანი.

მე ვერ დავიტირე ჩემივე ცოლი ბაგული.

მე ვერ დავიტირე ვერცა ცუატი, დემნას ცოლი.

მე ვერ დავიტირე დემნა, ვიყავი საპყრობილესა.

მე ვერ დავიტირე ლაშა, ვიყავი ფლატესა. ვერ გავიგე.

მე ვერ დავიტირე შაოსანი ვანენი, ჩემივე და, ვიყავი შორსა, იერუსალიმსა.

მე ვერ დავიტირე და, ცაცი, მოკვდა ზამთარსა, იყო ნაღვარევსა. დიდი თოვლი ყო, ვერ შევძელი მისვლა.

მე ვერ დავიტირე ვარდანი, ისიც მოკვდა შორსა ზამთარსა, იყო ტაშირსა.

მე ვერ დავიტირე ჩემივე ცოლი ბაგულ, მოკვდა ტობასა. იყო ზამთარი, ავდარი და ზვავები. მე ავად ვიყავი.

იანვარი ვერაგი თვეა.ამდენი სიცოცხლე წაიღო.ამავე თვესა მოკვდა ჩემივე შვილი ლაშა,დაი ვანენი,ცაცი,ძმა ვარდანი,მამა, დედა ხათუთა,ცოლი ბაგულ,მკვდრად იშვა ჩემი ორი შვილი.

მე გავდე დიდი თაღოვანი ხიდი ფურტიოს,ზამლეთსა.

მე დავაგე გზა ზანავსა,ბაკოსა და არსიანისა თავსა,ზდევანწმინდასა.

მე ავზიდე ლოდები შიგანადან ლელედან ჩემივე ციხესა,ხიხანსა.

მე გავდე დიდი ბაგირი,ასე ავზიდე და ავაგე მეორედ ციხე.

მე მოვზიდე ტალახი ღმანიდან,ზორბა ხარებიტა.

მე ჭა ჩავაღრმავე,ჩავიყვანე პირამდე მდინარისა.

მე მოვიყვანე წყაროდან წყალი ღრმა გვირაბიტა.ეჯია(შვიდი კილომეტრი).

მე ავაგე ჭა შავი ყორის ქვითა.

მე ავზებსა შიგან ვავროვებდი სასმელსა წყალსა.

მე დავმარხე ციხის გვერდზე ფერდსა ასიოდე ქვევრი. გავავსე სასმელი წყლიტა.

მე ბუჩქებითა დავხატე შოთა მთასა, გვერდით თამარი. შორიდან ჩანს.თამარი ნიღაბიტა.

მე აღვადგინე დანგრეული ციხე,ლიპარიტის მეოხებითა.

მე დავხატე ჩემივე შვილი ციხის გვერდითა.ხელთა უპყრია სკიპტრა.

მე დავარქვი

მე ბურუსით დავფარე ჩემივე ბიორაფია.

მე ვერ ვიგუე ჩემივე ცოლი ბაგულ და მისივე გერნი.

მე ვითა კატა და ის თავი ასე ვიყავით,მერე ბაგულ თავისი გერებით წავიდა ტობასა.

მე ვუთხარი გაგელსა,ბაგულსა მივცემ ჩემივე სახლსა ტობასა,მათ დავუტოვებ თქო.ვაჩუქე.

მე დავარქვი ტარიელი დემნასა.

მე დავარქვი ნესტანი თეკლასა,დემნას ცოლსა.ჩემივე ნათესავსა.

მე დავარქვი თინათინ,ჩემივე საყვარელსა,თამარსა.

მე დავარქვი თხამარი თამარსა.

მე დავარქვი ლაშა ჩემივე შვილსა.

მე დავარქვი დონ ახალ კალენდარსა.

მე დავარქვი ხიხანი,მეორე სახელი მთასა არსიანსა.

მე დავარქვი თხავითი,თამარის ქმარსა დავითსა.

მე დავარქვი დავარი თამარის დასა რუსუდანსა.

მე დავარქვი თავადი ქამადა ჩემივე ძმასა.

მე დავარქვი თხავადი ვარდანსა.

მე დავარქვი თხალთევზა,ჩემივე ცოლსა,ბაგულსა.ხეზე ავიდა,წყალსა ჩავარდა.

მე დავარქვი ხანენი ვანენსა,ივანე ვითა ხანი ტაშირისა.

მე თამარსა,ჩემივე საყვარელსა,ჩუმად ვეძახოდი კლეოპატრასა.

მე დავარქვი ვეფხი თამარსა,ვითა ანგელოზსა.

მე დავარქვი ვეფხვი დავარსა,ვითა დემონსა.

მე დავარქვი მოყმე ვეფხვზე მონადირე,ლაშასა.

მე დავარქვი ცრემლის ტბა.სათახვეს ზედა ტბასა. შრებოდა ზაფხულსა.გავთხარე არხი ვითა ცრემლთა საწური.ტბა დავამგვანე ცრემლსა.

მე თამარი ჩუმად მეძახოდა სოლომონსა.

მე დავარქვი მალხაზ ჩემივე დასა ცაცის.ლამაზი იყო, მოილოცა მალხა

მე დავირქვი შოთა რუსთველი, დემნას მერე.
 მე დავირქვი მესხი მელექსე თამარის მერე.
 მე დავირქვი ტბელ აბუსერისძე ლაშას მერე. სახელი ჩემივე
 დიდი პაპისა. გვარად პაპისა სახელი.
 მე დავარქვი ვეფხისტყაოსანი ჩემივე პოემასა. დაყვავი ორ
 ნაწილად:
 ვითა მზის და მთვარის კალენდარი 32 და 33.
 ვითა დიდი ინდიქტიონი 532 წელი.
 ვითა დემნა უფლისწულსა, ჩემგან მიძღვნილი სადიდებელი.
 ვითა მე და თამარი, ხოტბა შევასხი საყვარელსა.
 ვითა დემონი და ანგელოზი. არსი სიცოცხლისა.
 მე მიწოდდა მომეხატა თამარის დიდი პორტრეტი სათახვეს
 ტბასა.
 მე ვიყავი მესამე თორმეტთა ქურუმთა შორის.
 მე პირველად მოვხატე დემნა სათახვეს ტბასა. თავსა ოტა-
 რიდი.

ხილვა

მე მქონდა ხილვა.
 ვიხილე ნამდვილი სამოთხე.
 ვნახე სულთა ცხოვნება.
 ლაშა, დემნა და თამარი ერთად იყვნენ.

შ	ა	ო	ბ	ს	დ	
	ზ	გ	ე			
	ო	ტ	ვ	ფ	ც	კ
			მ	რ		
	ი	ლ	ზ	ყ	ჩ	ც
	ხ					

შოთა, ტბელი, ვინმე მესხი მე ვარ.
 ჩვენი ძველი გვარი აბაზასძეა.

სტრიქონი 10.2

ბოროტება ჩავიდინე

მე ვერ წავედი ტობასა. დიდი თოვლი იყო. დაფარა თოვლმა კარ-მიდამო. მცოიდა.

მე სულ მარტო ვიყავი. გარეთ გასვლა გამიჭირდა. გზანი დაფარა თოვლმა. მშოიდა.

მე საჭმელად არ მქონდა არაფერი. ცამეტი დღე ღამე არ მიჭამია.

მე შველას არავისგან ველოდი.

მე ტბორი გავაკეთე ბაკოს თავსა, გაიყინა. ბოლოს გასკდა.

მე დეკემბრის თვესა გავედი. დავიწყე გზის გათხრა ბაკოსაკენა. ვერ ვახერხებდი სვლასა.

მე ხრამთან ვნახე დათვის ბოკვერი, ზემოდან ჩამოვარდნილიყო. იქვე ყინვაში დარჩენილიყო.

მე გამოვიტანე ფიწალი, ყელსა გავჩხირე. ცოტა გამკაწრა, არ ვჩიოდი მაგასა.

მე დავკალი, კარგად გავწმინდე

მე ბეწვსა მარილი დავაყარე. ხმელი ფიჩხით და ჩალით კოცონი დავანთე.

მე ცოტა შევბრაწე, დანარჩენი შევინახე.

დაილოცა ღემერთო შენი განგება, ამხელა თოვლსა და ყინვაში საკვები მომცა.

მე კალოთას დავასრულე ეკლესია.

მე სიკვდილამდე ერთგული ვიყავი დედოფლისა.

მე ათი მცნებიდან ათივე დავარღვიე.

მე ვერ დავიცავი ვერცერთი.

მე ვარ ცოდვილი.

მე ქონება დავუტოვე ქვრივთა და ობოლთა.

დამლოცე და მომიხსენე საქართველოვ, შენივე ცოდვილი შვილი.

მე ვარ მესხი მელექსე.

მე ვარ ქართველი პოეტი.

მე ვარ შოთა რუსთველი.

თავადი ქამადა

მველი ქართველი თავადი, ვარდანი. ღვიძლი ძმა ჩემი.

თამარმა ჩუმიად უბოძა ჩემივე ხათრითა.

თურმე დავარმა ჩუმიად უთხრა ვარდანსა, თამარმა არ იცოდაო, რა მოგცათო, რომ მიხვდება უკანვე წაიღებსო. უმტკიცებდა უარი თქვენვე თქვითო.

ავიღე მათივე წყალობისა წიგნი და მივედი თამართანა.

ვუთხარი თურმე თქვენივე წყალობასა არ უნდა ვენდოთ თქო. ცრუ გამოჩნდა მეთქი. თქვენივე და ასე ირწმუნება, ვითომ მე დამეწეროს საბუთი ჩემივე წყალობისა თქო.

თამარმა რომ გაიგო, ანერვიულდა, გაცხარდა და მითხრა:

ვინ მიგდია რომ ჩემივე გაცემულ წყალობასა ეჭვობდესო.

მაგათ გადაეცი, ჩემგან ბოძებულსა ვერავინ წაართმევსო.

უბრძანა მწიგნობარსა მოეძებნა მისივე დაი, დავარი.

მოძებნა და მოიყვანა მწიგნობარმა მსახურისა მეოხებითა.

დავარმა ვერ გაიგო რისთვისა იხმობდა მეფე.

მოვიდა მეფისწინაშე, იდგა ვითა ასპიტი, გველი, მახრჩობელა, უწმინდური.

ეგონა გაიტანა ვერაგობა თავისი.

ცოტა ხანი მდუმარედ იყო თამარი.

ეტყობოდა ვერ იჯერებდა ბოლომდე. ეგონა ვერ გამიბედავდაო.

მაგრამ როცა ნახა მისი ბინძური თვალნი, მოელვარენი ვითა აფთარი, მძორის წინაშე მდგომი, თავი ვერ მოთოკა მეფემან.

უთხრა: მერამდენედ უნდა ვითმინო ვერაგობანი შენიო?

მე ვარ მეფე, მევე ვწყვეტ წყალობა ვის გავცე და ვინ დავამცროო.

საკმარისზე მეტი მოგეციო, რომ მოგეთოკა შენივე ვერაგობანიო.

უცებ აენტო მეფური მრისხანებითა. გაეთრიე აქედანო უთხრა. აღარა მაქვსო ატანა შენიო, თუ ასევე გააგრძელებ, იცოდე, შენივე ბოლო სახრჩობელა იქნებაო.

პირველად ვნახე ასე გამწარებული მეფე თამარი.
უხმოდ წავიდა დავარი,გესლიანსა და უწმინდურსა მისსავე
სახესა ეწერა...
გაზღვევინებთო
უნდა მივმხდარვიყავი მაშინვე,ვერ წარმოვიდგენდი ამას
რომ გააკეთებდა.
მომიკლა შვილი,გამაუბედურა მე,წამართვა ძე,უმეფო ჰყო
საქართველო.
ბედნიერი თამარი,ვერ იხილა მისივე დისა ვერაგობანი
მისივე შვილისა წინააშე.
თურმე დავარმა ღვინოში ჩაუსხა ასპიტის შხამი ლაშასა.
გამწირა მე და გაწირა მისივე დაი,ველარ ვუშველე.მოკვდა
უეცრად.
გავიგე ბოლოსა.
მომიტევე უფალო,ცოდვანი ჩემნი.

დავარქვი ვარდანსა,ვიცრუე

რუსთველი შემთხვევით,დაუფიქრებლად არაფერს ამბობს.
ყველა მისი სიტყვა კარგად მოფიქრებული და განსჯილია.
ამბობს მე ჩემივე ძმასა,ვარდანსა,თავადი ქამადა დავარ-
ქვიო.არც ამას იტყოდა შემთხვევით.
აუცილებლად რაღაცა სხვა მნიშვნელობას და ინფორმაციას
დამალავდა ან დაშიფრავდა.
რას ნიშნავს თავადი?. თავი, თავი მთავარი,თავი უფროსი ...
კარგად ჩანს აზრი და მინიშნება "თავი და მადა აქ"."თავი"-
მინიშნებაა.სავარაუდოდ ინფორმაციაც თავთან უნდა იყოს
დაკავშირებული.
ანუ თავი მინიშნება,გასაღები და შედეგიც არის ერთდრო-
ულად.
ჯერ ვნახოთ მინიშნება "თავი".
თავადი ქამადა ორი სიტყვაა, ორივე სიტყვაში ექვს-ექვსი
ასონიშანია,ანუ შეფარვით თქვა ტოლიაო.
გამოვსახოთ ცხრილით:

თავადი
ქამადა

<u>თ</u>	<u>ა</u>	<u>ვ</u>	<u>ა</u>	<u>რ</u>	<u>ო</u>
ხ	ს	ტ	ბ	რ	ნ
ზ					ე
<u>ქ</u>	<u>ა</u>	<u>მ</u>	<u>ა</u>	<u>რ</u>	<u>ა</u>

გვაქვს ორი ტოლი და პარალელური ცხრილი რომ მივიღოთ თავი, უნდა შეივსოს გვერდები თავ-ი და მადა .

თავდაპირველ სიტყვებშიც და აქაც ბოლო ორი ასო ნიშანი შენარჩუნდა, დი და და. ლოგიკურად მარჯვენა სვეტი უნდა შეივსოს ორი დაბოლოებით 1-დი, 2-ე და.

$4+10=14 =ნ$, $4+1=5=ე$, მარჯვენა სვეტში გვაქვს ნ, ე
დი+და= $4+10+4+1=19=რ$

გავაგრძელოთ

ორივე სვეტში ზემოთ ქვემოთ ა-ა ორჯერ მეორდება, რომ არ მოხდეს გაორება გამოვყოთ ა-ა ცალკე $ა+ა=1+1=2=ბ$

შემდეგ გვაქვს $ავ+ამ=1+6+13+1=7+14=21=ტ$

დაგვრჩა საწყისი სვეტი $თ+ქ=9+24=33=ხ$

მარცხენა სვეტში დარჩა ქვედა ერთი გრაფა ცარიელი

ესეც უნდა შეივსოს ლოგიკურად თა, ქა ან თა+ქა.

$თა=9+1=10=ი$ ან $10=1+0=1=ა$

$ქა=24+1=25=ლ$ ან $25=2+5=7=ზ$

შეივსო ყველა გრაფა

ახლა ვნახოთ რა თქვა:

მე დავარქვი: თავადი ქამადა ჩემივე ძმასა. თავი და მადა

დიდი აქვს იმასა,

ვარდანსა თხავადი

თამარსა თხამარი

თამარის ქმარსა,დავითსა,თხავითი.

მე მოვხატე დავითი.თვითონ ტახსა დავამგვანე.მისივე თავსა თხის ნეხვი დავადე.

მე სათახვეს ტბასა ზემოდან დავხატე თამარი.სახე თეთრი ტალახითა დავფარე,ავდარსა,ნამიანს არ იქნება,უნდა ნახო მზიანსა ამინდსა,ადრე

თ	9		9		ძ
ა	1	ს	1	რ	
ვ	6		6		
ა	1		1		
ღ	4	ნ	4		
ო	10		1		
ქ	24	ქ	6		
ა	1		1	ვ	
მ	13	მ	4		
ა	1		1		
ღ	4	ე	4	ღ	
ა	1	ო	1	ა	

მე დავარქვი ჩემივე ძმასა ვარდანსა თავადი ქამადა

ვპოვე დავარი

მე ვარ ძველი თავადი, მოსული ძამას ხევიდანა.

მევე დიდი მეფე თამარის ბრძანებითა დამევალა მებრძოლა მისივე დისა, დავარისა და თავგასული თავადების წინა-აღმდეგა.

მათი აღზევება ზღვარსა იყო გასული, მისივე და დავარი ფარავდა იმათ ვერაგობასა.

თვითონვე უწყობდა ხელსა.

გიორგი რუსმა დიდი შფოთი მოიტანა, დავარი შიგნიდან უჭერდა მხარსა.

ვაზლვევინე ცბიერ გაგელსა. მისი მამული მივეცი ძმასა ვარდანსა.

თმოგვი და ზეკარი მივეცი ყვარყვარესა.

მეძავი დავარი ცდილობდა მასთან ვყოფილიყავი.

მე ძალიან მიყვარდა თამარი. სხვა არ მინდოდა არავინ.

დავარი მეუბნებოდა დაანებე თავი თამარსაო. მაძალეზდა, მეც გაგიჩენ შვილსაო.

ჭორი დამიყარა, ვითომ მისი საყვარელი ვიყავი. ვერ დამიყოლია, ძვირად დამისვა.

დაალევიანა შვილსა დიდი დოზა შხამი ასპიტისა. ბევრი ვეცადე, ვერ გადავარჩინე.

მერვე დღესა მომიკვდა მე ლაშა, დამიმალეს, არ ვიცოდი, ბოლოს გავიგე.

დავიფიცე შვილის საფლავზე, დაგიკლავ მაგასა, ვითა წარმართი მისივე ღმერთსა.

არ ვიცოდი სად მეძებნა, დაიკარგა კვალი მისი. ექვსი თვე ვძებნე. ვპოვე დამალული ბანძასა.

შორიდან რომ დამინახა ძალიან შეშინდა, მიყვიროდა მოშორდი აქედანო.

ყვიროდა დაცვის ბიჭები რას აკეთებენ, როგორ შემოგიშვეს შიგნითო.

დიდი ქრთამი მივეცი დარაჯებსა.

ეცვა დიდი ცისფერი კაბა,კიოდა დაცვის ხალხი სად არიანო,გააგდეთ აქედანო.

გაცოფებული ასკდებოდა აქეთ იქით,დორბლი მოსდიოდა პირიდანა.

გაქცევა დააპირა,დავიჭირე.გაშმაგებლმა მიკბინა მხარზე. ცდილობდა დასხლტომასა.

მარჭობდა ბრჭყალებსა.გამამწარა ძალიან.

დამისხლტა,ორიოდე ნაბიჯში დავიჭირე ისევე.ვცემე.ძალით დავაგდე ძირსა,ზევიდან დავეცი,ძაფით გავკოჭე.გარეთ გამოვიყვანე.

ვუთხარი ბიჭებსა,ამ ნაბიჭვარისაგან დაგასვენებთ,ამას აქ ვიღარ იხილავთ,შეგერგოთ,არ მენანება თქო.

გზად იერუსალიმამდე

მე ვარ მონა იესო ქრისტესი.

მე ვარ ანაფორაში ფარდის ცოტა დაბლა.

მე დავხატე წასვლამდე ცოტა ხნით ადრე.

მე ვერ დავაწერე წმინდანების სახელები არ წაებილწა ვინმესა.

მე თავი დავფარე თეთრი ფერის ქვითა.თავი ადის გზამდე.

მე გავემგზავრე გაზაფხულსა.თვესა მაისისა,რიცხვსა თვრამეტსა.წელსა 1245 (6849)(465).

მე დავემგზავრე საქართველოს ქარავანსა

გავედით ფოთიდანა.ადგილი არ დამხვდა

მეორე ქარავანი ათი დღის მერე გავაო,ასე მითხრეს

მე ვეღარ დაველოდებოდი

მე ცოტა ადგილი აღმოვაჩინე,დავდგი ჩემივე წაღებული სკამი, დაღონებული დავჯექი.

ღამე გავიდა ფოთიდანა.გეზი აღმოსავლეთით აიღო.

მე დღე ვიჯექი,ღამე დავდიოდი.აღარ გავიდა ზაფხული, დავიტანჯე.

ვიცურეთ მთელი თვე.მოვალწიეთ დარდანელსა.

დღე წყნარი იყო,თავიდან ზღვა არ ღელავდა.
დაღამებამდე ცა შავმა ღრუბელმა დაფარა.ღამე ჯერ წვიმა
წამოვიდა.ამოვარდა ქარი.
საშინელი ჭექა ქუხილი დაგვატყდა თავსა.ტალღამ გაიტაცა
გემი.
ატყდა დიდი ჩოჩქოლი.ჯერ ვერ გავიგე,რა ხდებოდა.
ქარი ხან აქეთ მოატრიალებდა,ხან იქით გემსა.
მე ავიღე ჯვარი და დავიწყე ლოცვა.ვევედრებოდი ღმერთსა,
შველასა ვთხოვდი.
ცოტა ხნის შემდეგ გემი წამოედო მეჩეჩსა და აყირავდა.
ჩავცვივდით წყალსა.ბევრი ადგილზევე დაიხრჩო.
მე ყავარჯენით მოვეჭიდე გემსა.ასე დავყავი დიღამდე.
ხელებსა ვანაცვლებდი.ტალღები ისევ არწევდა გემსა.
გათენდა.ზღვა დაწყნარდა.
დიღას ვნახე დახოცილთა გვამები ტივტივებდა ზედაპირსა.
აღარ იყო არავინ ცოცხალი,ყველა დაეხრჩო წყალსა.
მე ვეწვალე და ტანი ავათრიე გემსა.ცოტა დავისვენე,დავწექი.
მციოდა, ვაკაწკაწებდი კბილებსა.ვერ გავიგე,დავცემულვარ
და ნეკნი გამტყდომია.
ცოტა დავისვენე.ვფიქრობდი რა მექნა.დავინახე აფრებს ეკე-
თა თოკნი.ჯაყვა გადამირჩა.
დავაჭერი თოკნი რაც ქონდა.დალეწილ კედლებსა ფიცრები
მოვაშორე.
ათიოდე ფიცარი დავაგროვე.ჯვარედინად დავაწყვე.ორ
ფენად შევკარი.
ნიჩბად ავიღე ორი ვიწრო ფიცარი,გადავიწერე პირჯვარი და
ტივი შევაცურე წყალსა.ვიჯექი ტივზე და მივყავდი
დინებასა.
ვაკვირდებოდი მზესა და ვითვლიდი დროსა,მინდოდა
გამეგო ჩემივე ადგილსამყოფელი.
ცოტა ხანი ვიფიქრე და დავასკვნენი,ვარ სრუტესა დარდა-
ნელისა.
დიდება უფალს, მეზღვაურის ნიჭიც აღმომაჩნდა.

ღელვა რომ დაიწყო, ქარი აღმოსავლეთიდან ქროდა.
მე უნდა მეცურა მარჯვნივ, იმავე მიმართულებითა.
ღამე ტივზე დავყავი. დილას აღმოვაჩინე ზღვაზე რაღაც გემი
მიცურავდა.
ავტეხე ყვირილი, ვერ გავაგონე. წავიდა. ვერ დავეწეოდი.
დაღამდა ისევ გემზე ყველის და პურის ნატეხი აღმოვა-
ჩინე, წამოვიღე, ის შევჭამე.
დილით გამოჩნდა ხმელეთი. დაღამებამდე ვერ მივაღწია.
ის ღამეც ტივზე გავატარე. დილით გავედი ხმელეთსა.
ვერ ვხვდებოდი ადგილსამყოფელსა. ყავარჯენიც გატეხილი
მქონდა.
ავედი მალღობზე, მოვათვალიერე გარემო. შორს მოჩანდა
სახლები.
თვალი მოვკარი საყდარსა. ვნახე წინამძღვარი ტერტერა.
თეტია იყო. ეტყობოდა აღზრდა აკლდა.
საუბრის დროს იღეჭებოდა. ცავატანემ ვუთხარი ჯვარის გა-
ყიდვა მინდა თქო.
გალიზიანებული ჭაჭყანებდა, აყვირდა.
აღფერჯან დავუყვავე, ნახე რამდენს გადაიხდი თქო. აღტა-
ცება ვერ დაფარა. ზრდილობა მოიკრიბა. იყიდა ჩემივე ჯვარი.
მეტზე ვერ დავიყოლიე, ცოტა გადამიხადა.
დაღონებული გავეცალე ტერტერასა.
გავიგე, თურმე საქარავნე გზა ახლოს ყოფილა.
მივედი. აღმოჩნდა ქარავანი მესამე დღეს გადიოდა თურმე.
ის ღამე ღია ცის ქვეშ გავატარე. დაღლილსა და დაქანცულს
ჩამძინებია.
დილას აღმოვაჩინე, თურმე გავუძარცვივარ.
მივედი ქარავანის პატრონთანა. აღზრდილი და ქრისტეს
მოშიში აღმონდა.
მოვუყევი რაც დამატყდა თავსა. ვერ დავაჯერე.
ვხვებუბოდი უნდა წამიყვანო თქო. ქრისტიანსა სხვასთან ნუ
გამიშვებ თქო.
ბოლოს მოვიდა ვიღაც უცხო, დაუდასტურა გემის დაღუპვა.

ამტკიცებდა არავინ გადარჩენილა ცოცხალიო.
მე გავეხუმრე ერთის გარდა თქო.
დაწვრილებით გამომკითხა,რომელი ხელმწიფის ქვეშევ-
რდომი ვიყავი.
რა და როგორ მოხდა.იხუმრა ჩვენს ქარავანისაც ხომ არ და-
ატყდებო რამეო.
გავეხუმრე მეცა.ეხლავე შევუდგები ლოცვასა.იქ სალოცავი
ადგილიც არ მომცეს თქო.
მომიძებნა ადგილი,დამასვენა.
მხურვალედ ვლოცულობ მასზე.
ჩავედი სექტემბერის თვესა,რიცხვსა ცხრამეტსა.

ვეფხისტყაოსანი

თითქმის რვა საუკუნეა გასული რუსთველის გენიალური
შედეგის,უკვდავი ვეფხისტყაოსნის დაწერიდან.
ამ ხნის განმავლობაში არასდროს განელებულა ინტერესი
პოემის მიმართ.
ითარგმნა მსოფლიოს უამრავ ენაზე.ვისაც როგორ შეემლო
ისე ასხამდა ხოტბას,ვინ ლექსის სახით,ვინ გმირების
გაცოცხლებით ტილოზე,თითო ოროლა უფრო გაბედული
საპაექროდ იწვევდა რუსთველს.
როგორც წესი,რუსთველს თავისი მდუმარება არასდროს
დაურღვევია.
ათასი ლეგენდა თუ მითი, შეთხზული თუ რეალური,რა
ვერსია აღარ გამოითქვა.რუსთველი დარჩა ისევ ისე
იდუმალებით მოცული,როგორც ავტორი ისე მისი
ბიოგრაფია.
ერთი რამ ცხადი იყო ყოველთვის,ყველას ესმოდა,რომ
ვეფხისტყაოსანი უფრო მეტი იყო,ვიდრე თუნდაც გენია-
ლური პოემა სიყვარულზე.
ჩანდა,ავტორიც არ იყო მხოლოდ პოეტი,რომელსაც უბადლო
ხოტბის შესხმა შეუძლია თავისი მზისათვისა.

ვეიქრობდი, რომ გენიალური პოემა თავისთავში მოიცავს არანაკლებ მნიშვნელოვანსა და შესაძლებელია უფრო გენიალურ ნააზრევსა და ნაფიქრალსა.

მოკლედ რომ ვთქვათ ჩვენი ვარაუდით, ვეფხისტყაოსანი არის ახალი ქართული კალენდარი, რომელიც შეიმუშავა რუსთველმა, და პოემაში დაშიფრულად შეიტანა.

უამრავი დრო და ენერგია დავხარჯე იმისთვის, რომ როგორმე ამეხსნა კიდევ დამატებით რა თქვა, როგორ დაშიფრა და დამალა. ბოლოს უფლის წყალობით ბედმა გამიღიმე და ვიპოვე გასაღები.

ახლა ერთად შეგვიძლია განვიხილოთ პოემა ვეფხისტყაოსანი.

ჯერ განვიხილოთ პოემის სათაური. ათასგზის სხვადასხვა ფორმითა და მეთოდით ცდამ მიმიყვანა დასკვნამდე, რომ ეს არის კალენდარი.

ამის დამტკიცებას გზადაგზა ერთად ვნახავთ.

შევადგინოთ ცხრილი, ახალი და ძველი ქართული კალენდარით და პოემის შემადგენელი ასონიმების მიხედვით

ძველი და ახალი კალენდარი კალენდარი

№	ახალიკალენდარი	ჰემ.მნიშ	პოემა	ძველი კალენ. ზოდიაქო
1	იანვარი	2	ასო.ნიშ	წყლის საქანელი(მურწყული)
2	თებერვალი	12		თევზი
3	მარტი	3	ვ	ვერძი
4	აპრილი	1	ე	კურო
5	მაისი	7	ფ	ტყუპები(მარჩხივი)
6	ივნისი	3	ხ	კირჩხიბი
7	ივლისი	6	ი	ლომი
8	აგვისტო	8	ს	ქალწული(სახვი)
9	სექტემბერი	5	ტ	სასწორი(მუულლე)
10	ოქტომბერი	1	ყ	ღრიანკალი
11	ნოემბერი	6	ა	მშვილდოსანი
12	დეკემბერი	3	ო	თხის რქა (ვაცი)
13	იანვარი	2	ს	წყლის საქანელი(მურწყული)
14	თებერვალი	1	ა	თევზი
		5	წ	
		6	ი	

როგორც, ზემოთ მოცემული ცხრილიდან ჩანს, ლათინური კალენდარით წლის პირველი თვე იანვარია, ხოლო ბოლო მეთორმეტე თვე დეკემბერი

ძველი ქართული კალენდარი იწყება ვერძის ზოდიაქოს ნიშნით და ამთავრებს თევზის ნიშანი მე-12 თვე მარცხნივ მოცემულია პოემის შემადგენელი ასონიშნები და თითოეული ასონიშნის ჰემატრიის შედეგად მიღებული რიცხვითი მნიშვნელობა

ასონიშნების მთლიანი რაოდენობა 14-ია. თითქოს უცნაურია, მთლიანი თვეების რაოდენობა თორმეტია, ხოლო ასონიშნები 14

თუ კარგად დავაკვირდებით ცხრილს ბოლო მე-12 თვეზის ნიშნის გრაფაში ჰემატრიით მიღებული მნიშვნელობა არის 12, ეს მინიშნებაა რომ თვეზი არის მე-12 თვე

რომ მომხდარიყო ქართული და ლათინური კალენდრების ერთ წლიანი სრული ციკლების შეპირისპირება, უნდა იყოს 14 თვიანი ციკლი, რადგან ქართული კალენდარი ლათინურისგან განსხვავებით იწყება ორი თვის შემდეგ, ამიტომაც არის ასონიშნების რაოდენობა 14. ეს ასევე მინიშნებაა ამისთვის

გავაგრძელოთ სხვადასხვა ვარიანტები

ცხრილი №

ვ	6	ვერძი	3	ღ	წ	
ე	5	კურო	1		ა	ი
ფ	23	ტყუპები(მარჩბივი)	7	ლ	მ	ს
ხ	33	კირჩხიბი	3		რ	უ
ი	10	ლომი	6			
ს	20	ქალწული(სახვი)	8	ნ	ა	ზ
ტ	21	სასწორი(მეუღლე)	5			
ყ	26	ღრიანკალი	1	ვ	თ	ქ
ა	1	მშვილდოსანი	6			
ო	16	თხის რქა (ვაცი)	3	ე	კ	
ს	20	წყლის საქანელი(მერწყული)	2			
ა	1	თვეზი	1	ა	ლ	
ნ	14		5	კ		
ი	10		6			

აი მზის და მთვარის პირველი ქართული კალენდარი დონ
ლას ასომთავრული კალენდარი თევზი

"ვეფხისტყაოს"+"ანი" $11+1=12$ თვე

"ვეფხისტყაო"+"სან" +"ი"

სან იგივე "ს"-ასონიშანია და რაოდენობრივად ერთი
ასონიშანია

გვაქვს შემდეგი სურათი $10+1+1=12$

ანი ჰემატრიით შედეგი $1+5+6=12$

მე-12 ასონიშანი "ლას" იგივე თევზი

"ვეფხისტყაოსან" ჰემატრიის შედეგად მნიშვნელობა

$30+ 19+ 43+ 48+ 24+ 35+ 41+ 46+ 15+ 30+ 20+ 1+ 14 =366$

დღეების რაოდენობა ნაკიან წლებში

გრაფების ჯამი დონ $(3+ 1+ 7+ 3+ 6+ 8+ 5+ 1) =34$ ხარ

$3+ 1 =4$ ოთხწლიანი ციკლი დონ $-3(365)+1(366)$

3 და 1 ერთად ასევე 31, რომელიც კალენდარში ასონიშანი

„წილ“, ამიტომ გავითვალისწინე მინიშნება და თავში

დაწერილია წ, რომელიც იგივე წელია, წელთაღრიცხვა

წელი იწყება ვერძის ზოდიაქოს ნიშნით და მთავრდება ლას-

თევზით

ციკლის იწყება უნაკო წლებით ,მიმდევრობით სამი, მეოთხე

წელი $3+1=4$ იგივე 31მეოთხე ნაკიანი წელი, კალენდარში წილ

რიგითი ნომერი 31

$3-6+5-5+6-23+5-33=6+5+5+6=22=2+2=4$ დონ

დონ $(3 1)$ და $(7+ 3 +6+ 8+ 5+ 1) =30$ მოიცავს დღეების

რაოდენობა თვეში

თვე დაყოფილია 10 დღიან ციკლად

31 დღიანი თვე მოიცავს 3 ათდღიან ციკლს და დამატებით

ერთი დღე $(1)+(7 +3) =10$

$(3*10)+1=31$

30 დღიანი თვე მოიცავს სამ ათდღიან $(10+10+10)=3*10$ ციკლს

თვე მოიცავს $3 +1=4$ კვირას

თითოეულ კვირაში შვიდი დღეა 7

კვირას ასრულებს ზ ასონიშანი რიგითი ნომერი 7

მთვარის თვის ხანგრძლივობა 29

ოთხი ფაზა $(4 \cdot 7) = 28$ და ერთი დღე

$(3 + 1) = 4 \cdot 7 = 28 + 1 = 29$ $(7 + 3 + 6 + 8 + 5) = 29$

$3 + 1 = 4$ ოთხწლიანი ციკლი მოიცავს $(3+1) (73) + (6 + 8 + 5 + 1) = 4 + 93 = 97$

ოთხწლიანი ციკლი მოიცავს 97 (15 დღიან ციკლს) + (ნაშთი 5 ეპაგემონი) და (1 დღე)

$97 \cdot 15 + 5 + 1 = 1461$ დღე

პოემის დასახელებების შემადგენელი ასონიშნებისა და ამავე ასონიშნების ჰემატრიის შედეგების ერთად ჩაწერით მივიღეთ ქვემოთ მოცემული ცხრილი:

ცხრილი №

	თ		
ვ	6	3	ზ
ქ	5	1	ა
ფ	23	7	ზ
ხ	33	<u>3</u>	
ძ	10	6	ც
	20	8	
	<u>21</u>	5	
	26	1	ი
კ	1	6	ე
	16	3	
ს	20	2	ც
ა	1	1	ი
ნ	14	5	კ
ქ	10	6	

აი შედეგი:

ძველი ქართული კალენდარით ვერძი პირველი თვეა გაზაფხულის 21. 3

ლათინთა და ახალი ქართული კალენდარით პირველი თვე იანვარია 01.01

ა	1	1	ო
---	---	---	---

ცხრილი №

	თ		
ვ	6	3	
ე	5	1	ო
ძ	23	7	ა
ჭ	33	3	
ო	10	6	რ
ს	20	8	
ტ	21	5	ჟ
შ	26	1	ა
	1	6	ე
ო	16	3	
ტ	20	2	ბ
	1	1	ც
ე	14	5	
ო	10	6	

თვე ვერძი,იანვარი

ახალი კალენდარის მიხედვით პირველი თვე იანვარია

ძველი ქართული კალენდარით ვერძი.

ცხრილში 3,1. ამის მიმანიშნებელია.

ვერძი ახალი და ლათინთა კალენდარით 1-ლი თვეა, ძველი ქართულით მე-3

გარდა ამისა ცხრილიმა მოგვცა საინტერესო შედეგი.

„აკა“ ამის გაგება პირდაპირი მნიშვნელობითაც შეიძლება

გავიგოთ,ამავე დროს კალენდარი „ანი“ -დან „ჰოე“

ავტორი ძე ივანესი.შოთა,ტბელი

ცხრილი №

	თ		
ვ	6	3	ბ
ქ	5	1	ა
	23	7	ო
	33	3	
ძ	10	6	რ
	20	8	
ტ	21	5	
	26	1	
ო	1	6	ს
	16	3	
ს	20	2	ჟ
	1	1	
ნ	14	5	ბ
	10	6	

ვარ პოეტი, ძე ივანე აბუსერისძისა

ვეფხისტყაოსნის სტრუქტურა

როგორც პოემის სათაურის განხილვისას ვნახეთ, სავარაუდოდ ვეფხისტყაოსანი შედგენილია უმკაცრესი და უზუსტესი გათვლებით, არცერთი მნიშვნელობა თუ სიმბოლო შემთხვევითი არ იქნება. ყველა სიტყვას თუ სასვენიშანს თავისი დატვირვა ექნება.

დავიწყოთ პოემის სტრუქტურის განხილვა

სიტყვები რაოდენობა	№	თავის დასახელება (სათაური)	დას	სტროფ	სტრიქ	სიტყვები რაოდენობა	ჯამური რაოდენობა	№	თავის დასახელება(სათაური)
1	1	1.დასაწყისი		31	124	6	7	31	31. დათხოვა ავთანდილისა როსტევან მეფესთანა ვაზირის საუბარი
4	2	2. ამბავი როსტევან არაბთა მეფისა	32	40	160	3	7	32	32. ავთანდილისაგან შერმად

									ინის საუბარ ი
5	3	3. როსტევეან მეფისაგან და ავთანდილ ისაგან ნადირობა	72	12	48	2	7	33	33. ავთანდ ილის ან დერძი
6	4	4. ნახვა არაბთა მეფისაგან მის ყმისა ვეფხისტყა ოსნისა	84	36	144	2	8	34	34. ლოცვა ავთანდ ილისა
6	5	5. თინათინის აგან ავთანდილ ის გაგზავნა მის ყმის საძებრად	120	45	180	5	11	35	35. ცნობა როსტევე ან მეფისაგ ან ავთანდ ილის გაპარვი სა
5	6	6. წიგნი ავთანდილ ისა თავის ყმათა თანა	165	12	48	5	10	36	36. წასლვა ავთანდ ილისაგ ან ტარიე ლის შეყრად მეორედ
5	7	7. ავთანდილ ისაგან მის ყმისა ძებნად	177	53	212	4	9	37	37. პოვნა ავთანდ ილისაგ ან

		წასვლა							დაბნედილის ტარიელისა
6	8	8. ამბავი ავთანდილისა ასმათს რომ ეუბნების ქვაბ შიგან	230	50	200	4	10	38	38. მზობა ტარიელისგან ლომ-ვეფხის დახოცი სა
4	9	9. შეყრა ტარიელისა და ავთანდილისა	280	30	120	8	12	39	39. ტარიელისაგან და ავთანდილისგან ქვაბს მისლვა და ასმათის ნახვა
5	10	10. ტარიელისაგან თავის ამბის მზობა ავთანდილთანა	310	30	120	3	8	40	40. წასლვა ავთანდილისგან ფრიდონისასა
3	11	11. ამბავი ტარიელის გამიჯნურებისა	340	36	144	3	6	41	41. მისლვა ავთანდილისგან ფრიდონისასა
6	12	12. წიგნი ნესტან-დარეჯანის	376	5	20	7	13	42	42. წასლვა ავთანდილისგან

		ა საყვარელს ა თანა მიწერილი პირველი							ილისგა ნ ნესტან- დარეჯა ნის სამებრა დ და ქარავან თა შეყრა
3	13	13. წიგნი ტარიელის ა საყვარელ თანა	381	6	24	4	7	43	43. ამბავი ავთანდ ილისა გულანშ აროს მისლვი სა
3	14	14. წიგნი ტარიელის ა ხატელთა ნა	387	4	16	3	6	44	44. ფატმან ისგან ავთანდ ილის გამიჯნ ურება
3	15	15. ნესტანისგა ნ ტარიელის ხმოზა	391	9	36	4	7	45	45. წიგნი ფატმან ისა ავთანდ ილთანა სამიჯნ ურო
7	16	16. წიგნი ხატელთა მეფისა ტარიელის წინაშე მიწერილი პასუხად	400	6	24	4	11	46	46. წიგნი ავთანდ ილისა ფატმანს თანა

5	17	17. ტარიელის ა და ნესტანის პირის-პირ შეყრა	406	14	56	4	9	47	47. ფატმან ისაგან ნესტან- დარეჯანის ამზის მზობა
6	18	18. ტარიელის აგან ხატაეთს წასლვა და დიდი ომი	420	43	172	7	13	48	48. ამზავი ნესტან- დარეჯანის ქაჯთაგ ან შეპყრო ბისა ფატმან ისაგან მზობა ავთანდ ილთანა
8	19	19. წიგნი ტარიელის ანდოთ მეფის წინაშე და გამარჯვებ ით შემოქცევა	463	27	108	4	12	49	49. წიგნი ფატმან ისა ნესტან- დარეჯანს თანა
4	20	20. წიგნი ნესტან- დარეჯანის ა საყვარელს ათანა	490	7	28	4	8	50	50. წიგნი ნესტან- დარეჯანისა ფატმანს თანა
4	21	21. ტარიელის ტირილი	497	6	24	6	10	51	51. წიგნი ნესტან-

		და დაბნედა							დარეჯა ნისა საყვარე ლსა თანა
5	22	22. წიგნი ტარიელის ა საყვარელს ა თანა პასუხად	503	4	16	3	8	52	52. წიგნი ავთანდ ილისა ფრიდო ნთანა
3	23	23. რჩევა ნესტან- დარეჯანის გათხოვები სა	507	10	40	6	9	53	53. წასლვა ავთანდ ილისა გულანშ ართ და ტარე ლის შეყრა
6	24	24. ტარიელის ა და ნესტან- დარეჯანის თათბირი და გამორჩევა	517	31	124	5	11	54	54. ტარე ლისა და ავთანდ ილისგა ნ წასლვა ფრიდო ნისასა
9	25	25. ხვარაზმშას შვილის ინდოეთს მოსლვა საქორწილ ოდ და ტარიელის აგან მისი	548	19	76	3	12	55	55. თათბი რი ნურადი ნ- ფრიდო ნისა

		მოკლვა							
5	26	26. ამბის ცნობა ტარიელის აგან ნესტან-დარეჯანის დაკარგვისა	567	24	96	2	7	56	56. თათბირი ავთანდილისა
5	27	27. ამბავი ნურადინ-ფრიდონისა, ოდეს ტარიელს შეეყარა	591	22	88	2	7	57	57. თათბირი ტარიელისა
3	28	28. შველა ტარიელის აგან ფრიდონისა	613	9	36	4	7	58	58. ტარიელისგან ზღვათა მევისას მისლვა
4	29	29. ფრიდონის აგან ნესტან-დარეჯანის ამბის მბობა	622	50	200	5	9	59	59. ქორწილი ტარიელისა და ნესტან-დარეჯანისა ფრიდონის აგან
4	30	30. ამბავი ავთანდილისა არაბეთს შექცევისა	672	56	224	7	11	60	60. სამთაგანვე ქვაბსა მისლვა და მუნით არაბეთ

									ს წასლვა
6	61	61. ქორწილი ავთანდილ ისა და თინათინის ა არაბთა მეფისაგან	1549	30	120			6	
5	62	62. ტარიელის აგან ინდოთ მეფის სიკვდილი ს ცნობა	1579	19	76			5	
6	63	63. ტარიელის აგან ინდოეთს მისლვა და ხატაელთა დამორჩილ ება	1598	36	144			6	
4	64	64. ქორწილი ტარიელის ა და ნესტან- დარეჯანის ა	1634	31	124			4	
1	65	65. დასასრულ ი	1665	5	20			1	

დავაკვირდეთ პირველ თავს დასაწყისი.31სტროფი სტრიქონი 124,იგივეა ბოლოს წინა თავში,დასასრულში 5 სტრიქონი 20 სტროფი. პირდაპირ ჩანს რომ კალენდარის მნიშვნელობებია.ამიტომ დავაჯგუფე.

32 არის $31+1$ ანუ 31 ნაკიან ციკლს 124 წელი, მომდევნო 4 წელი უნაკო, 32-ე ციკლი

როგორც ვხედავთ საინტერესო განლაგებაა, 65 თავი, ხუთეულეზად დაყოფილი.

თავები დაყოფილია კალენდარის შესაბამისად. $30+30+5$. ეს არის $30+5$ ასონიშანი.

30-ე თავი იწყება სტოფით 672 ციფრთა ჯამი 15 და მთავრდება 727 ციფრთა ჯამი 16, რომელიც თვის მე-2 ნახევარის დასაწყისია, ასევე თავები 30 ის ჩათვლით პირველი ნახევარია.

35 ასონიშანი კალენდარია. სტროფებისა და სტრიქონების რაოდენობებიც ასევე კალენდარიც შემადგენელი მაჩვენებელია.

დავითვალეთ თითოეული სათაურის შემადგენელი სიტყვების რაოდენობები, რომელიც მოცემულია სათითაოდ. რაოდენობები ასევე გვიჩვენებს კალენდარის მნიშვნელობებს. დეტალური განხილვისაგან თავს ვიკავებ, რადგან ვთვლი რომ სიღრმისეული შესწავლა სპეციალისტებმა უნდა მოახდინონ.

ჩვენ მიზანი სტრუქტურის ახსნას ემსახურება. თითოეული თავის მიხედვით დათვლილი სიტყვების რიცხვითი მნიშვნელობები დავაჯგუფოთ, სადაც დიდი ალბათობით იქნება ახსნილი, თუ რას წარმოადგენს ეს განლაგება.

ასევე დარწმუნებული ვარ, ვეფხისტყაოსანი არ უნდა იყოს უბრალოდ პოემა, რომელიც თემატურად დაყოფილია თავების მიხედვით. ეჭვი მაქვს მისი სტრუქტურა, სხვადასხვა ინფორმაციის მატარებელი იქნება.

დავიწყოთ განხილვა. პოემა დაყოფილია 65 ქვესათაურად. სტროფების რაოდენობა 1669. სტრიქონები $1669 \cdot 4 = 6676$

ვნახოთ რას ნიშნავს რიცხვითი მნიშვნელობა 6676. ინტუიცია გვეუბნება რომ შესაძლებელი დროის ათვლასთან გვაქვს საქმე, კერძოდ დიდი ინდიქტიონი, ანუ მოქცევა, რომელიც 532 წლიან ციკლს მოიცავს. $19 \cdot 28 = 532$.

780 წელი საიდანაც დაიწყო ათვლა. $532+248=780$
 უფრო თვალსაჩინოებისათვის შევადგინე მარტივი ცხრილი:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22													
ქრისტეშობა																																		
																															532	248	532	1064
																																		6384
																																		6916
											780																							
532	532	532	532	532	532	532	532	532	532	532	284	248	532	292	248	532	532	532	532	532	532	532												
532	1064	1596	2128	2660	3192	3724	4256	4788	5320	5852	6384	6916																						

როგორც ცნობილია დასაბამიდან ქრისტეს შობამდე, ქართული კალენდარი 5604 წელს ითვლის.

წელთაღრიცხვა დაყოფილია პერიოდებად, რომელსაც დიდი ინდიქტიონი ქვია და მოიცავს 532 წლიან ციკლს.

ქრისტეშობამდე გასულია 10 სრული ინდიქტიონი ანუ $10 * 532 = 5320$, ხოლო მე-11 ინდიქტიონი გაიყო ორ ნაწილად. ქრისტეშობამდე და ქრისტეს შემდგომ

როგორც გრაფიკიდან ჩანს მე-11 ინდიქტიონის 284 წელი დარჩა ქრისტეშობამდე პერიოდში, ანუ მივიღეთ $5320 + 284 = 5604$, ხოლო დარჩენი 248 წელი, ქრისტეს შემდგომი პერიოდია.

ახალი წელთაღრიცხვა შემოღებული იქნა 780 წლის შემდგომ, ანუ 781 წლიდან. $532 + 248$. ეს ის პერიოდია როცა

დასრულდა სრული თორმეტი ინდიქტიონი $12 \cdot 532 = 6384$ წელს.

781 წლიდან დაიწყო მე-13 ინდიქტიონის ათვლა. პირველ ცხრილში მოცემული რიცხვითი მნიშვნელობაც აქედან არის მიღებული.

უფრო გასაგები რომ იყოს გამოვითვალოთ.

სრული 13 ინდიქტინის დასრულებისას გვექნება დასაბამიდან ათვლილი წლების რაოდენობა $13 \cdot 532 = 6916$. თუ გამოვაკლებთ 6676 -ს მივიღებთ 240.

ეს ნიშნავს რომ მე-13 ინდიქტიონის ათვლიდან გასულია 292 წელი დარჩენილია 240 წელი, რაც გრაფიკზეც ჩანს.

ახლა განვიხილოთ, რა ციფრია და საიდან მიიღო რუსთველმა ეს მნიშვნელობა.

ვთქვით რომ პოემა დაყოფილია თემატურად თავების მიხედვით. ერთი არის დასაწყისი, ერთი დასასრული და 63 თავი. სულ 65.

ყველა თავი შედგება 16 მარცვლიანი სტროფებისაგან, რომელიც მოიცავს 4 სტრიქონს.

ყველა სტროფი დანომრილია თავების მიხედვით და დალაგებულია ზრდადობით, ანუ ყველა თავს თავისი ნომერი აქვს, ერთიანობაში თანმიმდევრობით არის დალაგებული.

საერთო რაოდენობა სტროფების არის 1669. ეს შემთხვევით ნუმერაცია არ არის

რომ ყოფილიყო თუნდაც 1670 ან 1680 ან ნებისმიერი მნიშვნელობა, რუსთველს არ გაუჭირდებოდა რამოდენიმე სტროფის მიმატება ან გამოკლება, დიდოსტატია, ამ საქმეს ხელობს. ამაზე ვრცლად სხვა დროს. ახლა მივყვით ცხრილის მნიშვნელობას.

1669 სტროფში არის 4 ტაეპი, საერთო რაოდენობა $1669 \cdot 4 = 6676$. ანუ უკვე ცხადი ხდება, რომ პოემის დასათაურებისას, ისევ კალენდარი გამოიყენა, და ზუსტად თანხვედრაში მოიყვანა პოემა.

გარდა ამისა სტროფების რაოდენობებიც ისეა განსაზღვრული ცალკეული, თავების მიხედვით, რომ მკაფიოდ ჩანს, კალენდართან გვაქვს საქმე. უფრო თვალსაჩინოებისათვის შევადგინეთ ცხრილი: დავითვალოთ ნაკიანი და უნაკო წლების რაოდენობა ამ პერიოდზე

128 წლიანი ციკლი (124+4)

	ციკლი		ნაკიანი	უნაკო
ციკლი დონ	124		31	93
მომდევნო უნაკო	4			4
მთლიანი ციკლი	128		31	97

დიდი ინდიქტიონი	4		4	4
მოქცევა				
532 წელი	512		124	388

ნაშთი 1 მოქცევაზე წელი	20			
------------------------	----	--	--	--

სრული მოქცევა	12		1488	4656
ინდიქტიონი	532			
მთლიანი წლები	6384			

წლები ნაშთი 12 მოქცევაზე 240

1 ციკლი 128 31 97

წლების ჯამი			1519	4753
-------------	--	--	------	------

ნაშთი 112

სრული მოქცევა	12			
ინდიკტიონის წლები	532			
12 სრული მოქცევის წლები	6384			
მე-13 მოქცევი წლები	292			
მთლიანი წლები	6676			

ნაშთი	404		
128 წლ ციკლი	3	93	291
	128		
	384		
		1612	5044
ნაშთი	20	5	15
		1617	5059

როგორც ხედავთ 6676 წლიანი პერიოდი მოიცავს 1617 ნაკიან და 5059 უნაკო წელიწადს. გარდა ამისა საჭიროდ მიმაჩნია სტროფების საერთო რაოდენობას გადავხედოთ $1669=1+6+6+9=22=2+2=4$ დონ.

სათაურების ჰემატრიის შედეგად ხაზგასმულია დონ, ციკლი.

ამის დასადასტურებლად შევადგინე დეტალური ცხრილი

თავების და მასში მოცემული სტროფების მიხედვით:

№	თავის დასახელება(სათაური)	სტრ .დას წ №	სტრ .რა ოდ. თავ ში	სტრ ოფ- ში ტაეპ
1	1.დასაწყისი	1	31	124
2	2. ამბავი როსტევან არაბთა მეფისა	32	40	160
3	3. როსტევან მეფისაგან და ავთანდილისაგან ნადირობა	72	12	48
4	4. ნახვა არაბთა მეფისაგან მის ყმისა ვეფხისტყაოსნისა	84	36	144
5	5. თინათინისაგან ავთანდილის გაგზავნა მის ყმის სამებრად	120	45	180
6	6. წიგნი ავთანდილისა თავის ყმათა თანა	165	12	48
7	7. ავთანდილისაგან მის ყმისა მეზნად წასვლა	177	53	212
8	8. ამბავი ავთანდილისა ასმათს რომ ეუბნების ქვაბ შიგან	230	50	200
9	9. შეყრა ტარიელისა და ავთანდილისა	280	30	120
10	10. ტარიელისაგან თავის ამბის მზობა ავთანდილთანა	310	30	120
11	11. ამბავი ტარიელის გამიჯნურებისა	340	36	144
12	12. წიგნი ნესტან-დარეჯანისა საყვარელსა თანა მიწერილი პირველი	376	5	20
13	13. წიგნი ტარიელისა საყვარელთანა	381	6	24
14	14. წიგნი ტარიელისა ხატაელთანა	387	4	16
15	15. ნესტანისგან ტარიელის ხმობა	391	9	36
16	16. წიგნი ხატაელთა მეფისა ტარიელის წინაშე მიწერილი პასუხად	400	6	24
17	17. ტარიელისა და ნესტანის პირის-	406	14	56

	პირ შეყრა				
18	18. ტარიელისაგან ხატაეთს წასლვა და დიდი ომი	420	43		172
19	19. წიგნი ტარიელისა ინდოთ მეფის წინაშე და გამარჯვებით შემოქცევა	463	27		108
20	20. წიგნი ნესტან-დარეჯანისა საყვარელსა თანა	490	7		28
21	21. ტარიელის ტირილი და დაბნედა	497	6		24
22	22. წიგნი ტარიელისა საყვარელსა თანა პასუხად	503	4		16
23	23. რჩევა ნესტან-დარეჯანის გათხოვებისა	507	10		40
24	24. ტარიელისა და ნესტან-დარეჯანის თათბირი და გამორჩევა	517	31		124
25	25. ხვარაზმშას შვილის ინდოეთს მოსლვა საქორწილოდ და ტარიელისაგან მისი მოკლვა	548	19		76
26	26. ამბის ცნობა ტარიელისაგან ნესტან-დარეჯანის დაკარგვისა	567	24		96
27	27. ამბავი ნურადინ-ფრიდონისა, ოდეს ტარიელს შეეყარა	591	22		88
28	28. შველა ტარიელისაგან ფრიდონისა	613	9		36
29	29. ფრიდონისაგან ნესტან-დარეჯანის ამბის მბობა	622	50		200
30	30. ამბავი ავთანდილისა არაბეთს შექცევისა	672	56		224
31	31. დათხოვა ავთანდილისა როსტევან მეფესთანა ვაზირის საუბარი	728	46		184
32	32. ავთანდილისაგან შერმადინის საუბარი	774	14		56
33	33. ავთანდილის ანდერძი	788	21		84
34	34. ლოცვა ავთანდილისა	809	4		16
35	35. ცნობა როსტევან მეფისაგან ავთანდილის გაპარვისა	813	17		68

36	36. წასლვა ავთანდილისაგან ტარიელის შეყრად მეორედ	830	36		144
37	37. პოვნა ავთანდილისაგან დაბნედილის ტარიელისა	866	40		160
38	38. მზობა ტარიელისგან ლომ-ვეფხის დახოცისა	906	10		40
39	39. ტარიელისაგან და ავთანდილისგან ქვაბს მისლვა და ასმათის ნახვა	916	35		140
40	40. წასლვა ავთანდილისგან ფრიდონისასა	951	18		72
41	41. მისლვა ავთანდილისგან ფრიდონისასა	969	56		224
42	42. წასლვა ავთანდილისგან ნესტან-დარეჯანის სამებრად და ქარავანთა შეყრა	1025	36		144
43	43. ამბავი ავთანდილისა გულანშაროს მისლვისა	1061	20		80
44	44. ფატმანისგან ავთანდილის გამიჯნურება	1081	3		12
45	45. წიგნი ფატმანისა ავთანდილთანა სამიჯნურო	1084	11		44
46	46. წიგნი ავთანდილისა ფატმანს თანა	1095	26		104
47	47. ფატმანისაგან ნესტან-დარეჯანის ამბის მზობა	1121	92		368
48	48. ამბავი ნესტან-დარეჯანის ქაჯთავან შეპყრობისა ფატმანისგან მზობა ავთანდილთანა	1213	57		228
49	49. წიგნი ფატმანისა ნესტან-დარეჯანს თანა	1270	15		60
50	50. წიგნი ნესტან-დარეჯანისა ფატმანს თანა	1285	7		28
51	51. წიგნი ნესტან-დარეჯანისა საყვარელსა თანა	1292	26		104

52	52. წიგნი ავთანდილისა ფრიდონთანა	1318	9		36
53	53. წასლვა ავთანდილისა გულანშაროთ და ტარიელის შეყრა	1327	47		188
54	54. ტარიელისა და ავთანდილისგან წასლვა ფრიდონისასა	1374	19		76
55	55. თათბირი ნურადინ-ფრიდონისა	1393	4		16
56	56. თათბირი ავთანდილისა	1397	5		20
57	57. თათბირი ტარიელისა	1402	26		104
58	58. ტარიელისგან ზღვათა მეფისას მისლვა	1428	35		140
59	59. ქორწილი ტარიელისა და ნესტან-დარეჯანისა ფრიდონისაგან	1463	29		116
60	60. სამთაგანვე ქვაბსა მისლვა და მუნით არაბეთს წასლვა	1492	57		228
61	61. ქორწილი ავთანდილისა და თინათინისა არაბთა მეფისაგან	1549	30		120
62	62. ტარიელისაგან ინდოთ მეფის სიკვდილის ცნობა	1579	19		76
63	63. ტარიელისაგან ინდოეთს მისლვა და ხატაელთა დამორჩილება	1598	36		144
64	64. ქორწილი ტარიელისა და ნესტან-დარეჯანისა	1634	31		124
		(166 5-1)	1664		6656

65 65. დასასრული 1665 5 20

	1372
464 წელი მოიცავს . ნაკიანი წლები	<u>124</u>
	1496
292 წელი მოიცავს 2*128 წლ	
ციკლს ნაკიანი წლები	<u>62</u>
	1558
12*20 წლიან ნაშთზე 240წელი 128	
წლ 1 ციკლი	<u>31</u>
	1589
ნაშთი 112	<u>28</u>
ჯამში ნაკიანი წლების	
რაოდენობა	<u>1617</u>
უნაკო წლები	5059
	6676

ცხრილში მოცემულია სტროფების რაოდენობა თავების მიხედვით. დალაგებულია ნუმერაციის მიხედვით. ყველა მეოთხე წელი მონიშნულია როგორც ნაკიანი წელი. ანბანის მიხედვით დაყოფილია ხუთეულებად. საერთო რაოდენობა 65, დანაყოფი 13. მაგრამ ბოლო ხუთეულში შედის დასასრული, რიცხვითი მნიშვნელობით 20.

ეს დათვლაც არის და მინიშნებაც. განვავრცოთ მეტი თვალსაჩინოებისათვის.

532 წელი როგორც ვთქვთ დიდი ინდიქტიონის წლების რაოდენობაა. $19 \cdot 28 = 532$. ასომთავრული კალენდარით ყოველი მეოთხე ნაკიანია, ანუ 124 წლიან ციკლში გვაქვს 31 ნაკიანი წელი.

მეტი სიზუსტისათვის, დღელამეში წამების რაოდენობის ცთომილება 124 წელში დაახლოებით ერთი დღის სხვაობას იძლევა

ამიტომ ყოველი 124 წლიანი ციკლის მომდევნო 4 წლიანი პერიოდი ყველა უნაკოდ გამოცხადდა, ამითი მაქსიმალური სიზუსტე იქნა მიღწეული. ესეც სხვა თემაა.

532 წლიანი ციკლი მოიცავს $4 \cdot 128 = 512$ წელს. 4 სრული 128 წლიანი ციკლი და 20 წელი. ანუ ერთ სრულ ინდიქტიონში გვაქვს 4 სრული 128 წლიანი ციკლი და ნაშთი 20 წელი.

როგორც ზემოთ ვთქვით დასასრულში სტროფების რაოდენობა 20 მიგვანიშნებს რომ ციკლი არასრულია. გვაქვს 12 ჯგუფი (ხუთეული $12 \cdot 5 = 60$) დასრულებული ციკლი ანუ 12 დიდი ინდიქტიონი $12 \cdot 532 = 6384$, ამას დამატებული 292 წელი არასრული მე-13 ინდიქტიონისა.

სტროფებიც შესაბამისია. დასასრულის გარეშე სტროფები $1664 \cdot 4 = 6656$ და დასასრულის სტროფები $5 \cdot 4 = 20$ ნაშთი. საერთო ჯამი 6676 შეადგენს.

ზემოთ ცხრილში ვნახეთ ნაკიანი წლების რაოდენობა 1617 ხოლო ჩვეულებრივი უნაკო წლები 5059 ს შეადგენს. საერთო რაოდენობა 6676.

შედეგი გვაქვს სრული 12 ინდიქტიონი, და 292 წელი. ანუ ქრისტეშობიდან $248 + 532 + 292 = 1072$ წელი

დასკვნა ცალსახაა, ვეფხისტყაოსანი არ არის უიმედოდ შეყვარებული პოეტის, აშუღის, სევდით გაჯერებული და ან თუნდაც ნატიფად შემკული, სიბრძნით დატვირთული პოემა.

გაცილებით დიდია მისი მნიშვნელობა არამარტო ჩვენთვის, როგორც ქართველებისათვის, გაცილებით დიდი საკა-

ცობრიო მნიშვნელობის ქმნილებაა, რომელიც ახლიდან შობს ბევრ მიმართულებას, ნათელს მოჰყენს ბევრ ისტორიულ თუ სხვა ბურუსით მოცულ მოვლენას.

რუსთველი არ არის იმ მასშტაბის მოღვაწე, პოემის ზომის, ფორმის ან ლექსთა გართიმვას დასჯერდეს. აკი თქვა კიდევაც „ვილყფეთანი“-ო, გამგებმა გაიგოსო.

დავუბრუნდეთ ჯერ თავების რაოდენობას. უბადლო ოსტატია, ერთი გასროლით ბევრს კლავს. ამბობს მოკლედ და ლაკონურად.

დავუბრუნდეთ თავების ნუმერაციას. საერთო რაოდენობა თავებისა 65.

განვავრცოთ ეს ციფრი.

მათეს სახარებაში თავი 10. 32.33. $32+33=65$

ამითაც მიგვანიშნა თავების დაყოფა როგორ უნდა მოხდეს. $3+2=5$ $3+3=6$. გარდა ამისა გვითხრა შესაბამისი ასო ნიშნები

ციფრთა ჯამი თერთმეტი, ესეც ხაზგასმულია. თქვა კალენდარში არის უზუსტობაო. 7 წელი ძველ კალენდარში, 4 წელი ახალში. ჯამში უზუსტობა არის 11 წელი

გავავრძელოთ ციფრების გაშლა

$6+5=11$, $6-5=1$, $6*5=30$, $11=1+1$, $30=3+0$, $30+1=31$ წ, $11+6=17$, $3+1=4$.

მივუჩინოთ სათანადო ადგილები

11, 51, 17, 04 რუსთველის დაბადების თარიღი

1166 თამარის დაბადება

სტროფები $1169=1+6+6+9=22$ უ. $22=2+2=4$ დონ

$6+5=11=1+1=2$ (ბ)

$6+6=12$ (ლ)

$1+9=10$ (ო)

6-(ვ)

$16+1=17$ -(პ)

$10+6=16$ (ო)

$6+6+9=21$ -(ტ)

$$9+6+4=19\text{-რ}$$

$$1+4=5 \text{ ე}$$

9-თ

$$6+6+1=13 \text{ მ}$$

22 იგივე 2 და 2 (უ)(რიგითი და რიცხვითი)

$$2+2=4 \text{ დონ}$$

ანუ მოგვცა პირდაპირ დონ

პოეტი რუსთველი, ტბელი, თამარი

$$1669=\text{ავეთ}$$

$$\text{ან}=1+14=15=6$$

$$\text{ვინ}=6+10+14=30=3$$

$$\text{ვინ}=6+10+14=30=3$$

$$\text{თან}=9+1+14=24=6$$

$$6+3+3+6=666$$

$$6+6+6=18=1+8=9$$

რიცხვი ცხრა ღვთიური ციფრია

(333)

რიტორიკულად

(დდდ)=დავწერე,დავშიფრე,დაგიტოვეთ.

ისევ მივყვით,პოემის სტრუქტურის განხილვას, შედეგი მოგვცა 1072 წელი ქრისტეშობიდან,დასაბამიდან 6676 წელი,მაგრამ უცნობია რისი თქმა სურს ამით რუსთველს,რა მნიშვნელოვანი მოვლენა უკავშირდება ამ თარიღს.ცხადია ამას უმიზეზოდ ან გაუთვლელად არ გააკეთებდა.ვეძიოთ პასუხი სტრუქტურაში და მინიშნებებში. თავების მთლიანი რაოდენობა 64-ია დამატებული დასასრული,რომელიც ცალკემდგომია.თავი ავთანდილის ანდერძი 33 ნომრით არის, ანუ ზუსტად მეორე ნახევრის დასაწყისი.სტროფების ნუმერაციაც 787 ზე მთავრდება.როგორც ვთქვით ახალი ინდიქტიონის შემოღეს 780 წელს.

787-780=7.ეს რუსთველის აზრით 7 წლიან ცდომილებას უნდა ნიშნავდეს.ანუ ვილაცამ მაშინ ჩათვალა რომ იყო 780 წელი,რუსთველმა თქვა რომ იყო 787 წელი.

დასაწყისში სტროფის რაოდენობა 32 ანუ მეორე თავი ამბავი იწყება 32 სტროფიდან. ანუ საკმარისი მინიმუმება გვაქვს, რომ თავები დავეყოთ თანაბრად შუაზე, გვექნება $32+32=64$ და 33 - ე ადგილას ჩავსვამთ დასასრულს.

№	თავის დასახელება(სათაური)	დას	სტროფ	სტრიქ
1	1. დასაწყისი	0	31	124
2	2. ამბავი როსტევან არაბთა მეფისა	32	40	160
3	3. როსტევან მეფისაგან და ავთანდილისაგან ნადირობა	72	12	48
4	4. ნახვა არაბთა მეფისაგან მის ყმისა ვეფხისტყაოსნისა	84	36	144
5	5. თინათინისაგან ავთანდილის გაგზავნა მის ყმის სამებრად	120	45	180
6	6. წიგნი ავთანდილისა თავის ყმათა თანა	165	12	48
7	7. ავთანდილისაგან მის ყმისა მებნად წასვლა	177	53	212
8	8. ამბავი ავთანდილისა ასმათს რომ ეუბნების ქვაბ შიგან	230	50	200
9	9. შეყრა ტარიელისა და ავთანდილისა	280	30	120
10	10. ტარიელისაგან თავის ამბის მბობა ავთანდილთანა	310	30	120
11	11. ამბავი ტარიელის გამიჯნურებისა	340	36	144
12	12. წიგნი ნესტან-დარეჯანისა საყვარელსა თანა მიწერილი პირველი	376	5	20
13	13. წიგნი ტარიელისა საყვარელთანა	381	6	24
14	14. წიგნი ტარიელისა ხატაელთანა	387	4	16
15	15. ნესტანისგან ტარიელის ხმობა	391	9	36

16	16. წიგნი ხატაელთა მეფისა ტარიელის წინაშე მიწერილი პასუხად	400	6	24
17	17. ტარიელისა და ნესტანის პირის-პირ შეყრა	406	14	56
18	18. ტარიელისაგან ხატაელთს წასლვა და დიდი ომი	420	43	172
19	19. წიგნი ტარიელისა ინდოთ მეფის წინაშე და გამარჯვებით შემოქცევა	463	27	108
20	20. წიგნი ნესტან-დარეჯანისა საყვარელსა თანა	490	7	28
21	21. ტარიელის ტირილი და დაბნედა	497	6	24
22	22. წიგნი ტარიელისა საყვარელსა თანა პასუხად	503	4	16
23	23. რჩევა ნესტან-დარეჯანის გათხოვებისა	507	10	40
24	24. ტარიელისა და ნესტან-დარეჯანის თათბირი და გამორჩევა	517	31	124
25	25. ხვარაზმშას შვილის ინდოეთს მოსლვა საქორწილოდ და ტარიელისაგან მისი მოკლვა	548	19	76
26	26. ამბის ცნობა ტარიელისაგან ნესტან-დარეჯანის დაკარგვისა	567	24	96
27	27. ამბავი ნურადინ-ფრიდონისა, ოდეს ტარიელს შეეყარა	591	22	88
28	28. შველა ტარიელისაგან ფრიდონისა	613	9	36
29	29. ფრიდონისაგან ნესტან-დარეჯანის ამბის მბობა	622	50	200
30	30. ამბავი ავთანდილისა არაბეთს შექცევისა	672	56	224
31	31. დათხოვა ავთანდილისა როსტევან მეფესთანა ვაზირის	728	46	184

	საუბარი			
32	32. ავთანდილისაგან შერმადინის საუბარი	774	14	56

2.

33	33. ავთანდილის ანდერძი	788	21	84	788	52	208
34	34. ლოცვა ავთანდილისა	809	4	16	841	44	176
35	35. ცნობა როსტევან მეფისაგან ავთანდილის გაპარვისა	813	17	68	885	29	116
36	36. წასლვა ავთანდილისაგან ტარიელის შეყრად მორედ	830	36	144	914	72	288
37	37. პოვნა ავთანდილისაგან დაბნედილის ტარიელისა	866	40	160	986	85	340
38	38. მზობა ტარიელისგან ლომვეფხის დახოცისა	906	10	40	1071	22	88
39	39. ტარიელისაგან და ავთანდილისგან ქვაბს მისლვა და ასმათის ნახვა	916	35	140	1093	88	352
40	40. წასლვა ავთანდილისგან ფრიდონისასა	951	18	72	1181	68	272
41	41. მისლვა ავთანდილისგან	969	56	224	1249	86	344

	ფრიდონისასა							
42	42. წასლვა ავთანდილისგან ნესტან-დარეჯანის საძებრად და ქარავანთა შეყრა	1025	36	144		1335	66	264
43	43. ამბავი ავთანდილისა გულანშაროს მისლვისა	1061	20	80		1401	56	224
44	44. ფატმანისგან ავთანდილის გამიჯნურება	1081	3	12		1457	8	32
45	45. წიგნი ფატმანისა ავთანდილთანა სამიჯნურო	1084	11	44		1465	17	68
46	46. წიგნი ავთანდილისა ფატმანს თანა	1095	26	104		1482	30	120
47	47. ფატმანისაგან ნესტან-დარეჯანის ამბის მბობა	1121	92	368		1512	10 1	404
48	48. ამბავი ნესტან- დარეჯანის ქაჯთაგან შეჰყრობისა ფატმანისგან მბობა ავთანდილთანა	1213	57	228		1613	63	252
49	49. წიგნი ფატმანისა ნესტან-დარეჯანს თანა	1270	15	60		1676	29	116
50	50. წიგნი ნესტან- დარეჯანისა ფატმანს თანა	1285	7	28		1705	50	200
51	51. წიგნი ნესტან- დარეჯანისა	1292	26	104		1755	53	212

	საყვარელსა თანა						
52	52. წიგნი ავთანდილისა ფრიდონთანა	1318	9	36		1808	16 64
53	53. წასლვა ავთანდილისა გულანშაროთ და ტარიელის შეყრა	1327	47	188		1824	53 212
54	54. ტარიელისა და ავთანდილისგან წასლვა ფრიდონისასა	1374	19	76		1877	23 92
55	55. თათბირი ნურადინ- ფრიდონისა	1393	4	16		1900	14 56
56	56. თათბირი ავთანდილისა	1397	5	20		1914	36 144
57	57. თათბირი ტარიელისა	1402	26	104		1950	45 180
58	58. ტარიელისგან ზღვათა მეფისას მისლვა	1428	35	140		1995	59 236
59	59. ქორწილი ტარიელისა და ნესტან- დარეჯანისა ფრიდო ნისაგან	1463	29	116		2054	51 204
60	60. სამთაგანვე ქვაბსა მისლვა და მუნით არაბეთს წასლვა	1492	57	228		2105	66 264
61	61. ქორწილი ავთანდილისა და თინათინისა არაბთა მეფისაგან	1549	30	120		2171	80 320

62	62. ტარიელისაგან ინდოთ მეფის სიკვდილის ცნობა	1579	19	76		2251	75	300
63	63. ტარიელისაგან ინდოეთს მისლვა და ხატაელთა დამორჩილება	1598	36	144		2326	82	328
64	64. ქორწილი ტარიელისა და ნესტან-დარეჯანისა	1634	31	124		2408	45	180
65	65. დასასრული	1665	5	20		1665	5	20
						5265	16	667
						7	69	6

25	22	25
----	----	----

ანბ/კალ	№	დას	სტროფ	სტრიქ	ჯამი		
ა	1	5	7	1	13		4
ბ	2	4	8	5	17		8
გ	3	3	2	8	13		4
დ	4	5	9	9	23		5
ე	5	5	4	7	16		7
ვ	6	9	4	7	20		2
ზ	7	4	7	1	12		3
?	8	2	5	2	9		9
თ	9	7	5	2	14		5
ი	10	3	3	3	9		9
კ	11	6	2	8	16		7
ლ	12	8	8	5	21		3

ბ	13	7	8	5		20		2
ნ	14	6	3	3		12		3
?	15	9	2	8		19		1
ო	16	2	9	9		20		2
პ	17	2	2	8		12		3
ჟ	18	4	5	2		11		2
რ	19	9	8	5		22		4
ს	20	8	7	1		16		7
ტ	21	6	8	5		19		1
უ	22	5	5	2		12		3
ფ	23	1	5	2		8		8
ქ	24	6	9	9		24		6
ღ	25	6	9	9		24		6
ყ	26	6	5	2		13		4
შ	27	2	6	6		14		5
ჩ	28	8	3	3		14		5
ც	29	2	8	5		15		6
ძ	30	1	3	3		7		7
წ	31	4	1	4		9		9
ჭ	32	5	9	9		23		5
ხ		9	5	2		16		7
		169	184	160		513		162

როგორც ვხედავთ, ცხრილების რიცხვითი მნიშვნელობების ჯამი შეადგენს 513 ციფრთა ჯამი 9-ს.

$$513+9=522$$

ქრისტეშობიდან 1072 წელი არის 2 სრული ინდიქტიონი $532*2=1064$ და 8 წელი.

ანუ $522+2+8=532$. ერთი სრული ინდიოქტიონის წელთა რაოდენობა.

გადავხედოთ წინა ცხრილის შედეგს.

25	22	25
----	----	----

1072 10 25+22+25 72 513

25++22+25 1125 25+25+2+2=54 54

22+2+5+2+5=22+14 36

1090 2+5+2+2+2+5 18

შედეგების პატარა მანიპულაციით ვღებულობთ რამოდენიმე შედეგს. მიღებული შედეგები ერთი შეხედვით მიგვანიშნებს, რომ სავარაუდოდ მოვლენა უკავშირდება დავით აღმაშენებელს.მართლაც დაიბადა 1072 წელს,გარდაიცვალა 54 წლის,იმეფა 36 წელი,გამეფდა 18 წლის.ვიციტ რომ აღმაშენებელი გამეფდა 16 წლის.სავარაუდოდ მეფე გიორგი მეორემ თანამოსაყდრედ დაისვა 16 წლისა, ხოლო 18 წლის გამეფდა.კიდევ ერთხელ მივაქციოთ ყურადღება,ეხება დავით აღმაშენებელს.სავარაუდოდ შემდგომში უფრო მეტ ინფორმაციას მოგვცემს.მე მგონი პოემის სტრუქტურა დავით აღმაშენებელს მიუძღვნა. ვნახოთ, უფრო დეტალურად ჩავუღრმავდეთ მიღებულ შედეგებს:

1	13	4	၂	၆	၀	1	14	၀	15	၄	26	1
2	17	8	၃	၂	၆	2	1	14	17	၈	34	7
3	13	4	၃	၂	၆	3	1	14	18	9	31	4
4	23	၅	၀	၀	၆	4	16	14	34	7	57	3
5	16	7	၀	၆	၀	5	14	၀	19	1	35	8
6	20	2	၃	၀	၆	6	10	14	30	3	50	5
7	12	3	၆	၀	၆	7	5	14	26	၈	38	2
8	9	9	7		၀	၀	8	၀	၀	၈	17	8
9	14	5	၀	၂	၆	9	1	14	24	၄	38	2
10	9	9	၀	၆	၀	10	14	၀	24	၄	33	6
11	16	7	၂	၂	၆	11	1	14	26	၈	42	6
12	21	3	၆	၂	၆	12	၀	၀	12	3	33	6
13	20	2	၆	၂	၆	13	1	14	28	1	48	3
14	12	3	၆	၂	၆	14	1	19	34	7	46	1
15	19	1	7		၀	၀	15	၀	၀	15	34	7
16	20	2	၀	၆	၀	16	14	၀	30	3	50	5
17	12	3	၂	၂	၆	17	1	19	37	1	49	4
18	11	2	၆	၂	၆	18	1	14	33	၄	44	8
19	22	4	၆	၂	၀	19	1	5	25	7	47	2
20	16	7	၆	၂	၆	20	1	14	35	၈	51	6
21	19	1	၆	၂	၆	21	1	19	41	၄	60	6
22	12	3	၆	၆	၀	22	14	၀	36	9	48	3
23	8	8	၆	၂	၆	23	1	19	43	7	51	6
24	24	6	၆	၂	၆	24	1	14	39	3	63	9
25	24	6	၆	၂	၆	25	1	14	40	4	64	1
26	13	4	၆	၂	၆	26	1	19	46	1	59	5
27	14	5	၆	၀	၆	27	10	14	51	၄	65	2
28	14	5	၆	၀	၆	28	10	14	52	7	66	3
29	15	6	၆	၂	၆	29	1	14	44	၈	59	5
30	7	7	၆	၀	၆	30	10	12	52	7	59	5
31	9	9	၆	၀	၆	31	10	12	53	၈	62	7
32	23	5	၆	၂	၆	32	1	19	52	7	75	3
33	16	7	၆	၂	၆	33	1	14	48	3	64	1

		4	၉		6	၁	၂	1					
၁	၁	8		၉	8	၂	၄	7	၆	၉			
		4			9			4					
		5	၅		7			3					
၂	၅	7		၆	1	၆	၁	8	၁				
		2	၁		3			5					
	၆	3		၆	8		၉	2	၀				
		9			8			8					
၃	၆	5		၉	6	၁		2	၆				
		9			6			6					
	7	၀	8		၁			6					
	3		3					6					
၁	2		၂	1		3	၉						
	3	၉	၄	7	၁	1							
	1			6		7							
	2			3		5							
	3			၂		1	၄	၉		4	၆		
	2		6	8									
	4	၁	7	၆	၆	2							
	7		8			၆							
၄	၉	1		၆	6	၅	၆	6	၂				
		3			9			3					
	၆	8	၅				7	၀			6		
		6			3		9						
၅	3	6		၉	4	၆		1	၆	၁			
		4	၅		၂			1			5		
	၅	5			၃			6				2	
		5			၉			7			၀	3	၆
၆	၁	6	၄	၉	8	၁	5	၆	၁				
		7			7		5						
	၆	9					8			၁	3	၆	၁
		5			၅		7				3		
		7	၀	3	၉	1							

მეფე ქართველთა, დავით პირველი აღმაშენებელი, შემუსრა თურქ-სელჩუკები, აიღო თბილისი. 1072წ. გამეფდა 1088წ იმეფა 36 წელი, გარდაიცვალა 1125წელს. 1123წ დემეტრე უფლისწული დაისვა თანამოსაყდრედ. ქმანა საქართველო ნიკოფსიიდან დარუბანდამდის. სატახტო ქალაქი ქუთაისიდან გადაიტანა თბილისს

მეფე დავით პირველი, უძლეველი და მახვილი უფლისა, ბრძენი, მოშიში უფლისა, დიდგორსა ჰქმნა ძლევადი

საკვირველი. გარდაიცვალა თებერვლის თვესა. **ბ. დიდი**

ჩვეული ლაკონურობით და ყველასთვის გასაგებად თქვა რუსთველმა, საქართველოში ახალი ერა, ოქროს ხანა, დაიწყო 1072 წლიდან. საინტერესოა ის არის, რომ არა გამეფებიდან, არამედ დაბადებიდან. ამავე წლიდან დაიწყო ათვლა დონ-ის მოუძებნა შესაბამისი დახასიათება დიდი. ერთმა გენიოსმა შეაფასა მეორე, პირუთვნელად.

ერთი საინტერესო მომენტი თქვა დავით პირველი და არა მეოთხე.

ახლა შევეცადოთ ვეფხისტყაოსნის ცელკე თავების განხილვა. ავიღოთ, ჩემი აზრით ყველაზე მნიშვნელოვანი თავი

დავუბრუნდეთ 787წ, თარიღს, რომელზეც ზემოთ ვთქვით, რომ შესაძლებელია 7 წელი ცდომილება იყოს. ფაქტიურად ყველა ცხრილში გვხვდება 787. ეს ძალიან მნიშვნელოვანია შევადგინოთ შემდეგი ცხრილი

„ქრონიკონი სრული საუწყებლითა და განგებითა“

ყ	ს	3	ქ	6	ნ	9	ფ		
		7						8	3
		3	ა	მ	9	თ		3	
		7							7
ძ	პ	6	რ	10	წ	7	ჭ		
		8		3		ო		2	
		3		8		ი		2	
		7		8		ტ		6	
ღ	ვ	6	შ	6	ხ	ბ	3	ღ	
		8		6		ე	5		
		7		8		კ	ბ	6	წ
		9		3		ა	3		
ს	წ	6	რ	1	დ	ა	7	ო	
		6		7			3		
		8		6			5		
		6		3			წ		9
რ	9	ჭ	უ	1	ბ	1	ჩ		

		8			6	ა	ა	5			
		1			7			8			
		1	ს		8			9	ა		
	ა	8			6			4			
		6			9	ბ	ო	6		ფ	
		6		ც	7			4			
		6			3			9			
		6			4			1			
ს	რ	7	ა	ს	10	ო	თ	8	ლ		
		6		ზ	6	კ		3	ს		
ჰ	ს	3			7			1			
		1	კ		8	ჟ		9	თ	ა	
		7		ლ	7		ჩ	3			
		9	ს		8			8	რ		
	ქ	ქ	1			7	წ		8		
			8	ბ	ო	3	ა		2		მ
		6			7	ბ	ვ	3	4	ლ	

მ	6	ტ	5		2	ბ	
	6		6		3		

ყურადღებით დავაკვირდეთ ცხრილს

ს	რ	7	მ	ა	10	ო	თ	8	დ
		6		ზ	6	3		3	ა

კარგად ჩანს 6676 რომელიც დასაბამიდან წლების რაოდენობაა, ხოლო ქრისტეშობიდან გამოდის $6676 - 5604 = 1072$ წელი, აქ კი წერია 1076 მარცხენა მხარეს, ხოლო რუსთველი ამბობს 1087 რას უნდა ნიშნავდეს?

ისევ დავუბრუნდეთ სტროფების რაოდენობას ნუმერაციით არის 1669 სტროფი, სტრიქონი როგორც ვთქვით 6676 ნუმერაციით, მაგრამ ფაქტიურად გვაქვს 1658 სტროფი, ანუ აკლია 11 სტროფი. ეს ვითომ გამორჩა რუსთველს, ან დაიკარგა?.

პირველი ნაკლებად სარწმუნოა, მეორე დასაშვებია, ჩვენ შევეცადოთ გავარკვიოთ, რა მოხდა.

მივყვეთ ნაბიჯ ნაბიჯ. ცხრილის ცალკე გამოყოფილ ნაწილში გვეუბნება სრული 1076 და 1087, ბოლოში 8 და 3. $1087 - 1076 = 11$ და $8 + 3 = 11$. უკვე საეჭვო ხდება ორივე ვერსია, ეს უფრო მიზანმიმართულად გააკეთა.

გავიგოთ რატომ მოიქცა ასე. პასუხი ისევ რუსთველთან ვეძებოთ. მივყვეთ ცხრილის მონაცემებს, ახალი ინდიქტიონი შემოიღეს 780 წელს, რუსთველი ჯიუტად იმეორებს 787 წელს. 7 წლიან სხვაობას წერს. ამის პასუხი ცხრილის ბოლოშია

ს	რ	7	მ	ა	10	ი	თ	8	დ		
		6		ზ	6	კ		3	ა		
ჯ	ს	3	კ	დ	7	უ	ლ	1	მ		
		1			8			9		თ	
		7			7			3			
		9			8			8		რ	
	ქ	ა	1	ა	ო	7	წ	ე	8	ო	
			8			3			2		
		ნ	ი	ო	7	შ	3	4	დ		
					6			5	2	ბ	
		მ		6	ტ		5			2	
				6			6			3	

გასაგებ ენაზე ამბობს,ვეფხისტყაოსანში სტრიქონების რაოდენობა ნუმერაციით 1669 ერთეულია,მაგრამ ფაქტიურად 11 სტროფი აკლია.რას ნიშნავს?ჩვენი აღრიცხვით დასაბამიდან კი არის 6676 წელი მაგრამ 11 წელი აკლიაო ანუ რეალურად 6687 წელიაო.დააკვირდით ცხრილის ბოლოში ამბობს 787 ქორონიკონით 787 ია 780 ის ნაცვლად.ანუ 11 წლიან ცდომილებაში 7 წელი მოდის ძველ კალენდარზე,ხოლო 4 წელი ახალი კალენდარის შემოღების შემდეგ.

ცხრილში ნათლად ჩანს 7 და 4. მარცხ ქორ-7, დონ 4.ძველი სტილით 7 წელი ანუ 780ის ნაცვალდ არის 787,ხოლო 1072 წლის ნაცვლად გვაქვს 1076.ჯამში ცდომილება სრული 11 წელია. თან თავების რაოდენობა 65,რომელიც დაყო 32+32+1. ანუ პირველი ნახევარი მეორე ნახევარი და დამატებით გასწორებული.პირველი ნახევრის სტროფების ნუმერაცია მთავრდება787. ანუ პირველი ნახევარი არის ძველი აღრიცხვა 787 წლამდე,მეორე ახალი აღრიცხვა, და ბოლო გასწორება.

დასკვნა გაასწორა კალენდარი და მოგვცა ზუსტი აღრიცხვა.სტროფები არც აკლია და არც ზედმეტია,ზუსტია. ეს გაირკვა ამაში კითხვა არ უნდა იყოს.

უფრო საინტერესო ჩემი აზრით როცა დავაჯგუფეთ პირველი და მეორე ნახევრები სურათი ასეთია $32+1=33$. ცოტათი წინ წავიდეთ და გავიხსენოთ,რომ შეიქმნა ახალი ანბანი მხედრული,შესაბამისად თუ გვაქვს ასომთავრული კალენდარი,ლოგიკურია რომ იყოს მხედრული ასონიშნებით შედგენილი კალენდარი,რომელიც შესაძლებელია 33 ასონიშნის გამოყენებით იყოს შედგენილი,როგორც დღეს გვაქვს ასონიშნების რაოდენობა 33.ამის დაბეჯითებით მტკიცება ჯერჯერობით არ შემძლია,შემდგომში ვნახოთ. განვიხილოთ პოემის თავები სათითაოდ

თავი:33

ავთანდილის ანდერძი

რატომ ავთანდილის ანდერძი?.პირველი ამ თავის რიგითი ნომერი 33-ია.მოთავსებულია შუაში, სტროფების რაოდენობა 21.თავის საწყისი სტროფის ნომერი 788-ით იწყება.ანუ კლენდარულ სისტემაში ახალი ერის დასაწყისი.გავიხსენოთ ზემოთ ვთქვით წელი 787 შეასწორებული თარიღია,როცა შემოდებულ იქნა ახალი აღრიცხვა.

საკმაო ფიქრი დამჭირდა იმისათვის,თუ რა გზით წავსულიყავი,ვინაიდან დარწმუნებული ვარ უამრავი დაფარული ინფორმაცია უნდა იყოს ამ თავში დამალული. ყველაზე ლოგიკურად წინა გზა ჩავთვალე.რადგან სტროფში ოთხი სტრიქონია,ასევე სრული და არასრული ინდიექტიონის გათვალისწინებით,ფაქტიურად წინა ცხრილში დავყავით ოთხეულეზად.ამიტომ ამ თავის გამიფრვისას გამოვიყენე იგივე გზა.იმ განსხვავებით რომ სათითაოდ დავითვალე ყველა სტრიქონის შემადგენელი ასონიშნების რაოდენობა და აქედან გამომდინარე თითოეული

სტროფის რაოდენობა. ანუ ციფრები დავაჯგუფე სტროფების მიხედვით, მივიღე ხუთი ჯგუფი, ასონიშნების საერთო რაოდენობით. ერთი სტრიქონი დარჩა ცალკე განყენებულად. როგორც წესი ამას რუსთველი განსაკუთრებით ხაზგასასმელად იყენებს.

მაშ ასე შევადგინოთ ცხრილი:

№	ა/ნ. რ	ც/ჯ											
788	153	9	ა	ნ	0	1	14	0	<u>15</u>		6	168	6
789	159	6	ბ	ა	ნ	2	1	14	<u>17</u>		8	176	5
790	155	2	გ	ა	ნ	3	1	14	<u>18</u>		9	173	2
791	156	3	დ	ო	ნ	4	16	14	<u>34</u>		7	190	1
792	162	9	ე	ნ	0	5	14	0	<u>19</u>		1	181	1
793	155	2	ვ	ი	ნ	6	10	14	<u>30</u>		3	185	5
794	157	4	ზ	ე	ნ	7	5	14	<u>26</u>		8	183	3
795	145	1	?	0	0	8	0	0	<u>8</u>		8	153	9
796	157	4	თ	ა	ნ	9	1	14	<u>24</u>		6	181	1
797	149	5	ი	ნ	0	10	14	0	<u>24</u>		6	173	2
798	144	9	კ	ა	ნ	11	1	14	<u>26</u>		8	170	8
799	150	6	ლ	ა	ს	12	0	0	<u>12</u>		3	162	9
800	158	5	მ	ა	ნ	13	1	14	<u>28</u>		1	186	6
801	158	5	ნ	ა	რ	14	1	19	<u>34</u>		7	192	3
802	165	3	?	0	0	15	0	0	<u>15</u>		6	180	9
803	143	8	ო	ნ	0	16	14	0	<u>30</u>		3	173	2
804	160	7	პ	ა	რ	17	1	19	<u>37</u>		1	197	8
805	158	5	ჟ	ა	ნ	18	1	14	<u>33</u>		6	191	2

806	156	3	რ	ა	ე	19	1	5	25	7	181	1
807	156	3	ს	ა	ნ	20	1	14	35	8	191	2
808	142	7	ტ	ა	რ	21	1	19	41	6	48	3

პირველ სვეტში გვაქვს თავის,ავთანდილის ანდერძის, შემადგენელი სტროფების ნუმერაცია. მეორე სვეტი ამ სტოფებში შემავალი ასო ნიშნების საერთო რაოდენობა.

ხოლო შემდეგ ციფრთა ჯამები. დანარჩენი იგივე მეთოდი.

	9		ნ	6	3		3	6	
	6			8				5	მ
ტ	2	შ	ჩ	9	ო	ბ		2	ო
	3			7			1		
	9		ღ	1	წ		1		
	2			3			5		
	4			8			3		
	1		ა	8	ს		9	თ	
	4			6	ლ	ა	1	წ	
ხ	5	ქ	ს	6	ო		2		
	9			8		8			
	6		ღ	3		რ		9	
	5	1		6	შ				
5	მ	ვ	7	ბ		3			

	3			6	3		9	
	8			3	ე	ბ	2	
ქ	7	ზ	ნ	1	უ		8	კ
	5			6		2		
	3			7		1		
	3			8		2		
	7	მ		6	თ		3	

დონი შედგენილია, ჩემსა,ტბელის,შოთას მიერ ახალი ქართული ანბანი,მხედრული,შექმნილია დასაბამიდან 6683 წელსა.ქრისტეშობიდან 1079 წელსა.

იოანე ზოსიმეს მიერ.ხუთი ასონიშანი აღებულია ასომთავრულიდან.ასონიშნების რაოდენობა ლას 40,დონ 35. გარდა ამისა მნიშვნელოვანია1233წელი.დავასრულე კალენდარი რომელიც მკაფიოდ არის ცალკე გამოტანილი.

ბოლო სტრიქონში მოთავსებული „მთ“,რომელიც ვფიქრობ ნიშნავს რომ საფუძვლად გამოყენებულია ასომთავრული,ან ასომთავრული კალენდარის, ან მასთან დაკავშირებული ნაშრომის დასრულების თარიღი. 1151,1152 თარიღები უკვე ვიცით,რუსთველისა და დემნას დაბადები თარიღებია.

ასევე გვაქვს.და ასე შემდეგ. ბოლოს არის მოცემული ყველა ის მნიშვნელოვანი,თარიღი, რასაც შეეხო რუსთველი თავის ქმნილებაში.

„მთ“ დაწერა ცხრილის ბოლოში ანუ ძირში.ეს ბევრი რამის მთქმელი შეიძლება იყო.პირველი მე,თამარი.ახალი ანბანი ძირი მთავრულია,ახალი კალენდარი შექმნილია მთვარის კალენდარის მიხედვით და.ა.შ

პოემის მთავარი მოქმედი გმირები

1. ტარიელი

პოემის სათაურის განხილვისას, მივედით დასკვნამდე, რომ „ვეფხისტყაოსანი“ „დემნა უფლისწული“-ია.ლოგიკურია ვარაუდი იმაზე,რომ მთავარი გმირი ისევ დემნა უფლისწულია.რუსთველი სხვანაირად არ მოიქცეოდა.ჩვენ კი ჩვენის მხრივ შევეცადოთ დავასაბუთოთ,ეს მოსაზრება.

ჩვეულებრივად შევადგინოთ ცხრილი და მივყვეთ მითითებებს.

1	ტ			21		21	3	ა	ბ			1	14			15	6
2	ა			1		1	1	ბ	ა	ბ		2	1	14		17	8
3	რ			19		19	10	გ	ა	ბ		3	1	14		18	9
4	ო	ბ		10	14	24	6	დ	თ	ბ		4	16	14		34	7
5	ე	ბ		5	14	19	1	ე	ბ			5				5	5
6	ლ	ა	ს	12	1	20	33	ვ	ო	ბ		6	10	14		30	3
							117	27								119	38

დავაკვირდეთ სიტყვაში ასო ნიშნების განლაგებას.საერთო რაოდენობა ექვსია,დასაწყისში მყოფი სამი ასო ნიშანი, ასომთავრულთ ტ(ტარ),რაც გვაფიქრებინებს რომ შესაძლებელია ცხრილი გაიყოს ორ თანაბარ ნაწილად,რომელთაც ექნებათ განსხვავებული მნიშვნელობა.მე-5 ასო ნიშანი „ე“ მიანიშნებს იმას,რომ ჰემატრია უნდა განხორციელდეს ანბანთან ერთად,თანმიმდევრობით 6 ანბანით.გარდა ამისა პირველი სამი ასონიშნის ჰემატრია ასომთავრულით არ უნდა განხორციელდეს,წინააღმდეგ შემთხვევაში მივიღებთ გაორებულ მნიშვნელობებს.როგორც ცხრილებიდან ჩანს საქმე გვაქვს კალენდართან 6 თვიანი მონაკვეთით.ასო ნიშანი რ რიგითი მნიშვნელობა კალენდარში 19.ეს კალენდარში მთვარის 19 წლიანი ციკლის დასასრულია,ანუ ბოლო წელი,ასო ნიშანი ი-ს მნიშვნელობა10. კალენდარში აღნიშნავს ბრუნვას და 10 დღიანი ციკლის დასასრულს.ლას-ი წლის 12 თვიანი ციკლის დასასრულს.ასე რომ

სავარაუდოდ საქმე გვაქვს რაიმე პერიოდის,ციკლის,ან მოვლენის დასრულების გადმოცემასთან.გავაგრძელოთ ცხრილების შედეგების ანალიზი. დავაჯგუფოთ პირველი, მეორეს და ჯამური მნიშვნელობები.

1	ა	ბ		გ	3			6		9		3	6	9	3	6	9
2	ბ	ა	ბ	ა	1	ფ	რ	8	ს	9	ჰ	1	8	9	1	8	9
3	გ	ა	ბ	ი	10			9		1	კ	10	9	1	1	9	1
4	დ	ო	ბ		6	მ		7	დ	13		6	7	13	6	7	4
5	ე	ბ		ნ	1	ე	წ	5	ვ	6	უ	1	5	6	1	5	6
6	ვ	ი	ბ		6	ლ		3	თ	9	ჩ	6	3	9	6	3	9

ტარიელი ცხრილი №1										ტარიელი ცხრილი №2									
	3			6		9						3		6		9			
	1	დ	ბ	8	ფ	9					ს	1	დ	ბ	8	ფ	9		
	10			9		1				ჰ		10	ა		9		1	უ	
	6	მ		7	ი	3						6	მ		7	ი	3		წ
	1		ე	5		6						1		ე	5		6		
	6			3		9						6			3	ლ		9	
დეშნ() ფ ი										დეშნ(ა) უფლისწული									

ტარიელი ცხრილი №3								ტარიელი ცხრილი №3								
		3	დ	ნ	6	9				3	დ	ნ	6	9		
	ს	1			8	შ	9			ს	1		8	შ	9	
	ქ	10	ა		9		1			ქ	10	ა	თ	9		1
		6	მ		7	ო	3				6	მ		7	ო	3
		1		ე	5		6			მ	1		ე	5	მ	6
		6			3	ლ	9				6			3	ლ	9

დემნ(ა) უფლისწული აწამეს							
--------------------------	--	--	--	--	--	--	--

დემნ(ა) უფლისწული აწამეს, დაასაჭურისეს ჭულეს							
--	--	--	--	--	--	--	--

ვინაიდან ორივე ცხრილში რიგით მე-5 ადგილას ე-ასონიშანია, ამიტომ საბოლოო ცხრილში უცვლელად იმავე ადგილას უნდა მოთავსდეს. ანბანში მე-4 ადგილზე მყოფი ასო ნიშანიც უნდა გადავიდეს, რადგან მეორე ცხრილში მე-4 ადგილს იკავებს და ჰემატრიით გამოთვლის შედეგად მივიღეთ 4, რომელიც კალენდარში დონ-ია.ე.ი. საბოლოო ცხრილში გვაქვს ორი ცნობილი ასო ნიშანი „დონი“ და „ენი“ ანუ „დე“. დანარჩენი ასო ნიშნები შევსებულია რიცხვითი მნიშვნელობების შესაბამისად. საბოლოოდ ცხრილმა მიიღო მოცემული სახე. მიღებული მნიშვნელობები ცალსახად გვიჩვენებს, რომ ეს ცხრილები გადმოგვცემს დემნა უფლისწულთან დაკავშირებული მოვლენების თარიღებს ან პერიოდებს. ასო ნიშნები გვამლევენ ყველა იმ მოვლენის გადმოცემის საშუალებას, რაც ასე თუ ისე ცნობილია ისტორიიდან. მაგალითად. გრაფებში მინიშნებულია წლები, დაწყება დასრულება. მაგ. საფარიდან იწყება. მთავრდება საფარას. პოემის ავტორი ტარიელში რომ

დემნა უფლისწულს გულისხმობს, ეჭვს აღარ იწვევს. ლოგიკურიც არის, მაგრამ დასაბუთება მაინც საჭირო იყო, რაც ვფიქრობ მიღწეულია. ყურადღება გავამახვილოთ ცხრილში მოცემულ ციფრებზე. მეტი თვალსაჩინოებისათვის უპრიანი იქნება ვეფხისტყაოსნის (სათაურის) ჰემატრიის შედეგად გამოთვლილი ცხრილის და წინამდებარე ცხრილის ურთიერთშეპირისპირება.

ვეფხისტყაოსანი

ა	ნ	1	14		15		6		9	9		
ბ	ა	2	1	14	17		8	ფ	9	9	ე	ღ
გ	ა	3	1	14	18		9		16	7	ნ	
დ	ო	4	16	14	34		7	ზ	10	1	ა	ო
ე	ნ	5	14		19		1		7	7		
ვ	ო	6	10	14	30	ს	3	უ	11	2		ს
ზ	ე	7	5	14	26		8		13	4		
		8			8		8		9	9		
თ	ა	9	1	14	24	ე	6		12	3		
ი	ნ	10	14		24	ნ	6	წ	9	9	ღ	მ
კ	ა	11	1	14	26		8		10	1		
ლ	ა	12	1	20	33		6		7	7		ლ
									5	5		

ტარიელი

1	ა	ნ			გ	3			6		9	ქ	ბ	3	6	9
2	ბ	ა	ნ		ა	1	ფ		8	ს	9	ქ	ბ	1	8	9
3	გ	ა	ნ		ო	10		რ	9		1	კ	ბ	1	9	1
4	დ	ო	ნ			6	მ	წ	7	დ	13	უ	წ	6	7	4
5	ე	ნ			ნ	1	ე		5	ვ	6	უ	წ	1	5	6
6	ვ	ო	ნ			6	ლ		3	თ	9	ჟ	წ	6	3	9

უფლისწული დემნა

ტ				21				21
ა				1				1
რ				19				19
ო	ნ			10	14			24
ე	ნ			5	14			19
ლ	ა	ს		12	1	20		33

დ	3	ე	ა
	1		
ნ	1	მ	
	6		
	1		
	6		

დემნა

2.ნესტან დარეჯან

„ნესტან-დარეჯან“ მნიშვნელობით მეორე მთავარი მოქმედი გმირია.აღარ შევუდგები იმის ახსნას,რომ რუსთველს ყველა მოვლენა პერსონაჟი თუ სხვა სიმბოლო ერთდროულად რამოდენიმე მნიშვნელობის ფაქტის,მოვლენის თუ პერსონის გადმოსაცემად აქვს გამოყენებული.ეჭვი არ არის რომ,ამშემთხვევაშიც ასე იქნება.ისევ გამოვიყენოთ ჰემატრია და მითითება,თუ კი ასეთი აღმოვაჩინეთ

დავიწყოთ მინიშნებების ძიება.პირველი რაც თვალში საცემია სიტყვის დაბოლოება „ჯან“-ია.

ასომთვრულით არის იგივე ჯ,ანუ სავარაუდოდ სიტყვა 11 ასო ნიშნისგან უნდა შედგებოდეს,გარდა ამისა ყურადღებას იქცევს „ან“,შესაძლებელია იყოს მონაცვლე 1ან მე-2 პირობითად.პირველი იქნება 1-4, მეორე 7-11. ჯან-ი არის 35-ე ასო ნიშანი, სითყვა შედგება 11 ასონიშნისაგან.თუ გავყვებით ციკლს 3 დან ჯან-ამდე სამი ციკლი გამოდის.

ასე რომ სავარაუდოდ ისევ ასომთავრულის კალენდარის დახმარებით უნდა გავიგოთ დაფარული მნიშვნელობები. გარდა ამისა პირველი ჯგუფის 1-4მდე რიცხობრივი მნიშვნელობა არის 129,მეორე ჯგუფის 7-11-მდე 128.კიდევ ერთი მინიშნება რომ 128<129 ანუ რიგით პირველი უნდა

იყოს ჯგუფი 7-11. გარდა ამისა ეს მნიშვნელობები ასომთავრული კალენდარის 128 წლიანი ციკლის მნიშვნელია,ასო ნიშანი „დონ“.

როგორც ვთქვით საძიებელი მნიშვნელობა სავარაუდოდ 11 ასონიშნისგან უნდა შედგებოდეს.ამიტომ ჩვენც უნდა ავიღოთ კალენდარის ამდენივე ასო-ნიშანი.

როგორც ცხრილებიდან ჩანს,მეოთხე გრაფაში გვაქვს ასო ნიშანი დონი,პირველ ცხრილში ჯგუფი შედგება 4 გრაფისაგან და მნიშვნელობაც არის 129.128 წლიანი ციკლის ანუ დონის სრული ციკლის შემდგომი პერიოდი.მე-5 და მე-6 გრაფებში მოთავსებული ასო ნიშნები „ა“და „ნ“ მნიშვნელობათა ჯამი არის 15 მეორე ცხრილში 5,6 გრაფებში გვაქვსა „ე“და „ვ“ რიცხვითი მნიშვნელობა 19 და 30 ხოლო ციფრთა ჯამი 10 და 3.როგორც პირველ ისე მეორე ცხრილში 5-6 გრაფების მნიშვნელობები, ვის მნიშვნელობებია,ამიტომ ლოგიკურია თუ ჩავსვამთ ასო ნიშან თ-ს.შედეგად გვექნება თ,ვ,რომელიც კანონზომიერია და არ არღვევს მიღებულ მნიშვნელობებს. თვ არის 9+6=15, თვე 30 თვე 13.

ნესტან- დარეჯან

უ	თ	7	ო	ფ	6	ვ	მ	4	ძ	
		1			8			ქ		9
		8			9					8
	რ	5	ე	კ	7	პ	3	ბ		
		1	ვ	ა	1		დ			2
5				3		ი		8		
ტ	ც	7	ს	ჩ	8	შ	ლ	6	წ	
		6			8			5		
		7			6			4		
		1	6		7					
		8	8		7					
		1				2				
5			1							

მეფე თამარი და თეკლე(ა)

მეფე თამარი,საქართველოს მეფე.იმეფა 1213 წლამდე 29 წელი.გარდაიცვალა 1215 მაისის პირველი. გამეფდა 1184 წლის თებერვალი. იმეფა 1213 წლის აგვისტომდე. ლაშა გამეფდა 1213 წელს 21 წლის

მეფე თამარი და თეკლე(ა),დემნას ცოლი,ჩემი ნათესავი.დაბადებული 1153 წლის 16 ივლისი.მოკვდა 1189 წლის 8 სექტემბერი. წავიდა მონასტერსა ოპიზისა.დაეიბადე 1151 წლის 17 აპრილი. თვე მეოთხე . ვერძი

1217 წლის ივლისის თვესა წავედი იერუსალიმსა. 1222 წლის აგვისტოს ჩამოვედი იერუსალიმიდან. 7 წელი და 1 თვე.1223 წლის იანვრის თვეს მოკვდა ლაშა.იმეფა 10 წელი. იცოცხლა 31 წელი. ლაშა ჩემი შვილია

მიღებული მნიშვნელობები გადავიტანეთ ცხრილში, და ჩავწერეთ შესაბამისი ასო ნიშნები. როგორც მოცემული ცხრილებიდან ჩანს, ცალსახად შეგვიძლია წავიკითხოთ „მეფე“, „თამარი“, „ლაშა“, „გრაფებიც შესაბამისი მნიშვნელობებით არი განაწილებული, 4 გრაფა ერთი ჯგუფი, 5 გრაფა მეორე ჯგუფი. გავიხსენოთ მნიშვნელობები 129 გამოდის ლაშა, ანუ მომდევნო, 128, „თამარ“. ხოლო რიცხვითი მაჩვენებლები აღნიშნავენ მათთან დაკავშირებული მოვლენების თარიღებს, პერიოდებს, რაოდენობას და ა.შ. გადავამოწმოთ თვითოეული მაჩვენებელი. დავიწყოთ ბოლოდან. ბოლო ორი გრაფის ასო ნიშნები ჯან და კან, ორივე ციკლის დასასრულს გვიჩვენებს, 15-ს აქვს ორი მნიშვნელობა თვის პირველი ნახევრის დასასრული და მეორე ნახევარში გარდამავალი. ანუ ცალსახად ბოლო ორი გრაფის მნიშვნელობა დასასრულია. 1152 და 1215. ორივე ციფრი მნიშვნელოვანია. ზემოთ დავადგინეთ დემნა უფლისწულის დაბადების თარიღი 1152, აქ ეს თარიღი მოცემულია იმის გამო რომ მეფობა

კანონით დემნას ეკუთვნოდა,1215 არის თამარის გარდაცვალების წელი.მაისის თვე, რიცხვი პირველი,ასაკი 49 წელი,დემნას წამებიდან 38 წელი,აჯანყებიდან 36, შეპყრობიდან 37წელი,დაბადებიდან 63 წელი,რუსთველი 64 წლის.

1177 წელს მამამ,გიორგი მესამემ 11 წლის თამარი თანამოსაყდრედ გამოაცხადა,დემნას დაბადებიდან 25 წელია გასული,14წლით უფროსია თამარზე.7 წლის შემდეგ $1177+7=1184$ თამარი აკურთხეს მეფედ,თამარი ამ დროს 18 წლის იყო.1186 პირველი ქორწინება 20 წლის.1179 წელი აწამეს 27 წლის დემნა,რომელიც მალე გარდაიცვალა.ლაშა მეფედ ეკურთხა 1213 წელს,თამარის მეფედ კურთხევიდან 29 წელია გასული,ასაკი 47 წლის,ლაშას დაბადებიდან 21 წელი. 1192 წლის ოქტომბერი(12). თამარის დაბადებიდან 27 წელი და სამი თვე.1205 წელი 12 წლის და 5 თვის(1205 წლის თებერვალი) ლაშა თამარმა მოსაყდრედ დაისვა.ამ დროს თამარი 39 წლის იყო.1223 წელი ლაშა გიორგის გარდაცვალების თარიღი, იმეფა 10 წელი, დაბადებიდან 31 წელი

1239წელი,სავარაუდოდ ის თარიღია,როცა რუსთველმა სა-თაურად,ვეფხისტყაოსანი“ და მთავარი პერსონაჟის სახე-ლად “ნესტან დარეჯან“ შეარჩია(გამოთვალა).ამ დროს პოემის ავტორი 88 წლის,ხოლო დემნა უფლისწულს 87 წელი უნდა შესრულებოდა,თამარის დაბადებიდან73წელი გასუ-ლიყო.

აქვე ხაზგასასმელია ერთი მნიშვნელოვანი გარემოება,რომ რუსთველს პოემაში ზუსტად აქვს დათვლილი 1239 წლის მდგომარობით ამა თუ იმ მოვლენის თუ პერსონაჟის ასაკი.აქედან გამომდინარე პოემას ამაზე ადრე ვერ დაასრულებდა და მით უმეტეს გარდაცვლილი ვერ დაწერდა.პოემის ძირითადი ნაწილი დაასრულა 1239 წელს, როგორც პოემის ყველა მოვლენა,ესეც არა მგონია შემთხვევითი იყოს.განვიხილოთ 1239 ციფრი უფრო სიღრმი-სეულად

1.,,ან“ მთვარის ქალღმერთი,,ბან“ მზის ღვთაება,გან ციკლი
 თვის მესამედი,3 წელი.9,12, 39 12= 3+9=12 თვეები წლები
 ციფრთა ჯამი 1+2+3+9=15
 12+12=24

ასონიშნები 1-ა,2-ბ,3-გ,9-თ, პატარა კომბინაციით 1+2=3
 გვაქვს,1+3=4 დ ,2+3=5-ე,3+9=12-ლ,12+3=15 გვაქვს ,12+9=21-ტ
 რადგან თარიღი 4 ციფრისგან შედგება, სავარაუდოდ
 გააერთიანა.13,19 მ და რ, შედეგად მიიღო ფორმულა, მათ
 სამთა გმირთა მნათობთა.. (ტბელ+დემნა+თამარ) ი ბრუნვა
 დროში, განუყრელად .ჩემი ვარაუდით უფრო უპრიანი
 იქნებოდა 1240 წელი. ვინაიდან ღრმად მოხუცს უკვე
 არანაირი გარანტია და დრო აღარ ექნებოდა, საიმისოდ რომ
 პოემა არ დაესრულებინა. უბრალოდ იმის თქმა მინდა თუ
 მანამდე იცოცხლა აუცილებლად 1240 წელს დაასრულებდა
 თქო.

ასევე მერამდენე საყურადღებო მომენტი რუსთველი
 თამარზე 15 წლით უფროსია, დემნა 14 წლით, 1 წელია
 სხვაობა ასაკში, მისსა და ტარიელის შორის. ვფიქრობ
 რუსთველი ამას ხელიდან არ გაუშვებდა და ერთ-ერთი
 შთაგონებაც აქედან ექნება.

3.ავთანდილი

		6	თ		6			3		
		3			8	ფ		2	ო	
	ს	5		პ	9			5		
ტ		1	3		7	უ		8		
		5			1			6		
ქ		7	მ	შ	3		ა	1		
	წ	6			8	რ	ი	5	კ	
		6	ო		8		ე	5		

4.როსტევეან

როსტევეან ცხრილი №1

ფ	7	ი	წ	6	ს	რ	4
	3			8			2
	8	მ	პ	9			8
	5			7			3
ღ	1	ე	ა	1	2		
	3	გ	ვ	3	თ	6	
1	ლ	1	ი	2			
5		5		1			

იმე() ი პი(ველი

როსტევეან ცხრილი №2

ფ	7	ი	წ	6	ს	რ	4
	3			8			2
	8	მ	პ	9			8
	5			7			3
ღ	1	ე	ა	1	2		
	3	გ	ვ	3	თ	6	
1	ლ	1	ი	2			
5		5		1			

იმერეთის პი(რ)ველი მეფე წარინი

როსტევეან ცხრილი №3

ფ	7	ი	წ	6	ს	რ	4
	3			8			2
	8	მ	პ	9			8
	5			7			3
ღ	1	ე	ა	1	2		
	3	გ	ვ	3	თ	6	
1	ლ	1	ი	2			
5		5		1			

იმერეთის პი(რ)ველი მეფე დავით წარინი

ფ	7	ი	წ	6	ს	რ	4
	3			8			2
	8	მ	პ	9			8
	5			7			3
ღ	1	ე	ა	1	2		
	3	გ	ვ	3	თ	6	
1	ლ	1	ი	2			
5		5		1			

იმერეთის პირველი მეფე დავით წარინი

5.ფარსადან

სიტყვა აჩენს ასოციაციას საფარადან, შეიძლება ესეც იყოს ან რაღაც მინიშნებად ჩაითვალოს

7	მ	შ	წ	6	ფ	ნ	დ	4	წ
6				8			ე	5	
7	ო	პ		9		თ		7	
8		ზ		7			ვ	6	
6	ტ	ი	1	ს	ა			7	ც
7		კ	ბ	3		რ		1	ძ
1				8				9	
5				5	ჟ	ლ		1	ქ
				5			5		

„მშფოთვარე დემნა უფლისწული საფარიდან. მეფის ბრძანებით სასტიკად აწამეს. თვალეზი დასწუეს, მოკუდა ოპიზასა, საღამო ჟამს დასაფლავეს“. რა თქმა ეს ერთ ერთი ინტერპრეტაციაა, მაგრამ არ ეწინააღმდეგება აქამდე განხილულ მოვლენებს

6,ასმათი

ჩ		6	ნ		6		ო	3	კ
		8			8			7	
მ	1	ა	ო	9	ც	ქ	1		
	6	ს		7			4	ღ	
	6			1				7	
		6	ვ		3		თ	9	ლ

ჩემი ნათესავი, თეკლე, დემნას ცოლი

		7	ს	რ	7	ნ	ო	4		
ც	მ	7					7			6
		6		ა	1			3	6	
		4	დ	4			2			
	კ	7		ზ		თ	ლ	7		
			ო						5	
		5		ქ						

თეკლე დემნას ცოლი. დემნა დაკოდეს, თვალნი.. მოკვდა კლდესა. სამი თვე გონს ვერ მოვიდა. თავზარი დამეცა

7.ნურადინ ფრიდონ

		7		მ	6	ი	4		
	ფ	9			8	ნ	8		
		7	უ	ფ	9	ჯ	7	ძ	
	6				7		4		
	ბ	7			1	ვ	8		ს
		1	ა	ღ	3		4		
	ე	5			8		4	ვ	
	ქ	9	შ		8		8		
		7			კ	6	ლ	4	
		6			6	3			
		4	ბ		8	3			
		7			3		1		
		5			1		6		

მუტაფრადინი,ძე შირვანის სულთანის.უიშედოდ შეყვარებული თამართან.ქმარი რუსუდანისა.დაი თამარისა, დავარ ქაჯი, 6775 წ-6843წ.68 წელი 6831წ(1227წ) დაწერის თარიღი სავარაუდოდ. 6813წ მუტაფრადინის გარდაცვალება 6813წ, დაბადებული 676წ 47 წლის.(1209წელი ახალი) რუსუდანი 38 წლისა.

თუ ნახეთ ფრიდონი და ნურადინ ფრიდონი ცალკ-ცალკე გავაკეთე,რადგანაც რუსუდანი თამარის დაი ქაჯი, მუტაფრადინის ცოლი და თეკლე რუსთველის ნათესავი ერთ პერსონაჟის დაშიფრულ ინფორმაციაში მოათავსა. მართალი გითხრათ ვერ ვხედავ ლოგიკას,მაგრამ იმედი ვიქონიოთ,რომ შემდგომში ვიპოვით პასუხს ამაზე.

რუსთველი

ვეფხისტყაოსანში ავტორს თავისი ფსევდონიმი 4-ჯერ აქვს ნახსენები, სხვადასხვა კონტექსტში, რომელიც პირდაპირი გაგებით მიგვანიშნებს პოემის შემქმნელსა და მისი განცდებზე თუ შეხედულებაზე.

მაგრამ ასე მარტივად არ არის საქმე, პოემის ავტორი რისი რუსთველია, თუ ასე მშრალად და მარტივად გაიარა და თქვა რუსთველია და მორჩა.

ოთხივე შემთხვევაში, 4 სხვადასხვა ფორმა, სხვადასხვა ბრუნვაში აქვს გამოყენებული: “მე, რუსთველი“, “მისსა რუსთველსა“, “დავჯე, რუსთველმან“, “მე რუსთველისად“. 4-ივე შემთხვევაში ამ ერთი შეხედვით კანონზომიერი მნიშვნელობის უკან, დაფარულია უზარმაზარი ინფორმაცია, თანაც არა ერთი თემატიკის.

სკეპტიკოსების გასაგონად ვიტყვი რომ, „გაზვიადებული“ სიტყვა ისეთი უზადრუკი გამოჩნდება იმასთან, რაც რუსთველ-ის უკან იმალება, რომ ნომინალური მნიშვნელობაც აღარ დარჩება ამ სიტყვისაგან. მაშ ასე დავიწყოთ

მე, რუსთველი

		მ	ა	ნ	40	1	50		91	91	
		ე	ნ		5	40			45	45	
ჩინ	1060	რ	ა	ე	100	1	5		106	1060	
		უ	ნ		400	50			450		
		ს	ა	ნ	200	1	50		251		
		თ			9				9		
		კ			6				6		
		ე	ნ		5	50			55		
		ლ	ა	ს	30	1	200		231		
		ი	ნ		10	50			60		60

| 1256 |

ა	10	ჰ	ა	ბ	ვ		ლ	ე	ძ	7	თ									
	10		ბ		გ					9										
	7		ჯ	ჩ	ც	ძ	წ			ჭ		7								
9	ყ	რ						ს	შ		ჯ	ვ	9							
8													ფ	ბ	გ	წ	ძ	წ	ჭ	3
9																				5
6	ჩ	ც	ძ	წ	ჭ	წ	ჭ	9	ჟ											
1								12												
6								6												

მე რუსთველი, ცხრილი №1

მე რუსთველი, ცხრილი №2

10	ლ	6	3	7
10		8		9
7		9		7
9	ქ	7		7
8		ა	10	რ
9		თ	3	3
6		8	3	5
1		8	ქ	9
6		6	ლ	3
1		1	ო	2

10	ლ	6	3	7
10		8		9
7		9		7
9	ქ	7		7
8		ა	10	რ
9		თ	3	3
6		8	3	5
1	უ	8	ქ	9
6		6	ლ	3
1		1	ო	2

აწარმოველი პირი/ი

აწარმოველი პირი/ი
შთან რუსთველი

მე რუსთველი. ცხრილი №3

<u>10</u>	<u>ბ</u>	<u>ო</u>	-	<u>6</u>	<u>ვ</u>	<u>ძ</u>	-	<u>7</u>
<u>10</u>			-	<u>8</u>			-	<u>9</u>
<u>7</u>	<u>შ</u>	<u>ქ</u>	-	<u>9</u>	-	-	-	<u>7</u>
<u>9</u>	-		-	<u>7</u>	-	-	-	<u>7</u>
<u>8</u>	-		<u>ა</u>	<u>10</u>	<u>რ</u>	-	-	<u>9</u>
<u>9</u>		<u>ც</u>	<u>ფ</u>	<u>3</u>	-	-	<u>ს</u>	<u>3</u>
<u>6</u>			<u>ტ</u>	<u>8</u>	<u>ვ</u>	-		<u>5</u>
<u>1</u>			-	<u>8</u>	-	<u>ჟ</u>		<u>9</u>
<u>6</u>			-	<u>6</u>	-	<u>ყ</u>		<u>3</u>
<u>1</u>	-	-	-	<u>1</u>	-	-	<u>ო</u>	<u>2</u>

აბუსერისძე ტბელი

მე რუსთველი. ცხრილი №4							მე რუსთველი. ცხრილი №5									
10	ბ	ო		6	კ	ძ		7	10	ო		6	კ	ძ	მ	7
10				8				9	10			8				9
7	შ	ქ		9		წ		7	7	ქ		9		წ		7
9				7				7	9			7				7
8			ა	10	რ			9	8		ა	10	რ			
9		უ	თ	3			ს	3	9	უ	თ	3			ს	3
6			ტ	8	ვ			5	6		ტ	8	ვ			5
1				8		ე		9	1			8		ე		9
6				6		ლ		3	6			6		ლ		3
1				1		ო		2	1			1		ო		2
აბუსერიძე ტბელი, მე ივანესი							ლაშა მე თამარისა შ(ო)თას									

მე რუსთველი. ცხრილი №6										
	10	ბ	ო		6		კ	ძ	მ	7
ყ	10				8					9
	7	შ	ქ		9			წ		7
	9				7	დ				7
წ	8			ა	10		რ			9
	9	ბ	უ	თ	3				ს	3
	6	კ		ტ	8	ვ				5
	1				8			ე		9
	6				6			ლ		3
	1				1				ო	2
ავტორი: ქრონიკონი სრული										
საუწყებლოთა და განგებოთა										
1233 დასრულება										

მე რუსთველი. ცხრილი №7

ყ	<u>10</u>	ბ	ლ	-	<u>6</u>	-	კ	ძ	<u>მ</u>	<u>7</u>	ფ		
	<u>10</u>			-	<u>8</u>	-			-	<u>9</u>			
	<u>7</u>	შ	ქ	-	<u>9</u>	-	ნ	-	<u>7</u>				
	<u>9</u>			-	<u>7</u>	-		<u>7</u>	ხ				
წ	<u>8</u>	-	ც	<u>ა</u>	<u>10</u>	ვ	<u>რ</u>		-	<u>9</u>			
	<u>9</u>	ბ		<u>თ</u>	<u>3</u>		-	-	ს		<u>3</u>		
	<u>6</u>	კ		<u>ძ</u>	<u>8</u>		გ	-	ს		<u>5</u>		
	<u>1</u>			-	<u>8</u>			-	ყ	ს		<u>9</u>	
	<u>6</u>			-	<u>6</u>		-	წ	ს		<u>3</u>		
	<u>1</u>	-		-	-		<u>1</u>	-	-	ო	<u>2</u>		

მე რუსთველი. ცხრილი №7

ბ	ლ	-	<u>6</u>	-	კ	ძ	<u>მ</u>	<u>7</u>		
		-	<u>8</u>	-			-	<u>9</u>		
შ	ქ	-	<u>9</u>	-	-	ნ	-	<u>7</u>		
-		-	<u>7</u>	-			-	<u>7</u>		
-	ც	<u>ა</u>	<u>10</u>	ვ	<u>რ</u>		-	<u>9</u>		
ბ		<u>თ</u>	<u>3</u>		-	-	ს		<u>3</u>	
კ		<u>ძ</u>	<u>8</u>		გ	-	ს		<u>5</u>	
		-	<u>8</u>			-	ყ	ს		<u>9</u>
		-	<u>6</u>		-	წ	ს		<u>3</u>	
-		-	-		<u>1</u>	-	-	ო	<u>2</u>	

დავით ულუ შვილი ლაშას, სუსანას, შვილის შვილი თამარის,
 ნარინი შვილი რუსუდანის, ძე რუსუდანის
 თუ დავაკვირდებით, მთლიანად არ ივსება შ()თა და ()ბელ

დავჯე, რუსთველმან

7			6			4	
6	ო		8	ნ		5	
3		უ	9		კ	3	
5	ე		7			3	
1			10	ა		2	ბ
7			3		ო	10	
9	ქ		8	რ		8	
8			8			7	
9	თ		6	ვ		6	
6		ტ	6		წ	3	
1			8			9	
6			6			3	
4	ს		4	ძ		8	
1			1			2	
5			5			10	

ქართველი პოეტი ტბელი, ძე ივანე აბუსერისძისა

ვინმე მესხი.

		6			6			3			
ჭ	ძ	1	წ		8	ფ	პ	9		წ	
		5			9				5		
		1			7				8		
			1		ო	2	ბ				
	ქ	1	ა	რ		3	ს		4	ყ	ძ
						8			9		
		8	ო			8		ტ			7
		8		შ	7	უ	3	6			
		6					6		3		თ

ქართველი პოეტი შოთა რუსთველი, ტბელი ძე ივანე აბუსერისძისა, თამარ მეფის საყვარელი

გეოგრაფიული ტერმინები

არაბეთი

დავაჯგუფოთ და ჩავსვათ შესაბამისი მნიშვნელობებ

1										2									
X	შ	10	ი	6	ვ	მ	7	9	ნ	X	შ	10	ი	6	ვ	მ	7	9	ნ
		1	ა	უ	8	კ													
	7	ო	ს	9		ფ	7	X	შ		7	ო	ს	9		ფ	7	9	ნ
	9					7					7								
	8			თ	1	ე	9		რ		9			ლ	8	თ	1	ე	9
9	ლ	3	დ	3	9	ლ	3		დ	3									

იმერეთი მეფე

პირველი მეფე დავით ულუ

3										4									
X	შ	10	ი	6	ვ	მ	7	9	ნ	X	შ	10	ი	6	ვ	მ	7	9	ნ
		1	ა	უ	8	კ													
	7	ო	ს	9		ფ	7	X	შ		7	ო	ს	9		ფ	7	9	ნ
	9					7					7								
	8			თ	1	ე	9		რ		9			ლ	8	თ	1	ე	9
9	ლ	3	დ	3	9	ლ	3		დ	3									

ჯდა ქუთაისს

ლანა შეილი შოთას და თამარის

5								4							
თ	შ	10	ი	6	ე	მ	7	თ	შ	10	ი	6	ე	მ	7
ჯ	ქ	1	ა	უ	8	კ	9	ქ	ქ	1	ა	უ	8	კ	9
		7	ო		9	ფ	7			7	ო		9	ფ	7
	9		ს	7		7	9		ს	7		7			
	8	თ		1	ე	9	8	თ		1	ე	9			
		9	ლ	3	დ	3			9	ლ	3	დ	3		
შვილის შვილი თამარის შოთას								ნარინი შვილი რუსუდანის							

ერთი საყურადღებო მომენტი, დავით ნარინი და რუსუდანი, მეორე მხარეს არიან ისე, რომ რჩება შთაბეჭდილება შოთასგან განყენებულად გამიზნულად არიან ჩასმული.

2.ინდოეთი

ს	ქ	6	ბ	6	ე	რ	3	ბ	
		7		8			ფ		6
ყ	ქ	7	ბ	9	შ	რ	7	ნ	
		3		7			ტ		1
		10		ა			10		კ
	3	6	თ	3	ო	ლ	9		

ქართლ-კახეთი. ქართველთა მეფე თამარი. ყავს საყვარელი შოთა

2. ინდოეთი

ს	6	მ	6	ე	3	გ	6	ე	3
	7		8		ფ		6		
ქ	7	ბ	9	შ	რ	7	ბ	9	რ
	3		7		ტ	1			
ყ	10	ა	10	კ	2	ბ	10	ა	10
	კ	6	თ	3	ო		ლ	9	

ქართლ-კახეთი. მეფე თამარი. ყვეს სავარული შოთა

3. ხატაეთი

ღ	3	ი	ნ	6	ქ	9	რ	3	გ
	7		8	ფ		6			
ვ	9	შ	9	ს	4	მ	6	თ	9
	6		7		ს		4		
ა	1	ე	ბ	10	დ	ლ	3	გ	9
	6		3	დ	ლ	9	თ		

შირვანი. აღმაშენებელმა დალაშქრა. აილი

ლამას მამა მე ვარ. დედა თამარი

ფრთხილად მივუდექი აღმაშენებელის დაწერას, მაგრამ ისევ რუსთველმა დამიდასტურა 1072 წელი.

ანუ რუსთველია ნათლია აღმაშენებლის.ასევე გამოიყენა უმაღლესი შეფასება 999. ასეთი შეფასება რუსთველს არავის მიმართ არ გამოუყენებია.ფაქტიურად ღვთაებრივ მოვლენად შეაფასა აღმაშენებელი.

		9								
ლ	წ	3	ი	ნ	6	ფ	ქ	9	ჩ	9
		7			8			6		
		9	შ	9	9					
	3	6	მ	7	ს	4				
	ა	1	ე	ბ	10	ღ	ლ	3	ბ	
		6			3			9	თ	
		9								

კიდევ შვას დედამან ძე ამისთანა სიტყვა აღმაშენებელი პირდაპირი გაგებით გვესმის,მნიშვნელობაც და ადრესატიც შესაბამისია,მაგრამ საინტერესოა რუსთველმა აღტაცებულმა წარმოთქვა,თუ მისთვის ჩვეული სიზუსტით და მოფიქრებით შეადგინა ეს სიტყვა.

თუ მხოლოდ და მხოლოდ აზრობრივი მნიშვნელობით დაარქვა ეს სახელი,არანაირი სხვა სიმბოლოს შემცველი არ უნდა იყოს.

ექვი მაქვს ჩვეული სიზუსტით შექმნიდა ამ სიტყვას,. ვნახოთ, ჩვენი მეთოდით შევამოწმოთ, თუ სხვა შედეგი არ მოგვცა,დავასკვნით რომ აღტაცებულმა რუსთველმა, გად-მოგვცა ემოცია შესაბამის და საკადრის აღმაშენებლისა.

აღმაშენებელი

ქ	კ	6	ი	ნ	6	უ	ძ	3	გ	ქ
		4			8			3		
		1			9			1		
		6			7			4		
	3	6	რ	1	ჩ	7				
	ა	1	შ	3	ფ	4	წ			
ტ	ე	5	ს	ლ	8	ო	ყ	4	ჯ	
	ბ	1			8	რ		4		
		1			6			8		
	ძ	1			6	6		ყ		7
		6			8	5				
		6			ხ	კ				3

დავით პირველი, უძლეველი მეფე ყოველთა ქართველთა აიღო შირვანი, შემუსრა სელჩუკნი, დიდგორს ქმნა ძლევაი საკვირველი. სატახტო ქალაქი ქუთაისიდან გადაიტანა თბილისს 6726წ . 6676 -6729 წწ. 53 წლის (6836 წელი 1232 წელი) იოანე პეტრიწი 6641-6719 წელი 78 წლის

რომ იტყვიან ეჭვის ნატამალიც არ დამრჩა, რომ აღმაშენებლის ნათლია, რუსთველია, და ტერმინი კარგად მოფიქრებულია, ყველა თარიღი და მოვლენა გადმოცემული აქვს ზუსტად და ლაკონურად.

4.მულაზანზარი

მულაზანზარი ცხრილი №1										
რ	მ	1	ა	ბ	6	ნ	ფ	7	ქ	ღ
		9	თ		8					
		6	ო		9			6		
		4			7			2		
		6			1			7		
		4			3			7		
ც	კ	6	3	ღ	8	ყ	5	შ	ჩ	ც
		7			8		6			
		4	დ		6		1			
		6	ლ		6		3			
		7	შ		8		6			
		6			6		3			

ლაშამ იმეფა ათსა წელსა 1213-1223წწ.
 ველისციხელსა ქალსა სუსანას შეხვდა 1217.წელსა
 1219 წელს იშვა დავით ულუ.
 1227 წელს შეეხვდი ბოცოს ძმის მემნას ქვრივს ბაგულსა.
 იმავე წელს მოვიდა ფოცხოდან ხიხათა.ბაგულსა ხუთი შვი-
 ლი ჰყავდა.შოთასთან ორი შვილი(სავარაუდოდ დაიხოცნეს
 უჰასაკოდ).ლაშა შვილი.

5. ატსიანი

		6	მ	შ	6				
		7			8				
		8	ნ	ო	9	ძ	ჩ		
რ	მ	6			7			ც	ხ
		1	ჭ	ყ	5	ა	ბ		
		6	ვ	ვ	5	ო	თ	ბ	

			6	ლ	მ	შ	6				9			
			7				8	ფ			6			ქ
			8	ჯ	ნ	ო	9		ძ	ჩ	9	წ		
რ	კ	ღ	6				7	ვ					4	
			1		ჭ	ყ	5		ა		3		ბ	
			6		ვ	ვ	5	ყ	ო	თ	1			ბ
											1			

	6	ლ		6				9		
	7			8				6		
	8	ბ		9			რ	9		
	6			7	ო			4		
	1		ე	5				3		
	6			5	ო			10	ს	
							ა	10		

	მ	6	ლ		6			9		
		7			8			6		
		8	ბ		9		რ	9		
		6			7	ო		4	დ	
		1		ე	5			3		
		6	ზ		5	ო		10	ს	
							ა	10		

ანი ვითა მთვარე. დონ ვითა მზე

„მ“ არ წმინდა ცხოველის იდიოგრამა-აკროფონი „მ“ .მისი რიგითი ნომერია 34, ხოლო რიცხვითი მნიშვნელობა 7000, რაც იგივე შვიდია. 34 სამი ათეულისა და 4 ერთეულის ჯამია, ასე რომ

წმინდა რიცხვი „მ“ შვიდია.

$$ა+r+ს+ი+ა+ნ+ი=1+19+20+10+1+14+10=75+5=12, 7 \times 5=35$$

ანბანის 35 გრაფემა, 5 შვიდეული, 12 თვე, „არსი“=4, ანი=3
ოთხწლიანი ციკლი სამი წელი +ერთი ნაკიანი.

არსი=1+19+20+10=50 ანი=1+14+10=25

ა+რ+ს+ი+ა+ნ+ი=1+100+200+10+1+50+10=372

არ+სინ+ან+ი

არსიანი არის ქართული ასომთავრული ანბანი და კალენდარი

ხიხანი=33+10+33+1+14+10=76+25=13+7=20=2+0=2

ხიხანი

ტ	თ	3			6	წ		9	ხარ
		6			8			5	
	6	3		9			6		
	1		ა	7			8		
	5			1			6		
		ლ							

21

31

34

3

4

34

როგორც იტყვიან კომენტარი ზედმეტია.

ცოტათი კიდევ თუ გავაგრძელებთ ცხრილი უფრო დაზუსტდება

Թ	Թ	3			6	Վ	Լ	9	ԽՆՐ
		6			8			5	
	6	3		9	6				
	1		Ծ	7	8				
	Ե	5		1	6				
Յ									

21

31

34

3

4

34

Թ	Թ	3			6	Վ		9	ԽՆՐ
		6			8		5		
	6	3		9	6				
	1		Ծ	7	Լ		8		
	Ե	5		1	6				
Յ									

21

31

34

3

4

34

ᠣ	ᠣ	3	ᠣ		6	ᠮ	ᠯ	9	ᠪᠠᠨ	
		6			8					5
	3	6	3		9					6
		1		᠔	7					8
	ᠨ	5	ᠨ		1					6
ᠮ										

21

31

34

3

4

34

როგორც ვხედავთ დაემატა თვე
სხვანაირად ვნახოთ

	თ	3	თ		6			9	
		6			8			5	
ტ	ვ	6	ვ		9	წ		6	ხარ
		1		ა	7		ს	8	
	ე	5	ე		1			6	
	ლ								

2
1

31

34

3

4

34

ლასით წელი ათი თვეა

გვაქვს თვალ, თვე, წელი, და ციკლი. ვნახოთ რიცხვითი სიმბოლოების მნიშვნელობები.ორჯერ მოგვცა თვე და თვე. რაშია არი საჭირო.თვე მზის და თვე მთვარის.დავაკვირდეთ კარგად:

$3+6=9, 6+8=14, 6+9=15, 1+7=8 \quad 5+1=6$

ანუ 9,14,15,8,6,

სვეტები

$3+6+6+1+5=21$

$6+8+9+7+1=31$

$$9+5+6+8+6=34$$

$$\text{თვე 1 } (3+6+6)+2(15)=30$$

თვე 31

წელი 365 და 366 დღე

$$4 \text{ წლიან ვიკლში დღეების რაოდენობა } (5+9)+(61)=1461$$

15 დღიანი ციკლი წელიწადში 97

5 დღე ნაშთი (ეპაგ.)

124 წლიან ციკლში

31 ნაკიანი წელი, 93 უნაკო

128 წლიან ციკლში

31 ნაკიანი წელი 97 უნაკო

მე მგონი საკმარისია ამის შესახებ უმჯობესია სპეციალისტებმა თქვან უფრო სრულყოფილად. ჩვენ გავაგრძელოთ და ყურადღება მივაქციოთ სხვა მნიშვნელობებს.

რიცხვი 6676. რომელიც უკვე განვიხილეთ. ქრისტეშობამდე ქართული კალენდარით იანგარიშება 5604 წელი. $6676-5604=1072$

ეს თარიღიც ცნობილია. გავყვეთ სხვა გზას. ვნახოთ სხვა ციფრი $1+(1+5)+(69)=1669$ ეს სტროფების რაოდენობაა ძალიან საინტერესო რიცხვია, ცოტა დაუჯერებელი, მაგრამ ფაქტი ჯიუტია, ვერ ავუვლით გვერდს. რა არის 1669.

თუ ვნახავთ ვეფხისტყაოსანში სტროფების საერთო რაოდენობა დანომრილი არის 1669. პირველ სვეტზე ვერტიკალურად $166+(3+6)=1669$ იგივე ციფრი. ბოლოში 5. რაღაცის მიმანიშნებელია უცილოდ.

მე მგონი ვხვდები. გენიალური და მარტივი. რუსთველი არ არი მიწიერი, სხვა განზომილებაშია. ვნახოთ და დავრწმუნდეთ:

1669-სტროფების რაოდენობა ვეფხისტყაოსანში

65- თავების რაოდენობა 65

$(1+3) = 4$ - სტიქონების რაოდენობა სტროფებში

16 - მარცვლების რაოდენობა სტრიქონში

13-ჯგუფი (65/3)=13

5 - თავების რაოდენობა ჯგუფში

განვიხილოთ სათითაოდ და ერთად

1669 X4=6676 წელი

რადგანაც კალენდართან გვაქვს საქმე,უნდა განვიხილოთ ფართო მასშტაბით. ცხრილში გვაქვს $5+3+(1+1)=532$.ამას კალენდარში დიდი ინდიქტიონი ქვია,რომელიც მოიცავს 532 წელს.ეს არის დიდი ციკლი, რომელიც შედგება პატარა ციკლებისაგან,როგორც არის თვე მაგ.დღე, კვირა,დეკადა და.ა.შ.დიდი ინდიქტიონი მოიცავს ოთხ 128 წლიან ციკლს,თავის მხრივ ამ უკანასკნელში შედის,თუ შეიძლება ასე ვთქვათ,ქვე ციკლი 124 წლიანი.ცხრილის ბოლოში არის $5+(1+1)=52$ და 53 რას ნიშნავს ეს ციფრები.

6676 წელს თუ გავყოფთ $6676 : 532 = 12,548$.ეს ნიშნავს იმას რომ 6676 წელში არის სრული 12 ინდიქტიონი

$12 \times 532 = 6384$

დაწყებულია 13 ინდიქტიონი,საიდანაც გასულია

$6676 - 6384 = 292$ წელი

ანუ გვაქვს 12 სრული ინდიქტიონი

მე-13 ინდიქტიონის 292 წელი.ცხრილშიც მკაფიოდ არის მოცემული.

ახლა ვნახოთ რა არი 52 და 53

როგორც ვთქვით დიდი ინდიქტიონი 532 წლიანი ციკლი მოიცავს 4-ს 128 წლიან ციკლს $4 \times 128 = 512$ და ნაშთად რჩება 20 წელი

ანუ 6676 წელი დასაბამიდან მოიცავს 52 სრულ 128 წლიან ციკლს და 53-ე ინდიქტიონის დაწყებიდან გასულია 292 წელი დარჩენილია 240 წელი სრული 13 ინდიქტიონის დასრულებამდე.

ანუ ცხრილში გვაქვს 12 სრული და 13-ე არასრული ინდიქტიონი.იგივეა ვეფხისტყაოსანში $65:13=5$.უფრო

გასაგები რომ იყოს ყოველ 124 წლიან ციკლში ყველა მეოთხე წელი ნაკიანია, ხოლო ამ ციკლის შემდეგ გვაქვს მე-5 ციკლი უნაკო წელი. 128 წლიანში $124+4=31 \times 4+4=128$

ე.ი. თავების ჯგუფი ვეფხისტყაოსანში 13-არის 13 ინდიქტიონი არასრული. დასასრულში სტროფების რაოდენობა არის

$$5 \times 4 = 20$$

რომელიც ცალკე უნდა განვიხილოთ

$$4 \times 128 = 512$$

$$532 - 512 = 20$$

სრული 12 $\times 20 = 240$ მე-13 ინდიქტიონის დასრულებამდე დარჩენილი წლები

ანუ რა გავიგეთ ერთ შემთხვევაში გვაქვს 6676 დასაბამიდან 5604 ქრისტეშობამდე სხვაობა $6676 - 5604 = 1072$

ახალი აღრიცხვიდან

$780 + 292 = 1072$ წელი. ეს არის რაღაც მნიშვნელოვანი თარიღი. რაიმეს შექმნის დასრულების დ. ა.შ. დარწმუნებული ვარ რუსთველი, სხვა შემთხვევაში არ დაწერდა. ჩვენ იმედი ვიქონიოთ რომ, შემდგომში ამის პასუხსაც ვიპოვიოთ.

გავყვეთ ცხრილის შევსებას, მანამ სანამ მოგვეცემა ამის საშუალება.

ტ	თ	3		ფ	6	წ	ს	9	ხარ
		6			8			5	
	ზ	6	3		9		6		
		1		ა	7		8		
	ე	5			1		6		
ლ									

21

31

34

3

4

34

	თ	3		ფ	6	წ		9	ხარ
		6			8		5		
	ზ	6	3	ჯ	9	ჭ	6		
		1			7		8		
	ქ	5			1	ც	6		
		ჭ							

21

31

34

3

4

34

თვე, ფაზა. თუ ნახეთ ცხრილს ორმაგად ვაკეთებ. სან-ი არ იცვლება, ეს ხაზს უსვამს მის მნიშვნელობას.

ისევ გავაგრძელოთ

ტ	თ	3		ფ	6	ნ	წ	რ	ს	9	ხარ
		6			8					5	
	ზ	6	3		9					6	
		1		ა	7					8	
	ე	5			1					6	
ლ											

21

31

34

3

4

34

ტ	თ	3		ფ	6	ნ	წ	რ	ს	9	ხარ
		6			8					5	
	ზ	6	3		9					6	
		1		ა	7					8	
	ე	5			1					6	
ლ											

21

31

34

3

4

34

თვე.ფაზა , ვარ, კიდევ რა შეიძლება თქვას აღარ მესმის
!!!!!!!!!

მივყვეთ არ ჩერდება, ვნახოთ სად მივა.ასეთი
მერამდენედ მოგვიწყო ამ კაცმა?????

ტ	თ	3	ფ	6	ნ	წ	რ	ს	9	ხარ
		6		8					5	
	ზ	6	3	9	ო		6			
		1	ა	7	8					
ე	5	ლ	1	ი	6					
				ბ						

21

31

34

3

4

34

რუსთველი ვარო, ბ დონ

რაიმე შეფასება რომ გავაკეთო,უდიდესი მკრეხელობა იქნება ჩემგან. დაველოდოთ შემდგომ საუკუნეებს,შეიძლება გამოჩნდეს რაღაც ტერმინი, რომელიც შეაფასებს.

ერთმა საინტერესო წყობამ მიიქცია ჩემი ყურადღება. დააკვირდით ცხრილს. ლას-ი გასაგებია, მაგრამ ფა-ლას განლაგება არის საინტერესო. $23+12=35$

დღევანდელი თურქეთის ტერიტორიაზე, ფოცხოვში არის სოფელი ფალა, რომელიც აქამდე თურქული სახელი მეგონა, არ მესმოდა არსი.

ვფიქრობდი ბერძნული პალას-იდან ან პელაზგებიდან შემოვიდა თქო.თურქულშიც შესულია იგივე მნიშვნელობით როგორც ვხედავთ სულ სხვა მნიშვნელობისაა, და ყველა დანარჩენი მნიშვნელობის საფუძველი შეიძლება ესეც იყოს.დიდება შენდა უფალო

გულანშარო

		9			6	ნ		6		
ტ	ქ	9			8			8	ს	
		6	3		9			6		
		1			7			8		
მ	შ	5	ე	ყ	1	დ	ფ	6		
		6			3			9		
		6			8	რ		5		
		7			8			6		
		3	ო		6	უ		9		

შირვანი, ქვეყანა მუტაფრადინისა 6813წ

ლექსი ვეფხის და მოყმისა

„ლექსი ვეფხისა და მოყმისა“ ყველასათვის ცნობილი და საყვარელი ქართული ხალხური ბალადა.

გენიალური ქმნილებაა,თავისი სიდიადით და არსით.ამ ლექსის უამრავი ვერსიაა დღემდე მოძიებული და ჩაწერილი. ლექსის პათოსი ყველა ვერსიაში იდენტურია,მაგრამ სტრუქტურა,სტრიქონების რაოდენობა, სიუჟეტი, გამოყენებული სიტყვები ერთმანეთისაგან განსხვავებულია

ლექსის შესაძლო ავტორებად სხვადასხვა ადამიანები და პერსონები სახელდებოდნენ.ერთნი ამბობდნენ ავტორი სახალხო მთქმელი მთიულიაო,მეორენი ხევსური.ყველას თავის ვერსია ქონდა.ზოგიც ამბობდა,რომ ამის ავტორი რუსთაველია,მაგრამ რადგან ვერ ამტკიცებდნენ,ხმამაღლა თქმას ყველა ერიდებოდა

ლექსი იმდენად გენიალურია,რომ შეუძლებელია სახალხო მთქმელის ან რიგითი პოეტის კალამმა შეძლოს ამის აწევა

მისი მითვისების ცდუნება არცერთ თავმოყვარე პოეტს აზრადაც არ მოსვლია.იცოდნენ რა მისი სიდიადე და ფასი.

ლექსის სხვადასხვა ვერსია ლოკალურია და უნდა მიეწეროს ზეპირსიტყვიერად მის გავრცელებას.ვიღაცამ თავის ხეობაში,თავისივე სუფრაზე რაღაცა დაამატა ან ამოიღო, გადაწერა,დაიკარგა.გასაგებია ყოფილა მსგავსი შემთხვევები.

თუ ავტორი რუსთაველია,აუცილებლად მისივე „საცავში“ ექნება შენახული და დაშიფრული ინფორმაცია ისე,რომ ნებისმიერი ინტერპრეტაციის მინიმალურ შანსს გამორიცხავდეს.თან არ იქნება მხოლოდ ლექსი.თუ არ არის მისი,მაშინ საერთოდ არ ახსენებს .

დარჩება ლექსი ისე როგორც იყო აქამდე.გენიალური ქართული ხალხური ბალადა

სანამ ლექსის განხილვას დავიწყებდეთ,სათითაოდ თანმიმდევრობით დავნომროთ ყველა სტრიქონი და დავითვალოთ ამავე სტრიქონების შემადგენელი ასო ნიშნების რაოდენობა.

შეადგინოთ (ლექსი ვეფხისა დამოყმისა)ცხრილი№1

1	მ	ო	ყ	მ	ე	მ	-	-	-	-	-	-	22
2	შ	ო	ბ	ნ	გ	ა	-	-	-	-	-	-	19
3	მ	ო	კ	ო	ნ	ა	-	-	-	-	-	-	19
4	ბ	ო	წ	ო	კ	ნ	-	-	-	-	-	-	16
5	შ	ა	მ	ა	მ	ხ	-	-	-	-	-	-	23
6	ხ	ო	რ	ო	ნ	ი	-	-	-	-	-	-	17
7	ჯ	ო	რ	ვ	ს	ა	-	-	-	-	-	-	23
8	ჭ	ა	წ	ა	ს	ჯ	-	-	-	-	-	-	21
9	შ	ა	კ	კ	ა	რ	-	-	-	-	-	-	21
10	დ	რ	ო	ნ	ი	ყ	-	-	-	-	-	-	20
11	ვ	ე	ფ	ხ	ვ	ი	-	-	-	-	-	-	21
12	თ	ვ	წ	ა	ნ	ი	-	-	-	-	-	-	21
13	შ	ა	ი	ბ	ნ	ე	-	-	-	-	-	-	19
14	მ	ა	შ	ი	ნ	ღ	-	-	-	-	-	-	19
15	კ	წ	დ	ე	ე	ბ	-	-	-	-	-	-	20
16	შ	ტ	ო	ნ	ღ	ა	-	-	-	-	-	-	20
17	დ	რ	ო	ა	ღ	ა	-	-	-	-	-	-	19
18	ხ	ა	ნ	ი	რ	ო	-	-	-	-	-	-	21
19	ფ	ა	რ	ს	ა	უ	-	-	-	-	-	-	22
20	ვ	ე	ფ	ხ	ვ	ი	-	-	-	-	-	-	20
21	გ	ა	ზ	ი	თ	გ	-	-	-	-	-	-	20
22	ჯ	ა	ჭ	ვ	ი	ს	-	-	-	-	-	-	18
23	მ	ო	ყ	მ	ე	მ	-	-	-	-	-	-	19
24	ვ	ა	დ	ა	ნ	ი	-	-	-	-	-	-	19
25	მ	ა	შ	ი	ნ	გ	-	-	-	-	-	-	20
26	დ	რ	ო	ნ	ი	ყ	-	-	-	-	-	-	21
27	ვ	ე	ფ	ხ	ვ	ი	-	-	-	-	-	-	21
28	ჩ	ა	მ	ა	ა	წ	-	-	-	-	-	-	18
29	თ	ა	კ	ა	დ	კ	-	-	-	-	-	-	22
30	მ	ო	ყ	მ	ე	ს	-	-	-	-	-	-	18
31	ქ	ვ	ი	შ	ა	ს	-	-	-	-	-	-	22

32	ს	ო	ს	ბ	წ	ო	-	-	-	-	-	-	20
33	ვ	ო	ნ	ე	ტ	ყ	-	-	-	-	-	-	20
34	კ	ა	რ	ს	ჟ	ს	-	-	-	-	-	-	24
35	უ	ე	რ	თ	ვ	ღ	-	-	-	-	-	-	18
36	ჩ	ვ	ე	ნ	მ	ო	-	-	-	-	-	-	19
37	ო	ა	რ	ე	ბ	ო	-	-	-	-	-	-	13
38	ტ	ო	რ	ო	წ	ო	-	-	-	-	-	-	20
39	ჩ	ე	მ	ს	შ	ვ	-	-	-	-	-	-	26
40	გ	ა	ჯ	ა	ვ	რ	-	-	-	-	-	-	16
41	ჩ	ე	მ	ს	შ	ვ	-	-	-	-	-	-	24
42	ღ	ღ	ე	ღ	ა	ჟ	-	-	-	-	-	-	18
43	ა	რ	ც	ვ	ე	ფ	-	-	-	-	-	-	18
44	ა	რ	ც	ჩ	ე	მ	-	-	-	-	-	-	24
45	მ	ა	თ	ღ	ა	ჟ	-	-	-	-	-	-	19
46	ა	რ	ღ	ა	რ	ჩ	-	-	-	-	-	-	21
47	ტ	ო	რ	წ	ო	თ	-	-	-	-	-	-	21
48	ვ	ე	ფ	რ	ვ	ო	-	-	-	-	-	-	24
49	შ	ვ	ო	წ	ო	ა	-	-	-	-	-	-	23
50	ღ	ა	ქ	ა	ნ	ც	-	-	-	-	-	-	18
51	ე	გ	შ	ე	ნ	ო	-	-	-	-	-	-	18
52	ტ	ო	ა	წ	მ	ა	-	-	-	-	-	-	18
53	შ	ე	ნ	ც	ო	მ	-	-	-	-	-	-	22
54	ბ	მ	ა	წ	ო	ქ	ნ	ე	ვ				20
	ა	შ	ო	გ	ა	გ	ო	ც	ვ	ღ	ა		
55	ა	რ	ც	ო	მ	ა	-	-	-	-	-	-	19
56	ა	ღ	ა	რ	ც	შ	-	-	-	-	-	-	16
57	ვ	ე	ღ	ა	რ	ც	-	-	-	-	-	-	17
58	შ	ე	ნ	რ	ე	წ	-	-	-	-	-	-	18
59	ვ	ე	ღ	ა	რ	ც	-	-	-	-	-	-	20

60	ხ	მ	ა	წ	მ	ა	-	-	-	-	-	-	18
61	მ	ა	გ	ო	ს	მ	-	-	-	-	-	-	20
62	შ	ე	ნ	ა	რ	ხ	-	-	-	-	-	-	17
63	წ	ა	შ	ქ	ა	რ	-	-	-	-	-	-	18
64	ა	რ	ო	ყ	ა	ვ	-	-	-	-	-	-	15
65	მ	შ	ვ	ო	დ	ო	-	-	-	-	-	-	21
66	ე	გ	ე	ც	ს	ა	-	-	-	-	-	-	16
67	ე	რ	თ	შ	ვ	ო	-	-	-	-	-	-	22
68	ვ	ე	ფ	ხ	ვ	ე	-	-	-	-	-	-	18
69	ხ	ა	ნ	ვ	ე	ფ	-	-	-	-	-	-	22
70	ე	ლ	ა	ნ	დ	ე	-	-	-	-	-	-	18
71	ხ	ა	ნ	ვ	ე	ფ	-	-	-	-	-	-	23
72	ტ	ა	ნ	ზ	ე	ო	-	-	-	-	-	-	19
73	ხ	ა	ნ	კ	ო	დ	-	-	-	-	-	-	18
74	ვ	ე	ფ	ხ	ვ	ს	-	-	-	-	-	-	22
75	ა	ი	ა	მ	ს	ი	-	-	-	-	-	-	20
76	გ	ა	მ	ა	ე	ლ	-	-	-	-	-	-	19
77	ხ	ა	ნ	ო	ფ	ო	-	-	-	-	-	-	18
78	გ	ა	ზ	რ	დ	ა	-	-	-	-	-	-	21
79	ო	ქ	ნ	ე	ბ	ა	-	-	-	-	-	-	18
80	ჩ	ე	მ	ზ	ე	მ	-	-	-	-	-	-	19
81	წ	ა	ვ	ო	დ	ე	-	-	-	-	-	-	17
82	ს	ა	მ	ძ	ი	მ	-	-	-	-	-	-	19
83	ო	ს	ო	ც	მ	ო	-	-	-	-	-	-	19
84	მ	ე	ც	უ	ფ	ხ	-	-	-	-	-	-	19
85	ო	მ	ა	ს	ა	ც	-	-	-	-	-	-	18
86	უ	წ	ყ	ა	წ	ო	-	-	-	1669			21

ლექსის სტრუქტურა სათაურით არის განსაზღვრული. თუ მივყვებით სტრუქტურას ასე გამოიყურება 2 და 1.(ლექსი ვეფხისა)და(მოყმისა)

ასონიშნების რაოდენობა სათაურში ჯამურად 21ია.
 შემდგომში ვნახავთ რომ მეორე მხრივ მინიშნებაა
 2შიძლება ასე გავიგოთ სიცოცხლე,სიკვდილი და
 სიკვდილის შემდეგ
 ან (მე,ის) და (მე)
 (სიცოცხლე,სიკვდილი) და (მოგონება)
 (ორი ერთად) და (მარტო)
 ლექსში სტრიქონების საერთო რაოდენობა 86.სტრიქონები 8
 მარცვლიანია.თუ გავაერთიანებთ მივიღებთ 16 მარცვლიან
 სტროფს.ჯამში გვექნება 43 სტროფი
 86 სტრიქონი.ციფრთა ჯამი $8+6=14$
 ბოლო სტრიქონში ასო ნიშნების რაოდენობა არის 21
 სათაურის შემადგენელი ასო ნიშნები 21,სტრუქტურა
 2,1.დიდი ალბათობით უნდა იყოს მინიშნება, რომელსაც
 განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს, შიძლება განვიხი-
 ლოთ,როგორც შემადგენელი ლექსისა ისე ცალკე განყენე-
 ბულად.ამას შემდგომში გზა და გზა ვნახავთ.

(ლექსი ვეფხისა დამოყმისა)ცხრილი№2

1	წ	5	7		22	19	41	7
2					19	16	35	
3					23	17	40	
4					23	21	44	
5					21	20	41	
6					21	21	42	
7					19	19	38	
8					20	20	40	
9					19	21	40	
10					22	20	42	
11	ზ ე	7	5		20	18	38	5
12					19	19	38	
13					20	21	41	

14					21		18		39	
15					22		18		40	
16					22		20		42	
17					20		24		44	
18					18		19		37	
19					13		20		33	
20					26		16		42	
21					24		18		42	
22					18		24		42	
23					19		21		40	
24				3	21		24		45	
25	21		2	1	23		18		41	
26					18		18		36	
27	၇		၈	၁	22		20		42	1
28					19		16		35	
29				၆	17		18		35	
30	၈	၉			20		18		38	
31					20		17		37	
32				၅	၀		18		15	33
33					21		16		37	
34					22		18		40	
35					22		18		40	
36					23		19		42	
37	၁၀		7	9	18		22		40	
38					20		19		39	
39					18		21		39	
40					18		19		37	
41					17		19		36	
42				၆	19		19		38	
43	၁၁		1	3	18		21		18	3

1669

მოყმემთქვაპირშიშშველამაშიზნგავიარეკლდისანი
მოვინადირენდავლაახენზილიკნიჭიუხისანი
შამამხვდესკლდისაათავზედახორონიჯიხვებისანი
ჯიხვსათოფდავკარბებერხენსაჭალასჯახნიქნერქისანი
შავვარდივეხვსანააწოლსადრონიყვენსშუალმისანი
ვეფხვირომწამამიფფრინდათვლანიმარისხნახთისანი
შიაზნესვეფხვიმოყმემიმაშინდაიდრნესმიწანი
კლდეებიჩამაინგრიივენსშტონდაილეწნესტყისანი
დროლადარჩამოყმემესახანირომჰკონდესცდისანი
ფარსაუფარებსვერჰჰვარავსვეფხვიჩქარიაკლდისანი
გაზითგაართვნაკალთანიჯაჭვისაჯავშანისანი
მოყმემაცხელშიიყარნავადანი თავისხმლისანი
მაშინგაუქრავრანგულმადრონიყვენსქაქცევისანი
ვეფხვიკლდითგადმაეკიდაჩამაწითლნაქვიშანი
თავადკლდისთავზეშშამაწვამოყმესულამამდინარი
ქვიშასმაჰღებავსწწითლადასისხლიზედჩამამდინარი
ვინეტყვისმაგისდედასაკარსუსხედსქადაგმკითხავნი
უერთოდკიარიხარჯნესჩვენმონიდარისისარნი
იარებოდადედაიტირრილითთვალცრემლიანი
ჩემსშვილსგზადვეფხვიშაჰყრიაგაჯავრებულიტიალი
ჩემსშვილსხმლითიმმასტოტითადლედაულამდათმზიანი
არცვეფხვიიყოჯაბანიაარცჩემშვილსმახვდაჰკვიანი
მათდაუხოცავთერთუურთიარდარჩენსირცხვილიანნი
ტირლითწყლულებსუხხვევდავეფხვისკლანჭებითდაჭრილსა
შვილოარმაკვდიშენგმინავსდაქანცულიხარჯავითა
ეგშენიკაბისკალთეებიტიალმაროგორდაფლითა
შენციმისსაფერჰყოფილხარხმალიქნევაშიგაგიცვდა
არციმანმოგცამეტიიდროლარცშენდააცალია
ველარცშენდაიფარიიემენხელთნაჭერიფარია
ველარცავეფხვმატოტებიხმალმადაკუწამვალია
მაგისმეტსადარგიტტირებშენარხარსატირალია
ლაშქარშიმეგობარშიაარიყავსაწუნარია

მშვიდობით ჯვარი გე ეწეროს გეცსამარისკარია
ერთში ელხო მინცგააგზარდე ვეფხვებთან მომარია
ხანვეფხვი ხანთავის შვილი ელანდებო დამძინარსა
ხანვეფხვი ვითომ მიმის შვილს ტანზე ითაყრის რკინასა
ხანკიდენი მისი შვილი ეფეფხვს გადაავლევს ყირასა
აიამსიზმრებს ხედავდის გამა ეღვიძის მტირალსა
ხანი ფიქრებდაუდედლოდ გაზრდა ვინათქვა შვილისა
იქნება ვეფხვის დედა იქმზე მწარედ ასტირისა
წავიდემ ციქმი ვიდდეს ამ მიმარვუთხრა ჭირისა
ისიც მია მბოზსა მბავსა მეცუთხრა ჩემი შვილისა
იმა საცბრალი იქნებ ბისუწყალოდ ხმლით დაჭირილისა

თუ დავაკვირდებით სტროფებს გართმულია, ერთი გამო-
ნაკლისის გარდა. ეს სტრიტონების ცხრილში
„შენც იმის საფერ ჰყოფილხარ
ხმალი ქნევაში გაგიცვდა“ 54-სტრიქონი

ჯერ ვნახოთ რა ინფორმაცია მოგვცა მეორე ცხრილმა და
შემდგომ დავუბრუნდეთ სტრიქონებს

სათაურის სტრუქტურა ასონიშნების მიხედვით ასეთია
5,7,2,7

ცხრილის მარცხენა მხარეს უნდა დაჯგუფდეს იმავე
პროპორციით სტროფები.

შედეგი :5,7,2,7 ნაშთი 1 სტრიქონი

ანუ გვაქვს 5,7,2,7,1

მარჯვენა მხარეს ამ ჯგუფების შემადგენელი ასონიშნების
რიგითი მნიშვნელობების ჯამები სათაურის
სტრუქტურის, იგივე მარცხენა მხარის შესაბამისად
მარჯვენა მხარეს მივიღეთ საბოლოო მნიშვნელობები
7,5,1,9,3,

დავწეროთ ორივე მნიშვნელობები ერთად ცხრილებად.
გვაქვს ორი ცხრილი. შესაბამისად გვაქვს ორი სვეტი:

5,7,2,7,1

7,5,1,9,3,

ვნახოთ შედეგი

$5+7=12=(\text{ლ})$

$5=(\text{ე})$

$(5+7)+(7+5)=12+12=24=(\text{ქ})$

$7+9+3+1=20=(\text{ს})$

$9+1=10=(\text{ო})$

ანუ გვაქვს "ლექსის"

შემდეგ იქვე

$1=(\text{ა})$

$5+1=6=(\text{ვ})$

$21=(\text{ტ})$

$7+9=16(\text{ო})$

$7+9+2+1=19=(\text{რ})$

შეიძლება წავიკითხოთ

"ლექსის ავტორი ვარ"

იქვე გაგრძელება

$9+3+1=13=(\text{მ})$

$7+5+5+7+2+1=12+12+3=27=(\text{შ})$

$2=(\text{ზ})$

გვაქვს ახალი შედეგი:

ლექსის ავტორი ვარ მე, შოთა რუსთველი, ტბელი.

ლაშას მამა მე ვარ

$3+1=4(\text{დ})$

დედა თამარი. ზედა ტბაზე მოვ(ხ)($21+7+5=33=ხ$)ატე

ლაშა დაიბადა: (ა-ს გვერდით 12. დაბლა

7-9,

1-3.

ანუ $7+3=10$ და $9+1=10$. ორივე შედეგი ათია.) თორმეტი ოქტომბერი.

ასონიშნებითაც კარგად ჩანს თორმეტი ოქტომბერი
ვნახოთ დაბადების წელი

2-1

7-9

1-3

1192 წელი იგივე 119(7+3+2)

მოკვდა 9+3+1=13, 7+2+1=10=1. ასევე იკითხება 13 თვე იანვარი
1და3 შებრუნებით 3და 1 ანუ 31 წელი

ლაშა გამეფდა 1213 წელს

21 წლის

იმეფა 10 წელი

მოკვდა 1223 წელს,31 წლის

სათაურის სტრუქტურა შედგენილია ისე რომ ასონიშნების
რიგითი მნიშვნელობების ჯამი 21-ია,სტროფები ჯგუფდება

21 (21*2)ჯგუფად

გამეფდა 21 წლისა

სრულდება 1და3, 3 და 1

მოკვდა13.1.ასაკი 31 წლისა

შურმა და მტრობამ მომიკლა

ლექსი დავეწერე 1237 წლის თებერვალში,მე-12 თვე ლას

სტრიქონების რაოდენობა 86 ჩემი ასაკია

სხვაობა ჩემსა და ლაშას ასაკს შორის 1192-1151=41

86-41=45 წლისა იქნებოდა ლაშა

სტროფების რაოდენობა 43

1192+43=1237 დაწერის თარიღი

მოკვდა თამარი (9+3)15=1215 წელი 1 5.ანუ პირველი მათისი

დაიბადა 13 .(1+ 5)=13 ივნისი

შოთას დაბადება ტობა

17 აპრილი, ესეც კარგად იკითხება

გარდა ამისა ეს არის მზის და მთვარის ქართული
კალენდარი ლას

12 თვე

მე-13 თვე თოთი

ლექსში ასონიშნების რაოდენობა 1669.ეს ვეფხისტყაოსანში
 დანომრილი სტროფების რაოდენობაა
 ეჭვს გარეშეა რომ ავტორი შოთაა
 ამიტომაც არის გენიალური
 ისევ დავუბრუნდეთ სათაურის სტრუქტურას
 (ლექსი ვეფხისა) და (მოყმისა) 2 და 1
 ესეც შეიძლება ორ სხვადასხვა მნიშვნელობად იყოს:
 ისევ 2და 1,შებრუნებით 1დ2
 დაიბადა 12,გამეფდა 21.სტრუქტურა 2-1
 1.(მე,თამარი) და (ლაშა)
 2.(მე ლაშა) და მე(მოგონება)
 დავუბრუნდეთ სტრიქონებს
 ხმალი ქნევაში გაგიცვდა“ 54-სტრიქონი

როგორც ვთქვით ამ სტრიქონმა დაყო პერიოდი: აქამდე და
 ამის შემდეგ
 ამის შემდეგ არის 55-ე სტრიქონი.55 არის ახალი პერიოდი
 სტროფის დაბოლოება(და)არის მინიშნება,მაგ.რალაცა და
 სხვა.ვნახოთ კიდევ სხვა მინიშნება
 სტრიქონებში ასონიშნების რაოდენობა54-სტრიქონის
 ჩათვლით არის 1085

$10 \text{ და } 8+5=13,$
 $10+13=23$

ციფრთა ჯამი თოთხმეტი

$1+0+8+5=14$

მომდევნო ანუ ახალი სტრიქონი 55-ია ნომრით ვნახოთ
 პირველი მნიშვნელობა (მე,თამარი) და (ლაშა)

ლაშა დაიბადა 1192 წელს,თამარი გარდაიცვალა 1215 წელს

ლაშა თამარის გარდაცვალებისას იყო $1215-1192=23$ წლის

ანუ(მე(შოთა),თამარი)) და (ლაშა) ,ერთად გამოდის 23 წელი

ლაშას დაბადებამდე შოთა იყო $1192-1151=41$ წლისა

ლაშას სიკვდილიდან ლექსის დაწერამდე $1237-1223=14$ წელი

ლაშას გარეშე ცხოვრება $41+14=55$ წელი

ლაშასთან ერთად 86-55=31 წელი.სტრიქონების რაოდენობაც ასევეა დაყოფილი. 55 დან 86 მდე არის 31 დავაჯგუფოთ ცხრილი სხვაგვარად

(ლექსი ვეფხისა დამოყმისა)ცხრილი№3

1	1	ნ	ე	30	22	19	41	3	კ			
	2				19	16	35					
2	3				5	23	17			40		
	4				23	21	44					
3	5				21	20	41					
	6				21	21	42					
4	7		19		19	38						
	8		20		20	40						
5	9		7		19	21	40					
	10		22		20	42						
6	11		20		18	38						
	12		19		19	38						
7	13	ბ	2	20	21	41	8					
	14		21	18	39							
8	15	ვ	3	22	18	40	1	ს				
	16			22	20	42						
9	17			7	20	24			44			
	18			18	19	37						
10	19			13	20	33						
	20			26	16	42						
11	21		24	18	42							
	22		18	24	42							
12	23		ჭ	თ	9	19			21	40	3	ნ
	24				21	24			45			

13	25	მ	წ	13	1	2	23	18	41	8				
	26						18	18	36					
14	27						22	20	42					
	28						19	16	35					
15	29						17	18	35					
	30						20	18	38					
16	31						20	17	37					
	32						18	15	33					
17	33						21	16	37					
	34						22	18	40					
18	35						22	18	40					
	36						23	19	42					
19	37						18	22	40					
	38						20	19	39					
20	39						18	21	39					
	40						18	19	37					
21	41						17	19	36					
	42						19	19	38					
	43						1	18	21			18	3	

მე ვარ ავტორი ლექსისა

მე ვარ ავტორი „ლექსი ვეფხისა და მოყმისა“
დავწერე თვესა ლას-ისა

ასე დავიტირე ერთადერთი ჩემივე შვილი, ლაშა
თამარმა ვერ დაიტირა თავისივე შვილი

მე დავიტირე ვითა დედამან მისმან დაიტიროს თავისი შვი-
ლი

რომ დავწერე ბევრი ვიტირე ვითა მამამ და ვითა დედამა.

გარეთ თოვს დიდი თოვლი მოვიდა,შეშა ვერ ამოვიტანე,
ვერცა წავედი ტობასა.

ცამეტი დღე მშიერი ვარ.ბევრი ვიფიქრე.გავიხსენე
ლაშა.ბევრიც ვიტირე.ასე ტირილში გავლექსე შვილის
დატირება

ვაიმე შვილო,რა ვქნა დავბერდი,მივდივარ ღვთის სამსა-
ხურსა,შორსა.წმინდა მიწასა

მე თვითონ ვარ ლექსის ავტორი,ვქმნიდი ჩემივე ცრემლითა
მე დავწერე ზამთარსა,თვესა თებერვლსა,ათას ორას ოცდა-
ჩვიდმეტისა

მე შევქმენი სტროფები ჩემივე ასაკისა

მე ვისურვე ასე.დარჩეს უცნობი.ავტორსა ვერავინ მიხვდე-
ბა,იქნება ხალხური ბალადა.სხვაც ასე დაიტირებს შვილსა,
ვითა მე დავიტირე ლაშა

მე ვაჩუქე ჩემივე ლექსის ასლები ვარდანის უფროსსა ძესა
და ჩემივე ნათესავთა

მე ვითომ არ დამიწერია,ჩავიწერე ვინმეს ნათქვამი.
ვუთხარი არ ვიცი ვისია,ძალიან მომეწონა და ჩავიწერე თქო
მე არ ვუთხარი ჩახრუხასძესა,არ იცოდა ჩემი რომ იყო ეს
ლექსი,ვიცი იტყვის ჩემიაო

მე დავხატე ტბასა ვზი ზემოთა ჩრდილში და ჩუმად დავტი-
რი შვილსა

ძველი კალენდარი

30 დღე თვეში

12 თვე უნაკო

13 თვე ნაკიანი თოთი

(ლექსი ვეფხისა დამოყმისა)ცხრილი№4

ხ	ე	5	თ	ო	კ	3	რ	ს
	ო	7				8		
		2				8		
	ძ	7	ტ	უ	ნ	ა	1	დ
		9				3	ზ	ხარ
		3				8		
ა		1				3	ბ	

კალენდარი ლას და ხარ
პირველი თორმეტი წელი უნაკო
მეცამეტე წელი ნაკიანი. თოთი

თამარის თვე ივნისია
დაიბადა 13 ივნისი
მოკვდა პირველი მაისი
თამარი ვითა მზე
მე ვითა მთვარე
ვზივარ მთასა არსიანისა
სუსანა ველისციხელი პავლეს ცოლი,დედა მეფე დავით
ულუსა
დავუბრუნდეთ ლექსის სიუჟეტის განხილვას.ვნახოთ
ნადირობის ეპიზოდი და მონადირის ეკიპირება
დღევანდელი გაგებით.

თოფი,ხმალი ფრანგული, ჯაჭვის პერანგი,ფარი
მოყმემ თქვა პირშიშშველამა შიბნ გავიარე კლდისანი
მოვინადირენ დავლაახენ ბილიკნი ჭიუხისანი
შამამხვდეს კლდისა თავზედა ხორონი ჯიხვებისანი
ჯიხვსა თოფ დავკარ ბერხენსა ჭალას ჯახნ იქნენ რქისანი

ფარსა უფარებს ვერკ ჰვარავს ვეფხვი ჩქარია კლდისანი
გაზით გაართვნა კალლთანი ჯაჭვისა ჯავშანისანი
მოყმემაც ხელში იყარნა ვადანი თავის ხმლისანი
მაშინ გაუჭრა ფრანგულმა დრონ იყვნეს წაქცევისანი

სიუჟეტიდან ჩანს, რომ მონადირემ ჯიხვს თოფი დაჰკრა, ვეფხვთან ბრძოლაში ხმალი და ფარი, ეცვა ჯაჭვის პერანგი. არ ჩანს რომ ისარი ტყორცნა თუ დაჰკრა.

უცნაურია, მონადირეს თოფით შეიარაღებულს თან მშვილდი და ისარი რომ ქონდეს.

ისარი შეცვალა თოფმა

შემდეგ სიუჟეტში ერთგვარი შეფასებაა. დედის დატირება.

სადაც დედა ამბობს: უერთოდ კი არ იხარჯნეს ჩვენ მონიდანის ისარნი

აქ ჩანს, რომ მონადირეს ისარნი გაუხარჯავს. თოფი და ისარი ხომ არ გამორიცხავს ერთმანეთს. ერთდროულად თოფი და ისარი, ძნელად წარმოსადგენია

ზემოთ ვნახეთ, რუსთველი ამბობს მე დავწერეო. განვიხილეთ ლექსის სტრუქტურა და დავრწმუნდით, უდაოდ რუსთველია ავტორი. მაშ რა ვუყოთ თოფს, რომელიც რუსთველის მონადირეს ვერ ექნებოდა. კიდევ ხმალი ფრანგული.

რუსთველმა თქვა მე დავწერეო, მაგრამ ვთქვი ვითომ მე არ დამიწერია და სადღაც ჩავიწერეო.

არც ჩახრუხამეს ვუთხარიო, ვიცი იტყვის ჩემიაო.

ასლები ჩემს ნათესავებს მივეციო

ჩვენ რა ვიცით ამ ბალადის შესახებ. ხალხურია ავტორი უცნობია. არსებობს ლექსის უამრავი ვერსია. მარტო ვახუშტი კოტეტიშვილს ჩაუწერია 21 ვერსია

ცხადია ლექსმა იცვალა თავდაპირველი სახე საუკუნეების განმავლობაში. ბევრმა თავისებურად გადააკეთა

ცალსახაა რომ ლექსი გენიალურია.არც არის გასაკვირი ვინმეს მისი მითვისების ცდუნება გაჩენოდა.ასეთი მცდელობის შედეგი მგონია „თოფ“ .

ამ შემთხვევაში თოფი მარტო სანადირო იარაღი კი არ არის, ეს დროა.ანუ თოფის შეტანა ლექსში მის სიძველეს გამო-რიცხავდა.

ლოგიკურად ლექსი თოფზე ძველი ვეღარ იქნებოდა,ანუ ავტორი თოფის შემდეგ უნდა ყოფილიყო.ასე უფრო ადვილი იქნებოდა მისი მითვისება

ვფიქრობ „ჯიხვსა თოფ დავკარ ბერხენსა“.ახალია.ამიტომაც არ დაემთხვა მეორე სიუჟეტს,“უერთოდ კი არ იხარჯნეს ჩვენ მონიდანის ისარნი“

სიუჟეტში რომ იყოს მაგ:“ჯიხვსა გავტყორცენ ისარნი“ ,”დავკარ ისარნი“ან სხვა ვარიანტი ასეთივე შინაარსისა, მაშინ მომდევნო სიუჟეტში ჩაჯდება

გამოვიდოდა ლოგიკური ბმა. ინადირა ისრებით,არც ტყუილად დაუხარჯავს, ჯიხვი ჩავარდა ჭალასა.

ასევე მგონია ხმალი,ფრანგული

გავიხსენოთ მსგავსი სიუჟეტი ვეფხისტყაოსნიდან:

ხრმალი გავსტყორცე, გარდვიჭერ, ვეფხი შევიპყარ ხელითა;

მის გამო კოცნა მომინდა, ვინ მწვავს ცეცხლითა ცხელითა;

მიღრინვიდა და მაწყენდა ბრჭკალითა სისხლთა მღვრელითა,

ვეღარ გავუძელ, იგიცა მოვკალ გულითა ხელითა.

ამ ლექსის „ავტორს“ აზრადაც არ მოსვლია,ვისთან ქონდა საქმე.

“არა არს დაფარული, რომელი არა გამოცხადნეს”

ლიპარიტის ვერაგობა

მონადირე ლაშაა, პირველი შვილი თამარისა და ჩემი
დილას რომ გავიღვიძე,წამოდგომამდე წესად მქონდა ვიდრე
წამოვდგებოდი თასით წყალი დამელია.დოქი თავთან მედგა
დავაპირე დალევა წყლისა.

პატარა ყლუპებით მიყვარდა დალევა

ავილე დოქი.ერთი თასი დავისხი და პატარ-პატარა
ყლუპებად მივირთმევედი
მომესმა ვიღაცის ყვირილი

ქოფაკის ხმა არ გამიგონია

ელდა მეცა,ხანდახან ქოფაკი პატრონსაც უყეფდა

არც ყარაულის ხმა ისმოდა

პირველად მეგონა მონადირენი იქნებიან,გავალ დაველა-
პარაკები თქო

დიდი თოვლი იყო,მონადირე ამოდენა თოვლში ვერ
ამოვიდოდა

დავუყვირე პირველი კოშკის ყარაულსა,პასუხი არ გამცა

მივედი კოშკთან,ქოფაკი მოკლული დამხვდა

იქვე პატარა ლეკვები საცოდავად წკავწკავებდნენ

გავიფიქრე კიდევ ვიღაცამ მომიკლა ყარაული თქო

მივედი პირველ კოშკთან ფრთხილად,ახლოს კედელთან,

ყურში მომესმა ყარაული ვიღაცას ჩუმად ელაპარაკებოდა

მე ლიპარიტის ყმა ვარო,ამზობდა უცნობი

მოვედი მისი ბრძანებითო,დამავალა შენი პატრონის ჩუმად
მოკვდინებაო

ყარაული დაიხმარე და კარგად გადაუხადეო,ძღვენი

გამომატანაო.თუ უარი გითხრას ჩუმად ისიც მოკალიო

დაფიქრდი კარგადო,პატრონსაც ვერაფერს უშველი და შენც

გადაყვები იმასაო.

მე ისე ვერ წავალო, მომკლავს ჩემი პატრონიო

მე ერთი წუთით დავფიქრდი,თუ ამან ყარაული მომიკლა,

ველარ გავაღწევდი იქედან,თუ გადაიბირა,ორივეს ველარ

გავუმკლავდებოდი

დრო არ ითმენდა.დავუმახე პატრონი მე ვარ,აქ მოდი მე
დამელაპარაკე.ლიპარიტსა რაც უნდა პასუხსა ჩემგან მიიღებ
თქო

გამოვარდა გარეთ ყმა ლიპარიტისა გაკვირვებული და
შეშინებული პირტიტველა პატარა ყმა

ვუთხარი შენ არ გერჩი არაფერსა,შევიდეთ შინა.მითხარი
პატრონსა შენსა ლიპარიტსა რა სურს ჩემგან თქო

მითხრა ლიპარიტმა შემოგიტვალაო დაანებოსო თავი
მამულსა ჩემსაო კლდეკარსაო.

დამითმოსო მდინარე ფრონეს ხეობა,ლორეც და ტაშირიცაო.
ფეშქაშად დიდძალი ძღვენი ერგებაო

და კიდევ ყარაის ველიც უნდა,ცლკე ხარჯსა კიდევ გაიღებ-
სო.მოდი მოვრიგდეთო

ასე სურსო ჩემივე პატრონსაო

მე ვუთხარი ლიპარიტის ყმასა.წადი შენივე
პატრონთანა.მოახსენე,ახლა დიდი თოვლია უთხარი მოით-
მინოს ცოტა,მერე დაველაპარაკები და მოვრიგდებით თქო.

გადაეცი მოგიკითხა დიდი პატივითა.აუცილებლად
გინახულებს თქო.

წავიდა ლიპარიტის ყმა

მოვიდა ყარაული,პატიებას ითხოვდა,ცრუობდა ვერ შევ-
ნიშნეო,მოვიდა ჩუმადო

მე ველარ ვენდობოდი იმასა, გავაგდე

ლიპარიტსა წავართვი კლდეკარი,წაიღო ყვარყვარემა

მე მძულდა

მე ვერ ვიტანდი ვერცა მეფესა და ვერცა ტირანიასა,ორივე
ერთნაირი ბოროტებაა

მე ვერ დავიცავი პირველი შვილი,ლაშა,მომიკვლეს

მე ვერ ვიტანდი იანვრის თვესა,ცამეტსა,ამ დღესა მომიკვდა
შვილი

მე ვერ დავიცავი,ათივე მცნება, დავარღვიე

მე ვერ ვიტანდი მერვე თვესა, მოკვდა ცუატი, იგივე თეკლე,
დემნას ცოლი
მე მძულდა მეფის დანი, ვერ ვიტანდი მათივე მოდგმასა
მე მძულდა ჩემივე ნათესავნი, აღარ ვენდობოდი, იმათაც
მიღალატეს
მე მძულდა სიძვა, ვუმღეროდი წმინდა სიყვარულსა
მე ბოლომდე ვეტრფოდი მეფე თამარსა
მე თამარმა მიწყალობა ციხე არსიანსა, მანვე მომცა ხარჯი
იმავე ციხისა აღსადგენი, ძვირფასი ბრილიანტის თვალი
მე ვერ ვიტანდი ნათესავსა, სარგის თმოგველსა, ხუთი წელი
ვიყავი საპყრობილესა
მე აღვირი ამოვსდე ჩემივე ნათესავსა ბოცოსა
მე წავართვი გაგელსა ლორე-ტაშირი, წაიღო ვარდანმა
მე ორჯერ აღვადგინე გაღავანი ჩემივე ციხისა, მოარღვიეს
მოღალატე ლიპარიტის მეოხებითა
მერე მოვიდა ვერაგი ვინმე ჯალალი მერვე თვესა, მანვე
დააქცია ციხე, მოარღვია ბჭენი
მე ვერ ვიტანდი ლიპარიტ ბაღვაშსა, ვერცა მისივე ძესა, იმავე
რატისა, ორივენი დიდი ვერაგები იყვნენ, ვერ ავიტანდი იმათ
ვერაგობასა, მახე დავუგე წავართვი ბირთვისი
მე ვერ ვიტან მონას ვერცა მონობასა, ვერცა მათივე ბუნებასა
მე ვერ ვიტან ჯოგსა, ვერცა ნადირთა მრავალთა
მე ვერ ვიტან აფთარსა და ვერცა სხვათა მხეცთა, მძორის და
ლეშის მჭამელთა
მე მიყვარს არწივი მთასა, ბახალა მისი
მე მძულს, ვერ ვიტან ჯორსა და ვირსა, ვერცა მათივე თვინიერებასა
მე ვეტრფოდი ვეფხვთა და ლომთა, მათივე მსგავსთა, ვითა
მეფეთა
მე ვხატავდი ჯიხვთა ციცაბო კლდეთა ზედა, ვითა ნატყორცი
ისარი ცასა
მე მშურდა ნატიფი ბუნება შველთა და ირემთა
მე მომწონდა მთვარე, მნათობი ღამისა

მე ვერ ვიტანდი ღალატსა, ვერცა მოღალატეთა
მე ველარ ვნახავ ციცაბო კლდეთა ზედა დახატულ ნადირთა,
ვერცა ირემთა ვჭვრეტ ველთა
მე მომენატრება შატბერდი, ბანა, ტაო, ვარძია, დოლისყანა
ჩემივე მოხატული
მე მძულდა ვერაგნი თვენი, მაისის პირველი, ივლისი, აგვის-
ტო, იანვარი
მე ვერ ვიტანდი ცოლსა, ცბიერსა ბაგულსა, ვერცა მისივე
გერთა
მე ვერ ვიტანდი ჩემივე დასა, ცბიერსა ვანენენს, დედასა
ცუატისა, იცოდა ვერაგობა ორბელისა, იმათ მოწამლეს მეფე
დავითი
მე ძალიან მიყვარდა ცუატი, ბოლომდე უერთგულა დემნასა
მე ვერ ვიტანდი ძმასა ვარდანსა, ბოლოს მაგანაც მიღალატა
მე ველარ ვენდობოდი ვერცა ნათესავთა და ვერცა მათთა
ნაშიერთა
მე მენატრება ტობა, ჩემივე ბავშვობა
მე ღრმანის გვერდითა მოვხატე დონი, მისივე თავსა ხარ-ი
მე ვარ ვერძი, ტახისა წელსა დაბადებული
მზე თამარი მარჩბივი, ვეფხვისა წელსა
მე ტანითა ვგვანდი ივანესა
მე ვერ ვისწავლე ფინიკიელთა ანბანი
მე ვერ დავასრულე ვეფხის ტყაოსნის მოხატვა ტბასა
მე ვერ ვისწავლე ცურვა წყალსა შიგნითა
მე ვერ დავუწერე სომეხთა, თავისივე ხელმწიფე ტიგრანის
სადიდებელი, არ ვენდობოდი მათივე ვერაგობასა
მე მოვიპარე თომა მოციქულის თავი ფოთელურიდან
მე მრავალი ნეხვი და ტალახი მესროლეს
მე ბევრი სიბინძურე დამაბრალეს
მე მრავალჯერ მიღალატეს
მე ვიპოვე ზოსიმე
მე სინას დავტოვე ბევრი ჩემივე ხელნაწერი

მე არასოდეს მიღალატია მეფისათვისა და არცა სამეფოს-
თვისა
მე ვერ ვიბანავე მდინარესა იორდანესა
მე ველარ დავუნთებ წმინდა სანთლებსა
მე დავტოვე ყველაფერი
მე წავედი სამოსელის ამარა,დავიტოვე ჯვარი
მე ვარ ღრმა მოხუცი
მე ვარ ოთხმოცდა ცამეტი წლისა
მე ჩავაბარე აღსარება
მე ცრემლით მოვინანიე ცოდვანი
მე ვლოცულობ თქვენთვისა
მე ყველას შევუნდე
მევე გთხოვთ მომიტევოთ დიდსულოვნად, ვითა მოგეტე-
ვოთ თქვენ
მე ვარ პოეტი შოთა,ტბელი,მე ივანე აბუსერისძისა

მე ვარ შავი ბერი

მე ვარ პოეტი რუსთველი,ტბელი
ჩუმად ვიყავი მეფე თამარის საყვარელი
ლაშას მამა მე ვარ,ის მომიკლეს
ჩემი დაბადების თვეა აპრილი,ორშაბათი
ლაშას მეათე თვე.მოკვდა ცამეტი იანვარი ხუთშაბათი
დემნას დაბადების თვე მარტია
მეფე თამარის დაბადების თვეა ივნისი,მეექვსე თვე
მე ვარ პაპა მეფე დავითისა,ულუსა
მე ვარ შავი ბერი,მდუმარე,ცრემლით ვინანიებ ცოდვებსა
მე ვთხოვ უფალსა მომიტევოს ცოდვანი ჩემნი
მე ვარ ავტორი პოემისა,ვეფხისტყაოსანი
მე ვთარგმნე მათეს სახარება
მევე გამოვთვალე თვენი და წელნი ახალი ქართული
კალენდრისა
მე ვთარგმნე სამივე ბიბლია

მევე დავწერე მეფე დავითის საგალობელი,გალობანი სინანულისანი

მე დავწერე საქართველოს ისტორია, ისტორიანი და აზმანი შარავანდედისანი

მე ვთარგმნე პითაგორა, ეზოპე, პლატონი

მე ვარ მთავარი ვეზირი.

მე ვარ სტუმარი ამა სოფლისა.რუსთველი,ტბელი

მე ვარ ავტორი .მზის და მთვარის ქართული საეკლესიო კალენდარისა.ქრონიკონი საუწყებლითა და განგებითა .გალობანი სამთა იოვანეთა.ცხ.ბოლოკ ბასილისა.ქებაი და დიდებაი ქართ.ენისაი.

მე შევადგინე ქართულ ლათინური ლექსიკონი

მე ჩამოვიტანე ცეზარის, სოლომონის არქივი. ვთარგმნე იულიუსი

გალობანი სინანულისანი

ბ	3	გ	3	დ	ზ
ა	1	ს	1		ს
ლ	12	მ	3	წ	
			7	თ	
			2		
ბ	2		1	ი	
ა	1				
ნ	14	ვ	5	ე	
ო	10		1		
ს	20	ბ	2	ჟ	ტ
ო	10	რ	1		
			5		
			1		
ნ	14		5	ლ	
ა	1				
ნ	14				

უ 22
 ლ 12
 ი 10
 ს 20
 ა 1

	4		
	3		
პ	1	ო	ძ
	2		
	1		

ამისა დამწერი

მე ვარ, რუსთველი ტბელი, პოეტი

დავწერე მეფე თამარის ბრძანებითა

სამი წელი ებრძოდა მეფე თამარი სიკვდილსა

სამი თვე ვწერდი ამასა

გადამწერი მევე ვარ

მოკვდა თამარი პირველ მაისსა 1215 წ

მოკვდა დემნა ჩვიდმეტსა ივლისსა 1179 წ

მოკვდა ლაშა ცამეტსა 1223 წ

მე გამოვთვალე მზის და მთვარის კალენდარი

ისტორიანი და აზმანი შარავანდედისანი

ი	10	1								
ს	20	3								
ტ	21	3								
ო	16	7								
რ	19	1	ჩ	23	ფ	შ	4	თ	დ	
ი	10	1								
ა	1	1								
ნ	14	5								
ი	10	1								
დ	4	4		5	ე	ი	5			
ა	1	1								
ა	1	1	ხ	19	რ	ს	1	ა	3	მ
ზ	7	7								
მ	13	4								

ა	1	1							
ბ	14	5							
ო	10	1							
შ	27	9							
ა	1	1							
რ	19	1							
ა	1	1							
ვ	6	6							
ა	1	1							
ნ	14	5	14	ნ	ტ	7	კ	წ	
დ	4	4							
ე	5	5							
დ	4	4							ზ
თ	9	9							
ა	1	1							
ნ	14	5							
ო	10	1							

ქ	კ	9	ჩ	23	ფ	შ	4	თ	დ	
	ბ	2		5	ე	ო	5			მ
წ	ყ	6	ხ	19	რ	ს	1	ა	პ	ძ
	უ	14		14	ნ	ტ	7	კ	წ	ზ

მე ვარ პირველი პოეტი

შოთა რუსთველი ტბელი
 მე ივანე აბუსერისძისა
 ერისთავი აჭარისა
 ძველი თავადი
 დავიბადე ტობასა
 ჩემი წინაპარნი მოსულან ძამას ხევიდნა
 პატარაობა გავატარე ტობასა
 ვიყავით ხუთნი, და ძმანი
 პაპა ამირსპასალარი
 სამვალე ტობასა
 მე მეფე თამარმა სამემკვიდროდ მიბოძა ციხე არსიანსა
 ჩემივე ხათრითა ძმამან ჩემმა ვარდანმა წაიღო ლორე, ტაშირი
 მე ვარ ავტორი ამისა
 მევე დავშიფრე
 მოკვდა თამარი თვესა მისისა
 შეფარვით ვარ საყვარელი მეფე თამარისა
 თამარი მზეა
 მე მთვარე
 ჩახრუხამეს არ ვუთხარი რომ მე ვარ ავტორი ლექსი ვეფხისა
 და მოყმისა

**ქართული ასომთავრული კალენდარი რიგითი
 მნიშ. მიხედვით**

ასო ნიშანი სრულად			ჰემატრია რიგითი ნომრების მიხედვით				ჰემა ტ. შედ.
ა	ბ	0	1	14	0	15	6
ბ	ა	5	2	1	14	17	8
გ	ა	5	3	1	14	18	9
დ	ო	5	4	16	14	34	7
ე	ნ	0	5	14	0	19	1
ვ	ო	5	6	10	14	30	3
ზ	ე	5	7	5	14	26	8

ოე	0	0	8	0	0	8	1
თ	ა	ბ	9	1	14	24	6
ო	ბ	0	10	14	0	24	6
კ	ა	ბ	11	1	14	26	8
ლ	ა	ს	12	1	20	33	6
მ	ა	ბ	13	1	14	28	1
ნ	ა	რ	14	1	19	34	7
?	0	0	15	0	0	15	6
ო	ბ	0	16	14	0	30	3
პ	ა	რ	17	1	19	37	1
ჟ	ა	ბ	18	1	14	33	6
რ	ა	ე	19	1	5	25	7
ს	ა	ბ	20	1	14	35	8
ტ	ა	რ	21	1	19	41	5
უ	ბ	0	22	14	0	36	9
ფ	ა	რ	23	1	19	43	7
ქ	ა	ბ	24	1	14	39	3
ღ	ა	ბ	25	1	14	40	4
ყ	ა	რ	26	1	19	46	1
შ	ო	ბ	27	10	14	51	6
ჩ	ო	ბ	28	10	14	52	7
ც	ა	ბ	29	1	14	44	8
ძ	ო	ლ	30	10	12	52	7
წ	ო	ლ	31	10	12	53	8
ჭ	ა	რ	32	1	19	52	7
ხ	ა	ბ	33	1	14	48	3
ყ	34	0	34	0	0	34	7
ჯ	ა	ბ	35	1	14	50	5
ჰ	ა	ე	36	1	5	42	6

3	ო	ო	37	16	10	63	9
---	---	---	----	----	----	----	---

ქართული ასომთავრული კალენდარი რიცხვითი მნიშ. მიხედვით

ასო ნიშანი სრულად			ჰემატრია რიგითი ნომრების მიხედვით				ჰემატ. შედ.
ა	ნ	0	1	50		51	6
ბ	ა	ნ	2	1	50	53	8
გ	ა	ნ	3	1	50	54	9
დ	ო	ნ	4	70	50	124	7
ე	ნ	0	5	50		55	1
ვ	ო	ნ	6	10	50	66	3
ზ	ე	ნ	7	5	50	62	8
იე	0	0	8			8	1
თ	ა	ნ	9	1	50	60	6
ი	ნ	0	10	50		60	6
კ	ა	ნ	20	1	50	71	8
ლ	ა	ს	30	1	200	231	6
მ	ა	ნ	40	1	50	91	1
ნ	ა	რ	50	1	100	151	7
?	0	0	60			60	6
ო	ნ	0	70	50		120	3
პ	ა	რ	80	1	100	181	1
ჟ	ა	ნ	90	1	50	141	6
რ	ა	ე	100	1	5	106	7
ს	ა	ნ	200	1	50	251	8
ტ	ა	რ	300	1	100	401	5
უ	ნ	0	400	50		450	9

გ	ს	რ	500	1	100	601	7
ქ	ს	ბ	600	1	50	651	3
ღ	ს	ბ	700	1	50	751	4
ყ	ს	რ	800	1	100	901	1
შ	ო	ბ	900	10	50	960	6
ჩ	ო	ბ	1000	10	50	1060	7
ც	ს	ბ	2000	1	50	2051	8
ძ	ო	ლ	3000	10	30	3040	7
წ	ო	ლ	4000	10	30	4040	8
ჭ	ს	რ	5000	1	100	5101	7
ხ	ს	ბ	6000	1	50	6051	3
ყ	34	0	7000			7000	7
ჯ	ს	ბ	8000	1	50	8051	5
ჰ	ს	ე	9000	1	5	9006	6
ბ	ლ	ო	10000	70	5	10075	9

ავტორისაგან

წიგნი დავასრულე, დამრჩა უკმარისობის განცდა
ვერ დავადგინე რუსთველის გარდაცვალების თარიღი
ცხადია რუსთველი თვითონ ვერ დაწერდა ამას
ცნობა რუსთველის გარდაცვალების თარიღის შესახებ ვერ
ვიპოვე
მცირე იმედს ისევ ნახატებზე ვამყარებდი.
რუსთველმა თქვა მოვხატე ვეფხისტყაოსანი, ვერ დავას-
რულეო
იქნებ ვინმეს მისი მიბაძვით, მოეხატა ან დაეწერა ცნობა
მისივე გარდაცვალების შესახება
ამიტომ საგულდაგულოდ დავიწყე გადამოწმება ყველა
გოჯისა.
ყველა მსგავსება ასონიშნების თუ ციფრების უამრავჯერ
გადავამოწმე, სხვადასვა რაკურსით
იმედი მთლიანად გადამეწურა
მერე სრულიად შემთხვევით ვიპოვე პატარა ნახატი
ერთი შეხედვით შეუმჩნეველი
გეოგრაფიულად მოშორებული
საგულდაგულოდ დამალული
მცირე ზომისა
ფერები არამკვეთრი
მინდორზე შორიდან მოჩანს რიცხვი 6-იანი გამოკვეთილი
შავი ხასხასა ფერისა
ახლოდან 6-იანის გაგრძელება ერთიანობაში ქმნის
მორიელს
თითქოს უმნიშვნელო დეტალი, მორიელს რკალის ფორმა
აქვს, მარცნიდან მარჯვნივ
მარჯვენა მხარეს აფთარი, რომელსაც ასევე რკალის ფორმა
აქვს, მორიელის საპირისპირო
ერთიანობაში ნახატი ქმნის ერთგვარ წრეს
წრე ჩავთვალე მინიშნებად

დავაკვირდი წრეს სხვადასხვა რაკურსით საათის ისრის მიმართულებით

6=>9, შავი(მორიელი=>ოზობა=>კობრა). აფთარი=>ვეფხი=>დათვის ბელი. დავიწყით 6=>9, შესაბამისად ვ=>თ. ვინაიდან ნახატი წრეა, ამიტომ გავაკეთოთ ორი წრე. ერთი ციფრების და მეორე ასონიშნებით. ერთ წრეზე გვექნება 6-----9 ან 9----6, ხოლო მეორე წრეზე ვ----თ ან თ----ვ. რადგან თვ-იგივე თვეა, ამიტომ ციფრებიც იგივე მიმართულებით უნდა დალაგდეს 9-----6

სავარაუდოდ გვაქვს თვე 9 სექტემბერი და 6 რიცხვი ანუ ექვსი სექტემბერი. წელი 1248

ცხოველთა სახელები თანმიმდევრობით უნდა გამოვიყენოთ სავარაუდო ინფორმაციის მისაღებად

თანმიმდევრობით დაწეროთ ყველა ცხოველის სახელის შემადგენელი ასონიშნები

შ	მ	კ	ა	ვ	დ
ა	ო	ო	ფ	ე	ა
ვ	რ	ბ	თ	ფ	თ
ი	ი	რ	ა	ხ	ვ
	ე	ა	რ	ვ	ი
	ლ		ი	ი	
	ი				
4	7	5	6	6	5

შ	27	მ	19	კ	11	ა	1	ვ	6	დ	4
ა	1	ო	16	ო	16	ფ	23	ე	5	ა	1
ვ	6	რ	19	ბ	2	თ	10	ფ	23	თ	10
ი	10	ი	10	რ	19	ა	1	ხ	33	ვ	6
		ე	5	ა	1	რ	19	ვ	6	ი	10
		ლ	12			ი	10	ი	10		
		ი	10								
	44		85		45		64		83		31
	8		13		13		10		11		4
	8		4		4		1		2		4

	4			8	
ც	7	ხ	რ	4	თ
	5			4	
	6			1	ჯ
	6			2	პ
	5		4		
			ე		

პ	მ	ს
ფ	ო	ი
თ	კ	ხ
ე	ვ	ტ
ბ	ღ	შ
რ	ა	ლ

შედეგი:1248. 9. 6

მოკვდა შოთა რუსთველი, პოეტი, იგივე ტბელი
 იკითხება შაბათსა.აზუსტებს 9 თვეაო
 ეს მოვხატე მე,ვარ ბალა,შვილი ფალას.

მომიკლეს მამა.ვარ ლორე ტაშირსა

ანუ ცნობა რუსთველის გარდაცვალების თარიღის შესახება
 დაგვიტოვა ბალამ,რომელმაც მოხატა და თქვა ვარ ლორე
 ტაშირსაო.ამით მიანიშნა ვარ შოთას ნათესავიო

მე დავადგინე რუსთველის გარდაცვალების წელი

მე ვერ გავიგე როდის დახტა ვინმე ბალამ

მე ვერ მივაგენი მეფე თამარის სამარეს

მე არ ვიცი სად განისვენებს რუსთველი

მე დავრწმუნდი, არ მცოდნია არაფერი

მე უფლის ნებით წილად მხვდა მიმეგნო უცნობი რუსთვე-
 ლისათვის.წამეკითხა მისივე დაშიფრული

მე ვერ გავბედე ჩემივე სახელით დამეწერა ყოველივე

მე დავირქვი ბალა აბაზასძე ნიშნად მათივე პატივისცემისა

მე ვარ ცოდვილი

მომიტევე უფალო

გამოყენებული ლიტერატურა

1. სიხარულიძე ი. ტბელ აბუსერიძე-XIII-საუკუნის ქართველი მწერალი. თბ. 1963
2. რამაზ პატარიძე, ქართული ასომთავრული. „ნაკადული“, თბ. 1980
3. შოთა რუსთაველი. ვეფხისტყაოსანი . თბ. 1937
4. კოტეტიშვილი ვ. ლექსი ვეფხისა და მოყმისა

ს ა რ ჩ ე ვ ი

1	შესავალი, მე ვარ დონ უცნობი რუსთველი-----	3
2	მინაწერი ფრესკაზე-----	8
2.1.	რას ნიშნავს მინაწერი ფრესკაზე „რუსთველ“ და“ტბელ“	15
2.2	რუსთველის კალამი-----	31
3	ქებაი და დიდებაი ქართულისა ენისაი დამარბულ არს...საიდუმლოი.. ამასა შინა-----	33
3.1.	ეპიგრაფი ლოცვა-----	34
3.2	იოანე ზოსიმე-----	44
3.3	დაჩი ჩორჩანელი,ძმა იოანე ზოსიმესი-----	45
4	სტრიქონი 1.1	
4.1	გიორგი რუსი-----	46
5	სტრიქონი 1.2	
5.1	ყმაწვილი ლაშა-----	50
5.2	წამერთვა რწმენა-----	52
5.3	ვითა მეფე გიბრძანებ-----	53
6	სტრიქონი 1.3	
6.1	მოვიდა ჯოგი ირემთა-----	54
6.2	მე ვარ-----	58
6.3	მე მოვბრუნდი-----	60
7	სტრიქონი 2.1	
7.1	ათი მცნება-----	61
7.2	ვერაგი თვე-----	62
8	სტრიქონი 2.2	63
9	სტრიქონი 3.1	
9.1	ზედა ტბა-----	64
10	სტრიქონი 3.2	

10.1	დავკარგე თამარი-----	65
11	სტრიქონი 4.1	
11.1	მეფე დავით V-----	67
11.2	მე დავტოვე-----	67
12	სტრიქონი 4.2	
12.1	ზნეობა-----	68
12.2	გამოთხოვება-----	70
13	სტრიქონი 5.1	
13.1	თურმე-----	71
13.2	ქართული ვაი და ქართული ვუი ჭორნი და სიმართლენი	72
14	სტრიქონი 5.2	
14.1	მოვხატე მთასა-----	73
15	სტრიქონი 5.3	
15.1	ვარ მხატვარი-----	74
15.2	ილხანთა სამეფოში-----	75
16	სტრიქონი 6.1	
16.1	ცილი დამწამეს-----	80
16.2	დამიზარა თამარმა-----	81
17	სტრიქონი 6.2	
17.1	ჯვრის მონასტერსა-----	83
18	სტრიქონი 6.3	
18.1	საწყისი და სასრული-----	85
19	სტრიქონი 7.2	
19.1	თხამარი,თხავითი-----	88
19.2	იმ დღეს ვარძიასა-----	91
20	სტრიქონი 7.3	

20.1	მეფე-----	93
20.2	მერე-----	94
21	სტრიქონი 8.1	
21.1	გავცივდი ბერთასა-----	96
21.2	მუზა სოსლანისა-----	97
22	სტრიქონი 8.2	
22.1	ორმოცი წელი-----	97
22.2	წმინდა მარაიმი-----	99
22.3	უფლისავე ნებიტა-----	100
22.4	მე და შენ-----	100
23	სტრიქონი 8.3	
23.1	სხვა რამ-----	101
23.2	მე და იოანე ზოსიმე-----	102
23.3	გვიბოძა თამარმა-----	103
24	სტრიქონი 9.1	
24.1	კალენდარი-----	104
24.2	მე ვარ დონ-----	106
25	სტრიქონი 9.2	
25.1	თურმე არ უგლოვიათ-----	110
25.2	მე ავაგე-----	111
26	სტრიქონი 10.1	
26.1	მე ვერ დავიტირე-----	111
26.2	მე დავარქვი-----	113
26.3	ხილვა-----	114
27	სტრიქონი 10.2	
27.1	ბოროტება ჩავიდინე-----	115

27.2	თავადი ქამადა-----	116
27.3	დავარქვი ვარდანსა,ვიცრუე-----	117
27.4	ვპოვე დავარი-----	120
27.5	გზად იერუსალიმამდე-----	121
28	ვეფხისტყაოსანი	124
28.1	ძველი და ახალი კალენდარი-----	126
29	ვეფხისტყაოსნის სტრუქტურა-----	132
30	„ქრონიკონი სრული საუწყებლითა და განგებითა“-----	162
31	ავთანდილის ანდერძი-----	166
32	პოემის მთავარი მოქმედი გმირები	171
32.1	ტარიელი-----	171
32.2	ნესტან დარეჯან-----	174
32.3	ავთანდილი-----	179
32.4	როსტევან-----	180
32.5	ფარსადან-----	181
32.6	ასმათი-----	181
32.7	ნურადინ ფრიდონ-----	183
33	რუსთველი	184
33.1	მე,რუსთველი-----	184
33.2	დავჯე, რუსთველმან-----	189
33.3	ვინმე მესხი-----	190
34	გეოგრაფიული ტერმინები	192
34.1	არაბეთი-----	192
34.2	ინდოეთი-----	193
34.3	ხატაეთი-----	195

34.4	აღმაშენებელი-----	196
34.5	მულღაზანზარი-----	197
34.6	არსიანი-----	198
34.7	ხიხანი-----	200
34.8	გულანშარო-----	210
35	ლექსი ვეფხის და მოყმისა	210
35.1	(ლექსი ვეფხისა დამოყმისა)ცხრილი№1-----	211
35.2	(ლექსი ვეფხისა დამოყმისა)ცხრილი№2-----	214
35.3	(ლექსი ვეფხისა დამოყმისა)ცხრილი№3-----	221
35.4	მე ვარ ავტორი ლექსისა-----	222
35.5	ლიპარიტის ვერაგობა-----	227
35.6	მე მძულდა-----	228
35.7	მე ვარ შავი ბერი-----	231
36	გალობანი სინანულისანი	233
37	ისტორიანი და აზმანი შარავანდედისანი	234
38	ქართული ასომთავრული კალენდარი	236
39	ავტორისაგან	239
40	გამოყენებული ლიტერატურა	243